

କାନ୍ଦିଲା ପାତାର ପାତାର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୧୬

ତୁ ୧୫ବିଂଶ ଜାନ୍ମିତି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପରିବାର । ମୁଁ ଗ୍ରାବଣ ଦିନ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପରିବାର

ଗୁପ୍ତାର ମୂଲ୍ୟ ଉଣା ହେବାର କାରଣ ଓ
ପ୍ରଶ୍ନବାର ପ୍ରିର କରିବାକିମିତି ସାଇସ ଅବ୍ଦି
କମନ୍ସରେ ଯେଉଁ ଫିଶେଷ କଟ୍ଟି ବିଧିଥିଲୁ
ତହୁଁ ର ବିଜ୍ଞାପନ ବାହାର ଥୁବାର ତାରତାବ-
ଯୋଗେ ଲାଗୁନ ନଗରରୁ ସଂକାଦ ଅସିଥିଲୁ ।
କଟ୍ଟି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି ଆମେରିକାର ଜଣ
ସବୁରୁ ଅନେକ ଚୂପା ଉପରୁ ହେବା ଜର୍ମାନ
ଦେଶରେ ଚୂପା ପରିବର୍ତ୍ତରେ ସୁନ୍ଦରୀ ବା
ମୋହର ପ୍ରତିକର ହେବା ଏବଂ ଭବତକର୍ତ୍ତର
ବାଣିଜ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ଅଛିର ହେବାରୁ ଚୂପାର
ମୂଲ୍ୟ ଉଣା ପଡ଼ିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଏଥର ପ୍ରଶ୍ନବାର
କି କଟ୍ଟି ଜାହା ବିହୁ କହ କାହାକୁ । ଯେବେ
ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସରର ସୁଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରେ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନକାର କହ ନ ପାଇଲେ ତେବେ
ଅବଶ୍ୟ ଅନୁମାନ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଚୂପା-
ର ମୂଲ୍ୟ ଅନେକଦିନ ଏହିପରି ଉଣା ରହିବ
ଓ ତହୁଁରେ ଲାଣ୍ଡିଥା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ବିସ୍ତର
କରି ହେବ ଥୁବାରୁ ଏମନ୍ତ ସୁଧା ଅନୁମାନ
ହେଉ ଅଛି ଯେ ଜାହା ପୁରାଣ କରିବା ସକାଗେ
କୌଣସି ନୁହନ ଟାଙ୍କ୍ସ ବହିପାରେ । ଏବୁଥ
ହେଲେ ବଢ଼ି ବରବର କଥା ପଡ଼ିବ । ଯାହା-
ହେଉ ଏ ଦାସରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର କୌଣସି
ଉପାୟ ଅଧାରତଃ ଦିଶୁ ଜାହିଁ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ନିର୍ମିତ ବିସିହାର ଦେଖାଯାଏ ।

ଡକ୍ଟରାରେ ଅଚିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଯେତେ ସଂବାଦ-
ପଥ ବାହାରିଥିଲୁ ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତିଳିତ ଅଛି
ବେସମ୍ବୁ ନିସ୍ତ୍ରେଳ ଓ କେବଳ ବିଦେଶୀ ପଢ଼ି-
କାକୁ ପ୍ରତି ଅଉ ବୌଧିଷ ପଦିଜାରେ ତେଜ-
ଶିଳାର ବିହୁ ମାତ୍ର ଖୁଣ୍ଟି ଲ ଦେଖିବାକୁ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳପରଶ ଅଳ୍ୟକୁ ଦୃଶ୍ୟତ ହୋଇ ବିଷ-
ଅଛନ୍ତି ବ ସଂଖ୍ୟାଦିକର ଭାବ ବହିବାକୁ ଯଥାର୍ଥ-
କୁଣ୍ଡ ସମର୍ଥବ୍ୟକ୍ତି ଅଚିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡକ୍ଟରାରେ
ଦେଇ କନ୍ଦିତରହିତ କର ନାହିଁ । ଡକ୍ଟରାର
ସଂବାଦପଦମାନ ନିସ୍ତ୍ରେଳ ଦେବାର ଏହିବାରଣ
ବେ ଦର୍ଶାଇ ଅଛନ୍ତି ବ ଡକ୍ଟରାର ସଂଖ୍ୟାଦିକମା-
ନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ସାକ୍ଷାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସରକା-
ରଙ୍ଗ ଅଧୀନ ଓ ଉପରଲିନ୍ଧିତ କଲାପିତ୍ତ ଏହି
ଅଧୀନତାର ଅପରିହାର୍ୟ ଫଳ ଅଠଇ ।
ଆମ୍ବନାନେ ଜାଣିଥିଲୁ ଯେ ଅନୁଭବ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ-
ଦିର୍ଘତ ସାଧାରନରୁ ପ୍ରେସ୍ତୁତ ତେଜ ପ୍ରକାଶ ବରିବାକୁ
ସମର୍ଥ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ପରିବା ଯେତେବେଳେ
ତେଜସ୍ଵିତା ଦେଖାଇବାକୁ ଲୁଣ୍ଠିତ ଭେଜେବେଳେ
ଅଉ କାହାଠାରୁ ଉହିର ଥାଗା ହୋଇ-
ପାରେ ? ଫଳର ଅମୂଳନଙ୍କର ବିବେଚନା
ଏହି ହେଉଥିଲୁ ଯେ ଡକ୍ଟରାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଅନେକ ଉତ୍ସମ ସାମଗ୍ରୀ ଯେପରି ଅଛିବ
ଉତ୍ସମ ସଂଖ୍ୟାଦିକର ମଧ୍ୟ ସେହିରୂପ ଅଗବ
ଅଛି । ସଂଖ୍ୟାଦିକମାନେ ଦେଗର ସାଧାରଣ
ଅବସ୍ଥାରୁ ବଜ୍ଜିତ ହେବାର କିନ୍ତୁ ତେବେ ନାହିଁ
ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଅଛିବ ବୁଝୁଥାଇନ୍ତି ଏବି

ମୋତଙ୍କ କରିବାର ଯାହାଙ୍କର କ୍ଷମତା ଅଛି
ସେମାନେ ଯନ୍ମଶୀଳ ହେଲେ ବିଦେଶୀ ସମ୍ବାଦ-
କପରିବିଦେଶୀ ଉପଯୁକ୍ତ ଲେବି ଥିବି ପାରନ୍ତି ।

ଦିର୍ଘ ଅନୁଭବ କହୁଥାଇଲୁ କି ଅନୁଷ୍ଠାନି
ବନ୍ଧୁଦିକ ଦାଇରେ ସାଧାରଣ ଶାର୍ଥଜୟସ୍ତକଗୀତ
ଅନୁଚିତ ଏଥିକୁ ଆମେସାମେ କହୁଁ ଯେ
ଡେଇଗାରେ ବନ୍ଧୁଦିକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପାଦାରଣ କହି
ଭାବ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ବନ୍ଧୁଦିକମାନେ ଅପେ
ଶୁଭୁତ୍ତର ବିଷୟର ଭାବ ନେଇ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଜଳି
କରୁଥାଇଲୁ ବୋଲି ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ପଦି—
କାର ମଲ୍ଲେସୁଣା ଦେବାକୁ ମନ ବଲାଇ ନାହାନ୍ତି
ଯେତେବେଳେ ସଂବାଦପଦ୍ଧର ପ୍ରସ୍ତୋତର
ଲୋକେ ଶୁଣିବେ ତେବେଳେ ଉତ୍ତମ ସମ୍ମାନ
ଦିବ ମାତ୍ର ଅଧି ଗୈଟିବେ ।

ଓଡ଼ିଆ ପଟ୍ଟାର ବିଶ୍ୱବ୍ୟକ୍ତି ବିଦ୍ୱମାନ ବି
ଯାବା ଚଲଇ ସନ ମାର୍ଗମାର ଲା ୧ ରିଙ୍ଗର
କଳେଚରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲି ଜହାର୍ତ୍ତର
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଉପଦେଶର ୫୩ ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ଜଳନିକ୍ରିତ ବିଦ୍ୱମାନ ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟ୍ ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦର
କଳେଚରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଆଜିନି ଯଥା—

“ ଏ ସମୟ କିମ୍ବା ଓ ଉପଦେଶ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଧାକ ଜେଣିଲା ମହାଲପରି ଖଟଇ କିନ୍ତୁ
ଲାଭସଜ୍ଜଦାର ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧାକ ଲାଭସଜ୍ଜ
ମହାଲର ଭୁନ୍ୟକାରକ ପରି ଖଟଇ ନାହିଁ ।
ସେମାନେ ଏ କିମ୍ବାରୁ ମୁକୁ । ଅଥୀନ ମୋହ-

ଦିନ ଓ ସରବରିକାର ଓ ଅନ୍ୟ ଯେ ସମସ୍ତ
ପହଞ୍ଚାର ଉପରିଷ୍ଠ ଜନିଦାରଗ୍ଲାଭ୍ ରଜିସ୍ଟ୍ରେ
ଆଧ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଦ୍ୟର ଅଧୀ-
ନରେ ଅଣାୟାଇ ନ ପାରେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି
ବିଦୋବସ୍ତୁର ନିପୁନାନ୍ତାରେ ସିକିମେପାଞ୍ଚାଦା-
ରିକଟ୍ସର ପଢ଼ୁଆରିର କର୍ମ ନିର୍ବାହ ହେବାର
ଶ୍ରେଷ୍ଠତଃ ବା ଭାବତଃ କିଥାକ ହୋଇଆଏ କିମ୍ବା
ଯଦି ସେମାନେ ପଢ଼ୁଆରି ମେହିତାନା ସୁବା
ନାଲିକାନା ପାଇ ଥାନ୍ତି ରେବେ ସେମାନେ ଏ
ବିଦ୍ୟର ଅଧୀନ ବୋଲି ଜ୍ଞାନ ହେବ ।

ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ପଦ ମଞ୍ଚରେ ପୁଣ୍ଡାଗାରଙ୍କ-
ଦ୍ୱାରା ପଟ୍ଟିଆଇର କର୍ମ ନିବାହ କରିବାର
କୌଣସି ଫିଲେଷ ନିଯମ ନ ଥିଲେ ବିଶ୍ଵା ଭବ-
ତଃ ଏମନ୍ତ ନିଯମ ଥିବାର ଜଣା ନ ଗଲେ
ଗହଣ୍ଟିମେଣ୍ଟ ଜନିଦାରକୁ ଦାସ୍ତା ଝାକ କରିବେ
ଓ ଜାହାପ୍ରତି ଏହବିଧ ଜ୍ଞାନ” ।

ଏ ବିଧାନର ସ୍ଵର୍ଗ ଅର୍ଥ ଅମ୍ବେମାନେ ବୁଝି
ଆରୁ ନାହିଁ କେବଳ ବିଦ୍ୟାକୁ ଅନ୍ତର୍ବାଦ କର
ଦେଇଅଛୁ ଯେ ଏଥର ଜୀବ ବୁଝି କାର୍ଯ୍ୟ
ସୂର୍ଯ୍ୟକା ଯାହାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସେମାନେ ଦେଲୁଛୁ
ସନ୍ଦେହରଙ୍ଗୁନ କର ନେବେ । ଯେଉଁ ମୋକ୍ଷଦିନ
ସରବରିକାରଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ ବିଦ୍ୟା ଖାତିକ ନାହିଁ
ସେମାନେ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ସୁଣା କାଗଜ ଦେବାକୁ
ବାଧ ମୁହଁକୁ ଓ ଯେବେ ଜମିଦାର ସେ କାଗଜ
ସକାଣେ ଥାବୁ ଦେଲା ତେବେ ସେ ବି ମୋକ୍ଷ-
ଦିନ ଓ ସରବରିକାରର ପ୍ରକାଙ୍କ ତୁମିମାପ ଓ
ପ୍ରକାଶ ପାରିବ ଉଦ୍‌ଦିଶ କର କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବ? ଏଥରେଇ ଜମିଦାରର ସୁଧାର ହେଲା
ନାହିଁ ବରଂ ଆହୁର କାର୍ଯ୍ୟ ବଢ଼ିଲା । ଧୂଆର
କାଗଜ ଦେବ ଜମିଦାରଙ୍କର କେତେ ଦର୍ଶଣ
ହେବ ଅମ୍ବେମାନେ କଳନା କର ପାରୁ ନାହିଁ

ଶ୍ରେଷ୍ଠକେସ ବିଜୋବୟ ।

ଅଗମୀ ବର୍ଷ ପୀର ହେତେ ସବୁରେ ସେ-
ତେବେ କେବାକୁ ହେବ ତଥିର କିମ୍ବର ଏକ
ଆନୁମାନିକ ଅୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ହେସାବ ମଞ୍ଚର
ବରିବା କରିଛି ଏ ସପ୍ରାତରେ ଗେଡ଼ିଦେଇ
କମିଶିର ଅୟବେଶନ ହୋଇଥିଲା ।
ସହାଯାନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଏକମଣି ହୋଇ ଆଇନ
କିମ୍ବିଜ୍ ଉଚ୍ଚ ବିର ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତି ଠଙ୍କାରେ
ଦୂର୍ଧ୍ୱରୂପ ଲେଖାଏ କର ନେବାକୁ ପ୍ରିଭ୍
କରିଥିବାକୁ । ଏଥିରୁ ବର୍ଷମାତ୍ରରେ ଠଙ୍କା—
କୁଳ ଏକପରିମା କର ମୁଖ୍ୟ ହୋଇଥିଲା କି

ଜହାରେ ୪୨୦୦୯ ଲକ୍ଷ ଅୟ ହେଉଥିଲା ।
ଏବର୍ଷ ଉଚ୍ଚର ଦୂର୍ଘାତ ହେଲା ଓ ୪୫୪୦୦୯ ଲକ୍ଷ
ଅୟ ହେବାର ଅନୁମାନ ହୋଇଥାଏ । ପୂର୍ବ
ବର୍ଷମାତ୍ରକର ଅୟରେ କିକି ଅସୁଧା ହେଉଥିଲା
ଓ ଏଣିକି ଦୂର୍ଘାତ ହେଲା ନେଇ କି ବିଗେନ୍ତ
ଉପବାର ହେବ ତାହା ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣିବାକୁ
ସମୟ ହୋଇନାହିଁ ଓ ସମ୍ପାଦନଶିଳ୍ପ ତଣା—
ରବା ପ୍ରାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବାବନମାନେ ସୁଖ ପାଇଁ
ନାହିଁ । କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ପ୍ରସାବ କଲେ କି
ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ପ୍ରାର୍ଥ ଦୂର୍ଘାତ ସର ହେବ
କରିବାକୁ ହେବ ଓ ସର୍ବମାନେ ସମସ୍ତେ
ଜହାରେ ‘ଜୋଦାବନ୍ଦ’ କହି ସମ୍ମର ଦେଲେ
କେବୁ ପଦେ ପ୍ରତିବାଦ ଦର କହିଲେ ନାହିଁ
ଦିମ୍ବା କି ସକାଗେ ଅୟବା ଦର ଦିହି ତହାରେ
ବିଛି ମାତ୍ର ଉର୍କବିର୍କ ହେଲା ନାହିଁ । ସର୍ବମାନ୍ଦଙ୍କ
ନାହିଁ ନାହିଁ ରହିଥିଲା କିମିଦାର ପ୍ରତିବାଦ ଅପରି ବନ୍ଦି
ଥିଲେ । ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଯେ କଲେ
କିନ୍ତୁ ସାହେବଙ୍କ ମରରେ ମଜ ଦେବେ ଏକଥାଏ
ଯେମନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲ କିମିଦାରମାଙ୍କେ
ଏକଥାଏ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର
ପ୍ରତିଷ୍ଠରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ସାଧିନ୍ଦରାବ କା-
ହାରିଥାରେ ନାହିଁ ସମସ୍ତେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହାତ
ଭୂତ୍ୟ ଅଟ୍ଟାନ୍ତି । ବାହାରେ କେବୁ ସର୍ବ
ପ୍ରତିବାଦ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ
ଓ ଏହି ଭାବିଲ ଉତ୍ତାରୁ ପଶ୍ଚାତ ଜାପମାନ
କରିବାର ଶଶା ଯାଇଥାଏ ମାତ୍ର ସରାରେ
ସମସ୍ତେ ନାହାବନ୍ତିର ବସ୍ତୁ ଦିବୁଷିତ କଳିତୁଳା
ପ୍ରାୟ ମୁଣ୍ଡ ତୁଳାରବା ଦିନ ଜୀବନ ପଢ଼ିର
ବିଛି ପରିବ୍ୟ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ବୋଲିଲେ
ଅର୍ଦ୍ଧାବ୍ଦ ବୋଧ ହେବ ନାହିଁ । ଅମୃତାନନ୍ଦ
ବିବେଚନାରେ ଏପରି ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ସଙ୍ଗ
ଦରିବାତାରୁ କଲେହୁର ସାହେବଙ୍କର ଏକାଳୀ
ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବିନ୍ଦୁ କାରଣ ଏହାହୁର ହେବ
କିମି ସଜାର ମହିନେ ନିଷ୍ଠ ହୁଅଥାର । ଏବା
ସର୍ବମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଘରରୁ କି ଯେବେ
ସେମାନେ ନିରପେକ୍ଷରୁ ପ୍ରଥମ ଅପଣା ସାଧିନ୍ଦମାତ୍ର
ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାକୁ ସମୟ ନୁହନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ
ଅପଣା ମହିନୁ କିର୍ତ୍ତ ପ୍ରକୋପ ଦେଇ
ସବର ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି । ସେମାନେ
ସାଧାରଣଙ୍କ ପ୍ରତିକର୍ମ ବୋଲି ନିଷ୍ଠାକୁ ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି ହଜିୟ ଓ ସାଧାରଣ ଜୀବର ଅଞ୍ଚଳ

ଆଇ-ପାରକୁ ମାତ୍ର ଏଇବ ସେମାନେ ଅବସ୍ଥା
ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟୁ ତାହାଙ୍କୁ ସର୍ବୀ
ନିୟମକୁ ବରବାରେ ଏହି ଅଶା କରିଥିଲୁକୁ ଦିଲ୍
ସେମାନେ ଅପଣା, ସାଧୀନ ମର ବ୍ୟକ୍ତ କରିବେ
କରୁବା କଲେକ୍ଷର ସାହେବଙ୍କର /ପାଇୟା
ହୋଇ କେବଳ ତାଙ୍କର ଗାଇ 'ଗାଇବାରୁ
ନିୟମକୁ ହୋଇବାନ୍ତି ଫଳତଃ ଯେଉଁ ସମାଜର
ଧନକୁ ଓ ସ୍ଵାନ୍ତ ବିକ୍ରିକର ଅବସ୍ଥା ସଂପ୍ରଦୟ-
କାର ସେଠାରେ ଯେ କେତେକାଳରେ ସ୍ବାଧୀ-
ନଭାର ଜାଜ ଅଛୁରୁଚି ହେବ ଅନ୍ତେମାନେ
ଅନ୍ତେମାନ କର ଥାରୁ ନାହିଁ । ଦୂରପ୍ରଦୟର
ଆୟ୍ୟ ହେବାରେ ସଂଖ୍ୟାଧାରଣ ଅଗ୍ରନ୍ତ ଅନ୍ତେ
ନୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାରୁ ଅନ୍ତେମାନେ ଏହେ କଥା
ବହିଲୁଣ୍ଠାନ୍ତି । ଏକପଇସା ଦର ଥିବାରେ ଗତବର୍ଷ
ମାନ୍ୟରେ କି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାରନ ଓ
ଦୂରପ୍ରଦୟ ଦରରେ ଅନ୍ତେ କି ଲାଗୁ ହେବା
ଯେବେ ଏଥର କିବରଣ କେହି ସର୍ବ ଦୂରାର
ଦେଇ ପାରକୁ ଜେତେ ସଂଖ୍ୟାଧାରଣକୁ ଅନ୍ତେ
ନ୍ତ୍ରୋଷ ଅଜେକାଂଗରେ କିବାରଣ ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା ନୋହିଲେ ସର୍ବମାନେ ଅନ୍ତେ
ବର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ପ୍ରତି ଉତ୍ତରଥିବାର ବିଶ୍ୱାସିତ କରି
ମନ ହେବ ।

ଲଗର ଭାବିତିର ଭବ୍ୟ ଉପାୟ ।

ଭୂତ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ବାହାରେ କେବୁ ସର୍ବ
ପ୍ରତିବାଦ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ
ଓ ସବୁ ଭାଙ୍ଗିଲା ଉତ୍ତାରୁ ଘଣ୍ଟାରୁ ଭାପମାଝ
କରିବାର ଶୁଣା ଯାଇଥାରୁ ମାତ୍ର ସବୁରେ
ସମେତେ ନାହାବନ୍ତେର ବସ୍ତୁ ବଚୁଷିତ କଳିପିଲା
ପ୍ରାୟ ମୁଣ୍ଡ ଫୁଲାରବା ବିନ୍ଦୁ ଜୀବନ ଗଢ଼ିର
କିଛି ପରିଚୟ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ବୋଲିଲେ
ଅଛନ୍ତି ବୋଧ ହେବ ନାହିଁ । ଅମୃତମାନଙ୍କ
ବିବେଚନାରେ ଏପରି ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ସବୁ
ବରିବାଯାରୁ କଲେହୁର ସାହେବଙ୍କର ଏକାଙ୍ଗ
ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କଲ କାରଣ ଏହାଗ୍ରାସ ହେ-
ବଳ ସଜ୍ଜର ମହିମା କଣ୍ଠ ହୁଅଇ । ଏକ
ସର୍ବଧ୍ୟାନଙ୍କୁ ଅମୃତମାନେ ଘର୍ତ୍ତୁ ଦି ଯେବେ
ସେମାନେ ନିରପେକ୍ଷରୂପେ ଅପଣା ସ୍ଥାଧୀନମତ
ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାକୁ ମନ୍ଦିର ଦୁଃଖୁ ତେବେ ସେମା-
ନେ ଅପଣା ମନ୍ଦିର କିମ୍ବୁ ପ୍ରବୋଧ ଦେଇ
ମରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି । ସେମାନେ
ସାଧାରଣଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପ ବୋଲି ନିସତ୍ର ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି ହଜିୟ ଓ ସାଧାରଣ କୁବର ଅଞ୍ଜଳି

ନଗର ଉଦ୍‌ଘର ପ୍ରଥମ ଉପାୟ ଜୀବଜହାନ
କର ଉଲ୍ଲେଖସ । ଏ ବିନୋବସ ଏମନ୍ତ

ଶୁଣ୍ଟିଲାରେ ହେଉଥିଛି କି ଯଦ୍ବାଗ ନଗର
ମଧ୍ୟରେ ଏକା ଧନିଲୋକମାନେ ରହିବାକୁ
ସମ୍ମ ହେବେ ଓ ଦୁଃଖମାନେ ସରବର ହୋଇ
ପଳାଇବେ । ଅଥବା ବନୋବସ୍ତକର୍ତ୍ତମାନେ
ସନ୍ଧାନପାତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମଦର୍ଶିତା
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଧନୀଠାରୁ ଯେଉଁ ଦର
ଦୁଃଖିତାରୁ ସେହି ଦର ନେଉଥିଲାନ୍ତି । କୋଠା
ତଳ ଜନିର ଯେଉଁ ଦର ଶାରପଟ୍ଟାଳ ଜନିର
ମଧ୍ୟସେହି ଦିବା କାରଣ ନଗର ଜନି କୋଠାର
ଉପସ୍ଥିତି ଶାର ଦରବାର ଶ୍ରାନ୍ତ ନୁହଇଲା । ଦୁଃଖ
ଯେବେ କୋଠାଠାରୁ ଶାରକୁ ସୁଖ ପାଏ
ତେବେ ନନ୍ଦପଲକୁ ଗଲି ଯାଉ । ଏଥିରୁ
ତେବେ ଲୋକ କହନ୍ତି କି ନଗର ନିର୍ମାଣରେ
ଏହା ଧନ କାହାନ୍ତି ଯେ ଦୁଃଖମାନେ ବାହାର
ଗଲେ ଜାହାଙ୍କ ଜନି ହବୁ ଅବୋରିବେ ?
ଆମେମାନେ ଏହାଙ୍କୁ ମୂର୍ଖ କହୁଁ କାରଣ ଜାତ
ହାଣ୍ଡିରୁ ଗୋଟାଏ ଚିପିଲେ ସବୁ ଜଣା ପତେ
ଯେବେ ବଜା ସତକ ଦୁଇପାଇଁରେ ବର୍ଷକୁବର୍ଷ
କେବଳ କୋଠା ହେଉଥିଛି ଓ କୋଠାର
ରୁତା ବରୁଥିଲା ତେବେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ
ଅୟୁଦାଂଶ ଧନବନ୍ତ ଲୋକ ଅଛିନ୍ତି ବୋଲିବାକୁ
ହେବ ଓ ଯଦ୍ୟପି ଏକା ଶ୍ରାନ୍ତରେ କୋଠା
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ବାଇଗନାବଣ ବା କୁତ୍ରଥାଣରେ
ଦେଖିଥାଏ ତେବେ ଜାଣ ଯେ କେହି ଦୁଃଖ
ପ୍ରକା ସେ ଜନି ଯେନ ବହିଥିଛି ସହଜରେ
ବଜାଲୋକର ହସ୍ତକତ ହେଉ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ
କନୋବସ୍ତୁଶ୍ଵର ଦୁଃଖମାନେ ବାହାର ଗଲେ
କେବଳ ବଜାଲୋକମାନେ ଏ ନଗରର ନିବାସ
ଦୋଇ ବନୋବସ୍ତ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଯଗଃ କାର୍ତ୍ତନ
କରୁଥିବେ ।

ଦୁଇମୟ ଉପାୟ କର ପକା ସତକନ୍ତୁର
ଛିନ୍ଦାବେଶର । ପୂର୍ବେ ଏ ନଗର ଦିର୍ଘକୁଳ
ବସନ୍ତ ଥିଲ ପେମାନଙ୍କର ଯୋଡା ପାଲକା ନ
ଥିଲ ଓ ତୁଳା ଗୋଡ଼ରେ ଚାଲ ହୁଲୁଥିଲେ
ସତର୍ବାଂ ସେ ବନ୍ଦୀର ହାତିମାନେ ବି ସତର
କ ଜାଣ ସବୁ ବାଟ ପରିଷାର ରଖୁଥିଲେ । ଦର୍ତ୍ତ-
ମାନ ନଗର ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ବିଭିନ୍ନ କାହାରୁ
ବାର ହେବାରୁ ଅଭି ଜାହାରକ ବାଟ ଗଛିବାକୁ
ପଢ଼ୁ ନାହିଁ ଓ ବାଟ କିମୀଣ ବା ସଂଖ୍ୟାରେ
ଯେତେ ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଅନ୍ତା ଜାହା ଦୂର ଏକଙ୍କିଣି
ରାତଦେତନର ବହର ରଖି ନଗରର ବଜା
ଫ୍ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କର୍ତ୍ତି ଦରିବା ଅଥବା ବତ୍ତା
ଲେବଙ୍କ ଭିନ୍ନ ଉପରୁକୁ ବାନ୍ଧୁ ମାର୍ଗରେ

ନିଷେପ କରିବାପ୍ରାଣ ବ୍ୟଦିତ ହେଉଥିଲା ।
ତେବେ ପରିଶ୍ରମ ଗେଟିଏ ନିଯମ ଅଛି ଯେ
ବାହିମାନେ ବଜି ରହି ଥିବା ଆସିବା କରନ୍ତି
ନାହିଁ ସୂଚିରୁ ସେମାନଙ୍କ ଗତାୟୁକ୍ତର ପ୍ରଧାନ
ସତ୍ତବ ସବୁ କିମ୍ବା ପରିମାଣରେ ରକ୍ଷିତ ହୋ-
ଇଥିଲା । ସବୁ ସତ୍ତବ ଓ ଗଳିବାଟ ଉତ୍ତମଅବ-
ସ୍ଥାରେ ରଖିଲେ ବେ ଜାଣେ ଦିନପୁଲୋକମାନେ
ଥିବା ଆସିବାକୁ ସୁଖ ପାଇ ନଗରରେ ରହି
ହୋଇ ଯିବେ ଏ ସେବା ଯଥାସାଧ ସାବଧାନଜା
ଅବଳମ୍ବିତ ହୋଇଥିଲା ।

ତୁମ୍ହେ ଉପାୟ ବର୍ଷକଳକୁ ନଗର ମଧ୍ୟରେ
ସଞ୍ଚିତ ରଖିବା । ନଗର କଳ ବାହାର ଯିବା-
ନାଲସବୁକୁ ଯଥାଯୋଗ୍ୟରୂପେ ପରିଷାର ରଖି
ଲେ କଳ ବାହାର ଯିବ ସୁରକ୍ଷା । ଦୃଶ୍ୟପ୍ରକାଶ
ମାଟେର ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ବିମ୍ବ ରଜାପରେ
ରହ ସେମାନେ ପାଉଛ ହେବେ କାହିଁ ସୁରକ୍ଷା ।
ଏହାଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗାନ୍ତଗରରେ ବୁଦ୍ଧି ହେବ ଓ ଏମାନେ
ଚିହ୍ନସ୍ଥ ସବାଗେ ବୌଦ୍ଧ ଦେଇ ପାଇବେ କାହିଁ
ଯେ ତଦ୍ବାରା ତାଙ୍କୁ ବା ଦୈଦ୍ୟମାନେ ଥନବନ୍ତି
ହେବେ । ନଗରର ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ
ହେଲେ ପାଣି ରଖିବାର ଉଚିତ ବାରଣ ତାହା-
ଠାରୁ ଚକ୍ରଶପରିଷାର ଥାର କି ଅଛି ? ଫଳରଙ୍ଗ
ପାଣି କିନା ନଗରଟି ନିରାନ୍ତ ନାରବ ହୋଇ
ଯିବ । ବୁଦ୍ଧିର ପରମାଣ ଉପରେ ଏ ବିଷୟମର
ହତାହର ଶର୍ତ୍ତର କରଇ ।

ଚର୍ବିରୁ ଉପାୟ ନୂତନ ନିର୍ମାଣିଲ ଅଛନ୍ତି
ଏ ଅଛନ୍ତି ଗବର୍ନ୍ମିନେଷ୍ଟା କଳାକାର ଆଶ୍ରମିମେ
କେତେମାତ୍ରରୁ ଏ ନଗରରେ ପ୍ରଭାବ ହୋଇ
ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ଖାଇନାକ୍ଷାଲ୍ସ ନାମରେ
ଯେଉଁ କର ଗୃହର ହେଉଥାଇ ଜହିଁରୁ ଅ-
ସ୍ଵରୀ ବେତେବ କର ଦେବାର ବିଧାକ ଅଛି
କି ପରମାଣରେ କେଉଁ ଅସ୍ଵରୀ କର ଗୃହର
ହେବ ତାହା କିମ୍ବା କିଛି ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଆମ୍ବେମାନେ ଜନ୍ମରବ ଯାହା ଶୁଣୁଥାଇଁ
ତାହା ସତ୍ୟ ହେଲେ କେବଳ ପାଞ୍ଚମାନେ ମରି
ପଡ଼ିବେ । କହିଲେବନ୍ଦର କୌଣସି ଅସ୍ଵରାର
ହେବ ନାହିଁ । ଜନ୍ମରବଟି ଏହି ଯେ ବରି
ଯୋଡ଼ା ଉପରେ ଖାଇନାକ୍ଷାଲ୍ସ ନ ବସି କେବଳ ସରତ
ଉପରେ ଖାଇନାକ୍ଷାଲ୍ସ କରିବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥାଇଁ
କରି ଓ ଯୋଡ଼ା ଉପରେ ଖାଇନାକ୍ଷାଲ୍ସ ବସିଲେ
ବନ୍ଦିଲେବନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେବାକୁ ହେବ
ପୁରୁଷଙ୍କ ଏକଥା ବଜା ଅକଣ୍ଠା ହେବ କାରଣ
ଯାହାକ ରହିବା ସବାଗେ ନଗରଟି ପ୍ରସ୍ତରିତ

ଦେଉଥିବୁ ସେମାନେ କି ଜଣିପାଇ ତଣ୍ଡରେବେ
ସଗତ ଉପରେ କର ବସିଲେ ବତଳେବକଳେ
କଷ୍ଟ ଯିବ ନାହିଁ ଦେବଳ ଦୃଶ୍ୟପ୍ରକାଶକଳ
ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସଗତ ଉତ୍ତାରେ ପ୍ରତି-
ପାଳନ ହେଉ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କଷ୍ଟରେ
ପଞ୍ଚବେ ଓ ପେବେ ସହର ଶୁଦ୍ଧ ଗଲ୍ଲପିବେ
ତେବେ ମଧ୍ୟ ସୁମର ବିଶ୍ୱମୂଳ କାରଣ ଦିକ୍ଷତ୍ତ
ମୋକର ଏତେବତ୍ ସହରରେ ରହିବାର
ତୁଳିତ ନୁହଇ ତାହା ହେଲେ ଯେଉଁମାନେ
ବରି ପାଇବର ଭତ୍ତା ଦେଇ ପାଇନ୍ତି ନାହିଁ
ବୋଲି ସଗତରେ ଚଢି ଯିବା ଅସିବା କରନ୍ତି
ସେମାନେ ନଗରକୁ ଥେବା ପାଇବେ ନାହିଁ ଓ
କୁଣ୍ଡ ବାର୍ତ୍ତିଷ କାଠ ଜଣାଦି ବରିରେ ବୃଦ୍ଧାଯିବ
ଆହା ! ନଗରର ଏତାଦୁଗନ୍ଧତ ଆମ୍ବେମାନେ
ଦେଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବୁ ଏଥରୁ ଅଥବା
ଭଗର ବିଶ୍ୱମୂଳ ଆଉ କି ଅଛି ?

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏଠାର ଥାଁ ଇନ୍ଦ୍ରେକୁ ପାଥଗେଟ ସା-
ହେବ ସରକାରୀ ଟଙ୍କା ଅଭୂଷାତ୍ କରିବା ହୋ-
ବେଳେ କର୍ମଚାରୀ ଶୋଇଅଛନ୍ତି । ସେ ନୌକା
ମଧ୍ୟମର ଜର୍ଣ୍ଣା ଓ ମାଇକ୍ର ବେତନ ଇତ୍ୟାଦିର
ବେତେକ ଟଙ୍କା ସନ ୧୦୭୪ ଓ ସନ ୧୦୭୫
ମହିଷାରେ ପାଇ ଯାଉଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକ-
ଲିପଣ୍ଡ ବିବାହ ତହଁ ର ସନ୍ଧାନ ପାଇ ମେଜଫୁ-
ରବାହେବଙ୍କୁ କଣାଇବାରୁ ତହଁ ର ତବନ୍ତି
ହୋଇ ଅଭୂଷାତ୍ ସାବଧିଷ୍ଟ ହେଲା ମାତ୍ର ସେ
ଅନେକଦିନରୁ ଟଙ୍କା ଯାଉଥିବାରୁ ଜାହା ସମ୍ପୂ-
ର୍ଣ୍ଣବୁଝେ ଆକ ଆଉଥିବା ଓ ଏମୋର୍ମୁଁ ଅଇନ-
ଅନ୍ତୁଯାହି ବିଷ୍ଵରେ ଅଥର୍ଥ ପ୍ରମାଣ ଦେବାଇ
ନ ପାରିବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ମେଜଫୁର ସାହେବ ତାକୁ
ଫର୍ଜଦାରୀ ଅର୍ପିତ ନ କଲେ । ଖାଦ ବନ୍ଦୋ-
ବସୁର ଏହାପଳ । ଧୂଣି ଜଣେ ଉମେଦଖ୍ୟାର
ସାହେବ ଏ କର୍ମରେ ନିମ୍ନକୁ ହୋଇଅଛି ।
ଦେଖିଯିଲେବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି ଏ କର୍ମର କେହି
ଉପମ୍ବୁକୁ ଜାହାନି ?

ଶ୍ରୀସୁକୁ ବିମୟ ସାହେବ ଓଡ଼ିଶାର ଏବଂ
ବିନିଗନନ୍ତ ନ ହୋଇ ଶ୍ରୀସୁକୁ ବର୍ଷେଲସାହେବ
ବିମୟ ହେବାରୁ ଉତ୍ତଳଦର୍ଶଣ ଅଜ୍ଞନ୍ତ ବିଳାପ
କରି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିବାକୁ କି ବିମୟ ସାହେବ କେଉଁ
କିଷ୍ମତରେ ବର୍ଷେଲ ସାହେବଙ୍କଠାରୁ ନ୍ଯାନ ?
ଏଥରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖି ଯେ ଉତ୍ତିର ବର୍ମ-

ଗୁରୁଙ୍କ ତାଳିକାରେ ହର୍ଷେଲ ସାହେବଙ୍କ ନାମ
କି ୧୨ ମୁରରେ ଓ ଦିନୟ ସାହେବଙ୍କ ନାମ
କି ୨୫ ଜମୁରରେ ଲେଖାଅଛି ହର୍ଷେଲଙ୍କ
ଗୁରୁଙ୍କ ବ ୧୯ ଶ୍ରୀ ହମସ୍ତଙ୍କ ଗୁରୁଙ୍କ ବ ୧୭ ଶ୍ରୀ
ହୋଇଥାଏ । ଏହା ତୁଡ଼ା ହର୍ଷେଲ ସାହେବ
ଅନେବିଦନ କମିଶନରୁ କର୍ମ କରିଥାଇନ୍ତି ଅତି-
ଏକ ସଂପ୍ରକାରରେ ଏହାଙ୍କ ଦାଖ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ
ବେବଳ ବାରେ ଶୁଭବାସିଙ୍କଠାରେ ଅସୁକ ଘର
ତିର ନୃତ୍ୟ ଦୋଷ ମଞ୍ଚରେ ଏହାଙ୍କ ଦେଖାଯାଏ
ନାହିଁ ଏଥିପାଇଁ କୁମାର ଓ ଅସମବିର୍ଗତାର
ଗୁରୁଙ୍କ କପରମାଣରେ ବିସ୍ତାର ଦେବ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ କିଛି ଶୁଦ୍ଧ ପାରୁ ନାହିଁ ।

ଅବୟ ଏଥିଲରେ ଭଣ ବର୍ଷା ହୋଇ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଗତ ଶୁଭବାର କାଠମୋଡ଼ ଓ
ମହାନ୍ଦୀ ଯେତୁପ ବଣିବାର ଦେଖା ଗଲା
ଜହିରୁ ଜଣାୟା ଏ ଉପରେ ଭଣ ବର୍ଷା ହୋ-
ଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଧାର ଗୁଣସକାଗେ ଅଛି
ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା ।

ଲୋଭତାଷେଗ ଅବୟ ବିବର୍ତ୍ତ ପତ୍ର କାହିଁ
କରି ମଧ୍ୟରେ ଗୋଡ଼ିଏଁ ଲୋକ ମନ୍ଦ ପଢୁ-
ଅଛନ୍ତି ଓ ଏଥି ପାଇଁ ଶାମଦେଖଣ୍ଡକର ଧୂଳ
କିମେଷ ହେଉଥାଏଇ ।

ଶ୍ରୀ ଯୋଜନା ସାହେବ ଅବୟବ କିମ୍ବକର
ତେଷୁଣି କଲେକ୍ଟର ଅଛନ୍ତି ସେ କେବଳ ଦୂର-
ମାରି ତୁମ୍ହାର କେଇଅଛନ୍ତି ।

ପୁଷ୍ପର ତେଣୁଠି କଲେହୃର ବାବୁ ଅମିକା-
ଚରଣ ଗୋଥୁଳା ମାତ୍ର ଛୁଟି କେଇଅଛନ୍ତି ଓ
ବାବୁ ନମନକୃଷ୍ଣ ସରବାର ଅର ଦୂରମାସ ଛୁଟି
କେଇଅଛନ୍ତି ।

ଅମେନାନେ ଅଭିଧର୍ମ ଦୃଢ଼ଙ୍କର ସହିତ
ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ପୁଣ୍ୟ ନିବାସୀ କିମ୍ବାତ
ଶଶେଷ ସାନ୍ଦର୍ଭ ମର୍ତ୍ତବ୍ୟାହରେ ମାନବଜୀବି
ଗେଷ ବଳେ । ଲୋଭତାଗେଗ ଏ ଦୁର୍ଘାତାର
ହେତୁ ଅଠଇ । ଫର୍କଣ୍ଡ ଓ ହୃଦୟମୂଳ୍କ ଜାଲ-
ମାନଙ୍କରେ ମୃଦୁଳ ବଜାଇବାରେ ଏ ନହାଇଥି
ଦେଖଗରେ ଅଦ୍ୱୟ ଥିଲେ ।

ବଜ ମୋମକାର ସନ୍ଧିମୟରେ ଗ୍ରାହକଙ୍କାଳେ
ମହାପ୍ରକୃତିର ରଥରୁ ମନୀରକୁ ପଞ୍ଚଶିଲ କିଳେ
ହେଲ ଓ ଠାକୁରମାନେ ବଜ୍ୟ ସିଂହାସନରେ
ଦେଖିଲେ । ନହିଁ ମୋହନ ଦାସ ଆପଣା ବ୍ୟା-
ପ୍ରରେ ମନ୍ଦର ଭିତରର ଗରସବୁ ଫିର୍ତ୍ତାର
ଠାକୁରମାନଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ବସାଇବାରେ
ଅନେକ ଯେମାନ ଓ ଯାହା କରିଅଛି ଓ ତାଙ୍କା-

କର ଅକ୍ଷୁଦ୍ଧିମ ମହାବୁ ପଣରୁ ଏକାର୍ଥ ସାମ୍ବତ
ହେବାରୁ ସେ ସ୍ରଗଂସନୟ ଓ ଧନ୍ୟବାଦର
ପାଦ ହୋଇଥିଲା ।

ପୁଣ୍ୟ ବକେଶ ନିକଟ ବାଲରେ ଗୋଟିଏ
କୁଆ ଶୋଳା ହୋଇଥିଲା । ତୁଳନା କୁମାର
ରିତରେ ପରି ନନ୍ଦ ବସାଉଥିଲେ ଓ ଦୂରଜଣ
ଉପରେ ଥାର୍ଯ୍ୟ ଜନନୟବୁ ଶୋଇ ଦେଉଥିଲେ
ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଅଭିଗ୍ରହ ଶାଇ ହବୁ ବାଲ
ଏବାବେଳକେ ଅଯାଉପରି କୁଆକୁ ପୋତ-
ପକାଇଲା ଓ ରିତରେ ଥିବା କିମ୍ବା ଶ ଦିପ
ପଡ଼ି ମରଗଲେ କୁଆଟି ୧୦ ହାତ ଗରୀର
ହୋଇଥିଲା ଓ ଅଭିଗ୍ରହ ପରିବା ଉଦେଶରେ
କୌଣସି ବାଜି ଅଥବା ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ସାବଧା-
ନଭା ପ୍ରେସ୍‌ବୁଣ୍ୟ ହୋଇ କି ଥିଲା । ପଢ଼େ ବାଲ
ଶୋଳା ହୋଇ ମୃତ ଗରୀର ପୃଷ୍ଠା କାହାର ହେଲା ।

ଯାଇପୁର ଆମଲ୍ଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦେନାମା
ଦରଳାପୁର ମାମଲ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘେଷ ହୋଇ
ନାହିଁ । କବେ ମୋହର ଦରଳାପୁର ହୋଇ—
ଥିବାର ପୁଣେ ଲେଖିଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଠାର
ପେଶାର କେନଗପତାକା ବଦଳ ହେବାର ଅଜ୍ଞ
ହୋଇଥାଏ ଥର କାହାପ୍ରତି ବି ଅଜ୍ଞ ଦେବ
ନିର୍ମଳ ନାହିଁ ।

ଉନ୍ନିଲଦର୍ଶଣରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ କଳି-
କତାର ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଡେଣାର
ଜନିଦାର ପଢୁଆରବାଙ୍ଗ ଧୀର୍ଘ ମନ୍ତ୍ର ହେବ
ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରେ ଅବେଦନ କର
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଲେଫ୍ଟନେଂଜିନିର୍ମିର ସାହେବ
ଜନିଦାରଙ୍କ ଅବେଦନ ସହଜ ତାହାସ୍ଵା ଅ-
ଶ୍ରାଦ୍ୟ କଲେ । ଏଥକୁ ଦର୍ଶନ ଗବର୍ଣ୍ଣର-
କେନରିଲ ସାକେବଙ୍କ ଶ୍ରମୁରେ ଅଧିଲ କର
ବାକୁ ପରମର୍ଥ ଦେଇଥିବାକୁ ଅମ୍ବାଜଙ୍କର ମନ୍ତ୍ର
ଦେହ ମଜ । ଜନିଦାରମାନେ ଥରେ ଏଥିବ
ଚେଷ୍ଟା କରିନ୍ତା ।

ପାୟେବିଅରିବୁ ଜଗାଯାଏ ଯେ ମନ୍ତ୍ର ଭାବ-
ଜିବର୍ଷରେ ଗତ କେବଳକ ସଂପ୍ରାହି ହେଲା ଅ-
ତିଥି ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ହେବାରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଗ୍ରାନ୍ତ
ନରଙ୍କ ୧୪ ଶ ଲୋକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକନ୍ତ ମୁର୍କୁର୍ଦ୍ଧବେ-
ଗରେ ପାଞ୍ଜିଜ ହୋଇଥିଲେ ଜାହିଁ ମନ୍ତ୍ରରୁ ଜଣନ
ଜାହିଁଶାବ୍ଦ ମରଗଲେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟବାବୁ ଏପ୍ରକାର
ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟରେଖ ହେଉଥାଏ ସ୍ଵଲ୍ପ ମହିମାନ୍ୟ ଗକ
ଶ୍ରୀରଜେନରିଲଙ୍କ ସିମିଲିବାସବୁ କିଏ ଲିଙ୍କ
କରିବ ?

ସିମଳାନଗର ସ୍ବାପ୍ନରକ୍ଷା ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଧ୍ୟାନବାର୍ଯ୍ୟ ସକାଗେ ବିଲତର ସେହିତରୁ
ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେ-
ଇଥାବତ୍ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାହେବଙ୍କ ଦାଳୀଲିଂ
ସକାଗେ ମଧ୍ୟ ଉଚିତବଜ୍ଞାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ ହେ-
ବାର ଉଦ୍‌ୟମ ଲାଗିଥାଏ । କାହାର ହିତ ସକା-
ଗେ ଉଚିତବର୍ଦ୍ଧର ଲ୍କଷ୍ୟରୁ ଏତେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ
ହେଉଥାଏ ।

ମହାମାନ୍ୟ ସୁରକ୍ଷାକଳେ ରାଜ୍ୟଦର୍ଶନ ଏବଂ
ଗତ ଦୂର୍ଲିଖ ଦୂରଖାର୍ଥେ ପାଞ୍ଚଶାରେ ସେଇଁ
ଶିଳ୍ପବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ ହେବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇ
ଅଛି ତାହିଁ ପାଇଁ ବଜ୍ରଲା ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡ୍ ପାଞ୍ଚଶା
ବଲେଜର ବିକଟରେ ଏବଜଣ୍ଯ ଭୂମି ଦେବାକୁ
ସମ୍ମତ ହୋଇଥାବାକୁ ଯେ ତହିଁ ଉପରେ ଉକ୍ତ
ବିଦ୍ୟାଳୟ ନିର୍ମିତ ହେବ ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ବ୍ୟୟ ନମିତ ବାର୍ଷିକ ୨୦୦୦ ଲା ଦେବାକୁ
ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାବାର କରିଥାବାକୁ ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଗବର୍ନ୍ହର ଅଗମା
ଦିବମୂର ମାତ୍ରରେ ଗୋଦାବିଷ ଛିଲୁକୁ ପୁନର୍ବାର
ଦୁଇବାକୁ ଅସିବେ ଏବ ଉଷାବିପ୍ରତିନିଲୁ ସ୍ଵାଧୀ
ଦେଖି ବିବାକୁ ମାନ୍ଦ୍ରା ବଳାଇ ଘାରକୁ ଛାରଣ
ଡକ୍ଟର ନଗର ହୋକଳଦରୁ ଏକଗତର ବାଠ
ଅଟଇଲା । ଜାହାଜ ଗଗାଧୀତର ସୁଭଧା କିମିତ
ଉକ୍ତ ନଗରର ବନ୍ଦରକୁ ସହରନ ବରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ଟି ଅଚ୍ଛିଆଜନ୍ତୁ ଯେ ନବଧୂପରେ
ନବମସି ମେଳା ନାମରେ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧଭୂ
ମେଳା ହୋଇଥିଲା । ଆଜେକ ଦିଗରୁ ବୈଷ୍ଣବ-
ମାନେ ଅଛି ଠୁଳ ହୋଇ ଗୌମୃଜଙ୍କର ନାମ-
ସଙ୍କିର୍ତ୍ତନ ଦରିଥିଲେ ଓ ଯାଦା ବସିଥିଲା । ଏଗୁଡ଼
ମେଳା ଏଅଞ୍ଚଳର ବୈଷ୍ଣବମାନେ ବେବେ
କରିବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।

ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରାପ୍ତି ।
କାରୁ ଚିମ୍ବାବି ଯାତକ ବଟଙ୍କ ବକ୍ରାଥୀ ୩ ୧୯

ଲକ୍ଷ୍ମୀଚାର୍ଣ୍ଣା ମଦ୍ଦ

” କୌଥ୍ରୀ ” ” ୧୨

ଲାକ୍ଷମ୍ଯାନ୍ତିର ପଦାଳି ॥ ୧୫ ॥

“ କରୁନାମହାତ୍ମୀୟ ” “ ୧
ପାଦି ଆଜିମି ଥିଲି ୧

ମୁନ୍ସ ଅଜିତ ଖାନ ୩୩ ୧୯୫୫

ବାବୁ ଦାମୋଦର ଦାସ „ „ ୫୯୯

„ ଶାନ୍ତିକର ପାତା „ „ ୫ ”

ଶ୍ରୀ କଳିପିତା ସହରକଟକ ଦମ୍ପତ୍ତି

ପାଇବାର କେମିତି କଥାରୁ ସନ୍ଧାଳୟରେ

ପିଲାର୍ମ ମାତ୍ରର ହେଲା ।

ଭାଲୁଳପିକା ରା ୯୯ ରଖ ମାହେ ଜୁଲାଇ ସନ ୧୯୭୭ ମସିଥା ।

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର ।

ମାଳ୍ୟବର ଶ୍ରୀପୁରୁ ଉତ୍ତଳପଥିକାବନ୍ଧାଦିକ
ମହାଶୟ ସମୀଘେଷ ।

ଏଠାରେ ଖୁବାବାନ୍ତି ସେଗରେ ଅପାର
ଲୋକ ବିନଷ୍ଟ ହେଉଥାଇଛନ୍ତି, ଏହି ଗେଗ ନି-
ଦ୍ଵାରାଣାର୍ଥ ସରକାର ବାହାଦୁର ଆପଣା ସାନ୍ତ୍ବାନୀ
ଶୃଙ୍ଖଳା ପ୍ରୟେତ୍ର ଓ ଉପକାର କରୁଥାଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବାରୁ ଓ ଦେଶ ଥଣ୍ଡା ଥିବାରୁ
ଇକ୍କୁ ସେଗର ଜବର କିଛି ଜଣା ହୋଇ ଯା-
ଇଥାଇ । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଏହି ସେ ଗୋ-
ଟିଏ ଦୁଃଖ ଗେଷ ନୋହୁଣ୍ଡ ଅର ଗୋଟିଏ ଦୁଃଖ
ଅରି ଏହି ଜଗତରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହି ଦ୍ୱାଷ୍ୟ ଦୁଃଖ ଅର୍ଥାତ୍ “Suruku mari Disease” ଏହି ଗେଗ
ମାନ୍ଦାଳରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଫିଲେ ପ୍ର-
ତ୍ୟେକ ବଜା ନଗର ପରିତ୍ରମଣ କର ଏହି
ନଗର ସରବ ଅସିଲାଣି, ହୋଥରୁଅଇ କେବଳାଣି
ଉତ୍ତର ଦେଶରୁ ମଧ୍ୟ ଥରେ ବୁଲି ଥାବି ପାରନ୍ତି ।
ଏଠାକୁ ଉଚ୍ଚ ଗେଗ ଅଧିବାର ଅଜକୁ ଦିଶନ
ହେଲା । ଏହି ଦିନ ନ ମଧ୍ୟରେ ୪୦-୫୦ ଜଣ
ହଙ୍ଗେ ପ୍ରାଚି କର ସାଇଲାଣି । ଗେଗଟି ବକ୍ରା-
ବାକ ପର ଅବି ପଞ୍ଚାଥକୁ । ପ୍ରଥମେ ପାଦରେ
ତାଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ଜଣାୟି ଏମନ୍ତି ଏହି ଲେଣଦା-
ସକ ବ୍ୟାଧ ହୁଅଇ ଯେ ନନ୍ଦାଶ୍ଵର ଏକାଥରରେ
ନର୍ତ୍ତକ ହୋଇ ଦୂରିରେ ପଡ଼ିଥାଏ, ଏହି ବ୍ୟାଧା
ନନ୍ଦାଶ୍ଵର ନନ୍ଦାଶ୍ଵର ପରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସର ଯାଏ ।
ନନ୍ଦାଶ୍ଵର ମନ୍ଦିରରେ ବ୍ୟାଧାଟି ଯାଏନ୍ତି ଉର୍ଧ୍ବଗାମୀ
ହୁଏ ଜନ୍ମିଛି । ବ୍ୟାଧା ସଙ୍ଗେ ନନ୍ଦାଶ୍ଵର ଗର୍ବର
କୃପାବର୍ତ୍ତି ହୋଇଥାଏ ଏ ଗେଗ ଅଛି ହୁଅଣ୍ଡ
ଲକ୍ଷଣବନ୍ଦୁ । ଯେବୁଧେ ଏହି ଦୂରିଯୁ ଶତର
ଆଗମନ ଶୁଣି ଲୋକେ ଜାହା ବାଧା କିମନ୍ତେ
ସକଳ ବିଷମ୍ବର ଅପ୍ରୋକ୍ତନ କରନ୍ତି ସେବୁଧେ
ଏହି ଗେଗ ଶତମନେନ୍ଦ୍ରରେ ଥାଏ ଏଠା କେ-
ତେବେ ଉପାଳେକେ ଜାହା କିମନ୍ତେ ଉଷ୍ଣତ୍ବ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଏହି ହେବୁରୁ ଏଗେଗ ଏପ-
ର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଜଣକୁହିଁ ଶକ କର ପାର ନାହିଁ ।
ଅନ୍ତର ସୁଖର ବିଷମ୍ବ ଏହି ଯେ କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ
ଥେବୁ ଉଷ୍ଣତ୍ବ ଏଠାରେ ଅନ୍ଧବାଳଗୁପ୍ତ ଯୋ-
ଗାଇ ହାଠ ଦାଢ଼ରେ କଳିଷ୍ଟେବଳମାଙ୍କ ହାତ-

ରେ ବୁଲଇ ଅଛିନ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗଃ ଯାହାକୁ ଯେଉଁଠା-
ରେ ସେ ଗ୍ରେମ ଧରଇ ଧେହି ସ୍ଥାନରେହିଁ ମନ୍ଦ-
ଷ୍ଟ ଉପଥ ଦେବଜ କରି ସେବରୁ ମୁକ୍ତ ହୋ-
ଇଯାଏ । ପୁଣି ଯେମନ୍ତ ଏଗେମ ଓ ଓଳିଛଠା
ଗ୍ରେମ ଏହି ନଗରରୁ ବହୁର୍ବନ୍ଦିକ କରିବ ଏଣୁ
ଅଛିକାଲି ନିରନ୍ତରିଷ୍ଠାଲ ନଗରର ସ୍ଥାନେ, ତାରୁ
ପୋଡ଼ି ଅଛନ୍ତି ।

ଲେଖବାର ଅବିପ୍ରାୟ ଏହି କି ଯେମନ୍ତ
ସେଇ ନ ପଢ଼ୁଥିଲୁ ଜିହୁର ନିବାରଣକାରୀ
କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପରିପ୍ରେ ଆପଣା ନିଚ୍ଚରେ
ଭାଷନେ ଭଲ ହେବ ।

11th July, 1876. }
Berhampore. } N. V.

ମହାଶୟ

ଅମ୍ବେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପଥରୁ ଅବଶତ
ହେଲୁଁ ଯେ, ମାନ୍ଦ୍ରାଜ, ଶତମନେନ୍ଦ୍ରୀ, ବିଶାଖ-
ପଟ୍ଟନ, ବିଜ୍ଞନଗର, ପିଲାକୋଳ ଓ ବୃଦ୍ଧିଧୂ-
ରରେ ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍ସାହକ ସେଇ ଉପରୁଚି
ହୋଇ କମାଗର ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନପୁରକ ଅସୁ-
ଅଛି । ଏ ସେଇ ଅରମ୍ଭ ହେବା ସମୟରେ
ପାଦ ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳରେ ବିତ୍ତ କାମକଳୀ ପ୍ରାୟ ଜଣା
ଯାଏ । ଯୁଗି ହିମି ଦ୍ଵୀର ପାପକଷ ଉଚ୍ଛ-
ବାମୀ ହେଲା ପର ନମରଣ ଆଖା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଉଠିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଅତେଜନ ଓ ବାକିଗୁଡ଼ିରହର
ହୋଇ ପଞ୍ଜେ ଅଛି ମସିଷ (ବ୍ରେନ) ଉପରକୁ
ଗଲେ ମର ହିଏ ।

ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କରେ ଏହି ବୈବ-
ରେ ଅନେକ ଲୋକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କରୁ ବିନ୍ଦୁ ଦିଲ୍ଲା
କୋଲାଏ ଓ ବ୍ରାହ୍ମପୁରରେ ଏଥର ଜ୍ଞାନଧ ଅବସ୍ଥା
ହେବାରୁ କେତେକ ଲୋକ ମୁକ୍ତି ଲାଭ କରୁ
ଅଛି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଗେଡ଼ିବ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ (ଅନ୍ୟ କୋଣ୍ଠି ରାଜୁ
ଦିହରେ ନ ଥିବ) ଛେଳକୁ ଥଣି ନାହାପ୍ରକାଶ
ଏ ଲଗା ଛକିଯାଦି ଶୁଆଇବ ସେ ଛଳପାନ କି
ବୁଲୁଳ କରି ନ ଥିବ ବମ୍ବୁ ବମ୍ବୁରେ ଭାକୁ
ର ଭା ଘେଟଗରି ଅନୁଭୂତରୁ ଜାଦବପଦାର୍ଥ
ବକଳ ହାତରେ ଶର ବାହାର କରିବ ।
ବାହାର କରିବା, ଶୁଣାଇବା ଓ ଚରିବାକେଳେ
ଯପରି ମାଛି ଛଳାଦି ନ ଦସ୍ତିବେ । ଭାଲ

ଦେବଳ ପଥରଙ୍ଗରେ ଚାର ସୁତଙ୍କ ଡଳକରେ
ପୁତ୍ରା ଦାନ୍ତି ରଖିବ । ଏ ସେଇ ଅରମ୍ଭ ହେବା
ମାଥକେ ଜର୍ବିଶାତ୍ର ଏକଷୁନ୍ଦରୁ “ ରର
ଜଳରେ ଗୋଲି ଶୁଅଇଲେ ଏ ସେବରୁ ମୁକୁ
ଦେବ ।

ନବସାମର ଦ୍ୱାବକୁ ଏହି ଟଙ୍କାରେ ୧୦ ଶତା ପକାର ପିଲାଲେ ମଧ୍ୟ ବୈଗା
ବୈଗର ମଳୁ ହୋଇ ପାରିବ ।

ପ୍ରକାଶ ଥାଇ ବି ଏ ଗେଗ ଅଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅସିଲେ ଏ ଆସଥରେ ବିଛି ଫଳ ଦର୍ଶିବ
କାହାଁ । * ବଣ୍ଣା ପରେ ମର ହେବ ।

୧୯୭୨୭ ଏକ ସୀତାଗମ୍ଭେ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଶ୍ରୀବାଲୀ ଏକ କଲେକ୍ଶନ୍

କାହାଙ୍କ ।

ଶୈଥା ଏବ କାରିଳା
ଗିଲାଲ ଓ କଇକାଳ ମଞ୍ଚରେ କିଧୁନୀଙ୍କ
ରୂପେ ଜାତୀୟାଜ କରାଯାଇ ।

ଅଛି । ଏ ସେଇ ଥାରମ୍ଭ ହେବା ସମୟରେ
ପାଦ ବୃଦ୍ଧାଶ୍ଵଳରେ ବିତ୍ତ ବାନୁତ୍ତଳ ପ୍ରାୟ ଜଣା
ଯାଏ । ପୁଣି ହିନ୍ଦୀ ହୋଇ ଧାରାବିଷ ଉଚ୍ଛ୍ଵ-
ଗାମୀ ହେଲା ପର କ୍ରମରଙ୍ଗ ଅଞ୍ଚା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଉଠିଲେ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅତେଜରେ ବାକ୍ରମଣ୍ଡିରରୂପ
ହୋଇ ପରେ ଅଛି ମସ୍ତିଷ୍ଠ (ବ୍ରେଜ) ଉପରକୁ
ଗଲେ ମୃଦୁତ୍ତିବ ।

ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କରେ ଏହି ବୈଗ-
ରେ ଅନେକ ଲୋକ ମରୁଅଛନ୍ତି ବିନ୍ତ ଦିନ୍ଦି
କୋଲ ଓ ବ୍ରୁଦ୍ଧୁରରେ ଏଥର ଜ୍ଞାନ ଥିବୁଥିବା
ହେବାରୁ ବେତେକ ଲୋକ ମୁଣ୍ଡି ଲୁହ ବିରୁ
ଅଛନ୍ତି ।

କିମ୍ବାନ ଉତ୍ତମ ବସାଦୟମାଳ ଛିଥର କର-
ଅଛନ୍ତି ଜାହାଜର ଉତ୍ତା ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଅଳ୍ପ ଅଟେଇ
ଜାହାଜର ଧନ ଆସିବା ଫେର୍ଦରେ ଆଉ
ଯାହା ସମ୍ମାଦ ଦିଲକାର ହେବ ଏହଙ୍ଗ ସାହେ-
ବଙ୍କ ଠାରେ ପଚାରିଲେ ନିଜୀପାତକ ।

ଶିଳ୍ପିଙ୍କ
ବିଭାଗ
ମେଲାଜ ବିଭାଗ
ଭିତ୍ତିଯୁକ୍ତ ଲୋପାର୍ଥ
ପାହେବ ଏତେଥିରୁ

ପବ୍ଲିକ ରୋଡ୍

କୁଳ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଅ ୧୧୯
ମ ୩୦ ଜୁଣୀ

ଚାରିଶତ୍ର କୁଳର ସନ୍ତୋଷମହିତା । ମୁ । ଶାବଣ ଦିନ ସନ୍ତୋଷପାଲ ଶନିବାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟୀ
ମଧ୍ୟସଲାହଁର ଡାକମାସୁଲ ୩୫୦

ହାତାବାନ୍ତି ଘୋଗର ଯେ ଗନ୍ଧକ ଧୂଆଁ
ପ୍ରତିକାର ଏ ପଡ଼ିବାରେ ପୂର୍ବେ ଲେଖା ହୋଇ
ହୁଏ ତାହା ମୋଧସନରେ ସମସ୍ତକୁ ଜଣାଇ
ଦେବାପୀର ଆମ୍ବାନଙ୍କର କଲେକ୍ଟର ସାହେବ
କି କୁଳଗୋରମାନଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇଥିଲୁଛି ।
ସାହେବଙ୍କ ଏକାର୍ଥି ଅତି ଉତ୍ସମ ଅଟେ
କି ରଣ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅତି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଅନେକ ଲେକ ସେ ପ୍ରଜା-
କାରିତା ଜୀବ ଦେବେ ଅନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାର କଲେ-
କରମାନଙ୍କୁ ଏ ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ କରିବାର
ଚାହୁଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ତାକୁ
ପ୍ରକାରରେ ଏନଗରରେ ଦୁଇଜଣ ଲେ-
ଜାଗାରେ ଆମ୍ବେଗନ ଲଭିଥିଲୁଁ ଓ କେତେକ
ଦେଇଥାଏଗା ଆମ୍ବେଗନ ଲଭିଥିଲୁଁ ଓ କେତେକ
ଦେଇଥାଏଗା ଆମ୍ବେଗନ ଲଭିଥିଲୁଁ । ଏହାରେ
ଅନ୍ୟ ମନ୍ଦିରର ପରିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗନ୍ଧକ ଜାତି
ଅଛି । ଏ ଉପାୟର ମନ ନୁହେ ।

ଗର ଦୂରବାର ଏନଗର ଗୋପାଳକିର୍ତ୍ତ
ମଠର ମହନ୍ତି ନାମରେ ସଦାବର୍ତ୍ତ ଧନ
ଅପକ୍ଷୟ କରିବା ବିଷୟରେ ଜଳ ଧାରେବକ
କଳିତରେ ଦରଖାସ୍ତ କାଞ୍ଚିଲ ହୋଇଥିଲା ।
ତାକୁ ଦରଖାସ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ କଥା ଲେଖା
ଅଛି ଯେବେ ସେବକ ପ୍ରମାଣ ହୁଅର ତେବେ
ମହନ୍ତି ବଜା ଦରବରରେ ପଢ଼ିବେ ଓ ଦର-
ଖାସ୍ତକାରୀ ଏନଗରବାରି ଅନେକ ସମ୍ବାନ୍ଧବ୍ୟ-
କ୍ରମୀ ଗୁହା ମନ୍ଦିରରେ । ଏମାନଙ୍କରୁ ଧରିବାରେ

ନିଶ୍ଚିତ ବିଷୟମାନ ପ୍ରମାଣ ହେଲେ ବଜା
କଠିନ କଥା ହେବ । ଜନଧାରେ ମହନ୍ତିପ୍ରତି
ଏହି ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁଁ କିତାବାଙ୍କ ନାମରେ
ମୋକଦମା ଚଳାଇବାକୁ କାହାକି ଅନୁମତି
ଦିଆ ନ ଯିବ ଏଥର କାରଣ ସେ ଏକଷାଧାବ
ମିଆଦରେ ଅଦାଳତରେ ଦର୍ଶାଇବେ । ସତରଙ୍ଗ
ଆଗାମୀ ସପ୍ତାହରେ ଏଥର ଧାରାଧାର ଜଣା
ପଢ଼ିବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ସହି ଅବ-
ଗନ୍ଧ ହେଲୁଁ ଯେ ଆଜକାଳ ଏ ନଗରରେ
ଓଲାଇଟାରେଗ ଅଭିଷ୍ଟ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା
ଓ ଅନେକବୃତ୍ତର ଲେକ ଏଥରେ ନାଶ
ଗଲେଣି । ଜେଲଖାନା ମଧ୍ୟରେ ସୁଦା ଏ ରେଗ
ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଛି ମାତ୍ର ତେବେ ଦୟକର-
ବୁଧେ ନୁହର । ନଗରବିମାନେ କାରର
ହୋଇ ସଜ୍ଯା ଦୂରାରୁ ବିପୁରଲେକ ଦାଣ୍ଡକୁ
ବାହାରୁ ନାହାନ୍ତି ଓ ତାକୁଶାରୀମାନଙ୍କ ଅର୍ଚନା
ଏବଂ ନଗରକାର୍ତ୍ତନାଦର ଚହଳ ପଢ଼ିଯାଇ ଅଛି
ଶୈଳଲୋକଙ୍କପ୍ରତି ଅଧିକାଂଶରେ ଏ ରେଗ
ପ୍ରଭା ଦେଖାଯାଏ ଓ କର୍ତ୍ତ୍ତୁପରିମାନେ ଏ ରେଗ
ଦିମନ କରିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଉପାୟ
ଅବଧ କର ନାହାନ୍ତି । ଯାହାକୁ ସେମନ୍ତ ଦିଶୁ-
ଅଛି ସେ ସେପର ଉପାୟ କରୁଥିଲା । ଗ୍ରୀକୁ
କମିଶନରସାହେବ ଡାକ୍ତର ପର୍କରିରସାହେବଙ୍କ
ଗନ୍ଧକଥୁଆଁ ଚିତ୍ରା ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଏବଂ

ହଜାର ଛପା କରଇ ଅଛନ୍ତି ଏ ସବୁ ଲେକଙ୍କୁ
ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟରେ ଅନେକ ଉପକାର ହେବାର
ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ମେବେ ଆଶାନ୍ତ ବୁଧ ଫଳ
ହଥର ଦେବେ ଏଠା ଦୁଇଜିଲ ପରିବର୍ତ୍ତ ଏମନ୍ତ
ସହଜ ଅଗ୍ରବନ୍ଦିତ କରିବାର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ
ନାହିଁ ।

ରତ୍ନୀପୁର ଭେଲମ୍ବୁନ୍ଦୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଅବ-
ଗନ୍ଧ ହେଲୁଁ ଯେ ଭ୍ରତବର୍ଷରେ ସେତୁମାନେ
ଉତ୍ସମ କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତର କରନ୍ତି ତାହାଙ୍କଠାରୁ
ଅବର୍ଦ୍ଧ ଥାର ଦେଖିବା ନମିତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ
ଶ୍ଵେତନୟ ଅଧିକି ସେମନ୍ତ ଲେକଙ୍କୁ ପଢ଼ି
କେଣିଅଛନ୍ତି ଓ ସବସାଧାରଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାଇ
ଦିଅପାଇଥାରେ କି ଯେତୁମାନେ ଉତ୍ସମ କାଗଜ
ପ୍ରସ୍ତର କରି ପାଇବେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ ଭ୍ରତବ-
ର୍ଷର ବ୍ୟକ୍ତ ନମିତ୍ର ପଢ଼ାଦି ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା ।
ସମ୍ମତ ବୁଧାର ଦର ବିଲାରରେ ଅପ୍ରିର ଓ
ଜୁଲାଇ ଦେବାରୁ ସେଠାକୁ ଟଙ୍କା ପଠାଇ ଦ୍ରୁବ୍ୟ
ଆଗିବାରେ ବିପୁର ବ୍ୟକ୍ତ ପଦ୍ମନାଭ ବୋଲି
ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ ମାନସ କରିଥିଲୁଁ କି ସରକାରୀ
ଶର୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଲାରୁ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଅଧାରିତ
ଯେବେ ଜୀବା ହୋଇଥାରେ ତାହା କରିବାରୁ

ହେବ ଓ ରତ୍ନାରୁ ଗବଣ୍ଟିମେଘଙ୍କର ବହୁସ୍ଵରୂପ
ଯେବେ ଅଧିକା ବ୍ୟୟ ପଡ଼ୁଆଛି ତାହା ଦିଶା
ହେବ । ଏହି ଦିଶ ଭାରତବର୍ଷ ପଞ୍ଚରେ ଅ-
ଧିନ୍ତି ଶୁଦ୍ଧିକର ଅଟଇ ଓ ଯେବେ ଏହି ସ୍ଥାପୋ-
ଗରେ ଭାରତବର୍ଷର ଶିଳ୍ପିକାର୍ଯ୍ୟ ଦିନରିକ
ଲିଖିଲ ତେବେ ବଢ଼ ସୁଖର ବିଷୟ ଦେବ ।
ବିଲଜିଲୁଗା ଭାରତବର୍ଷରେ ବିପ୍ରର ଖର୍
ହୁଥର ଓ ରୂପାର ବଜାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉକ୍ତ
ପ୍ରବିଧି ମୂଲ୍ୟ ବଚିବାର ଜଣାଯାଏ ଯେବେ
ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ବମେଇ ଓ ଭାରତବର୍ଷର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ କଳସତ୍ତରେ ପ୍ରମୁଖ
ହେବା ଲୁଗା ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ପ୍ରତଳିତ
ହେବ ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସେହେଠିଥା ଅବ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଲଜ ଲୁଗାର ମାସିଲ ଭାତାର ଦେଲେ
ସୁନ୍ଦା ବିଲଜ ମହାଜନମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରି
ଲୁଗା ବିଦୟ କର ପାରବେ ନାହିଁ ।

ସର୍ବବାପମଠର ସୁପରିଷେଣ୍ଟ୍ରେଜ୍ ପରିଚକ-
ଦାରୀ ସ୍ଵପର୍କ ହେବାର ସମାଧ ଏଥୁପରିକେ
ଆମେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁଛୁ । ଗତ ସପ୍ତବରେ
ମୋକଦମାର ବିଶ୍ଵ ଶେଷ ହୋଇଥିଲୁ ଓ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ୩୫୦୦
ଅର୍ଥ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରିଥିଲୁଛି । ଆସାମୀ କେବଳ
ଅନେକକାଳ ଥର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧିତିର ଓ ତେବେଳି
ରହିଥିଲାରେ ଥିଲା ବୋଲି ଜଜ ସାହେ-
ବିକ୍ରି କିଲିବ ମରେ ହେବାବପଢ଼ି ଦେଇ ନ
ଥିବା ଓ ଆପଣା କାରପରଦାଜଠାରୁ ଏଥର
ସମାଜ କିଛି ପାଇଁ ନ ଥିବାର ଆପରି କରିଥିଲା
ମାତ୍ର ସେଇରୁ ପ୍ରମାଣ ହେଲା ନାହିଁ । ଯାଏ
ସାହେବ ଏବେବତ୍ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବ ରଖି
ଅବେଳମାତ୍ର ଅନ୍ୟପୁରରେ ରହିଥିଲେ ଓ ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା କିମ୍ବା ରହିଲେ
ନାହିଁ । ଏପରି ବିଦ୍ୟକୁ ସାଧାରଣ ସମ୍ଭବିର
ଭାବ ଦେବାଠାରୁ ଆର୍ଦ୍ର ମନକଥା କି ଅଛି ?
ମହନ୍ତମାନେ ଏଣ୍ଠିକ ସାବଧାନ ହେଉନ୍ତି ଆର୍ଦ୍ର
ଅନ୍ୟପୁରରେ ରହିଲେ ଗୁଲବ ନାହିଁ । ଅର-
ନାକୁଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲେକେ ପ୍ରସୂତ
ହେଉଥିଲାନ୍ତି ।

ପରନ୍ତୁ ସ୍ଵଧରଣେଶ୍ବରୀ ଦିପରେ ଜଗମାନା
ହେଲା ବୋଲି କମିଟି ନିଷ୍ଠିନ୍ତି ନ ହୋଇ
ପାହାଙ୍କିବାରୁ କାମକଳିପିତ୍ତ ପାଇବା ସକାଶେ
ନାଲିଶ କରନ୍ତୁ ଓ ସେ ସଦାବର୍ତ୍ତିଧନ ଅପବ୍ୟୁକ୍ତ
କରିଥିଲେ ପାହାଙ୍କୁ କର୍ମରୁ ବାହାର କରି

ଦେବାର ଉଚିତ ହୃଦୟ କରନ୍ତୁ ତାହା ନ
ହେଲେ କିଛି ଉପକାର ହେବ ନାହିଁ । ସେହି
ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ସ୍ଵରୂପ ନିଆଗଲା ତାହା ରାଏ
ସାହେବ ଘରୁ ଦେଲେ କି ସଦାବର୍ତ୍ତ ଧନରୁ
ଦେଲେ । ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ପେବେ ସମ୍ବା-
ବର୍ତ୍ତ ଧନରୁ ଦେଇଥାନ୍ତି କେବେ ତାହାକର
କି ଗଲା ଟଙ୍କା ଥିଲେ ଆପେ ଆପବ୍ୟୁଧ କରୁ
ଆନ୍ତେ ନ ହେଲା ତାହା ସରକାରଙ୍କୁ ଦେଲେ
କୌଣସିମିତେ ସଦାବର୍ତ୍ତ ଧନ ଅପବ୍ୟୁଧ ହେ-
ବାରକ ବନ୍ଦ ହେଲା ନାହିଁ । ସୁରକ୍ଷା ଅପବ୍ୟୁଧ
ନିବାରଣ କରିବା ପଞ୍ଚରେ କମିଟି ଯଥାର୍ଥ
ପରିକାର କରନ୍ତୁ ।

ନୀଳ ସମ୍ରୂପ ମାନ୍ଦୁଲ କର ଅଛନ୍ତି ତାହାକୁ କ
ଏକମାସର ଅଧିକା ବେଶନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ
ସହଯମାନେ ଆପଣାଁ ଗୁରୁରଙ୍କୁ ଏପର ଅବ-
ଶ୍ଵାରେ ବାହାର କରିଦେଲେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ-
ମାସର ବେଶନ ଦିଅନ୍ତିକ ? ପରିଚିତଙ୍କା
ବୋଲି ସିନା ଏପର ହେଲା ! ଫଳଟିଗ ସାଧା-
ରଣ ଧନ ପଢି ଯାହାକର ଆସୁ ନାହିଁ ତାହା-
ଙ୍କୁ ବହିର ରାଷ୍ଟ୍ରାବେଶର ଭାର ଦେବା
କେବେଦୂର ଅନୁଷ୍ଠାନର ତାହା ରୁହିବାକୁ ତ
କେହି ନାହାନ୍ତି ।

କଟକ କଲେକ୍ଟରୀ ମହାପିଜଖାନାର ମ-
କଦମ୍ବ ଗର ସୋମବାର ନିଷ୍ଠି ହେଲା ।
ସୁଲିଷ ବି ରିପୋର୍ଟ ଦେଇ କାହାକୁ କି ପରିମା-
ଣରେ ଦୋଷୀ କଲେ ତାହା କିଛି ଅମ୍ବେମାନେ
କାଣି ନାହିଁ ମାତ୍ର ଶରିଳୁଁ ଯେ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରାପ୍ତି-
ମାତ୍ରକେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ମହାପିଜଖା-
ନାର ମୋଦରର ହାରକାନାଥରୁ କର୍ମରୁ ମା-
କୁଳ କଲେ, ବିଚାରକନ ଦାସ ଠିକାମୋଦରର
ସେବେକାଳ ସମ୍ପଦ ରହିଲ ତେବେକ ଦୟ
ତାହାପରି ସଥେଷ୍ଟ କଲ କର ତାହାକୁ ତାହା
କର୍ମରେ ବାହାଳ କଲେ ଏବଂ ମହାପିଜ ଭୂଷ-
ରେ ଟ ୧୦୯ ଲା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କଲେ ।
ସେହି ଗେସ ନକଲ ଦେବା ଘେନ ମାମଲ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ତା ୧୩ ରଖରେ
ଧ୍ୱାପତିବା ପ୍ରତ୍ୟମେ ମହାପିଜ ତା ୧୫ରଖରେ
ରିପୋର୍ଟ ଦେବାରୁ ସେ ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ-
ରେ ତୁଟ କରିବାର ହାକମ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କର
ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ କଲେ । ବିଚାର-
କନ ହାରକାନାଥଠାରୁ କାଗଜ ପାଇ ତାହାର
କହିବାମତେ ନକଲ ବିଶ୍ଵାସବାରୁ ତାହାର
ମୂର୍ଖତା ପ୍ରକାଶ ପଇଲୁ ଓ ତହିଁପାଇ ସେବେକ
ଦିନ ସେ ସମ୍ପଦରୁ ରହିଥିଲ ତେବେକ ଦୟ
ସଥେଷ୍ଟ ବୋଧ ହେଲା ସୁରକ୍ଷା ମୂଳଅପରାଧଟି
ହାରକାନାଥ ଉପରେ ପାଦିଷ୍ଟ ଦେବାର
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଓ ତହିଁପାଇ ସେ କର୍ମରୁ
ବାହାର ଗଲା । ମାତ୍ର ଜନରବ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ
ହାରକାନାଥ ଉପରେ ଅପରାଧଟି ସଥାର୍ଥରୂପେ
ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ନାହିଁ କେବଳ ଏବଂକି ପୁରୁଣା
ମହାପିଜର ଅଗ୍ରୀୟଲୋକ ସବାରୁ ନୂରନ ମହା-
ପିଜରୁବଦନାମ କରଇବ ବୋଲା ଏ ମକଦମାର
ମୂଳ ସୂଚ ଘଟାଇ ଥିଲ ଦିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଦୂର୍ଘ ଦୂର୍ଘ
ହାତାର ନ ପାଇବାର ତହିଁ ରେ ବୃଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ

ହୋଇ ନ ପାରିଲୁ ଦାକିମ ତାହାକୁ ଏହି କଥା
କହି କର୍ମବ୍ୟକ୍ତି କଲେ । ନୂତନ ମହାପିଜ ବଦ-
ନାମ ହେଲେ ସୁରୁଣା ମହାପିଜଙ୍କର କି ଉପ-
କାର ହୃଥକ୍ରୀତା ତାହା ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।
କାଷ୍ଟକରେ ସେବ୍ୟକ୍ରି ବଦନାମ କରିବାକୁ
ସଙ୍କଳ କରଇ ସେ ଅଳ୍ପଗା ହୋଇ ନ ରଖି
ଅବଶ୍ୟ କିଛି ପ୍ରମାଣ ଦିଆଇବାର ଚିହ୍ନା
କରଇ ଓ ମହାପିଜ ସେବେ କ୍ରି, କଥା ବିଶ୍ୱାସ
କରିଥିଲେ ତେବେ ସେ ତାହା ନାମରେ
ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ରିପୋର୍ଟ ନ ଦେଇ ସପ୍ତାହକାଳ
ଅପେକ୍ଷା କରିବାର କି ହେଉ ଥିଲ ? ଏଥିପାଇଁ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଁ ଯେ ଦ୍ୱାରକାନାଥ
ଉଚ୍ଚ, ଅଧିକ ସେବେ କରିଥାଏ ରେବେ ସେ
ଅନୁଭାନ୍ୟ ଅମଲ ପର କୌଣସିଲେଇରେ ତାହା
କରିଥିବ ଓ ଆପଣାକୁ ଦର୍ଶିବୁ ମୁକ୍ତ କରିବା
ସକାଶେ କିଛି ନ ଜାଣିବାର କହିଥିବ । ମାତ୍ର
କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି କି
ପୁରୁଣା ଅମଲମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିପୃତ୍ତିର ସି-
ରଷ୍ଟାଦାର ଓ ମହାପିଜଙ୍କ ଦେଖି ପାରିନ୍ତି ନାହିଁ
ବଜ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟିଲ କାରଣ ଏଥିରେ
ଦୁଃଖୀ ଅମଲଙ୍କର ବଜ ଅନ୍ତର୍ଭେଦ ହେଉଅଛି ।

ନମ୍ରିଲ୍ସୁଳ ପାଇତୋଷିକ ବିଭିନ୍ନ

ଗତ ଦୁଧବାର ସକାଳେ ଏଠା ନର୍ମ୍ୟାଳ
ସୁଲଭେ ବାର୍ଷିକ ପାଇଗୋଷିକ ବିବରଣ
କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷ୍ଠ ପାଇଅଛି । ଶ୍ରୀମତ୍ତ କମିଶନର
ସାହେବ ଓ ସମ୍ବଲପୁରର ଜେଷ୍ଠା କମିଶନର
ଶ୍ରୀମତ୍ତ ବାହୁଦୟାବେବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶୀୟ
ଓ ବିଦେଶୀୟ ଦ୍ୱାରା ଲେଖିଗାନ୍ତ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସ୍ଥଳେ ମାତ୍ର ପୂର୍ବ ବର୍ଷରୁ ଦର୍ଶକ ମଣ୍ଡଳୀର
ସମାବେଶ କିଛି ଉଣା ସ୍ଥଳ ।

ପ୍ରଥମେ ନିର୍ମାଳୟର ସ୍ଵପନଶେଣେ
ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନା ପାଠ କଲେ ଓ ତହିଁ ଉତ୍ସାହ
ପାଦ୍ଧତିକାରୀକ ବିଚରଣକାର୍ଯ୍ୟ ଥରିଯୁ ହେଲା
ତତ୍ପରେ ପିଲାମାନେ ରଚନା ପାଠ ଓ ଅବୃତ୍ତ
କଲେ । ଅର୍ପନାକର ପୂର୍ବ ଉନ୍ନତ ଅବଶ୍ୱା
ଓ ଗର୍ବ ଦଶବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାର ଉନ୍ନତ
ବିଷୟରେ ଦୁଇଟି ରଚନା ପାଠ ହୋଇଥିଲା
ତହିଁରେ ସିକନ୍ଦରସାହୀଙ୍କ ଅସିବା ସମୟରେ
ଏତେ ଏହି ବିଷୟରେ କଥାବର୍ତ୍ତା ବିଷୟକ
ଆବରି ଓ ବିଚିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବେଦେଖାଣ
ବଳାସରୁ ଦୁଇଟି ଗୀତ ହୋଇ ଗୋଟିଏ
କାଳକ ଅଶିଖାଦ ବାକ୍ୟ କହି ଆବୃତ୍ତିଥା

ଶେଷ କଲେ ପରିଶେଷରେ ଶ୍ରାୟତ୍ର କମିଶ୍ଵର
ସାହେବ ଗାଡ଼ୋଥାନ ପୁଷ୍ପକ ଛାନ୍ଦାଭାବେ
ଯତ୍କଳିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁତା କଲେ । ସେଥିରମଞ୍ଚ ଏହି ସେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ନମ୍ବାଲସ୍ତୁଲର ସପ୍ରମ ପାରିତୋଷିତ
ବିଚରଣ; ତୁତର' ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଭନ୍ଦର
ଦେଖି ସେ ଅଭିନ୍ଦନ ଆନନ୍ଦର ଅଛନ୍ତି । ନର-
ମ୍ୟାଲସ୍ତୁଲକୁ ସେ ଅନୁରକ୍ତ ସ୍ଵେଚ୍ଛା କରନ୍ତି,
ସେଠାରେ ବ୍ୟବହାରକ ବିଷୟମାନ ଶିକ୍ଷା ଦିଆ
ହୁଏ କିନ୍ତୁ କାଳେଜରେ କଳନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ବିଷୟମାନ ପିଲାମାନେ ଶିଖନ୍ତି । ପେଉଁ ଦୂରଟି
ରତନା ପାଠ ହେବା ସେଥିରୁ ପିଲାମାନଙ୍କର
ମନ ଭାଇ ବିଷୟମାନଙ୍କରେ ଧାବମାନ ହେବାର
ଦେଖି ସେ ବଡ଼ ସନ୍ଦୂଖ୍ୟ ହେଲେ । ମାତ୍ର ରତ-
ନା ଲେଖିବ ସବୁ ବିଷୟ ତାଙ୍କ ମର ସଙ୍ଗେ
ବୈଜ୍ଞାନିକ ନୁହେ । ଗୋଟିଏ ରତନା କାଶ ଓଡ଼ି-
ଶାର ସବୁ ଭନ୍ଦର ତାଙ୍କାର ସମ୍ମାଦିତ
ହୋଇ ଥିବାର ଭାବେ କର ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର
ବାସ୍ତବରେ ଭାବା ନୁହେ । ସେ କେବଳ
ଜଣେ ସୁଲି ମାଧ୍ୟର ପଦ, ସେ ଅଦେଶ ଦିଅନ୍ତି,
ଓ ଅନ୍ୟ ମାନେ କରନ୍ତି । ଦେଶୀୟ ଲୋକ-
କର ଆପଣା' ଭନ୍ଦର ବିଷୟରେ ଆପେ
ଚେଷ୍ଟା କରିବାର ଭାବିତ । ଅଳ୍ପ କଲେ ସୁଦ୍ଧା
ଭାବା ଏକବିମୟରେ ଅନେକ ହେବ, ଯେପରି
ଭଲମାନେ ଅଳ୍ପ' ମାଟି ନେଇ ଗଢ଼ୁ' କାଳରେ
ବଜାଁ ହୁଏକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । ସପରିଶ୍ରେଣୀ-
ବଳ ବିଜ୍ଞାପନର ଶିଖକମାନେ ଗଭିର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ଭରମ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବାର ଶୁଣି ସେ ଅନ୍ତର
ହେଲେ । କିମ୍ବା କି ପିଲାମାନେ ଯେପରି
ଆବର୍ଦ୍ଦ ଦେଖିବେ ଏହିପରି ଶିକ୍ଷା କରିବେ ।
ବୁନ୍ଧା ଉତ୍ତାରୁ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ଏକଦିନର
ଅବକାଶ ଦେଇ ଶ୍ରାୟତ୍ର କମିଶ୍ଵର ସାହେବ
ପାରିତୋଷିତ ବିଚରଣକାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କଲେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କଥ୍ବକ ହୃଥର ପ୍ରାୟକୁ ରେବନମାସାଦେହ
ଗାମୀ ମାସ ତା ପାତ ଶଖରେ କଲିକରାନ୍ତି
ତ୍ରା କରବେ ଓ ସେହିତାରେ ରୂପ୍ୟ ଦେବେ
ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ପ୍ରାଚୀ ବର୍ଷା ଦେଉଥିଲୁ
ତୁ ବୁଅ ଚିହ୍ନା ଦେବା ଛଳ ପ୍ରତିର ବର୍ଷା
ହୁଁ ।

ଗତ ଦୁଇଦିନଠାରୁ ମହାନଦୀ ଓ ଲାଠି
ଯୋଡ଼ ନଦୀମାନଙ୍କରେ ପୁଣିବଢ଼ି ହୋଇଥାଏ

ଏ ବ୍ୟାପିଗାଣିରେ ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ଗୁର୍ବଳ
ସୁଯୋଗ ହେବ ଅନୁମାନ ଦେଉଥାଇ ।
ଶୈତା ଶେଷ ଅବଧି ଉଚାପତ ନାହିଁ
ଓ ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ସରକିର ରହ
ସରକିରିଲ ଓ ଦେବାର୍ଗନା କର୍ମରେ ଲଗିଥାଇଛନ୍ତି ।
ହିନ୍ଦୁପ୍ରକ୍ରିଥ ଖଣ୍ଡିଏ ଉତ୍ସବରେ ପରା-
ଦିପତ୍ରରେ ଦେଖିଥାଇଲୁ କି ବୁରୁଷଦେଶର ବି-
ଗତ ସୁଲଭାନଙ୍କର ଜନକର୍ମରେ ୫୦୦୦ ଟି
୭୦୦୦ ଲୋକ ନିୟମିତ ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କର ଜ-
ଗିବାର ଘୋଜା ଗୋ ୨୨୫ ଟା ସ୍ଥଳ ଏବଂ
ଦିହିସକାଶ ସରସ ଉତ୍ସବରେ ୧୩୫ ଥିଲେ ।
ତାହାଙ୍କର ଅନୁଃ୍ପରରେ ଜୀବିତରେ ଝାଇ ଥିଲେ
ଓ ଏମାନଙ୍କର ମିଶ୍ରାନ ଖର୍ଜ କେବଳ ବର୍ଷକେ
ଦେଉଳମ୍ବଟକା ସ୍ଥଳ । ରୁଟି ଓ ମାଂସ ବିକ୍ରେ-
ତାମାନେ ବର୍ଷକେ ଅତେଉଳମ୍ବ ଟକା ନେଉ-
ଥିଲେ ଏବଂ ଏହାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେକି ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ
ଜ ୩୦୧ ଟା ଲୋକ ନିୟମିତ ଥିଲେ । ଏପରି ନ
ହେଲେ କି ରାଜ୍ୟ ଉତ୍ସବ ଯିବାକୁ ବସେ ! ଓ-
ତିଥୀ ରାଜମାନେ କେବଳ ଅନୁଃ୍ପର ବିଷୟ-
ରେ ହାରୁହାରରେ ସମାନ ଅସିପାରନି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ସେନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣା ୧୦୪୦୦୦
ଲୋକ ଅଟର । ଏଥର ପ୍ରାୟ ୫୩୦୦୦ ଲୋକ
ପ୍ରୟୋଜନ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ର-
ସ୍ତର ଅଛନ୍ତି ।

ମନ୍ଦ୍ରାଜର ଏବଜଣ ବିଲବିକୁ ଯାଇ ତିନିବ-
ର୍ଗରେ ବାରଷ୍ଟର ହୋଇ ଫେର ଅସିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଏ ବିଷ୍ଟି ଅପଣା ଜାତି ଘୂମଃ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା କି-
ବିଷ୍ଟରେ ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରରେ କୌଣସି ବିଧାଳ ଅଛି କି
ନାହିଁ ଏହା କିମ୍ବା କରିବା ସକାଶେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର
ପୁରୁଣାକାଳୀୟା ହିନ୍ଦୁମାନେ ସତ୍ର କର ଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ପଣ୍ଡିତମାନେ ଜାତି ହେବାର ବିଧାଳ ଦେଇଥିଲୁ-
ଣ୍ଡି ମାତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଇବା ସକାଶେ
ତାହାକୁ ଦି ୧୫ ନ ସମୟ ଦିଆ ଯାଇଥିଲୁ କି
ଶାସ୍ତ୍ର ବାହାରିବ ଶିଖିବାରେ ଆସିବ ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଲି ମେଘ ସତ୍ରରୁ ଶ୍ରୀ ଏ କାନ୍ଦିକା
ପ୍ରଚୁରିତ ହୋଇଥାଏଛି । ତହିଁରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ଇଂଲଣ୍ଡର ଅଧିକାରରେ ୨୪୯ ଖଣ୍ଡ ସୁନ୍ଦର ଜାହାଜ
ଥାଏ ଏଥରେ ୧୩୫ ଟୋପ ଏବଂ ଲକ୍ଷଣଳି
ଲୋକ ନିଯୁକ୍ତ ଥାଇଛନ୍ତି । ଏହାଛି ଆହୁର ୨୪୯
ଖଣ୍ଡ ସୁନ୍ଦର ଜାହାଜ ପ୍ରତ୍ୟୋଜନ ସମୟରେ ମିଳ
ପାଇବ ।

ଚଳିବିମାସ ତା ୧୧ ରଖିରେ ଲୁହୋରରେ
ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟରେ ଗରୁଡ଼ କଳ ବଣି ଦୋରଥିଲା ।

ଏଥରେ ନିଃମାନ କୃତି ହୋଇ ବେଳସତକ
ଦୂର ତିନି ପ୍ଲାନେରେ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଅଛି ଓ ଗାତ୍ର
ସାଧାଯୁକ୍ତ ଶୁକିତ ହୋଇଅଛି । ଲାହୋର ସହି-
ର ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଶୁତ୍ର ଏ ଘର ଭାଙ୍ଗିଯାଇଅଛି
ଓ ଦର ତଳେ ଚପାପତ ତିନିଜଙ୍ଗ ମନୁଷ୍ୟ ମର
ଯାଅଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ ଶୁତ୍ର ଲୋକ ଆଶାତ
ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ଏବର୍ଷ ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚମ ପ୍ରଦେଶରେ ଅତିଶୟୁଦ୍ଧ
ଗ୍ରୀଷ୍ମ ହୋଇଥିଲା । ଗତ ମାର୍ଚ୍ଚ ଓ ଜୁନମାସରେ
ଏକଟି ଦିନ ଭାଗମାନିଯନ୍ତ୍ର ୧୯୫୦ ଶାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଉଠିଥିଲା ।

ତାଙ୍କରେ ଏକଜଣ ପୁଲିସ ସବ୍ବକେଟେ-
କୃତ ଗୁରୁନେବା ଅଧିକରେ ଥରାପତି ଛାମାସ
କାରିବାସ ଓ ଟ ୧୦୦୦ ଲା ଅର୍ଥଦଶ୍ତ୍ର ଭୋଗ-
କରିବାର ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଅଛି । ଗୁରୁନେବା ଅଧିକର
କେତେବେଳେ ହେଲେ ପ୍ରମାଣ ହାତର ।

ବୁଧାର ମୂଲ୍ୟ ଭଙ୍ଗା ହେବାରୁ ଏଠାରେ
ସୁନ୍ଦାର ଦର ଥିଲୁଣ୍ଡି କୃତି ହୋଇଅଛି ଗିଳ
ସୁନ୍ଦାର ଭାବ ଟ ୧୯୯ ଲା ଓ ହଲ୍ ସୁନ୍ଦାର ଜୀବି
ଟ ୧୫୯ କା ହୋଇଅଛି ।

ପ୍ରକଟିକା ।

“ ଅପ୍ରିୟ ସତ୍ୟର ବକ୍ତା ଓ ଶ୍ରୋତା ଦୁଇଁ
ସୁନ୍ଦରୀ”

ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଉକ୍ତିଦର୍ଶିକା ସମ୍ମାନକ
ମହାଶୟ ସମୀପେ ।

ବିନୋ ! କୁଳଇମାସ ତା ଏ ରଖ ଦର୍ଶ-
ଗାଥ୍ୟ ବାଲେଣସ୍ଵ ପଢ଼ିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ
ଦର୍ଶଯୁ ବିଷୟ ତ୍ରୁମାସକ ବୋଧ ହେବାରୁ
ଭାବାର ସଂଶୋଧନ ଅଭ୍ୟନ୍ତାବନ୍ଧନକ ଏଯେନି
ଲେଖୁଥିଲୁ ଯେ ଅପଣାକୁ ସଙ୍ଗକ ବୋଧ
ହେଲେ କିମ୍ବା ମତିଛ ସି ପଢ଼ିକାରେ ପ୍ରକାଶ
କରିବା ହେବ ।

୧ । ଶିଶୁର ସମସ୍ତକୁ ସହ ଖୁଣରେ ଭୁବି
କରିଥିବାର କିନ୍ତୁ ପି ଦୂଶି ହୃଥଳ ନାହିଁ
ଜଗଦ୍ଵିଷ୍ଟଙ୍କ ପଣ୍ଡିତ ମୋଷ ମୂଳର ସାହେବ
ଶାସ୍ତ୍ରଲେଚନାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତ୍ବତ୍ତ
କଲେହେଁ ଉତ୍ସୁନକ ହତିକାକାଲୀନ ନିଶ୍ଚିଥିବେ
ସେବେବନେ ବି ସମୁଦାୟ ପ୍ରକୃତ ଭାଷଣ
ମୂରି ଧାରଣ କରିଥାଏ ବାହାନକ ମୋଷ
ଶାମାନିଧ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ନାବିଜର ଦଶତାର ସହସ୍ରା
ଶରୁ ଏକ ଅଂଶ ଭାବାନ୍ଧବାର ସାଧନ ହେ
ବ ନା ସନେବ । ମୋଷ ମନ୍ଦର ସେ ସେତ୍ର

କାରୁ ସାହସିକତା ଅଭ୍ୟାସ ଓ ଶିଖାଦ୍ୱାରା ଲାଭ
କର ନ ପାଇବେ ଏହା ଅମ୍ବେ କହୁ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଯେଉଁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ସେ କାର୍ଯ୍ୟର
ଦିଷ୍ଟତ ହୋଇ ନାହିଁ ତାଙ୍କ ସେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ସେ ଏକ ପଲାସାର ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ସବର୍ତ୍ତୋଳ ବାହିମ-
ମାନେ କେତେକ ପୁଲରେ ଅନ୍ୟାୟ କଲେବେ

ଅନେକ ପୁଲରେ ସ୍ଵ ବିଶ୍ଵର କରିଥାନ୍ତି । ବିମସ୍
ସାହେବ ଘେପର ବଦ୍ୟାବନ୍ତ, ଭାଗାବତ, ବହୁ-
ଶାସ୍ତ୍ର, ବିତରଣ, କାର୍ଯ୍ୟଦର୍ଶ, ସହସ୍ର ମାଳି-
ଷ୍ଟ୍ରେନର ମୂଳ୍ୟମଣି, ବୃଦ୍ଧି ସେ ଯେ
ସୁତ୍ରସେନ ସଙ୍କଳନରେ ହେବେ ଏହା ଏବେ
ଜହାନରେ ? କଟକକୁ ଏକ ଶୋଭାହେବ
ମାଳିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଅସିଥିଲେ ଏବେ ବିମସ୍ତାହେବ
ଥିଥିଥାନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିରେତେ ଅଛି
କେଉଁପାହେବ ଏତେ କାର୍ଯ୍ୟଦର୍ଶ ? ଯେ

ଦେଖିଥିବେ ସେ କହିବେ । ବିମସ୍ତାଦେବ କଳି
ପ୍ରିର ହୋଇଗଲେ ତାଙ୍କର ଲେଧଟନେବୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ପଦ ଆଇବାର ସମ୍ଭାବନା, କମିଶନର
କାର୍ଯ୍ୟ । ଯେଉଁ ପୁରେ ରେବନଶାସାଦେବ
କମିଶନର ହୋଇ ଏତେ ସୁଖାଚି ଲାହ କଲେ
ମହାରା ବିମସ୍ତା ଓ ତାଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ପରିଚାର
ନୈଷର୍ତ୍ତିକ ପ୍ରବୃତ୍ତ ବଶରୁ ସମସ୍ତଜଳ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିଷୟରେ ଥାକାଂଶା ହୁଏ ନାହିଁ । ଦରମାର
ଅଧିକ ହେବ କମିଶନର ନାମ ବଡ଼ ଏଥିଲା
କମିଶନର ହେବେ ବୋଲି ବିମସ୍ତାଦେବଙ୍କ
କୌଣସି କାଳରେ ମନେ ହେଉଥିଲେ ଏ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ କର୍ମ ତାଙ୍କୁ ଯେତେ ସୁଖକର ବୋ
ହୁଏ ଓ ତାଙ୍କର ନିସର୍ଗର ସହିତ ଯେତେ
ସମଜାନତା ଲଭ ଅଛି ତିନ୍ଦୁପ ଯୁତିବେଳରେ
ନାହିଁ ଏପରି ସାଧାରଣ ସମସ୍ତେ ଧରିବେ
ତାଙ୍କର ବିଶ୍ଵର କରନ୍ତି । ଆମେ ଦ୍ୱାପାରୀଙ୍କ
ଆମୁର କିଛି ମତ ନାହିଁ । ବିମସ୍ତ କରନ୍ତୁ ପ୍ରି
ହେଉନ୍ତ ଯେବେ ବନ୍ଦିବା ଦେଖିବା
ଲେଧଟନେବୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ହେବେ ।

ୟ - ଗ ର ବିଧାନର ସେଇଁ ଅଟେକ
ଦର୍ଶନ କର୍ତ୍ତା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବହିରେ ଥ
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ବ୍ୟୟିତ ହୋଇଥାଇ । ସେଇଁ
ବୃକ୍ଷ ଛାଇରେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥାଇ ଇଂଣଣୁ ମ
ସନ୍ଧି ବସନ୍ତ ନିର୍ମଳୀକାନେ ଦେଇଁ
ଆଜ୍ଞାଦିବ କରନ୍ତି କି କା ସନ୍ଦେହ । ଏହା
ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାବ ଦିଲ ଭାଷାବିଜ୍ଞାନ୍ସୁ ଦୋର
ସଲେ ପ୍ରତି ଭାଷାନଯାମୀ ଥିଲେବ ସଲେ

ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ତେଥାରେ ନ ଓ ଶରୀର
ପୁଅଳ୍କ ଉଚ୍ଚାରଣ ହୁଏ, ସେ ଦୂରକାରୀ
ଗୋଟାଏ କଲେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷାମୃତ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯେତେ-
ମାନଙ୍କର ମୂର୍ଖଶରୀର ଶର ଉଚ୍ଚାରଣ ନାହିଁ
ସେମନେ ଯେ ତାଙ୍କ ସରସାରେ ବାଦାର
ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଜା ଦେବାର
ବିଧେୟ । ସମ୍ବାଦମୂର୍ଖ ବଜ୍ରଦେଶିପୁ ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା
ସେ ଦୋଷରେ ଦୋଷି ହେଲେ । ଶରୀର
ଏମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚାରଣ ପ୍ରଦେହ ଅରାଦ ସ୍ଵରେ
ମହାମୂର୍ତ୍ତି ବଜ୍ର ରତ୍ନିଭାମାନେ ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ସବୁ ଭାବରେ ଭାବରେ ସବୁତା ଶ୍ରୋଗ୍ରର୍ମାନ କାନ କର
ଛଦନୁଷାରେ ଚଲିଥିଲାନ୍ତି ପାଙ୍କୁ ଘେରାଥିଲାନ୍ତି
ଠାକୁ ପଠାଇବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଯାହାକି ସାଥୀରାର
ଅନୁଭବ, ସବୁକୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତି, ସୁଅଭିନାଶ
ଭାବାରାବ ଅନ୍ତର ଏପରି ପ୍ରସ୍ତାବ କର ଯେଉଁ
ମାନେ ଜ୍ଞାନ ପାଇବା ବଜ୍ରା କରନ୍ତି ସେହି
ପେନଥ ଲାଇନରମାନେ ଧନ୍ୟ ଓ ପ୍ରଶଂସନ ।

କ୍ଷୟ । ବଙ୍ଗରୂପା ପ୍ରଗର ବିଷୟରେ ଯାହା
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବାହା ମଧ୍ୟ ସଦବୀରାଜରେ ସମ୍ମାନ
ଦୋଧ ଦେଇ ନାହିଁ । ବଙ୍ଗଲା ପ୍ରସ୍ତୁକର
ଯେଉଁ ପାର୍ଶ୍ଵ୍ୟ ଓ ଉତ୍ତର୍ପା ପ୍ରସ୍ତୁକର ଥେବା
ଅପ୍ରାପ୍ୟାବସ୍ଥା ଏଥରେ ପ୍ରାୟ ଯେବେ ଏହି
ବଞ୍ଚିକୁଳର କି ପଢ଼ିଦୁଇ ଯଥାମା
ନ୍ୟୁନପରିବେ ସେମାନେ ରୂପା ବଙ୍ଗଲା ଏହାଙ୍କ
ସମସ୍ତେ ପରିପାଳନ୍ତି । ବାକି ପାଇଁ ବହୁମାତ୍ରର
ଓଡ଼ିଆରେ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ନର୍ମଳ ସ୍କୁଲ ପଢ଼ି
ମାନକୁ ବଙ୍ଗରୂପାରେ ଉତ୍ତମ ଶକ୍ତି କରିବା
ବିଧେୟ, କିମ୍ବା କି ଲଙ୍ଘନାବା ଉତ୍ତମ ନ କାବି
କି ବଙ୍ଗଲା ଉତ୍ତମରୂପେ ନ ଜାଣି ଯେହି
ଓଡ଼ିଆ ସ୍ବରୂପାନନ୍ଦ ଶିଳ୍ପକ ସେ କିତମନ୍ଦ
ମାତ୍ର । କୁଏ ଲଙ୍ଘନାବା, ନୁହେ ସ୍ଵରୂପ ନୁହେ
ବଙ୍ଗଲା ଜାଗିବା ଉତ୍ତଳ ସ୍ଵରୂପକମାନକିମ୍ବା
ଅଧ୍ୟାବଶ୍ୟକ ।

ଅପଣକୁର ବାଘ
ହୋଇଲା ସକ୍ଷରଦାସ କୋଣପିଇଦାସାନ
ଆମେମାନେ ଏ ପଢ଼ିଲୁ ଯଜାତ ଲାଲ
ବୋଲି କେହ ଏମନ୍ତ ମନରେ କରିବେନାହିଁ
ଯେ ଆମେମାନେ ଏଥି ଲିଖିର ସମସ୍ତ ମରଗେ
କବି ଅଛି । ରହୁ ମତ ସବସାଧାରିଗରୁ
ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଏ ପଢ଼ିଥିବି ପ୍ରକାଶିବ ହେଲା

ମୁଣ୍ଡ କରିବାକାରୀ ସହାଯତା ଦିଲ୍ଲି
ବାବକାର କଟକପିଣ୍ଡକମାଳଙ୍କ ପରାଳମୁଦ୍ରା
ମ ଦିଇ ଏବଂ ପ୍ରବଳ ହେଲା ।

ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四二七

୨୩୯୮

ଭାଷାରେ କୁଳର ସନ୍ଦର୍ଭମହିତା । ମୁ । ଶ୍ରାବଣ ଦିନଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭପାଲ ଶକିବାର
ବର୍ଷାକ୍ରୋମୁଳଧିଦେଲେବର୍ଷକୁଟୀ
ମଧ୍ୟରୁପାଇଁ ଡାକମାସଳ ଟେକ୍ୟୁ

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମଳ୍ୟ ୨୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷାମୁଲ୍ୟ ୨୭୯
ମଧ୍ୟବଳପୀଇ ଭାକମାସଲ ୨୫୧

ବଲିକତା ହାଇକୋର୍ଟର ଛଳ ଫିଅର
ପାହେବ କର୍ମ ଜ୍ଞାଗକର ବିଲାତକୁ ଯିବାର
ପୁର କର ଆଚନ୍ତୁ । ଥଗାମୀମାସ ତା ଏ ରିତି-
ଠାର ସେ ଆଉ କର୍ମ ବରବେ ନାହିଁ । ବଲିକ-
ତାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଓ ବାରଷ୍ଟୁରମାନେ ଜାହାଙ୍କୁ
ମନ୍ଦାଜ ପୁଣକ ବିଦ୍ୟୁ ଦେବାପ୍ରାଣ ଅଯୋଜନ
କର ଆଚନ୍ତୁ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ନୂତନ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟାରେ ହେଲେ
ମାତ୍ର ତହିଁରେ କହୋଛ ବିଷ୍ଣୁର ପାଇ ନାହିଁ ।
ଦେବବିଦ୍ୟା ବହତ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସବ ଲିଟିପିହୁ ଓ
ବରବିଦ୍ୟାର ଲେଖନାକେ ପ୍ରାଣିଦ୍ୱାରା ଥିବାରୁ
ଏମନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଅନୁମାନ ହୁଅରୁ ଯେ ଉତ୍ତରେ-
ପର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜମାନେ ସବବିଦ୍ୟାର ରକ୍ଷା
ପକାଗେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ବିଜୁବିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ
ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା ସେବୃତ କିମ୍ବା ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଭୁବନେଶ୍ୱର ଅପର ରାଜମାନେ କିରପେକ୍ଷ
ଭବରେ ରହ ସବୁ ଦେଖୁ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅପଣା
ଅପଣାର ସାବଧାନ ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ତାରତାବ
ଯୋଗରେ ଯେ ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅସାଧ୍ୟ ତହିଁରୁ
ଧୂର ଅବସ୍ଥା ବିଛୁ ପରିମାରଗୁଡ଼େ ଜଣାପଣ୍ଡ
ନାହିଁ । ଅବସ୍ଥା କେଉଁପକ୍ଷର ପରିକଳନ ଅସବ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ନିର୍ମିତକର ବହବାର
କଠିନ । କେତେବେଳେ ସବବିଦ୍ୟା ଓ କେତେ-
ବେଳେ ଭୁବନେଶ୍ୱର କଷ୍ଟଲଭ ବରବାର ଶାଶ୍ୟାଦ
ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଉସରକି ସିବ ଦିନରେ ଦେଖିବାରେ
ଆସିବ ।

ଏ ସ୍ପାହରେ ଯେମନ୍ତ ଭାଷା ନିର୍ବାଚି
ତେମନ୍ତ ଉତ୍ତମ ବକ୍ଷି ହୋଇଅଛି । ଏହି ବର୍ଷା-
ରେ ଫୋଗରୀ କଣ୍ଠାରେ କିଞ୍ଚିତ୍ତମାତ୍ର ଜଳ
କମାହେବାର ଦେଖାଗଲୁ ନଚୁବା ଜାଲଯାକ
ଅବୟ ଶୁଣୁଳ ପଡ଼ିଥିଲା । ରୂପ ବେହୁଡ଼
ସକାଗେ ସବୁଠାରେ ନ ହେଉ ବେବେକ ଯାକ
ରେ ଧାରି ହୋଇଗଲାଣି ଓ ବର୍ଷାରେ ଯାହା
ଉଣା ହୋଇଅଛି ନିର୍ବାଚିରେ ବନ୍ଦମାନ ଉଛି-
ଯାଇ ନିର୍ବାଚିଲାରେ ସେ ଉପକାର ଦର୍ଶଣକୁପେ
ସାମ୍ବର ଦୋହାଅଛି । କଲୁ ସବୁ ଯାନର
ପ୍ରସ୍ତୁତନକୁପେ ବୁଝି ଦୋର ମାହିଁ ଓ ଅ-
ନେକ କୃଷି ପଣିକ ରହି ବିଷିଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ
ଅଙ୍ଗା ବଢ଼ ବର୍ଷା ହେଲେ ଦେଇ ଶିତଳ ବେବ
ପଞ୍ଚଟି ଗାତଳ ହୋଇ ମାହିଁ ବୋଧ
ହୁଅଇ ଓଲାଠାର ଦାର ଅବୟ ଭଲି ନାହିଁ
ଜେଲାନା ଓ ନଗରର ଏକ' ଆତେ ଲାଗି
ରହିଥିଲା ତେବେ ଗର୍ଜପ୍ରାହଠାରୁ କିଞ୍ଚିତରେ
ଉଣା ଦେଖାଯାଏ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତରସହିତ ଅବ-
ଗତ ହେଲୁଁ ସେ ଗଣି ଦିତାଇଦେବା କାରଣ
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ବଳେକ୍ଷଣ ସାବେକ ଯେଉଁ
ପ୍ରପୋର୍ଟ କରିଥିଲେ ବନଶୀମେଘ ଉଣ୍ଡିଯାରୁ
ତାଙ୍କା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇଥାଏଇ । ଏହି ଗଣିବିଷୟ-
ରେ ପ୍ରଥମରେ ବଳେକ୍ଷଣ ଆଜ୍ଞା ଯେତୁ ପ୍ର
କମିଶନରୁବାହେବ ରହୁଛି କରିଥିଲେ ଜହାନ

ବିଦ୍ରଶ ଅମ୍ବେମାନେ ସେ ସମୟରେ ଧାଠକଳ
ଜଣାଇ ଥିଲୁଁ । କଲେବ୍ରତ ସାହେବ ଜହାଁରେ
କିଞ୍ଚିଳ ହୋଇ ସମ୍ପ୍ର ଗଣ୍ଡ ଏକାବେଳକେ
ଉଠାଇ ଦେବାପୀର ରିଆର୍ଡ କଲେ ଓ କରି-
ଶୁଇ ତାହା ଅନୁମୋଦନ କର ବଜଳା ଗବ୍ର୍ରୀ-
ମେଖାଙ୍କ ପଠାଇଲେ ବଜଳା ଗବ୍ର୍ରୀମେଖା
ହୃଦୟ ବାହିମଙ୍କ କଥାରେ ପତ ତାହାକୁ
ମଜର ଘୋଷକରାରେ ଏକ ପାର୍ଵତୀ ଗବ୍ର୍ରୀ-
ମେଖା ଛଣ୍ଡିଯାଙ୍କ ପଠାଇଲେ ଓ ଏମନ୍ତ ମୁଣ୍ଡ
ଦେଖାଇଥିଲେ ଯେ ଗଣ୍ଡ ଉଠିଯିବାରେ କିନ୍ତୁ
ଅର୍ଦ୍ଧମଧ୍ୟ ନ ଥିଲ ମାତ୍ର ଜୀଗିନ୍ଦରମେ ତାହା ଲଞ୍ଜ
ଲିଙ୍ଗନ ପାହେବଳ କଷ୍ଟରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା ଓ
ଏହାଙ୍କର ସୁବିନ୍ଦର ଆଖରେ ବଜାଳଗବ୍ର୍ରୀମେ-
ଖାଙ୍କର ସୁକ୍ରିମାନ ଥିଲ ହୋଇ ପାରିଲ ନାହିଁ ।
ମହାମାତ୍ର୍ୟ ଗବ୍ର୍ରୀରତେଜରଳ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଦୟାବର୍ତ୍ତ ଉତ୍ସାହ ଧର୍ମାର୍ଥ ଦାନ ସଂକରରେ
ନୁଭଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାପାଇଁ ଗବ୍ର୍ରୀମେଖ ବିଶ୍ଵ-
ର କରୁଥିଲାନ୍ତି ଓ ତାହା ନ ହେବା ଧର୍ଯ୍ୟନ୍ତି
ବ୍ୟକର ଗଣ୍ଡ ବିଷୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପଣ କରିବାର
କୌଣସି ବିଶେଷ ହେବୁ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ
ଯାହା ହେବ ଲଞ୍ଜ ଲିଙ୍ଗନଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟ ଡେଶାର
ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟିଲୋକ କହିବାଳ ସବାଗେ ମୁଠେ
ଦାନା ପାଇବାକୁ ଦସ୍ତମ ହେଲେ ସାମାଜିକ
ସୁଖର ବିଷୟ ନୁହଇ ଓ ଏହାଙ୍କର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ
ଅବଧି ଲାଗୁପାହେବଳର ଅଧୀନ ମଞ୍ଜଳ
ହେବ ବନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ସେଣ୍ଟୁଲପ୍ରଦ୍ୟକଷେତ୍ର ନିଯୁକ୍ତ
କାମରେ ଜ୍ଞାନ ସଂକାଦ ପଦ ପ୍ରଚଳିତ
ଥିବାର ବୋଧ ସ୍ଥାନର ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକେ
ଜୀବନ୍ତ ନାହିଁ । ଏ ସଂକାଦ ପଦିକା ଅନ୍ତର୍ଭୁବନୀ
ବିଷୟ ଅମ୍ବେମାନେ ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନର ଉନ୍ନତି-
ବାର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନର ଉନ୍ନତି-
କ୍ଷତିର କେନ୍ଦ୍ରିଯକ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନୀ ପୂର୍ବ-
ଜ୍ଞାନ ପଦିକା ପାଇଅଛି । ତାହା ଗତମାତ୍ର ଓ
ଚିନ୍ତନ ମାତ୍ରର ପଦିକା ଅନ୍ତର୍ଭୁବନୀ ଏ ପଦିକା-
ଜ୍ଞାନକ ମାତ୍ରରେ ଥରେ ବାହାରେ ଓ ଏହାର
ଅକାର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ପଦିକା ପ୍ରାୟ ମାତ୍ର
ଉତ୍ତରାଧିକା ବେବଳ ଗ୍ରହ ପୃଷ୍ଠା ବିନ୍ଦୁ ଏହା
ପୁଣ୍ଡିଷ୍ଟ ଆଶର ଅଥବା ମୂଳ ଡାକମାଳକ
ହହିତ ବର୍ଷକୁ ଅଗ୍ରିମ ୧୯୫୮ ଓ ପରେ
ଦେଲେ ଟ ୨୮ ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନର ଅନୁଭବରେ
ପ୍ରକାଶ ସ୍ଥାନ ସ୍ତରରେ ବିଜ୍ଞାନକାଳର
ଏତୁବେଶନ ଗଢ଼େତ ପ୍ରାୟ ବୋଲିଯାଇଥାରେ ।
ମୁହଁକାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପଥରଣା ବଳପୂର୍ବ
ସମୀକ୍ଷା ହେଉଥିବାରୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଦିଇ ଦେଇ
ବୋଧ ହେଉଥିଲୁ ନୋହିଲେ ରତନା ଦୋଷ
ରେତେ ଶୁଭ୍ରତ ନୁହଇ । ନାଗପୁରଠାରେ
ଏହା ଶ୍ରୀପା ପୁଅର ଓ ଏଥରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ-
ନୂର୍ବତ ଏବଂ ଶ୍ରାନ୍ତ ଉତ୍ତରାସ ଓ ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞା-
ନର ବର୍ମଣିଶ ନିଦ୍ୟୋଗ ଓ ଶିକ୍ଷା ଦାନ ବିଷୟକ
ଉପଦେଶମାଳ ଅସ୍ଵକାଂଶରେ ପ୍ରକାରିତ ହୁଅଇବା
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ଓ ଅନ୍ୟକୁ ସଂକାଦ ମଧ୍ୟ
ଦେବେ ଥାଏ । ଯାହା ହେଉ ନାଗପୁରଠାରେ
ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ସଂକାଦପଦ ଟଙ୍ଗେ ପ୍ରକାରିତ
ହେଉଥିଲୁ ସ୍ଵର୍ଗ ବିଷୟ ଆଶର ଏକ ଶିକ୍ଷା
ବିଷୟରେ ତାହା ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଥିବା
ଅନ୍ତର୍ଭୁବନୀ ବିଷୟ ଅଛେ ବାରଣ ଆଗେ
ଲୋକେ ମୁରିଛିବ ହେଉଥିବା କହି ଉତ୍ତରାବୁ ଉତ୍ତ
ବିଷୟପବ୍ଲକ ପ୍ରୟୋଜନ ଶୁଣି ପାରିବେ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ପଢ଼ିବାର ଅସ୍ଵକାଂଶ ଏତିବା
ପାର୍ଦ୍ଧନା କରୁ ଯେ ପଥରଣା ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ଅକ୍ଷରଣା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଓଡ଼ିଆ ଅକ୍ଷର
ବଳିକାରେ ଅର୍ପଣାପରିବର୍ତ୍ତ ଥକ ବିଷୟରେ
ପାର୍ଯ୍ୟାନିକ ଅନ୍ୟ ଉପକରଣମାନ ନାଗ-
ପୁର ବକ୍ରମେଣ୍ୟ ପ୍ରେରଣେ ରହିଥିଲୁ ।
ଅକ୍ଷରଣା ହେଲେ ପଢ଼ିବା ଗଣ୍ଡିକ ପଢ଼ିବାର
ବିଶେଷ ସ୍ଥାନ ହେବ ଓ ତଥାର ଏହାର
ପାଦକ ମଣ୍ଡଳ ଦିଲି ପାରନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ

ଅବସ୍ଥାରେ ଏହା ପଢ଼ିବାକୁ ବଜ ବନ୍ଦ ହେଉ-
ଅଛି ।

ବିକଟାହର ମାଛପ୍ରେତ୍ତଙ୍କର କୁଳ ରମାନାନ୍ଦ
ଜଣେ ହାତ ଅପରମ କାଳରେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ
ମୁଲୁରଥିଲା । ଗୁରୁଠା କୁଳର ମୁଲୁଳା ଓ
ଗୋଟାଏ ସାନକୁଳର କଣ୍ଠରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ
ଥିଲା । ସତବ ଧାରରେ ଗୋଟାଏ ଛେଳକୁ
ଦେଖି ଗୁର କୁଳ ରଯାକ ତାହାକୁ ଅନ୍ତମର
କଲେ । ହାତ ବନ୍ଦୀ କୁଳରୁ ଶତଦେଇ
ମୁଲୁଳା କୁଳରକୁ ସମ୍ମାନିକାକୁ ତେଜ୍ଜ୍ଵଳା
ଅଛି ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ସାନ କୁଳ ରତ୍ନ
ଛେଳ ଗଲାକୁ କାମକଳ ହୁଲି ରହିଲା ।
ଦାରୁମୁଲର ଜଣେ ଶତ ସେ ସମୟରେ ଯାଉ-
ଥିଲା ଛେଳର ଦର୍ଢିଗା ଓ ତାହାର ରକ୍ଷକର
ଅର୍ଦ୍ଦାନ ଶୁଣି ବାତରୁ ଗଣ୍ଠେ ବାନ୍ଧି ଜାଣି
ଏକ ପ୍ରଥାର ଦେବାମାଧବେ କୁଳରତ୍ନ ପ୍ରାଣ
ହସଇଲା । ସାହେବଙ୍କ ଅବେଗନିମେ ଉଚ୍ଚ
ହାତ ଫଳିତାମରେ ଶବ ନାମରେ ନାଲଗ
ବଲ ଓ ମୋହଦମା ଜୀବନ ମାଛପ୍ରେତ୍ତଙ୍କାରୀଙ୍କ
ହୃଥିରେ ସେହି ଉପରେ ଛି ହେବା ବାଗବାନର
ଦିଶୁବିଧାନ କଲେ । ଏଥୁବୁବେ ଜୁହା ମାଛପ୍ରେତ୍ତ-
ଙ୍କ କୋଠି ଯାଇଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲା । ଅଟି-
ଲରେ ଜଜପାହେବ ଶ୍ଵେତ ବାହାଲ ରଖିଲେ
ଓ ଖୀରକୋର୍ଚରେ ଅପିଲ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜମିନ କେବା ପ୍ରାର୍ଥନା ମୟ ଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ
ନାହିଁ । ପରିମେଷରେ ହାଇକୋର୍ଟ ଅଟିଲରେ
ଶ୍ଵେତକୁ ଦିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୋଲି ମୁକ୍ତ ଦେଲେ ବିନ୍ଦୁ
ଦଶ ଦେଇ ହୋଇଗଲା । ହାଇକୋର୍ଟ ଯେଉଁ
ଶ୍ଵେତ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ତଜପାହେବଙ୍କ
ଜମିନ ଜ କେବା ହେବୁ ଓ କି ଏହୁ ମାଛପ୍ରେ-
ତ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ଧାୟ କିମ୍ବର କରିବା ହେବୁ ଯଥା-
ଯୋଗନ ଭରିଗାର ବରିଅଛନ୍ତି । ହାଇକୋର୍ଟ
ବୋଲନ୍ତି କି ସାଥୁ ସବବର ଲୋକ ଏମନ୍ତ
ଅବସ୍ଥା ଯାହା ଦିଅଥାନ୍ତି ଶବ୍ଦରେ ପେହି ବାର୍ଯ୍ୟ
କରିଅଛି । ତହିଁରେ ଅପରମଥର ଲେଖମାଧ
ସୂଚନା ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅପରଥ
ନୁହଇ ତହିଁ ଶୀଘ୍ର ମାଛପ୍ରେତ୍ତ ଦିଶୁବିଧ ଅନ୍ଧ-
ମାରେ ଦିଶୁ ବିଧାନ କଲେ ବତ ଅନ୍ୟର୍ଥ କଥା
ଅଟେ । ଏଥର ଦେଖାଏବ ବଜଳା ଗର୍ଭି-
ମେଣ୍ଡ ଏଥରେ ବିଶ୍ଵ ବିଳ ବିଧାନ କରି-
ଦେବ ନାହିଁ । ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଏହାନ୍ତି ବିମ୍ବାବ
କିଅନ ଯେ ସବୁ ରାଗର୍ତ୍ତ ଫେମଲିମାହେବ

ଅପଶା ଅଧୀନସ୍ତ କରିଛିଲୁ ଗାସଙ୍କ କରିବାକୁ
ଅଷ୍ଟମ ହୋଇଲେ ତାହାଙ୍କ ଅନଳରେ ଏବେ
ଦ୍ୱାରାନିଜର ଉର୍ଦ୍ଦୁଗ କାହିଁ ବି ବାହାରିଅଛି ।
ଲିଖି ଲିବାକର ଏଥରେ ଦୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବହି ?

ମହାନ୍ତିକ ଲତ୍ତ କିଷ୍ଟନଙ୍କର
ସୁବିନ୍ଦର ।

ଅୟମାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନର ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜ୍ଞାନ-
ରଲ ମହାମାନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମି ଲିଂତନ ସାହେବ ଅଳ୍ପ-
ବାଳ ହେଲା ବିଲାପରୁ ଅସିଲେହେ ଏଥି
ମୟରେ ଆଶାର ଜରପେକ୍ଷ ବିଷ୍ଟର ଏହି
ପ୍ରତିଧାନକର ଅଭିଭୂତ ପରିଚୟ ଦେଇଅ-
ଛନ୍ତି । ଦେଖୀଯୁଲୋବ ଓ ଇଂରିଜ ମୟରେ
ବୌଣୟ ମାମର ଘଟିଲେ ପ୍ରାୟ ଦ୍ୱାଳ ପକ୍ଷ
ହାତବାର ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମି ଲିଂତନଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଜଣା ଯାଉଥିବୁ ଯେ ସେ ବର୍ଣ୍ଣର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘେନିବେ ନାହିଁ ବରୁ ତଥାଲ ପକ୍ଷର
ସହ୍ୟ ହୋଇ ଯଥାର୍ଥ ଶାବକନ୍ତୋର କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁବେ । ଅଗ୍ରନ୍ତର ଫ୍ଲର ସାହେବଙ୍କ ମର-
ଦମାରେ ସେ ଯେଉଁ ମହତ୍ତ୍ଵ କରିପେକ୍ଷ ଓ
ସୁହିତର ପୃଷ୍ଠେ ବବମାନ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି
ତାହା ପାଠକଙ୍କେ କୁଏ ତାହାକର ମହତ୍ତ୍ଵରେ
ପ୍ରଗତ୍ୟା ଜ କରିବ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟବାଦ ଜ
ଦେଇ ନାହିଁ ରହୁବ ?

ମନ୍ଦିରମାଟି ଏହି ସେ ଅଗ୍ର ଅବାଲଜର
ଜଣେ ଉକାଳ ଫୁଲର ସାହେବ ସ୍ପରଶବାରେ
ଗିର୍ଜାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗାଡ଼ ତଳବ କଲେ ।
ଗାନ୍ଧି ଥିବା ଦୂରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା ମାତ୍ର ସରସ
ନାହିଁ । ତାବସ୍ତ ହେବାରେ ଯାଇଁ ସେ ଅସିଲୁ
ଏଥରେ ସାହେବ ଗୁର୍ବାନ୍ତିର ହୋଇ ଜାହା ମନ୍ତ୍ର
ଓ ମୁଣ୍ଡରେ ଗୁଣତା ମାରି ବାକଧର ଘୋଷାତି
ପକାଇଲେ । ସାହେବ ଗିର୍ଜାକୁ ଗଲେ ଓ
ସରସ ସେଠାରୁ ଉଠି ହଜାମିଶରେ ଏକ ଝୁଲା-
ରେ ପଞ୍ଚରହଳ ଓ ପାଥୁ ଛକ୍ଷଣକ ଜାହାର
ମୁଣ୍ଡ ହେଲ । ମନ୍ଦିରମା ହେବାରେ ମନ ଦେଖି
ତାକୁର କହିଲେ କି ଏହାର ପିଲୋହି ଅରଖନ୍ତି
କଣି ହୋଇଥିଲ ଏମନ୍ତ କି ବୌଧି ପ୍ରବାରେ
କୁକୁର ଅସାଜ ପାଇଲେ ପ୍ରାଣ ବାହାର ଯାନ୍ତା
ଓ ସେହି ହେବରୁ ଜାହାର ଅବସ୍ଥାର ମୁଣ୍ଡ
ହେଲା । ବିଶ୍ଵାରକଣ୍ଠ ଲକ୍ଷ୍ମୀମାରଣ୍ଡେଶ୍ବର ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ସାହେବ ତାକୁରଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ କର୍ତ୍ତର
କରି ଫୁଲର ସାହେବଙ୍କ ଉପରେ ଠ ୨୦୯ ଟଙ୍କା
ଅର୍ଥଦର୍ଶ କଲେ ଓ ସେ ଟଙ୍କା ସରସର ଶୀତଳ
ଦ୍ୱାରା ଦେଲେ ।

ମନ୍ଦିରମା ଏହିଗୁପେ ମେଘ ହେଲା ଓ
ଶ୍ଵାମୀୟ ଗବଣ୍ଠିମେଣ୍ଟ ବିମ୍ବା ଅଳ୍ପ କେହି ହାବିମ
ଏଥର ଅର କିଛି ପ୍ରସଙ୍ଗ ନ କଲେ । ଧରାଦ-
ପଥର ଲୁର୍ତ୍ତ ଲାଟନ ବାହେବ ଏ ବିଷୟ ଅବ-
ଗତ ହୋଇ ଶ୍ଵାମୀୟ ଗବଣ୍ଠିମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଚେପିପୂର୍ବ
ଜଳବ କଲାଗୁ ଉକ୍ତ ଗବଣ୍ଠିମେଣ୍ଟ ମନ୍ଦିରମାର
ନଥ୍ ହାଇକୋର୍ଡକୁ ପଠାଇଲେ ଓ ହାଇକୋର୍ଡ
ଏହି ମଜ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ ଯେ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ
ହାଇକୋର୍ଡ ଯେତେ ଦିଶା ଦିଅନ୍ତେ ଜହିରୁ
ଦିଶା ଦିଶା ସୋଇଥିଲେହେଁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ
ଆଜ୍ଞା ଦିଗୁବିରେ କୌଣସି କିମେଷ ଅପତ୍ତି
ଦେଖା ନ ଯାଏ ।

ଗବ୍ରୀର କେନେଇଲ ଏଥକୁ ଲେଖିଅଛି
ଯେ ହାଇକୋର୍ ବେବଳ ମତ ଦେଇ କଷିତ୍ତ
ହୋଇ ରହିଲେ ଏହି ସ୍ଥାନୀୟ ଗବ୍ରୀମେଘୁ
ଲୁଣୀୟ ଗବ୍ରୀମେଘୁରୁ କେପେୟତ୍ତ ଜଳବ ହେବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜୁ କଲେ ନାହିଁ ଏହା ଅଗ୍ର ଦୁଃଖର
କଷୟ ଅଟ୍ଟଇ ଓ ଏ କଥା ହୃଦୟ ଦିଗ୍ବରର
ଗୋରକ ଓ ହୃଦୟ ଗାସନର ମହିଳା ପ୍ରତି
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅବଶ୍ୱକର ହୋଇଅଛି ।

ସେ ଅହୁର କହିଥାବୁନ୍ତି କି ଫୁଲର ସାହେ-
ବଙ୍କ ପ୍ରହାରରେ ଯେ ସଇସର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ
ଏଥରେ ସନ୍ଧେତ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯେ ପ୍ରହାରରେ
ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାଣ କାଗ ହୁଅଇ ଜାହାରୁ
ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ମାମାନ୍ୟ ପ୍ରହାର ଦୁଇ ବିଗ୍ରହ କଲେ
ଆହୁରର ବିଷୟ ଅଠଇ । “ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ
ହୁଅଇ ଯେ ଯେଇଁ ଶେଣିର ଦୂର୍ଧରିତକୁ ଏ
ଅଧିକ ଉଚ୍ଚବ୍ରତ ଦୋଷାତ୍ମକ ଜାତୀ ଏଦେଶରେ
ରଖା ପଡ଼ୁଥାଇ ତଥାର ଉତ୍ତରେଗୀୟ ମୁକୁବନୀ-
ନେ ଅଧିକା ଜାଣ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରୁପ ଯେମନ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତିବାର କରନ୍ତି ଦେଶୀୟ ବୁଦ୍ଧିର
ସେବା ବନ୍ଦବନୀର ନ କରିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦେବେ ଶୁଣ୍ୟବାରୁ ଏହି ସୁଯୋଗରେ ଗବ-
ର୍ତ୍ତିର କେନରିଲା ଏପରିବାର ଦୁର୍ଧରିତପ୍ରତି ଅଜ୍ଞନ
ଦୂର୍ଗା ପ୍ରକାଶ କରୁଥାବୁନ୍ତି । ଯେମାନେ ଅଧିମାନ
ବା ଅଧିକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦେବାକୁ ଅଜ୍ଞନ
ଦୂର୍ଗମ ସେମାନେ ଅଧିଶା ମୁକୁବନୀର କ୍ଷମା ଓ
ସହିଷ୍ଣୁତା ଉପରେ ଅସ୍ଵକ ନିର୍ଭବ କରନ୍ତି
କୋରି ଡକୁ ଅଧିକାରୀରେ ଅସ୍ଵକ କାଷ୍ଟକୁଷର
ପ୍ରକାଶ ପାଉଥାଇ । ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରରେ
ଏହା ମନ୍ଦ ହେଲେବେ ଏହା ଅହୁର ମନ୍ଦ
ହେବାର କାରଣ ଏହି ଯେ ଭାରତବର୍ଷରେ
ବାର ବର୍ତ୍ତମାନେ ଜାଗନ୍ତି ଯେ

ଅସିଥାର ଅସବାସିକର ଏମନ୍ତ ଅନୁଭବ
ଗେଲା ଥାଏ ଯେ କୌଣସି ସାମାନ୍ୟ ବାହୁଦିନ
ଆପାତ ଲାଗିଲେ ପ୍ରାଣ ସଂଘାତକ ହୋଇଥିବେ
ଅତେବି ଗର୍ଭିର କେନାରଳ ବିବେଚନ
ବରନ୍ତୁ ବି ଗ୍ରାମ ଜନ୍ମିବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାନ୍ୟ
କାରଣରେ ପ୍ରହାର କରିବାର ଅଭ୍ୟାସକୁ
ଉପୟୁକ୍ତ ଅଭିଷଙ୍ଗର ଦଶଧୂର ନିବାରଣ
କରିବାର ଉଚିତ ଓ ଯାହାକର ବସନ୍ତ ଅଭ୍ୟାସ
ଅଛି ସେମାନଙ୍କ ମୁରାଗ ରଙ୍ଗିବାର ଉଚିତ ଯେ
ବହାଧୂର ସୁରୁତର ଅଧିକଥର ସଂକଠରେ
ପଢ଼ୁଥିବାକୁ । ”

ମାନ୍ଦିରର କରୁଥିଲେ ସଞ୍ଜକରେ ଗବହୀର
କେନରି ବାହେବ କହିଥିଲୁଛନ୍ତି ବି ମାନ୍ଦିରେ
ଏ ଅପରଥିତ ଯଥାର୍ଥ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ କରି ନାହାନ୍ତି ।
ଏଥରେ ଶଶ ଜନ୍ମିବାର କାରଣ ଆଚି ସାମାଜିକ
ମାଧ୍ୟ ପାତାଟି ମୃଦୁ ହୋଇଥାଏ । ଶତା ଦେବା
ଅପରଥିତ ଦିଶୁ ଟ ୧୦୦୦ଙ୍କୋ ଦିବ୍ୟବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ମାନ୍ଦିରେ କେବଳ ଟ ୩୦୦ଙ୍କୋ ଦିଶୁ ଦେଇ ଅ-
ଛନ୍ତି । ଏବା ଫୁଲର ସାହେବଙ୍କ ଅବସ୍ଥା କୁଳ
ନାରେ ଜାମ ମାଧ୍ୟ ଦିଶୁ ଅଟର ଏବା ମୃତବ୍ୟ-
କୁର ପରିବାରର ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଶିଖିବ କୌଣସି
କୁଣ୍ଡ ଉପସ୍ଥିତ ନୂହଇ । କାର୍ଯ୍ୟକାଳୀନ ଏକୁଷ ଦିଶୁ
ଦେବାରେ ଅପରଥିତ ଶତ ଦିଅ ଯାଇଥାଏ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଓ ଏମନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦିନ ରାତରି ଦୂରର
ଦୂର ଦୂରସର୍ବ ଜିବାରଣ ନ ହୋଇ ଦିଲ୍ଲି କୁଣ୍ଡ
ହେବ । ଏହିସମୟ କାରଣରୁ ଗବହୀର
କେନରି ଶ୍ରୀ ଲିଲାତ୍ୟ ସାହେବ ଜୀବନ୍ଧ
ମାନ୍ଦିରେ ଅଭିନନ୍ଦ ତିରପ୍ରାଣ କରି ଏକୁଷ
ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ବିଜାନ
ପକ୍ଷରେ ଏକବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମାନ୍ଦିରେ କରନ୍ତି
କରିବାର ଯୋଗବ୍ୟାଳ ଓ ଉତ୍ତମ କରୁଥିଲେ
କରିବାର କ୍ଷମତା ନ ଦେଖାଇଲେ ତାହାଙ୍କୁ ଅକ୍ଷ-
ବାଳ ସକାଗେ ପୁଣି ଜିଲ୍ଲା ସାଧୀନକରି ଦିଅ
ଯିବ ନାହିଁ ।

ନୂତନ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରିକାର ମାନସିକ
ଭାବ ସମସ୍ତର ମମଦ୍ର ପରିଚୟ ଦେବା କାରଣ
ଆମ୍ବେମାନେ ଉପରିଲିଖିତ କଷ୍ଟମାନ ବାହୁଦ୍ୱା
ରୂପେ ଲେଖିଲୁଁ । ଅମୃତମାନଙ୍କର କିଛି ଦୋର-
ବାର ପ୍ରୟୋଜନ କାହିଁ କାରଣ ପାଠକମାନେ
ଏହାକୁ ପଚିଲା ମାତ୍ରକେ ସେବରୁର ପ୍ରକାଶ
ପରିଚୟ ପାଇବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏତିହି ଭରଣୀ
କିମ୍ବା କି ବିର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥଳରେ ଗବର୍ଣ୍ଣରକେନ୍ଦ୍ରିକା
ଯେମନ୍ତିବିନା କାହାରିପାର୍ଥନାରେ ବିଶ୍ଵରତ୍ନି

ଜାଣିଥାର ଶାସନ ଓ ବିଶ୍ୱାସମ୍ବନ୍ଧକୀୟ କର୍ମଚାରୁଙ୍କୁ
ଆପଣଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟତାର ଜ୍ଞାନ ଦେଲେ ସେହିରୁ ଯ
ଦିନାକେତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବଗର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି
କଠିନ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲେ ଆଜି ବାଲ ଛିନ୍ନହାତିମା-
ମାନେ ଯେଉଁ ଅକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଇନ୍ତି ତାହା
ଏବାବେଳକେ ରହିଛି ହୋଇ ସିବ ଓ ଉଦ୍‌ଘାଗୁ
କ୍ରିଟିଶ ଶାସନ ଓ କ୍ରିଟିଶ ବିଶ୍ୱାସର ଯଥାର୍ଥ
ଗୋରବ ରକ୍ଷା ଓ ପରିବର୍କତ ଦେବ । ଆପାର
ଲିଡ୍ରେମ୍ ଶାହେବଙ୍କଠାରୁ ବିଜ୍ଞାପନଦେଶର ଏକ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଅଭିନ୍ୟନ ଶୁଭୁତର ଅବଗର କରି-
ଥିବାର କତ ଦୂରମାସ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇ-
ଅଛି ଓ ଏକା ବର୍ତ୍ତତଃଶାହେବଙ୍କ ଦୌର୍ଯ୍ୟରେ
ବେତେଲୋକ କେତେ ପ୍ରକାର ଅଧିମାନ ଓ
ପୀତ୍ତା ସହ୍ୟ କର ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଜୀବରେ
ଥରେ ଅମୃତମାନଙ୍କର ଲାଟ୍ସାହେବଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି-
ପତିଲେ ବିହିଦିନ ହେଲେ ପ୍ରକାମାନେ କୁଣଳ-
ରେ ରହିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗର ପ୍ରାଦୂର କଲିକତାଗଜେଠରେ ହର୍ଷଳ
ବାବୁଙ୍କ ଏ ପ୍ରଦେଶର ଏହି କଲିଶୁର କିମ୍ବକୁ
ହେବାର ସବାକ ବାହାରିଥାଏଛି । ମାତ୍ର ଏଠାରେ
ଜନରକ ଉଠି ଅଛି ଯେ ସେ ଏ ପ୍ରଦେଶକୁ
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅନ୍ତର୍କୁ ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ
ବୋଧକରୁଁ ଏ ଜନରବର ବିଶ୍ଵମଳ ନାହିଁ ।

ଅବୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାବୁ ତେସୁଟୀ କଲେକ୍ଟର ଶା-
ଜୟରକୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିବାକୁ ଓ ମୋଲବା
ଅବଦଳକାରୀ କଟକର ଧେର ଅପିଲେ ।

ପୁରସ୍କାର ଦିବିଲମ୍ବନ ହିଲ ସାହେବ ମୁଖେ-
ରକୁ ବଦଳ ହେଲେ ଓ ତାକୁର ବେଳ
ସାହେବ ତାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ପୁରସ୍କାର ଅସୁଧ
ଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ନଗରରେ ଥିବା ପଲଟନ୍ତର
ଜଣେ ତମ୍ଭୁ ରଚି କି ଜାହାଙ୍କ, ଜାମ ଡାକଲାଇ
ମାନ ଧିଲାହୁ ଅଠଇ ସୁନା ଚାପାର ଗିଲାଟିକାମ
କରିବା ସବାମେ ପଲଟକବଜାରରେ ଖଣ୍ଡିବ
ଦୋକାନ ଧିଂଗାଇଅଛନ୍ତି । କଂସା ପିତ୍ରଳ ତମ୍ଭା
ଲୁହା ପ୍ରକଟ ବାସନ ଓ ଅଳକ୍ଷାରମାନ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ
ମୂଳରେ ରୂପାଗିଲାହୁ କର ଦେଉଅଛନ୍ତି ହେବୁ
କାର୍ଯ୍ୟ ଏମନ୍ତ ସୁନର ହେଉଥିଲୁ ଯେ ଚୂପା
ଠାରୁ ଭାବ ବୋଲିବାର ହେଉ ନାହିଁ । ଥରେ
ଗିଲାହୁ କଲେ ଏକବର୍ଷ ଉତ୍ତମରୂପେ ରହଇଲା

ତହିଁ ଦରାକୁ ଶମ୍ଭୁ ହେବାର ଅଭମ୍ଭ ହୋଇ
ଦୃଷ୍ଟିପୂର୍ବ ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ଗିଲାଣି ଭଠନାଏ ।

ଅଗ୍ରିଷ୍ଟମୁକ୍ତାବଳେକ୍ଷନ ଫେବୃଆରୀ ଶାହେବ
ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀ ଓ ଅଗ୍ରିଷ୍ଟମୁକ୍ତାବଳେକ୍ଷନ ଫେବୃଆରୀ
ଶାହେବ ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀର ପରିଷାରେ ଉଦ୍‌ବ୍ରାତ
ହୋଇଥାଏନ ।

ଗତ ସପ୍ରାହର କଲିବତା ଗଜେଇଁରୁ ଜଣା
ଗଲା ଯେ ଶ୍ରୀସ୍ଵର୍ଗ କଲୁହି ସାହେବ ଗୈବିଗ
ସ୍ରୀମନ୍ଦାର ଜୀବନ୍ଧ ମାଛଖୋଟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ଚନ୍ଦ୍ରଗାମରେ ଏ ମହାଗୟ ମାଛଖୋଟ ଥାଇଁ
ଯେଇଁ ଅଇନ ବିବୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ଦଲେ ତତ୍ତ୍ଵ ର
ହିଣୁ କି ଏତିବେଳେ ଗେବ ହେଲା ?

୯ ବର୍ଷ ବର୍ଣ୍ଣକାଳ ବିଲମ୍ବରେ ଅରମ୍ଭ
ହେବାରୁ ଭାବତବର୍ଷ ନାନା ସ୍ଥାନରେ ଡେଲ-
ଟିଆ ପ୍ରକଳ୍ପ ଗେମ୍ବର ପ୍ରାତିଶ୍ଵରରେ ହୋଇଥିଲା
ଏକା ଏ କବିତାରେ ନଥିଲା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାକର ଏହି ସହାଯତାରେ ଲେଖାଅଛି
ଯେ ବୃକ୍ଷପୁରାଠାରେ ଏହଗତ ଲୋକ ସୁର୍ବୀ
ମାରିଗେଲାରେ ପାଡ଼ଇ ହୋଇଥିଲେ । ହେଲ
ପେଟର ଅର୍ଥ ଜଣି ଉକ୍ତବ୍ୟ ଏ ବେଗର
ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରଣାଳୀର ଦୋଳ ସମସ୍ତେ ସୋଠାରେ
କିମ୍ବା କରନ୍ତି ଓ ଏହି ଚିହ୍ନା ବରୁଆଇନ୍ତି ।

ମାଟୁରର ନାମକ ଧୂଆଳି ଜାହାଙ୍କରେ
ପଣି ପୁଣିବା ଦିନ୍ଗୁ ପାଠି ସିବାରୁ ୯୪ ଲେଖ
ମରୁ ଘରଅଛନ୍ତି । ଅବଧାର ଧାରିବାର
ବାରଣ ଜଣା ପଡ଼ି ନାହିଁ । ସଂକଳି ବିଳାଙ୍ଗରେ
ହୋଇଥାଏ ।

ତେଜିହମୁଖ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ମହାମ୍ୟାନ୍ତ ଲଞ୍ଛି
ଲିପିକଳ ଗଣର ଭଲ ନ ରହିବାରୁ ସିମଳପ୍ରଚି
ଶାହାଙ୍କର ଅଶ୍ଵା ଜନ୍ମିଅଛି ଏହି ମନ୍ଦ
ଜନରବ ଶୃଗୁମାର ଯେ ବୁଝିମେଳ କାମକ
ଅନ୍ୟ ଏକମ୍ବାନ ସିମଳ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ରହିବାର
ତେଜରଳଙ୍କର ଥାତ୍ତ୍ଵରକ୍ଷାର ହ୍ରାନ ବୋଲି
ଦ୍ୱାରିତ ହେବ । ଜେବେ ସ୍ତ୍ରୀତ ମିଳନ୍ତି ଥାତ୍ତ୍ଵ
ବର ବରିବାପାଇଁ ଏବେ ଠାକୁ ବ୍ୟମ୍ବ ହେଉ
ଅଛି କାହିଁକି ?

ବମେଳରେ ବିଶ୍ଵି ନ ଦେବାଚୁ ସେଠି
ବ୍ରାହ୍ମମାନେ କଥା ବିମାରେହରେ ଯଜ୍ଞ
ବରଥିଲେ । ଯଜ୍ଞ ଗେଷ ହେଲାଚୁ ବର୍ଣ୍ଣ
ହେଲ । ଏଥରେ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କର ବଡ ପ୍ରଗଠି-
ତା ହୋଇଅଛି । ବର୍ଣ୍ଣମାଳରେ ଯଜ୍ଞ କର
ବର୍ଣ୍ଣ କବିଲବା ସହି କଥା ହେଲ ।

ପ୍ରକଳ୍ପଦ

ଶ୍ରୀମତୁ ଶୁଦ୍ଧଶାସ୍ତ୍ରଗଣ୍ୟ ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀ
ଉତ୍କଳପାତିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶ୍ରଦ୍ଧ
ପାଠ୍ୟବେଳେ ।

ହେ ମହାଶୟ ! ଅମୁର ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଏହ ସେ ଚିମ୍ବାକ୍ଷିତ ମୁଦ୍ରିତିକୁ ଉବଳେ ସ୍ଵପ୍ନଂ
ତୁମଙ୍କୁ ପରିବାର ଏକଦେଶରେ ଖାନଦାନ
କରିବା ହେବେ ।

ଗହୁକାତାନୁର୍ଗତ ତାଳଚେର ବିହୁର
ଗ୍ରସୁଲ ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରା ବଜା ବୃଦ୍ଧତ୍ଵ
ମରବିର ହରଦନନ ମହାଆସ ମହୋତସ୍ଥ
ପ୍ରାୟେ ଶର୍ଷ ହେଲ୍ପ ବ୍ୟପ୍ତିପ୍ରାୟ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗକ୍
ର ପ୍ରକାଶ କରଇଯ ମହାମାନ୍ୟବର ଅମ୍ବ
କଟିଶନର ପ୍ରାୟୁକ୍ତ ରେବନ୍ଦସା ପାହେବଳ
ଉପଦେଶାବଳମୁକଳାରେ ସ୍ଵର୍ଗକ୍ଷେତ୍ରର ମାର୍ଗ
ଅନୁଗୀଳିତପୂର୍ବକ ପ୍ରକାଶପ୍ରଦାନ ପରମଶ୍ଵରଙ୍କ-
ଲାଷ୍ଟେ ଦୃକକଳ୍ପିତ ହୋଇ ଅପଣା ରଜ୍ୟବଳର
ସ୍ଵପ୍ନ ଅପଣା ପରେ ରଜ ଅନୁଭବିଲମ୍ ଏ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ପତାଦକ୍ଷ ସାଙ୍ଗକ ଦେଇ ହେଲେ
ତଦିନା ଧନ କିଞ୍ଚାରର ପ୍ରତିକରେ ଅନୁଭବ
ହେବାର ତୁମ୍ଭୁକଳମ ପୂର୍ବକ ସୁରିଷା ଏବଂ
ଦେଖିବାନ ଅବାକର ଓ କଲେକ୍ଟର ଓ ଫେରୀ
ଜଦାପୁ ମର୍ମରୀମୁ ଅନେକ ଅନେକ ନବଦମ

ମାନ ଅନ୍ତର କିଳମ୍ବ ଅପକ୍ଷପାଇ ପୁରସ୍କର
ଦିଲ୍ଲିଟି ଓ ପ୍ରଜାବୟଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୱରଶ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି
କିମ୍ବରମାତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ରକ୍ଷସ ଯଥା ନିଯମ
ମାନସାରେ ନେଇ ପ୍ରଜାବିଜ୍ଞାପନ ବୌଣୀ
ପାତା ଓ ଅଧିକ୍ୟ କି ହେବାର ପ୍ରତ୍ୱରଶ୍ୟ
ପରାମାର୍ତ୍ତ ପୂର୍ବକ ସୁଚୋଗଳ ହୃଦୟ ବରତ
ଦ୍ଵାରାମାତ୍ର ଏବନ୍ତୁ ଜନମାର୍ଗ ଓ ଜଳାଶ୍ୟ ଶରୀର
ଓ ପରିଷ୍ଠାର କରି ଏଇ ଭାଷାକାଳୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ପୂର୍ବକ ଦେଖାଯୁ ତିତକ୍ଷୁବିଦ୍ୱୟ ଅନେକାହେ
ବେଳ ଓ ଅନ୍ତରକ ଗୋଟିକୁ ପ୍ରାଣକାନ୍ଦ
ସହି ଭାଷା ଦିବରଣ ପରକ ନାନାଥାବୁ
ମେଘରୁ ମୁକୁ ଚରୁଥିବା ଓ ଏହିଲାଗୁ ସଂ
ସୁତ ବିଦ୍ୟା ଦିନ୍ମୁ ଲୁପ୍ତ ହେଉଥିବାରୁ
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଦ୍ୟାକାଳୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣନା ଦର ଜା
ପରିତବାଗ ସରଜିକ ଓ ଅନ୍ୟବଳ୍ୟ ଜାହାନାବା
ଦରି ହିବ ଓ ଅନ୍ତରକଲୋହଙ୍କ ପନ୍ଦ୍ରାଜାନ
ପ୍ରାଣକାନ୍ଦ ସହି ସୁତ୍ରାଶା ଏବଂ ଶିଦଗବ
ଅଭୟନ କଷମ୍ବେ ସୁଧାଂ ଛୟାହ ଦେଉଥିବା
ରିତ୍ତବ୍ୟାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅଭୟବାଂଗ ଶିଦଗବ
ନାଟକ ଅଳକାନନ୍ଦ ଅଭୟଦର ଦରାନ୍ତ

ଇଥାନୀ । କିନ୍ତୁ ମହୋଦୟ ପରଦିଶରେ ବାଜି
ହୋଇ ଏକ ଉଷେନ୍ଦ୍ରାଣ୍ୟ କର୍ମଗ କରିଅଛନ୍ତି
ଯେ ବୈଦ୍ୟରେ କଣେ ଲଙ୍ଘନ କରିବାକ କଷତ୍ତ
କର ବୈଗୋମାନଙ୍କୁ ବେଗରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାର
ସୁତରେ ବିଜ୍ଞାରେ ଏକ ଯୋଜାପିତା ସଂଘାପନା
ରେ ଖକ୍ଷ୍ୟ କରିମନ୍ତଳୀର ଚିନ୍ତା ଅନୁଗ୍ରହ
ଗୋଟିଏଗ୍ରାମ ବଳାଚଳ କରିବାର ପ୍ରସାଦ
କରିଅଛନ୍ତି ଅତିବକ ପରିପାତ କାଳେ ସହୁ-
ଦିନବିହାର ଓ ବିଧାନ୍ୟକାରୁ ସେ ଖକ୍ଷ୍ୟ କରି-
ସମାଜର ପ୍ରମୋଦ ପ୍ରଫଳକର ଏବଂ ଧରନ
ବୌକର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷକ ହେଉଥିବ ବିନ୍ତ ସକା ମ-
ହୋଦୟକର ପ୍ରାୟ ଦ ୨୦ ର୍ଷ ବିଧୁଗତ ଏପ୍ରା-
ବାର ଅଭିନ୍ଦନ ସମୟରେ ଏ ଅନ୍ତଳର ବୌକର୍ଣ୍ଣ
କାଳେ ଏମନ୍ତ ସହ୍ବିଦିବାର ଏବଂ ପ୍ରଶାନ୍ତାଧାର
ହୋଇ ନ ଥିଲେ କେବଳ ମହିମାଶାରୀ ପ୍ରଗଠି-
ତ କମିଶରର ପାହେବଙ୍କ ଅନୁକଳରୁ ଏମନ୍ତ
ପ୍ରପଂଚ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଯଥା ଏ
ଭପଦେଶକୁ ଅପଣା ଅନୁଭବରେଣୁ ଲକ୍ଷମାର୍ଗ
ଦ୍ୱାରା ନ ଦର ଯଦ୍ବଜ୍ଞ କରିପରିବା କରିବି
କେବେ କାଳେ ମହୋଦୟ ଅନୁକଳ ବହିତେବୁଳ
ଏବଂ ଝାମାଲ ଜୀ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରେସ୍ସର୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ର-

ଶବ୍ଦା ହୋଇ ଥିଲୁକ । ଛପା
ନିଃ ବନ୍ଧୁଶୀ ଗୋପୀକାଥ ପଢ଼ିଲାସୁଳ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

। ପ୍ର । ବାଲୁହରି । ମୌ । ରଘୁନାଥସ୍ଵର
ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରାପନ ହୋଇଥିବା ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀର
ରଂଘନ୍ତୀ ମୁଲର ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀକ ପୁଣିକଳା ଇଲା-
କରେ ଅନ୍ୟ କର୍ମରେ ନିଷ୍ପତ୍ତ ଦେବାବୁ ଉଚ୍ଚ
କର୍ମରେ ଅନ୍ୟ ଏକବିଷକ ମୁକୁରର ଦେବାବୁ
ଆବଶ୍ୟକ ଅଛିଏବ ଏବାବୁ ପ୍ରକାଶ କରୁ
ଅଛୁକ କରୀକାଙ୍ଗୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅଗର ଅଗର
ମାସ ଜା ୧୫ ରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବାକୁ ବିଦ୍ୟା
ତେଷ୍ଠାରନେଷେକୁ ବାବୁ ପ୍ରଧାନ ପେଦନ
ସେନଙ୍କ ନଳଟକ ଦରଖାସ୍ତ ପଠାଇବ । ହତ୍ତ
କର୍ମର ବେଳନ ମାତ୍ରିକ ଟ ୨୦ ଟଙ୍କା ଆଟେ ।
ପ୍ରକାଶ ଥାରିବ ଉଚ୍ଚ କର୍ମର ଯୋଗ୍ୟକ
ନମନ୍ତ୍ର ପ୍ରବେଶିବା ପଣିକାର ସାର୍ଟିଫିକେ
ଆବଶ୍ୟକ ରଖେ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଲପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ନ
ପ୍ରସ୍ତେତ୍ସ୍ଥ ।

ଏହି ଉଚ୍ଛଳପରିକା ସହଚକଟକ ଦର୍ଶାବାଗାର କଟକପ୍ରକଟନାକୁ ଯଥାଳୟରେ ନ ଦିଲ ଓ ପ୍ରଦୟନ୍ତ ହେଲା ।

ଅଜ୍ଞାନ ପାତ୍ରୀଙ୍କ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲ ୧୯୮

ଫଲ୍ଗୁନୀ

ଭାଷ୍ଟାଖ ଅଗଣ୍ୟ ସନ୍ଦର୍ଭମିହା । ମୁ । ଶ୍ରାବଣ ଦିନକନ ସନ୍ଦର୍ଭମାଳ ଘନବାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟୀ୯୯
ମଧ୍ୟସଲଧୀନ ଭାକମାସୁଲ ୩୫୪

ଏ ନଗରର ପାଦଶାନାମାନ ମିଛନ୍ତିଥାଲାଟ ଅଧୀନରେ ଅସିବାର ସ୍ଥିର ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ମହିନାରୁ ଉଚ୍ଚିର ତାଳିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ଅଗଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେହାଁ ଯା ସାମାନ୍ୟ ଅଛି ଓ ତାଙ୍କା ପରିଷାର କରିବା ପାଇଁ ମାଧ୍ୟିକ ଯେତେ ବେଳନ ମେହେତରକୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଏଥିର ତାଳିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା । ଅନ୍ୟସାମାନ୍ୟ ଶେଷ ହେଲାକୁ ଯେତେ କଣ ମେହେତର ନିୟମକୁ କରିବାକୁ ହେବ ଟାର୍କନ-କମିଟ୍ଟା ଉଚ୍ଚିର ବନୋବସ୍ତୁ କର ଦେବେ ଓ ଉଚ୍ଚ ମେହେତରମାନେ ପ୍ରତିବନ ନିୟିତରୁଷେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାଚ କରିବେ । ମେହେତରକ ଦୋଷକୁ ଏ ନଗରରେ ଉଥ ଓ ମେଥ ପାଇଁ କେତେଥର କେତେ ମନ୍ଦିରମା ମାମଲ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ତଥାର ମେହେତରମାନକୁ ଆୟୁଷ କରିବା ସହଜ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ବନୋବସ୍ତୁରେ ଲୋକଙ୍କର ବିଶେଷ ସବଧା ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ତେବେ ଟାର୍କନ କମିଶନରୁ ଏତିବ ପ୍ରାର୍ଥନା କି ଲୋକମାନେ ମେହେତର ବେଳନ ଯେତୁ ପିତାମହ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ଯେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ନିଆ ନ ପାଏ କାରଣ ତାହା ହେଲେ ଏ ନିୟମର ଉପକାରିତା ପ୍ରକାଶ ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ବିପ୍ରର ଦେଶ ପତଙ୍ଗରୁ ଲୋକମାନେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ ।

କୌଣସି ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ପ୍ରତିକ ଦେବାପୂର୍ବ ସେ ବିଷୟର ଜ୍ଞାନକ ନିୟିତରୁଷେ ମନରେ ପ୍ରାନ୍ତ ପାଇବାର ଉଚ୍ଚତ ଓ ଅଭ୍ୟାସ ଅର୍ଥାତ୍ ସବଦା ଚିନ୍ତା ବିନା ସେବୁପ ସ୍ଥିରର ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହିଲା । ଏହି କାରଣରୁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଯଦ୍ୟି ଏଗିକ ଡେଟାରେ କେତେବୁଦ୍ଧି ଶିଖିବ ଲୋକ ବାହାର ଅଛନ୍ତି ଓ ବର୍ଷକୁବର୍ତ୍ତ ଏହାକ ସଂଖ୍ୟା ବରୁଥିଲା ମାତ୍ର ଏହାଙ୍କହାର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ଲେଖକ ଜୀବାହାର ଏମାନେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିକ ନୂତନ ବିଷୟର ଜ୍ଞାନ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଭ୍ୟାସ ନ ହେବାରୁ ତାଙ୍କା ଏମାନକ ମନରେ ନିୟିତରୁଷେ ପ୍ରାନ୍ତ ପାଇ ନାହିଁ । ଶୁଦ୍ଧ ପତଙ୍ଗପାଇୟ ଏମାନେ ଯେତୁ ଜ୍ଞାନକରୁ କରନ୍ତି ଏତିକ ଅନୁଶେଷ କରୁଥିଲୁ ଯେ ନିୟିତରେ ତୃପ୍ତ ନ ହୋଇ ଯାଇଥିଲୁରୁଷେ ସଭାବକୁ ପ୍ରାପ ହେବେ ଉଚ୍ଚିପ୍ରାପ ଯହ କରନ୍ତୁ ଅନ୍ୟଥା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ହେବ ନାହିଁ କେବଳ ବୁଥା ଅନୁଶ୍ଵାନହାର ବାସ୍ତାବିଦବାରକପ୍ରୟୋଜନ ।

ରର ଦୃଢ଼ତେଷ୍ଟ୍ରୀ କଦାଚ ହେବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବାହାର ଅମୂଳନକ ମନ କେବଳ ନିଲାଟ ହୋଇ ରହିଥିଲା । ଉପରେ ତଥା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟ ତଥା ଦିଶୁଥିଲୁ ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚରତ ଗୋଟାଶାତ୍ର ପଥର । ଯେତେବେଳେ ଶିକ୍ଷା ପରିଷାଧର ପଥ ମନକୁ ଶର୍ଷ କରିବ ତେବେଳେ ଉଚ୍ଚର ବାହାର ସହ ପୁନା ହେବାର ବାହାର କରନ୍ତୁ ଅନ୍ୟଥା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ହେବ ନାହିଁ କେବଳ ବୁଥା ଅନୁଶ୍ଵାନହାର ବାସ୍ତାବିଦବାରକପ୍ରୟୋଜନ ।

ଅଦ୍ୟ ଗର୍ଭାପୁର୍ଣ୍ଣମା ଓତଶାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଧର୍ମ ଅଟିର । ଆଜି ସମସ୍ତକୁଟିରେ ପିଣ୍ଡକାଦ ସୁଧାଦ୍ୟମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅର ଓ ଦୂରମ ଜ୍ଞାନକ କର ଲୋକେ ଆନନ୍ଦରେ ସଙ୍ଗୀତ ଶ୍ରବଣହାର ଆନନ୍ଦ ଉପରେଗ କରନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ଅଣିବାଦ ଓ ଶକ୍ତିବନ୍ଦନପୂର୍ବକ କହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଫଳର ଏପଦକୁଟିରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ସଙ୍ଗୀତବ୍ୟବସାୟିକର ଲାଭ ହୁଅଇ । ମାତ୍ର ଦୁଃଖର କଷ୍ଟ ଯେ କମଣ୍ଡ ସେମନ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନକର କଷ୍ଟରୁଷେ ମନରେ ପ୍ରାନ୍ତ ନ ପାଇଲେ ପ୍ରକାଶ-

ଏବେ ସ୍ଵର୍ଗପର ଦାନା ଓ ଶୋଭା ନାହାନ୍ତି ସୁତରଙ୍ଗ
ପୂର୍ବପର ସ୍ତରିଯିତି କେଜଣ୍ଠା ବ୍ରାହ୍ମଣ ବା ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ସଙ୍କଳିତବ୍ୟବସାୟୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କାହିଁ । ଗ୍ରାହକ
ନ ହେଲେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟୀ ପ୍ରୟୋଜନରେ
ଦେବା ଅସମ୍ଭବ ପୁଣି ବିଦ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନରେ
ଲଗିବା ଦ୍ରୁବ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟ ପରି ଚାଲିବା
ବ୍ୟବସାୟର ଗ୍ରାହକ ସଂଖ୍ୟାଧାରୀ ହୋଇ ନ
ଆଗ୍ରହୀ କେବଳ ଗୁରୀମାନେ ଗୁରୀ ମର୍ଦ୍ଦାମା
ବୁଝିବାର ସମ୍ଭବ । ଅଭେଦ ଆମ୍ବେମାନେ
ଗଛାପୂର୍ଣ୍ଣମାର ଅନ୍ୟା ଦେଖି ମନେ କରିଥିଲୁ
ଯେ ଏଣିକି ଧର୍ମ ଓ ଆମୋଦର ପ୍ରତିକି ବସ୍ତର
ଦିଶା ପଡ଼ିଲାଣି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ
ଅପେକ୍ଷା ସେହିମାକେ ଧନ ଓ ଦ୍ରୁବ୍ୟରେ
ପରିଚିତ ଭାବାଙ୍କ ମୁଖରେ ଏ ସବୁର ଚର୍ଚା
ଏକାବେଳକେ ଉଠିବାଲାଣି । ଏବେ ଲୋକେ
କାନ୍ଦ କୁଣ୍ଡର ପାତ୍ରଙ୍କ ବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦାନ
କିମ୍ବା ଅଛନ୍ତି ଓ ଭାବା ନେବାପାଇଁ କେତେ-
କେତେ ଗଣ୍ଯମୁଖ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀମାଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ସଙ୍ଗାର ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହିରୂପ । ବିଭାଗୀ
ବାଧ ହୋଇ ଉଲଲେଜିମାନେ କାଳପର
ଭାଦ୍ର ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁଥିଲା ଓ ହଳ ମନ ବିଶ୍ଵ-
ବିଭାର ଶକ୍ତି ନ ସାକାରୁ କେବଳ ଭଣ୍ଡଦେଲ୍-
ପ୍ରାୟ କିମ୍ବା ପାରିବାକି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଆଜି ଅଶୀଯିତି ଚିଲାରକାରିମାନେ ଭାବା ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇ ଅପଣାକୁ କୃତାର୍ଥ ମଣୁଥରନ୍ତି । ଏସମୟ
ଅବସ୍ଥା ଅଛି ଶୋଭାୟ ଅଟର ଓ ଏଥରୁ
କଣାଧାର ଯେ ଏ ଯୁକ୍ତ ଲୋକମାନେ ସବୁ-
ପ୍ରକାରରେ ସହ୍ୟ ହେବାର ଅନେକ ବିଲମ୍ବ
ଥାଏ ।

ଏ କଗର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଉପରୁକ୍ତ
ଶବ୍ଦମାନ ଅମୂଳଙ୍କ ମନରେ ଉଦୟ ହେବ।
କଗର ମଠ ବାଟ ମାନଙ୍କରେ ଥକିଲୁ
ବିଶ୍ୱାସ କି ହେଲା ଯାତ୍ରା ଲଗିଥିଲୁ ମାତ୍ର ଏକ
ବା ଦୂର ଭିନ୍ନ ଦଳ ଗୋଟିପୋ ନାହିଁ ରହି
ଅଭିଷ୍ଟ ସଂଗୀର ଚର୍ଚା କୌଣସିତାରେ
ଦେଖା ଯାଉ ନାହିଁ । ଯାତ୍ରା ଦେଖିବାକୁ
ବହୁତ ଲୋକ ଅପରଦ୍ୟକ ଅୟଥିଲୁଛି କିନ୍ତୁ
ଅନାତ୍ମି ଓ ସମ୍ମାନ ବନ୍ଦିମାନେ ଅଧିକାଂଶରେ
ଏଥର ସର୍ବାଂଶ୍ଵର ନୁହନ୍ତି । ସେମାନେ ନା ଅପ-
ଶାମଥରେ କୌଣସି ଆମୋଦ କରୁଥିଲାନ୍ତି ନା
କୌଣସି ସ୍ଥାନର ଯାତ୍ରା ଆମୋଦରେ ଯୋଗ
ଦେଇଥିଲୁଛି । ସେହି ବସ୍ତୁରେ ଏମାନଙ୍କର

ଦୟାତ୍ ଓ ସାହାୟ୍ ନାହିଁ ଗାହା କୌଣସି-
କାଳରେ ତଳ ହେବାର ଅସମ୍ଭବ ।

କିଛିଦନ ପୂର୍ବେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଯେଉଁ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇଥିଲା ଓ ସବୁର ସେଠା-
ରେ ଗୋଟିଏ ଟାଙ୍କନହିଁ ନିର୍ମଣ ହୋଇ
ଦିଇଁରେ ସବସାଧାରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ପଡ଼ାଇ ପାଠକରିବା ପଥରେ ଉପାୟ କରିବାର
କାହିଁନା ହୋଇଥିଲା ସେ ସମ୍ଭାବ (ଭାବନର
ଅନ୍ତରାଳୀ ଅନେକ ସମ୍ଭାବର) ନାମଗନ୍ଧ କିଛି
ବିର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣା ନାହିଁ ଦୋର ଛାଇଲାଦର୍ଶକରୁ
ଅବଶରହୋଇ ଆମ୍ବେମାନେ ବଡ଼ ଦୃଶ୍ୟକ ହେଲୁ
ତେଣାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ରିତ୍ତ ନ ରହିବାର ଏହି
କାରଣମାନ ଦର୍ଶକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଅରନ୍ତି କି ଯେଉଁ
ମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧାପନକରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଧନ
ନାହିଁ ଅଥବାଥୁଲେ ବ୍ୟୁତ କରିବାକୁ ଏହାଙ୍କର
ସତ ବଳିଛା ନାହିଁ, କାହିଁକା ନାହିଁ ଏବଂ ଦୂର
ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଏମାନେ ଯେତେ-
ବେଳେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବ
କରନ୍ତି ତାହା ଅନେକନା କରିବା ପୂର୍ବରୁ
ଅପଣାର ସର ଧରନ୍ତି ପ୍ରଥମ କନାକେତେ
ଏହାଙ୍କୁ କରୁ ବସ୍ତୁ ଦେଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ ଯେତେଥେ
କୁନି ହୋଇ ବସନ୍ତ ।

ଦର୍ଶଣକୁ ପ୍ରଦଶିତ ତିନୋଟ କାରଣ
ମଧ୍ୟରୁ ଆମେମାନେ ଶେଷଳକ୍ଷିତ ହାରଣକୁ
ସଙ୍ଗର ଜ୍ଞାନ କରୁଥିଲୁ । ତେଣାର ଧନ ବଳ
ଉଣ୍ଠା ଏକଥା ସତ୍ୟ ଅଟଇ କିନ୍ତୁ ଏହାବୋଲ
ଯେ ତେଣାରବିଷେଖ ଅପଣା ସାଧାନୁସାରେ ଧନ
ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ନ
ପାରେ । ବାସ୍ତବରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଦେବ-
ମନ୍ଦିର ଓ ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରଭକ ନିରୀଣ କରିବା ଓ
ସହାବର୍ତ୍ତ ଦେବା ଏବଂ ହୃଦୟର ଯନ୍ତ୍ରପରିଚ୍ଛା
ଓ ସଜ୍ଜାଗ୍ରୟ ବା ପରଜାଗ୍ରୟ ଲୋକରୁ ମାତ୍ର
ପିନ୍ଧି ଉତ୍ସବକ କିମ୍ବାର ଦାସ୍ତବୁ ମୁକ୍ତ କରିବା
ଉତ୍ସବାଦ କର୍ମରେ ଧନ ବ୍ୟୟ କରୁ ଅଛନ୍ତି ।
ଏହାଜିନ୍ତା ମଧ୍ୟରେ କବିତା ନ ସ୍ଥବାର ମଧ୍ୟ
ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । କାରଣ ଦେଶ ପ୍ରତି
କିତ ସାତ ନାତ ବିଷୟରେ ଅନେକଲୋକଙ୍କ
ବକ୍ତ୍ଵ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦେଖାଯାଏ
ଫଳରେ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସାଧାରଣ
ବିଦ୍ୟା ବା କୁ ବସ୍ତାର ହୁବି ହୋଇଥିଲୁ ଉଚ୍ଚ
କୁଷାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଅନେକଲୋକ
ଏକଟିତ ହେଉ ଅଛନ୍ତି କାହିଁ ସରା ହୁଅଛି

ଏବୁଧ କିମ୍ବାର ପରତୟ ଦେଉଥିଲ ହେବେ
ଏମାନେ ଯେ ଦୃଷ୍ଟିକଳ ନୁହନ୍ତି ଏକଥାତ୍ସବ୍ୟ
ଏ ଏହର ଅଧିକାମ ଥାଳସ୍ୟ ଥିଲା । ତେଣୁ
ମାନେ (ଏଥରେ ତେଣାର ସମସ୍ତ ଅଧିବାସିଙ୍କ
ରୂପିବାକୁ ହେବ) ଅଛିନ୍ତି ଥାଳସ୍ୟରେ ଓ ମର୍ତ୍ତା
ଏହର ପ୍ରଦର୍ଶକ ଥିଲା । ପୁରୁଷାନୁଚିତମେ
କିମ୍ବାଟ ପୂର୍ବ ଏବଂ ସେହାଗୁରୁଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ-
ହାତ ପ୍ରତିତିତ ହୋଇ ଅସିବାରୁ ଏମାନଙ୍କର
ମାନବିକବୃତ୍ତିମାନ ଏହାବେଳକେ ନିଷ୍ଠେଜ ଓ
ଆସାନ୍ତି ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସ୍ଵତରଂ କେବଳ
ଭାବ ଲୁଗା ଜୋଜିବା ରହ ଆଜି କୌଣସି
କଥାର ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଯେବେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ଭେଜଇ ହୋଇ-
ଗଲ ଭେବେ ନିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ବସନ୍ତ । ଏହି
ସାଧାରଣ ଜିଷ୍ମ ଥିଲା ଓ ଏହି ନିଷ୍ଠମର
ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୁରୁତବର ଦେଖା-
ଯାଏ । ଅପଣାର ସାମାନ୍ୟ ପୁଣି ସ୍ଵର୍ଗନଭା ରହ
ଥିଲେ କୌଣସି କଥାର ଚିନ୍ତା ଯେବେବେଳେ
ଏହାକୁ ମଜରେ ପ୍ରାନ ପାଏ ନାହିଁ ଭେତ୍ରେ-
ବେଳେ ଏମାନେ କାହାର ବଳରେ ଦୃଷ୍ଟିକଳିଲୁ
ହେବେ । ଦୃଷ୍ଟିକଳ କେବା ମାନବିକ ଭେଜଇ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା । ଯେତ୍ୟାମେ କେତେପୁରୁଷଙ୍କ
ନିଷ୍ଠେଜ ହୋଇ ରହ ଅନ୍ତରୁ କାହାକଠାରେ
ବେଳ କାହିଁ ଅର୍ଥିବ ଓ ସେବୁକେ ଅପର-
ାର୍ଯ୍ୟ ବିରୁ ମନରେ ଲଗଇ ନାହିଁ ସେବୁକେ
ଦୃଷ୍ଟିକଳ କାହାପଛିରେ ହେବ ।

ଓଡ଼ିଆ ଗବର୍ଣ୍�ମେଷ୍ଟ ଗଜେଟର ପୁର୍ବାଳୀ
ଏବେଦନେ ଫେତିବାର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖା ଯା-
ଇଥିଲା । ଅମ୍ବାନେ ଅନେକ ଥର ଏ ବିଷ-
ସ୍ତରେ କେବେ ପ୍ରକାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି
କମିଶନର ସାହେବ ବହୁତ ଦିନୁ ଗଜେଟର
ବହୁତ କମଳା କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏବେଦନେ
ତାଙ୍କର ଆଗା ଧୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା କାରଣ ସେ ଏ
ବିଷସ୍ତରେ ପେମମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗବର୍ଣ୍�ମେଷ୍ଟରେ
କରିଥିଲେ ସେବମସ୍ତ ମଞ୍ଚର ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ
ତଦିନୁଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ କମିଶନର
ସାନେବ ସମ୍ମାଦକଙ୍କୁ ଥାଇ ଦେଇଥାଏନ୍ତି ।
ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାନକ ଲେଖି ସାହେବ ଗଜେଟର
ବ୍ୟାବକ ହେଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଦେଇଲା ଧୂ-
ରାତ୍ରି ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ୩୫୦୦ଲାଠିରୁ
୫୫୦୦ ଲାଠି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମଣାଟ ବୁଦ୍ଧିହାର ପା-
ଇବେ । ଏହାର ସାହାମ୍ବ ସକାଣେ ଅଥବା

ଭାଷ୍ଟିକ ଅଗ୍ରନ୍ଧ ସଂକ ୧୯୭୭ ମେହି

ଜଣେ ପଣ୍ଡିତ ୫ ଜଣେ ମୋଦରର ଦିଆଯାଇ
ଥିଲା । କନ୍ଦିଗଲର ସାହେବଙ୍କର ଆଦେଶ ଏହି
ଚିହ୍ନାରୁ ଯେ ଏକିବ ଗଜେଟରେ ଅଳକ ୫
ବୋର୍ଡର ସରକୁଳାର ଭୂଧରେ ଜଳସେତୁ,
ଜ୍ଵାମ, ସାମୁ ଦ୍ଵିତୀ, ଶିଶୀ, ପୁଲିସ୍, ଶୈତାନେଷେସ୍
ମିର୍ବିନ୍‌ବିପାଲିକ୍ ପ୍ରତିତ ମହାକୁମାନଙ୍କରୁ ପରି-
ଚାର ହେବା ସବସାଧାରଣାଙ୍କ ଜାଗିବା ଯୋଗ୍ୟ
ଆଜ୍ଞାମାନ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଏବଂ କେଉଁ ମହ-
କୁମାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ରକ୍ତରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଖ କେ-
ରେବେଳେ କି କୌଣସି ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥ-
ଛନ୍ତି ତାହା ଲୋକମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ ।
ଏହି ସମସ୍ତ ବ୍ୟାପାରକୁ ଲକ୍ଷକର ସମ୍ମାନଙ୍କାର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ ତଳାଇବାକାର ହେବ ବୋଲି କମିଶନର
ସାହେବ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ କିନ୍ତୁ କିମ୍ଭେ
କୁରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାବୁ ପ୍ରକାର ସବାଦମାନ
ସମ୍ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ସକାଶେ
ଆଦେଶ ପଠାଇଥିଲୁଣ୍ଡି । ଯେମନ୍ତ ପରିପ୍ରକାର
କମିଶନର ସାହେବ ଭୂପର ଲିଖିତ ଆଜ୍ଞା-
ମାନ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଯେବେ ଶୁଣିଥୁ କଢ଼ିପରି
ମାନେ ଉଦ୍ଦୟୁତାର ସନାନ ଦିଅନ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନକ
ଭୂପରି ଶ୍ରମ ଓ ଯହୁ ସହକାରେ ତାହା ନିଦାହ
କରନ୍ତି ତେବେ ଗଜେଟହାର ଅନେକ ଭୂପରର
ହେବ ସ୍ଵର୍ଗମଂ ଗଜେଟ ନେବାକୁ ଲୋକଙ୍କର
ଶୂନ୍ୟତା ବିବିଧ । ଅର୍ଥାତ୍ ଗଜେଟ ସମ୍ରକ୍ତିଯୁ
ଏ ବନୋବସ୍ତୁ ହେବାର ଶୁଣି ଆମ୍ବେମାନେ
ଅନନ୍ତର ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଜା-
ଗିବାରେ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ବ ଅବହ ପ୍ରତି
କମିଶନର ସାହେବଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପତ ନାହିଁ
ଓ ସେ ଅଭିକଟ ମୋତନ ନ ହେଲେ
ଗଜେଟ ଭୂଦେଶ୍ୟ ସଂଗ ହେବ ନାହିଁ । ତିକ୍ତା
ଅଭିବଦିତ ଏହି ଯେ ଭଲା ମହାକୁମାର କାର୍ଯ୍ୟର
ତଳାପାଳ ସୁତରାଂ ଭାବିଷ୍ୟତର ଏହିଦେଶର
ଅବସ୍ଥା କି ପରିମାଣରେ ଓ କେଉଁ ମାର୍ଗରେ
ଭାବିତ ହେଉଥିଲା ଓ ଗବର୍ଣ୍ମେଖ ଶୁଣିତ
କେଉଁ ମହାକୁମାରାଙ୍କ କି ପରିମାଣରେ ସାଧ୍ୟ
ଭାବିତ ହେଉଥିଲା ତାହା ଜାଗିବାର
କିମ୍ବା ଭୂପାତ୍ମି ଭୂପାତ୍ମି ହୋଇ ନାହିଁ
ଏସମସ୍ତ ସବସାଧାରଣାଙ୍କ ଜାଗାଇବାର ଏକମାତ୍ର
ଭୂପାତ୍ମି ଭଲା ମହାକୁମାର ସାମ୍ବିତକ ଜାଲିକାମାନ
ଏହି । ଏହି ଜାଲିକାଘର ନିୟମିତରୁପେ
ଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ ହେବେ ପ୍ରଦେଶର ସମସ୍ତ
ଭୂପାତ୍ମି ପରିବହ୍ୟ ପାଥୁରିବ ଏବୁଧ ଜାଲିକାମାନ
ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଗଞ୍ଜାମ ଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ

ହେବାର ଦେଉଥିବୁ ଓ ତଙ୍ଗାର ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ଅନେକ ବିଷୟର ରୂପ ଶତମାନିତିକ ଉତ୍ତରାର ନାନା ବନ୍ଦରରେ ପ୍ରତିମାସ ଅମଦାନ ରୂପାଜୀ କାର୍ଯ୍ୟ କି ପରିମାଣରେ ହୃଥର କେଉଁ ଦୁଇଥିକ ଧାରା ଓ ଅଧିକ ଆସେ ଏଥର ମରିକ ବା ଡ୍ରେମାରିକ ତାଲିକା, ଭାବ ନଗର ବା ଉପନଗରର ମରିକ ଜନ୍ମ ମୁଣ୍ଡ ତାଲିକା, ଜଳ ସେଚନ ସକାଶେ ପ୍ରତି ମାସରେ ଯେଉଁ ପଞ୍ଚଲ ସକାଶେ ଯେତେ ଜନିର କରିଲୁଥିବ ହୃଥର ଓ ନାଳ ନିର୍ମାଣହାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘକର ଯେତେ ଆୟ ଓ ବ୍ୟଧି ହେଉଥିବ ରହିର ତାଲିକା, ସାଧାରଣ ଚକିତ୍ତାଳୟମାନଙ୍କରେ ଯେ ଯେ ଶେଷ ସକାଶେ ଯେତେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଚକିତ୍ତା ହୃଥର ରହିର ତାଲିକା ହେଉଥେବର ଅଧ୍ୟ ବ୍ୟଧି ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ତାଲିକା ଓ ଏହିପର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମହିକୁମାର ତାଲିକାମାନ ସମୟରେ ଯେତେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ତେବେ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଲୋକଙ୍କର ଦର୍ଶନ ବଢ଼ିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥିରୁ କିଛି ନ ଥିବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳାଫଳ ଲୋକେ ଜୀଣନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଜୀଣିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ଆୟା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏ ତାଲିକାମାନ ପୁନଃ ପୁନଃ ତାହାଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ଆସିଲେ ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଭାବରେ ନ ରହ କେବେବେଳେ ନା କେବେବେଳେ ଅବସାଧାରଣ ହତାହତ ବିଷୟ ବିଷାକ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକାରୀ ହେବେ ଓ ଏକ ମହିକୁମାର କାର୍ଯ୍ୟକଲାପ ପୁଲରଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଜୀବି ପାରିବେ । ଅତିବିଧ ଆସ୍ତମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବୁ ଯେ କମିଶ୍ନରସାହେବ ଏପରି ତାଲିକାମାନ ପ୍ରକାଶ ହେବାର ମଧ୍ୟ କନୋବସ୍ତୁ କରିଦେଇନ୍ତି । ଅନେକ ତାଲିକା ତାହାଙ୍କ କରିବାରେ ମିଳିବ ଓ ଗଜେଟର ସମ୍ମାଦିକଳୁ ଆଜ୍ଞା ହେଲେ ସେ କେବଳ ଆପଣା ପ୍ରେସ୍‌ଜନାନ୍ୟାରେ ସଂକଳନ କରିନେବେ । ଯାହା ତାହାଙ୍କ କରିବାରେକୁ ଆସନ ଥିବ ତାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କଠାରୁ ଆସିବ ।

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ ।

ଏସତ୍ତ୍ଵରେ ପ୍ରାୟ କୃଷ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ
ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଅଛି ଶ୍ରାବଣ ମାସ ପ୍ରାୟ
ଶେଷ ଦେଲା ଅଚିନ୍ତ୍ୟାବ୍ଧ ଗତିଯୁ ପୋଖରୀ ଦରକା
ହୋଇ ନାହିଁ ବଜ ଶକ୍ତାର ବିଷୟ ଥିଲା ।

ଆମାର ଶୋମବାର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ସବନ୍ଦୟ
ସାହେବ କଲିକତାକୁ ଯାତ୍ରା କରିବେ ଓ ସେ-
ଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ତା ୧୫ଚିଙ୍ଗରେ ଗୁର୍ବି
ଦେବେ । ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ସାହେବ ଗୁର୍ବ
ନେବା ସଙ୍ଗେ ଏ ନଗରକୁ ଆସିବେ ।

ମାହାଙ୍ଗର ଶେଷ ମୋକଦମା ପ୍ରିୟକାଥ
ବାରୁ ସବୁଲାଖେବୁରକମ୍ବାରୁ ମଧ୍ୟ ସାଧନ
ହେଲା ! ବାଜା ବାରୁ ଦୂରେଦୂରେ ଦାସ ଓ ଶୀଘ୍ର
ମସ୍ତନର ଦର୍ଶା ଅଛନ୍ତି ଏ ଦୁହକ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପଠାଇବାର ଉଚିତ ।

ହୁନ୍ଦୁପେଟ୍ରିଆଟ ଲେଖନ୍ତି କି ସର ଦିନକାଳ
ରୂପେ ବ୍ୟାମଶେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାର୍ଥ କରିବାକୁ ଯାଇ
ଦିଶା ଭାଇତବସ୍ତ ରେଲିବାଟକୁ ସମନାଥର
ନିକଟ ମୁଣ୍ଡାୟୁରନାମକ ପ୍ଲାନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଷ୍ଟାର
କରିବା ଧୀର ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡରେ ପ୍ରସାବ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଏ ବାଟଟ ନିମ୍ନିଙ୍ଗ ହେଲେ ହରହାର
ଠାରୁ ସମେଖରୁଦ୍ଧେତବନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଲିବା
ଟରେ ଯିବାର ଉପାୟ ହେବ ।

ସୁବନ୍ଧୁକୁ ସହିତ ଭାରତବର୍ଷରୁ ଯାଇଥିବା
ମହମୁଦ ଅଧିକଲଖାନ ଓ ଅନୁପସିଂହଙ୍କ ପ୍ରକି-
ମର ଶୈଳ ସୟକୁ ରଙ୍ଗରେ ଚଢ଼ି କବିତା
ପୀର ଶ୍ରୀ ଗ୍ରାମଚିତ୍ରମହାଶଶୀ ଅଙ୍ଗୀ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଏହା ସମ୍ମାନର ବିଷୟ ଅଟଇ । ପଞ୍ଚାନ୍ତରରୁ
ଜାମାଏ ସେ କଲିତରେ ଏମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵ
ଦେଖି ସମସ୍ତେ ସମ୍ମାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅନୁ-
ପସିଂହ ଜଣେ ପଞ୍ଜାବ ଅଟନ୍ତି ସେ ଥକ
ଇଂରାଜ ଜାଣୁଥିଲେ ଓ ସେଠାରେ ପ୍ରଭ୍ୟହ
ଇଂରାଜ ଶିଖା କରିଅଛନ୍ତି ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ରିଆଟ ଜନରବ ଶୁଣିଆଛନ୍ତି କ
ଜଗେ ଇଂରାଜ ବାଲକ ସିମଳରେ ଯୋଗି
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକଜଣ ହିନ୍ଦୁମହି-
ମୁର ଚେଲା ହୋଇଥାଏ । ଇଂରାଜବାଲକଙ୍କ
ଯୋଗିବେଶ ଦିଲ ସାଜିଥିବ ।

ଏକ ସବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖାଥିଲୁ କି ଅନ୍ଧେ
ନିଯୁ ଦୂପରେ କଣେ ଝାଲେକ ଘ ପଞ୍ଚଶାରେ
ଏକଶତମାଳଳ ବାଟ ଗୁଲିଆଇ । ଶୁକବାର
ଅପରାହ୍ନ ଘ ଟ୍ୟ ଖା ସମୟରେ ଏକପ୍ଲାକରୁ
ଯାହା କର ଚାହିଁ ଆରଦନ ଥର୍ଥାରୁ ଶନିବାର
ଅପରାହ୍ନ ଘ ଟ୍ୟ ଖାତାରେ ଏକଶତମାଳଳ ବାଟ
ପୂର୍ଣ୍ଣକଲା । ଏକଦିନରେ ଏତେବାଟ ଗୁଲିବା
ବଜ ଆପ୍ରେସ ଦିଶ୍ୟ ଅଟଇ କାରଣ ତାକୁପୁରା
ଏତେ ତାଙ୍କ ଯାଇପାରୁ ନାହିଁ ।

* ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ରି ଅଟେରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ଗତ ଶାବଦିଆ ଅପରାଧ ଏ ଧ୍ୟ ଆ ସମୟରେ ଡାକ୍ତର ସରକାରର ବିଜ୍ଞାନସାହିତ୍ୟରେ ପିଛିବାର ହୀର ହୋଇଥିଲା ଓ ଡାକ୍ତର ସରକାର ମହାଶୟଦ୍ର ପ୍ରଥମ ଉପଦେଶ ଦେବାର ନିଷ୍ଠ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଲେଖୁନାଥ ଗବର୍ଣ୍ଣର କଟ୍ଟଗ୍ରାମର ଯିବାର
ହେଲା ନାହିଁ ସେ କୃତନଗର ଓ ବ୍ରଦ୍ଧପ୍ରର
ଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ଲାନମାନ ଦେଖିବାକୁ ଯିବେ । ଏଥିରୁ
ବୋଧ ହୁଅଥାର କଟ୍ଟଗ୍ରାମର ଦରଖାସ୍ତର ମାନ୍ୟ
କର ସାହେବ କଲିକତାରେ ବସି ନିଷ୍ଠାରୀ କର-
ବେ ।

୧ । ଏତୁକେଶନ ଗେଜେଟରୁ ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ ସେ ଚାଣୀପୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ କୋରକ
ସମର୍ଥନ ଏବ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନବାର୍ତ୍ତର
ପ୍ଲାନର ସୌଭାଗ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହ ଅଦେଶ
କରିଥାଇଛି ସେ ସେମାନେ ସେଧର ଛାତ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବୂଦ୍ଧାପୁ ଲଙ୍ଘଣାପୁ
କଷ୍ଟ ବିକ୍ରି କରିବେ ଏବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ଆର
ବଦାପି ଲଙ୍ଘଣାପୁ କଷ୍ଟ ଚାଣୀପୁରକ୍ୟରେ
ଆମଦାନା କରିବେ ନାହିଁ ।

। ଯେପରି ଜଳରେ ନ ଦୁଇବାର ପୋ-
ଷାକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଲୁ ସେହିପରି ଅଗ୍ନି କୁ-
ରିଷା ପାଇବାର ଏକରୂପ ପରିଚିତ ପୁରୁଷଙ୍କର
ଅନ୍ଧରେ ସେନାନୀୟଙ୍କ କାପେନ ଅଲ୍ଲୁମ୍
ସାହେବ ଉତ୍ତାବନ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ସେହି ପରିଚି-
ଦର ପରିଷା ହୋଇ ଉପକାରିତା ପ୍ରତିଷନ
ହୋଇଥାଇ । ସିଂହିଆରେ ଏହାର ପରିଷା
ହୋଇଥିଲା । କାଠର ମୃଗେଣ ଗଦା ସଜ୍ଜ
ନିର୍ମିତ ଦିଅଗଲ । ନିର୍ମିତ ଧୂମ୍ କର ଜଳବାକୁ
ଲାଗିଲା । ଦର୍ଶକମାନେ ଅଗ୍ନି ଉତ୍ସପରେ ତାହିଁ
କିବିଟିକୁ ଫାଇ ପାଇଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କା-
ପ୍ରେନ ଅଲ୍ଲୁମ୍ ସୀଧୁ ଉତ୍ତାବର ପରିଚିତରେ
ସବାଙ୍ଗ ଆହୁଦର କର ସେହି ସମସ୍ତ ନିର୍ମିତଗଦା
ଉପରିଦେଇ ଅକ୍ରୂଣରେ ଯିବା ଅସିବା କଲେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ମିତଗଦା ଖୁଟବର୍ଗ ପରିମିତ ପ୍ରାନ-
ରେ ସଜା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କାପେନ ଅଲ୍ଲୁମ୍
ନିର୍ମିତ ଧିରେ ପଦନିଷେଷ କର ତାହା ଉପ-
ରେ ଯାନ୍ତାୟତ କରିଥିଲେ । ଯିବା ଅସିବା
ବାଲରେ ତାହାକର ସବାଙ୍ଗ ଅଗ୍ନିଶିଖାରେ
ପରିଦର ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଗୋଟିଏ
ନିର୍ମିତଗଦାର ପ୍ରତ୍ୟେ ଜଳବା ମଧ୍ୟରେ କିଛିକାଳ
ଉପରିଦେଇ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ ତର୍ହିଁରେ ଯାନ୍ତା

ଲାଭ କିଛିମାତ୍ର କଞ୍ଚି ବୋଧ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଶରୀ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଦହନକାରୀ ଗ୍ୟାର ରୂପରେ
ହୁଏ ଘର୍ଷି ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ଲ ପରିଚିଦ ପରିଧାନ
କରି ପଡ଼ିଲେ କୌଣସି ଅୟୁଝ ବୋଧ ହୁଏ
ନାହିଁ । ହୋଇଥେଣେଲ ରାଗର ଶରୀରେ ଅଳ୍ପ
ପରମିତ ସ୍ଵାନର ଗ୍ୟାର ବନକରି ଚନ୍ଦ୍ରରେ
ପ୍ରଦେଶପୂର୍ବକ ତାହା ପଣ୍ଡା କଣ୍ଠ ହୋଇଥିଲା
ଅଳ୍ପମୁକ୍ତ ସାଦେବ ଆପଣାର ଭିଜାବିର ଦୂପା-
ୟୁକ୍ତ ପର୍ବତଜାର ମାର୍କ (ମୁଦ୍ରାବରଣେଷ) ମୂଳ-
ରେ ପୁଣିଯ ରବର୍ଣ୍ଣମେଞ୍ଜଙ୍କ ବିନ୍ଦୁ କରିଥିଲାନ୍ତି ।

୨ । ପେଣ୍ଠିମାନେ ସବ୍ଦା ଲେଖାପଢ଼ି
କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ଚମ୍ପୁଛାଳା,
ଦୃଷ୍ଟିର ଶୀଘରା ବରତ୍ତୀ ମଧ୍ୟରେ କଷ୍ଟ ହୋଇ
କରିବାକୁ ହୁଏ । କିନ୍ତୁହନ ଏହି ଭାବରେ ଗତି-
ଦେଲେ ତଥମା ବ୍ୟବବାର ନ କଲେ ନ
କଲେ । ଅମୃତମାନଙ୍କର କୃତବ୍ୟଦ୍ୟ ସମ୍ମାନୀୟ
ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ନ ବଗୁରି ଘେଷରେ ଦରକାଳୀ
ହୋଇ ହିଂମା । ଜଣିଏ ବିଲଜ ସାମନ୍ତିକ
ପଢ଼ିବାରେ ଏହି ଘେଗ ନିବାରଣର କେତେ-
ଗତିର ସହିତ ଉପାୟ ଲେଖାଥାଇ ପେଣ୍ଠି-
ଦେଲେ ଏହିରୂପ କଷ୍ଟ କୃଳା । ଆହୁ ଦୃଷ୍ଟିର
ଶୀଘରା ଅନୁଭୂତ ହେବ ରେତେବେଳେ ଶା-
ତଳ କୁଳରେ ମୁଖ ଓ ଲପାଳ ଧୌତ କରି
ଚମ୍ପୁରେ ଶିଳିଙ୍କ କୁଳର ଛିଟା ମାରିବ ପ୍ରତିଦିନ
ଶାତଳଜଳରେ ଦୃଢ଼ ଗାଥୋଇବ ସ୍ନାନ ପୂର୍ବରେ
ଚମ୍ପୁରେ ଜଳଛିଟା ଦେବାକୁ ହେବ । ଗାଥୋ-
ବାର ସେବୁପ ସବିଧା ନ ସ୍ଥିଲେ ଅନ୍ୟବିଧ ।
ଅନୁ ଅନୁଆରେ ଓ ଠିକ ସନ୍ଧା ଏବି ପ୍ରାଚୀ-
ମାଳରେ ଲେଖାପଡ଼ା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମୂଳ ନିଷିଦ୍ଧ
ପାଶରକ ସାହ୍ୟ ଓ କୋଣ୍ଠ ବିଶ୍ଵାସି ଅଭିଭୂତ ବି-
ଶପ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ରହିବାର ଦୃଢ଼ିତ । ଯେଉଁ ସବଳ
ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ସହଜରେ ପରିପଦ୍ଧ ନ ହୁଏ ତାହା
ଭାଜନ କରିବାର ନିଷେଧ । ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ
କଳକର ଅନ୍ୟଧି ସେବନ କରିବାର ଦୃଢ଼ିତ
ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ଉପକାର ହୋଇ ପାରେ । ଚମ୍ପୁରୁଷ
ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭୂତ ହେବାମାତ୍ର ଲେଖାପଡ଼ା ତଥାର
ର ଦଶାମ କରିବାର ବିଧେୟ ଅନ୍ତର ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।
କବ ଉଚ୍ଚଯାନନ୍ଦ ଦାସଙ୍କ ରତ୍ନ ଅର୍ଥଧୀନ
ସନ ନାମକ ଜଣାଗ୍ରେ ୧୦ ଲୁଙ୍ଗ ଶ୍ରପାହୋଳ
କଟକପ୍ରିୟାଂ ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ସହାଯ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାପନ
ହେଉଥିଲା ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ / ମୋଟପରିମାଣ
ଡାକପାଇଲ ଟ ୦ /

ବିଜ୍ଞାପନ

ବୈଦେଶୀଗଜିକାରୀ ଯୁଦ୍ଧ ମୁଦ୍ରା ହେଉ
ଅଛି ଅନୁକାଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଯେହିଁମାନେ
ଆହୁଁ ମାସକ ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ରିମୂଲ୍ୟ ପଠାଇବେ
ସେମାନେ ଟୋୟ ରେ ପାଇ ପାରିବେ । ଯୁଦ୍ଧାଳ୍ୟ
ଟ ୧୮ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ର୍ୟ ହେବ ଅନ୍ତରକ
ସାଥୀରଣ୍ୟ ଗୋଚରଣୀ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।
ମୋଟବେଳୁ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତରେ ଟ ୧୦
ତାକମାତ୍ରା ପଢ଼ବ ।

୩୮୭ ଶାରୀରିକ ପାଦିକାର

ଶ୍ରୀମତୀଗବତ ଦଶମସ୍ତକ ଗୋପଲାଳା ମୁଦ୍ରଣ
ହୋଇ କଟକପ୍ରିୟିଂକମ୍ପାନୀଙ୍କ ସଥାଳସରେ
ଟ ୧୦ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି ହେଉଅଛି ପ୍ରାଚିକବଣ
ଜାତୀକଲେ ଅନାଯାସେ ପ୍ରାପ୍ତହୋଇ ପାଇବେ ।
ମୋଦ୍ସଲ ପ୍ରାଚିକକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତରେ ଟ ୫
ଜାମସଲ ପାଇବ ।

। ସା । ବାଲୁକରେ । ମୌ । ରୁଦ୍ଧନାଥପତ୍ର
ଗ୍ରାମରେ ଶ୍ରାବନ ହୋଇଥିବା ମଧ୍ୟମତ୍ରେଣାର
କଂରେଳ ସୁଲକ୍ଷଣ ପ୍ରଥମଶିଥିକ ସୁଖଜନଙ୍କ ମନେ
କରେ ଅନ୍ଯ କର୍ମରେ ନିଷ୍ଠା ହେବାରୁ ହିତ
କମରେ ଅନ୍ୟ ଏକବିନ୍ଦୁକ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଚାହାର
ଅବଶୀଳକ ଅଛିବର ଏହିହୃଦୟ ପ୍ରକାଶ କର
ଅଛି ବି କର୍ମିକାଂଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅନ୍ତରୁ
ମାସ ତା ୧୯ ରଖି ମଧ୍ୟରେ ଅମୃତାକୁ ଦେଖି
ଡେଖିଲୁଛିରନ୍ତିକୁର ବାହି ଧ୍ୟାନ ମୋହନ
ସେନଙ୍କ ନବଟକୁ ଦରଖାସ୍ତ ପଠାଇବ । ତାକୁ
କର୍ମର ଦେବତନ ମହିଳା ଟ ୨୦ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ।
ପ୍ରକାଶ ଆଉବି ଉତ୍ତର କର୍ମର ମୋହନକ
ନମନ୍ତେ ପ୍ରବେଶିକା ପଶୁନାର ସାହିତ୍ୟକ
ଆବଶ୍ୟକ ରଖେ ।

୨୮୭୬ ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର
ସେକ୍ରେଟରୀ ।

ମଲ୍ୟ ପ୍ରତି

ଶ୍ରୀ ମେଢ଼ିବର ଦୂରବାନ ସ୍ଵଏଷ ସ୍ଵର
କୋଠଦେଶ ଅଗ୍ରିମ ଟ ୧୯୫୭
ବାର ଜୟକୃତ ଦୀପ କଟକ ବିଜ୍ଞାଯୁ ଟ ୧୦୦
” ଶିବପ୍ରଥାଦର୍ଶିତ ଯକ୍ଷମୁର ” ଟ ୧୦୦
ମୁନ୍ଦ୍ରୀଆନଦୁଲରେଜାକ କଟନ ” ଟ ୧୦୦

ମହାତ୍ମା ଏହି ଉତ୍କଳଧରୀଙ୍କା ସଦାଇକଟବ ଦିଦି-
ଦାବଜାର କଟକପ୍ରିୟ-କଞ୍ଚାନିକ ସହାଯ୍ୟରେ
ମୁହଁ ଓ ପ୍ରସରିତ ହେଲା ।

କୁଳ ଧର୍ମ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜୁଲାଇ

ମୁଦ୍ରଣକ୍ଷେତ୍ର

ଶାଖା ଅଗନ୍ତୁ ସନ୍ତୋଷମୁଦ୍ରିତ । ମୁ । ପ୍ରାଚୀନ ଦିନାନ ସନ୍ତୋଷାଲ ଶନବାର

ଅଗନ୍ତୁ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫

ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୫

ମଧ୍ୟବଳୀରେ ତାକମାସିଲ ୩୫

ଗୋପାଳକ ମଠ ମହନ୍ତିଙ୍କ ନାମରେ
ଯେଉଁ ବରଣସୀ ପତିବାର କଥା ଏଥିପୁଣ୍ୟେ
ଆମେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଏସପ୍ରାଦରେ ତହିଁର
ବିଶ୍ୱର ହୋଇ ଶ୍ରାଵକୁ ଜଳସାହେବ ଦରଖାସ୍ତ-
କାରକୁ ମହନ୍ତିଙ୍କ ନାମରେ ନମ୍ବା ମକଦମା
ବରଣାସୀର ଅଦେଶ ଦେଇଥିଲୁଁ ଓ ଗତ
ମୁହୂର୍ତ୍ତର ହେସାବ ଦିନକ ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଲ
କରିବାପାଇଁ ମହନ୍ତିଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁଁ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ ବରଣସୀ ଖଣ୍ଡିକ ସଫଳ ହୋଇଥିଲୁଁ
ତାହାରକାରୁ ହେବ ଓ ନମ୍ବା ମକଦମା ଦାଏର
ହେଲେ ଉତ୍ସବାଳୁ କି ହେବ ଦେଖିବାରେ
ଅଛିବି । ସତ୍ୟବାଦୀର ମଠ ଅଧ୍ୟମ ମଧ୍ୟ ହେ-
ସାର ଦାଖଲ କରିଥିଲୁଁ ଓ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ
ନମ୍ବା ମକଦମା ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଅଇ । ଏ
ମକଦମାମାନ ସଫଳ ହେଲେ ସଦାବର୍ତ୍ତ ମଠ-
ମାନକର ବର୍ତ୍ତମାନ ହୁବିଥୁବୁ । ଅଧିକାଂଶରେ
ମୋତ୍ତନ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ସେବୁପ
ହେବ ସରସାଧାରଣକର ବାହୁମାୟ ଥିଲେ ।

ଆମକୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇସପ୍ରାଦ ହେଲେ ବର୍ଷା
ନାହିଁ । ଜଣ ଭାବୁମାସପର ତାଣ ହେଉଥିଲୁଁ ଓ
ଜୀବୁ ଏମନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁଁ ସେ ବୁଝରେ ସରେ
ଶୋଇବା କଠିନ । ଗତିଯୁ ଘୋଷଣାରେ ଯଜ୍ଞ-
ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଜିଥିଲୁଁ ତାହା ଶୁଣିଗଲାଗି । ଜେୟଶ୍ରୀ
ମାସର ଅବସ୍ଥାରୁ ଲକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲୁଁ । ବିଲ-
ମାରୁ ଶୁଣି କୌଣସିତାରେ ଫାଟଗଲାଗି । ଦିଅ-

ଲୀଧାନ ବାହାରବାବେଳେ ଏମନ୍ତ ଦୁର୍ଦଶା
ଏଥିରେ ସେ ଥାନର ଆଶା ନାହିଁ । କେବେଳେ
କୌଣସିତାରେ ମନାୟାଗାନ ବର୍ଷା ଥିଲୁଁ
ମାତ୍ର ତହିଁରେ କି ଉପକାର ହେବ । ଧାରଣା-
ବିଶ୍ୱରେ କି ବୈଶାଖ ଜ୍ୟେଷ୍ଠର ବର୍ଷା ହେଲେ
କର୍ମ ଚଳନ୍ତରେ ? ବର୍ଷାଗାନ ଓ ନାଳପାନୀ
ଯୋଗେ କେତେକ ଅଳ୍ପରେ ଅବଧ ଥାନଗ-
ଛିଥିରୁ ମରାପତ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସାଥୀରଣ୍ୟପେ
କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥା ବତମନ ଦେଖାଯାଏ । ଏ
ସମୟରେ ଲଗାଣ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।
ତାହା ନ ଦେବାରୁ ଫର୍ମିଲ ପ୍ରତି ବଜ ଆଶକ୍ତା
ହୋଇଥିଲା । ଏବେବେଳେ ସୁନ୍ଦର ଉତ୍ସବର୍ଷା
ହେଲେ ଅନେକ ରକ୍ଷା ପାଇୟିବ ମାତ୍ର ଏହାର
କାହାର ହାତର କଥା ନୁହଇ । ପରମେଷ୍ଟର
କର ଯେଷର ବିଶ୍ୱର ଥିବ ସେପର ଘଟିବ ।

ଓଡ଼ିଶା ଗତିଜ୍ଞାତ ।

ଚିତ୍ରମାସିତାର କଲିକରାଗଜେଟରେ
ଗର୍ବନ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ତୋଷମୁଦ୍ରିତ କାବତ୍ତ
ଓଡ଼ିଶା ଗତିଜ୍ଞାତ ମହାଲର ବାର୍ଷିକ କିଳାପନୀ
ଉପରେ ବଜାଳା ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
ବାହାର ଥିଲା । ଆମେମାନେ ତହିଁରୁ ଅବଗତ
ହେଲୁଁ ସେ ଏହି ବର୍ଷ ଫର୍ମିଲ ଅବସ୍ଥା ସବୁ-
ତୁରେ ଉତ୍ସବ ଥିଲା ଓ ରଜାମାନେ ଆପଣାଙ୍କ
ରାଜ୍ୟର ଉନ୍ନତି ସକାରେ ସାଧାରଣରୂପେ ଯମ୍ବନ୍ଦୁ

କରିଥିଲୁଁ ଓ ଲେକମାନେ ଥାନନରେ ରହି-
ଅଇଲୁଁ ।

ପୂର୍ବ ବର୍ଷାପେନ୍ଦ୍ରା ଦିଲ୍ଲିପନୀ ବର୍ଷରେ ଦେ-
ବାନୀ ଓ ଜଳଶା ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ମୋକଦମା ଅଳ୍ପ
ହୋଇଥିଲୁଁ । ସନ୍ତୋଷମୁଦ୍ରିତ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ
୨୨୫୦ ମାତ୍ର ସନ୍ତୋଷମୁଦ୍ରିତ ରେ ୧୯୫୨
ମୋକଦମା ହୋଇଥିଲା । ବାକି ବିଶ୍ୱରେ
ଅଧିକ ଉତ୍ସବପଥରୁ ଅଥବା ଗରବର୍ଷ ଏ ବିଶ୍ୱରେ
ବିଶ୍ୱର ମୋକଦମା ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
ଏଥିର କାରଣ କିଛି ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ ।
ମୋଟମୋକଦମା ମଧ୍ୟରୁ ୧୯୫୨ମୋକଦମାରେ ଅଧିକ ଅବଧି
ଓ କେବଳ ୨୭ମୋକଦମାରେ ଅଧିକ ଅବଧି
ଅଳ୍ପ ଆଜ୍ଞା ରଦ ବା ତରମି ହୋଇଥିଲା ।
ଏପରି ଫଳ ମୁଗଳବନ୍ଦର କୌଣସିମହିମାମାରେ
ଦେଖାଯିବାର ସନ୍ଦେହ ଓ ଏଥିରୁ ବେଅରନ-
ଜାଗର ବାସନା ଅସ୍ଥିଲୁଁ ।

ଫର୍ମିଲାର ମୋକଦମାର ଅଳ୍ପ କୁଣ୍ଡ
ଦେଖାଯାଏ ଓ ବାକି ବିଶ୍ୱରେ ଅଧିକ ଅପରାଧ
ହୋଇଥିଲୁଁ । ଏହି ଏକ ବିଶ୍ୱରେ ଦେଖିଯାଇ
ମୋକଦମା ଉଣା ଓ ଅପରାଧ ଅଧିକ ହେବାର
କୁଣ୍ଡ କାରଣ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲେ ହଲ
ହୋଇଥାଏନ୍ତା । ଦେଖା ଅପରାଧର ମଧ୍ୟ ଅଧିକ
ଉଣା ଦେଖାଯାଏ ଏହା ବଜ ସନ୍ତୋଷଜନକ
ଅଟିଲ ।

ସତକରତ୍ୟାବିମିଶ୍ରବିଷୟରେ କନ୍ଦମାନେ
ଯେବୁପ ସହ କରୁଥିଲୁଁ ତହିଁର ହିବରଣ

ପାଠକମାନେ ଜୀବନ୍ତ । ଏହା ଛତା ମୟୁର ହଙ୍ଗର ଶକ୍ତି ଟ ୨୦୦୦ ଲକ୍ଷ ବ୍ୟାପକ କର ଗୋଟିଏ ସତକ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାକୁ ଆଶ୍ରା ଏମକାରୁ ଚଳାଇଦେଇଥିଲା ।

ଶିଶୁ ବିଷୟରେ ଘେନାଳାଳ ଓ କେହିଁ ହାତୀ ସନାକର ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥିଲା । କେହିଁ ହାତୀ କେତନ୍ୟଧା ପିଲାମାନେ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ପ୍ରତିକ ହେଠ ପ୍ରଭତ ସବୁ ଝର୍ଣ୍ଣା ଶକ୍ତି ଦେଇବିତେ ଜାଣ ପଡ଼ଇ ।

ଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ ସରାବ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ ଓ ପୂର୍ବପର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସରଦଦ ସୀମାନାର ତକସର ମଧ୍ୟ ଉଣା ପଢ଼ିଥିଲା । କେହିଁ ହାତୀ ରଜା ପ୍ରଜାକର ସରକାରଙ୍କୁ ଦେଇ ଥିବା ଟଙ୍କା ପରିବା ତହିଁର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରମାଣା ଅଟଇ । ବିଶୁଦ୍ଧରଷ୍ଟାଦେବ ଏହାକର ଘେନାଳାଳ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ଯେ ଏମନ୍ତ ଯୁଗାବୀନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଦେଖାଇ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରଜାମାନେ ଜୋଗିପାରିବାର ଏହାକର ସୁଖୀ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନାହାନ୍ତି । ମାନ୍ୟଦର ଲେଖନେଷ୍ଟ ଗବଣ୍ଟିର ସବୁ ଶୁଣି ବଜ ଅନନ୍ତର ହୋଇଥିଲା ଓ ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଜଣାଇ ଦେବା ପାଇର ଅଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲା । ଏହା ଛତା ଶାପକୁ ବିଶୁଦ୍ଧରଷ୍ଟାଦେବ ଘେନାଳାଳର ମହାରଜା ଧାଳନହଜାର ଶକ୍ତିବାହାତୁର ଏବଂ ହିଣ୍ଣେକ ଅତମିକ ନରଦିବ୍ୟ ବିଷୟର ବିଶୁଦ୍ଧତା ଭିତରିଯା ଓ ନୟାଗଭାକର ସ୍ଵାଧୟନର ସଖ୍ୟାକି କରିଥିଲାନ୍ତି କେବଳ ଭାଲକେର ଓ ଦୟପକ୍ଷ ଶକ୍ତିକର ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥିଲା । ଭାଲକେର ସକ୍ତି ବିଷୟ ଭଣା ହେଉ ଓ ସେ ମନଲୋକଙ୍କ ବଥା ଶୁଣିବାରୁ ସେ ଶକ୍ତିକର ଅବସ୍ଥା ମନ ହୋଇଥିଲା ବିନ୍ଦୁ ସୁପରିଶ୍ରେଣୀ ସାହେବ ସେମନ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁ ଏଣିହି କରିଥିଲାନ୍ତି ତହିଁରେ ଶକ୍ତିକର ଦୋଷମାନ ଲୁଚିଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ଦୟପକ୍ଷ ବିଷୟ ଅଛି ମନ ଭାବାକୁ ଧୂନାଃ ଭାଙ୍ଗିବ କଲେ ମଧ୍ୟ ବିଛି ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ସେବେ ଶକ୍ତି ପୁନଃବାର ଅଭ୍ୟାଗ୍ରହ କଲେ ବିଅନ୍ୟାୟ କର ନେଲେ ଭାବାକ ବିଷୟରେ ରବ ପିଥୋଟ ଗବଣ୍ଟିମେଲାକୁ ପଠା ଯିବାର ଅଦେଶ ହୋଇଥିଲା । ମାଲଗିର ଓ ରଗପର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଭଲ ହୁଇଲା । ଏ

ଶକ୍ତିକାମାନଙ୍କର ସର୍ବଜିତ ଦୂରକ ଏବଂ ମନଲୋକଙ୍କ ପରାମର୍ଶର ଅଧିକ ପତିବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ଆମେମାନେ ବରଷା କରୁଁ କି ଗତପାତର ଯେହିଁ ଶକ୍ତିକାମାନେ ଏ ବିଜ୍ଞାପନରେ ନିନାର ଭଜନ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ସେମାନେ ସରକର ହୋଇ ଆପଣା, କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲୁ ଯେମନ୍ତ ବି ଦୂରପକ୍ଷ ଦିରେ ଭାବାକର ଏପରି ଅଖ୍ୟାତ ରହିବ ନାହିଁ ।

ସୁରୁକୁମାସରେଗ ।

ଗର ସପ୍ରାହ୍ନ ନଗରବାସୀମାନେ ଯେମନ୍ତ ଗନ୍ଧାର୍ତ୍ତମା ଉପଲବ୍ଧରେ ଅନନ୍ତରେ କଟାଇଥିଲେ ଏ ସପ୍ରାହ୍ନରେ ପେହିରୂପ ଲୋକେ କାତର ହୋଇ ଦିନ କାଟି ଅଛିଲା । ଏହିପରି କାତର ହେବାର ପ୍ରଧାନ କାରଣ ସୁରୁକୁମାସରେଗ ଅଟଇ । ଏ ସେଗ ଦିନିଶକୁ ଅସ୍ଥିବା ସବାଦ ଥମେମାନେ ଏହି ପୂର୍ବେ ପାଠକଙ୍କ ଦେଇଥିଲୁଁ ଗର ସପ୍ରାହ୍ନରେ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ଓ ଧରିବାର ପରିଷକରି ଏବଂ ଅବସ୍ଥା କରିବାର ପାଇଁ କାହାର ନାହିଁ ଓ ମମସୁର ଜାବ ପାଇଁ ଏକପ୍ରଭାବ ଅଟଇ । ଗୋଟର ହାତାଙ୍ଗୁଳିରୁ ନିଯୁଁ ଜୀବିବା ପର ପାତା କିନ୍ତୁ ହୋଇ ଉପରକୁ ହୁଅ ଥିଲା ଓ ଭାଷା ଶ୍ରୀମତୀ କୌଣସିରଙ୍କରେ ଅନନ୍ତର ନିରାକାର ମଧ୍ୟରେ ବିହୁର ଦେଇଥିଲା । ଏକ ବା ଦୂର ପାଇଁ ଅଧିକ ଜୀବାକୁ ହେଉ ନାହିଁ ।

ସୁରୁକୁମାସ ହୃଦୟ ସମ୍ପଦି ବି ଲୋକେ ଲୋଭିତା ସେଗର ଭିନ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣା କରିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଭାବା ଏହି ଯେ ପବନରୂପରେ ଏକ ବନୁମାନ ନଗରମୟରେ ପ୍ରବେଶ କର ଅଛିଲା । ଯାହାକାରେ ଯାଇ ଯେ ଦର୍ଶନ ଦିଅନ୍ତି ନିଷ୍ଠୀ ସେ ମନଶରେ ନାଶ ଯାଏ । ଦିଶରକ ଲଜ୍ଜାରୁ ଏବାଦୁଶ ଶୋଭାବନ ଦୂରକାଳୀକାରୀ ସହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏହାକେଇ ଲୋକରେ ଅଧିକାର କିନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏ ମହା ଦୂରପରି କୌଣସି ଲୋକର ଅଧିକାର ପାଇଁ ହେଲା ନାହିଁ ତେବେ ଏ କଗର ଗ୍ରାମଦେବଜାମାନେ ଏହିକୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଭବାର କରିବାର ଭାଷାୟ ବହିଦେଇ ଅଛିଲା । ଗୁରୁପାଦନ ଭାଲେ ଶାଶ୍ଵତମଙ୍ଗଳାଳ ଜାଗାର ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ ବି

ଅପର ଏବଂ ପ୍ରକାର ଜିଧି ନେଇବାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବହୁକ ଲୋକ ସପ୍ରଦା କରିଥିଲାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଥରେ ସାଧାରଣ ବିଷୟ ପ୍ରଥମ ଲିଖିତ ଜୀବନ ପାଇଁ ଦୂର ନାହିଁ ।

ଆମେମାନେ ପ୍ରଥମରେ ଏ ବେଗରୁ ସାହାର କରୁ ନ ଥିଲୁଁ କିନ୍ତୁ ଅଛି କଷ୍ଟପ୍ରସ୍ତୁତେ ଅନଗର ହୋଇଥିଲୁଁ ଯେ ଏ ସେଗ ନିରାକାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କେବେ ଜୀବାକର ବୈଷଣିକ ରେଗ କରିଥିଲାନ୍ତି ଏ ଗୁରୁଥାତେ ଅପର ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ସେଗ ଧରିବାର ଶୁଣା ଯାଇଥିଲା ତେବେ ସଥାର୍ଥ ସେଗ ରେଗ କରିବାଠାରୁ ହୃଦୟରେ ଏ ସେଗ ଅନୁଭବ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିକ ସମ୍ଭାବ ଅନେକ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅବଧି କେବଳ ଏକଜଣ ଏବଂ ସେଗରେ ମରିବାର ସବାଦ ପାଇଁଥିଲୁଁ ।

ଆମେମାନେ ଏ ସେଗ ସର୍ବକରେ ଅନେକ ପଢ଼ି ପାଇଁଥିଲୁଁ ସେବର ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପ୍ରାନ୍ତ ନାହିଁ ଓ ସମସ୍ତର ଜାବ ପାଇଁ ଏକପ୍ରଭାବ ଅଟଇ । ଗୋଟର ହାତାଙ୍ଗୁଳିରୁ ନିଯୁଁ ଜୀବିବା ପର ପାତା କିନ୍ତୁ ହୋଇ ଉପରକୁ ହୁଅ ଥିଲା ଓ ଭାଷା ଶ୍ରୀମତୀ କୌଣସିରଙ୍କରେ ଅନନ୍ତର ନିରାକାର ମଧ୍ୟରେ ବିହୁର ଦେଇଥିଲା । ଏକ ବା ଦୂର ପାଇଁ ଅଧିକ ଜୀବାକୁ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଏ ଦୂର ପ୍ରତ୍ୟନିଷେଗ ଶତ ଅଛି ଗୋଟିଏ ମାନସିକ ପାତା ଅନେକଲୋକଙ୍କୁ ଅନମ୍ବନ କରିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଭାବା ଏହି ଯେ ପବନରୂପରେ ଏକ ବନୁମାନ ନଗରମୟରେ ପ୍ରବେଶ କର ଅଛିଲା । ଯାହାକାରେ ଯାଇ ଯେ ଦର୍ଶନ ଦିଅନ୍ତି ନିଷ୍ଠୀ ସେ ମନଶରେ ନାଶ ଯାଏ । ଦିଶରକ ଲଜ୍ଜାରୁ ଏବାଦୁଶ ଶୋଭାବନ ଦୂରକାଳୀକାରୀ କାହାର ସହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏହାକେଇ ଲୋକରେ ଅଧିକାର କିନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏ ମହା ଦୂରପରି କୌଣସି ଲୋକର ଅଧିକାର ପାଇଁ ହେଲା ନାହିଁ ତେବେ ଏ କଗର ଗ୍ରାମଦେବଜାମାନେ ଏହିକୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଭବାର କରିବାର ଭାଷାୟ ବହିଦେଇ ଅଛିଲା । ଗୁରୁପାଦନ ଭାଲେ ଶାଶ୍ଵତମଙ୍ଗଳାଳ ଜାଗାର ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ ବି

ଯାହାହାରେ ତିବା କି ମୁଣ୍ଡି ଅଜିତ ହେବ
ଦନ୍ତମାନ ସେଠାକୁ ସାଇଧାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି
ଆଜ୍ଞା ହେଲିମାଟିକେ ନଗରବସିମାନେ ଆପଣା
ଆପଣା ହୁରରେ ବୁଢ଼ି ଦିନ କର ତିବା
ଦେଲେ ମାତ୍ର ତହିଁର ଦୂରଦିନ ଉତ୍ତରାବୁ
ଜଟକଚାତ୍ରିକ କାଳଶୀ ଆଜ୍ଞାଦେଲେ କି ଯାହା
ହୁରରେ ତିବା ଦିଥାଯାଇଥିଲୁ ତାହା ଘରେ
ଦନ୍ତମାନ ପଣିବ ଅଛିଏବ ତିବାଷବୁ ନିବାର
ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ । ଏ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଗରି ହେଲାବୁ
ଲୋକେ ଗୋକରରେ ତିବାଷବୁ ଲିପି ଦେ-
ଖଲାଣି । ଯେଉଁମାନେ ଶେଷ ଆଜ୍ଞା ଶୁଣି
ନାହାନ୍ତି ତାହାଙ୍କହାରରେ ଥବନ୍ତି ତିବା ଦେଖା
ଆଜ୍ଞାଥିଲୁ ଅନ୍ୟତରେ ତାହା ଲିପାଗୋଟି
ହୋଇ ଗଲାଣି ।

ସୁରୁକୁମାଶାରେଗରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ
ଥୁବା ଇଂରାଜିଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇ ନ ଥିବାର
ଜଣାୟାଏ ଓ ତହିଁ ପାଇଁ କୌଣସି ଚକ୍ରଧାର
ବିନୋଦପ୍ରେସ୍ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟଙ୍କ ପର୍ଷତୁ ହୋଇ ନାହିଁ
କେବଳ ଏଠା ପଲଟନର ଭାକୁର ସ୍ତରବିତତୀ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୟାକୁ ଥିବାରୁ ଓ ବୋଧ ହୁଅଇ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଏ ରେଗର ଦୃଶ୍ୟନ୍ତ ଜାଣି
ସୁବାରୁ ଅନେକଲୋକଙ୍କୁ ନୈସାଦର ଅର୍କ
ବିଜରଣ କରି ଥିଲାନ୍ତି । ଫଳରଙ୍ଗ ଏ ରେଗରେ
କେହି ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତୁ ବା ନ କରନ୍ତୁ ଏଥର
ଅଛି ସୁଲବ ଏବି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନଧ ନୈସାଦର
ଅର୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖିବାରେ କିଛି ଦୋଷ ନାହିଁ
ରେଗ ମନ୍ଦିରର ପାଇଁ ଦୋଷ ନୈସାଦରକୁ
ଗଲିଲି ସୁଲବ୍ସଂ କିମନାଥପାତ୍ରକବାଟେ କଲି
କାହା ଦା ଆହୁର ଦୂରକୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଅତି
ଏବି ସମ୍ବନ୍ଧକ ଜାଣିବା ସକାଶେ ଏ ରେଗର
ହତଜ ଉପାୟ ଲେଖି ଦେଉଥିବୁ ଭାବା ଏହି
ଯେ ଭାକୁରଜାନାରୁ ଲଇକର ଆମୋଦିଯୁ
ଆଗିରାଗିଲେ ରେଗ ଧରିବା ମାତ୍ରକେ ରେଣ୍ଟିକୁ
ସୁଜାର ଦେବ । ନୈସାଦର ନାଶ କି ଯାହାକୁ
ଇଂରାଜରେ ସ୍ଥୋଲିଂସଲିଂଟ କୁହନ୍ତି ଭାବା
ସୁଜାରଲେ ମଧ୍ୟ ଉପକାର ହୁଅଇ । ଏଥରେ
ଉପରମ ନ ହେଲେ ଲଇକରଥାମୋନିଯୁନ୍ଟାନ୍
ଟୋପ ବିଶ୍ଵାସ ପାଣିରେ ମିଶାଇ ଝୁଅର ଦେବ ।
ଏଥି ଉତ୍ତରକୁ କ୍ଲାପ ଘୋଡା ରହିଲେ ବିଶ୍ଵା
ଅର୍କ ପାତାପ୍ରାନ୍ତରେ ଲଗାଇ ଦେବ । ଲଇକର
ଆମୋଦିଯୁ ଅପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ନୈସାଦର ଓ
ଶୁଣିଲ କଲାତୁନ ସମାନ ଡେଜନ ତୁର କରି
ଗୋଟାଏ ବୋଇଲରେ ରଖି ଅକୁ ପାଣି

ତହୁଁରେ ଦେବ । କଣ୍ଠରଣ ଉତ୍ତାରୁ ଚନ୍ଦ
ଲଳେ ଉତ୍ତମିବ ଓ ପଞ୍ଚାର ପାଣି ଉପରେ
ଉତ୍ତବ । ସେହି ଜଳକୁ ଅନ୍ୟ ଶଶିରେ ବନ୍ଦ
କର ଉତ୍ତିବ । ଲାଇକରଥାମୋନିଆୟ ପରି ତାହାକୁ
ବ୍ୟବହାର କରିବ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଯାଜପୁର ସବାଦିବାତା ଲେ
ଖିଅଛନ୍ତି କି ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦି ୧୯୫ ନାଟି
ଅଧିକ ହେଲା ବର୍ଷା ନାହିଁ ଓ ବିଲମାନ ଶୁଣି
ଗଲାଣି । ବାହଣୀ ଖରସୁଥ ପ୍ରଭାତ ନାୟାମାନ
ପ୍ରବଳରୂପେ ବଢ଼ି ସେହାଣି ବିଲକୁ ଉଛଳି
ପତିବାରୁ ରୁଆ ବେହୁଡ଼ା କର୍ମ ହୋଇଥିଲା
ସେଇଥାରୁ ନମାଜକ ଯିବାର ବାଟ ନାହିଁ
ସେଥାରେ ରୁଆ ବେହୁଡ଼ାସବା ହୋଇ ନାହିଁ
ଗତିଥା ଘୋଷଣାପର ଶୁଣିଲା ପତିଥାରୁ । କେ-
ବଳ ଯାହା ଗତାୟାତ ବନ୍ଦଥିବାରୁ ରହିଲାଥାଦି
ଶସ୍ତ୍ର ଦୂର୍ମୁଖ ହୋଇ ନାହିଁ । ଗତିଧ୍ୟାବରେ
ଟଙ୍କାକୁ ସେ ୨୭ ର ରହିଲ ବିକ୍ରି ହେଉଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଳଦିତାରେଣ ଶାନ୍ତିଥାବୁ
ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଅଭ୍ୟାସ ପାଠକା ତଳିତାମାତ୍ର
ଗାଁ ରଖ ବୃଧବାର ବୁଝିରେ ଧାରୀଛି ଯଥା;—
ପ୍ରଥମେ ଦୁଇଶବ ପରେ ଗାତ୍ର ରାଜିବା ପର
ଗନ୍ଧାର ଶବ ହୋଇ ଦର ଓ ଦୂଷମାନ
ପୁଞ୍ଚିଗ ସହିତ ଟଳମଟଳ ହୋଇଗଲ ସେଇମାନେ
ଜାଗ୍ରତ ଥିଲେ ଧେମାକେ ଦୂସିକିମ୍ବ ବୋଲି
କୁଣି କର ଶବ ଉଚ୍ଛବିଗ କଲେ ବନ୍ଦ ରହିଲେ
କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରୁ ହେବାର ଦେଖାଶୁଣା ଯାଇ ନାହିଁ
ଏପରି ଦୂରତଃ ରକ୍ଷାବା ବାଲିପଟଣା ନିବାଷି
ଜଣେଗୋଲାକାରି ଗୋଟିଏ ପୁଅ କି ଭାଦାର
ଗୋତ ଗୋ ୨ ଟା ଓ ଦାତ ଗୋ ୩ ଟା ଓ
ମୁଣ୍ଡ ଗୋ ୨ ଟା ଓ ମୁଖ ଗୋ ୨ ଟା ଓ ନାକ
ଗୋ ୨ ଟା ଓ କାକ ଗୋ ୨ ଟା ଓ ଆଖି
ଗୋ ୨ ଟା ଇନ୍ଦ୍ର ଗୋ ୨ ଟା ଅଛି କିନ୍ତୁ ହୋଇ
ଯାଇ ମିନଟ ଲାବିତ ରହୁ ଆଖି ମଟମଟ କର
ନୁହିଁ ମରଗଲ ଏପରି ମହାୟରୁଷ ବିଏ କିନ୍ତୁ
ଶ୍ରୀଦଶ କରିଥିଲା ଓ କି ସକାଶେ ମରଗଲ ଭାଦା
ଶ୍ରୀ ପରମେଶ୍ୱର ଜାଗନ୍ନାଥ ସେ ପୁଅଟ ଲାବିତ
ରହିଥିଲେ ଭାବୁ ଦେଖିବା ସକାଶେ କେବେ
ଶ୍ରୀନାରୁ କେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଅସନ୍ତେ ରହିର ଶୀମା
ରହନ୍ତା ନାହିଁ ।

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ ।

କଟକ ଜ୍ଞେଲଖାନା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ହିମାରେଗ ହୋଇଥିଲ ନେଟବଡ଼ାକୁ ତାହାକୁ
ଏକଇଠାଙ୍କ ଶୀରଳକଳ ଖୁଆଇ ଅରେଗ୍ୟ
କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ରେଗଟ
ମାନସିକ ଅଟଇ ।

ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ପକ୍ଷପତରେ ହିମାଶେଖ ପ୍ରବେଶ ଦୋଇଅଛି । ଗେଗଟ ଗନ୍ଧବାଲି ବାଟୁ ରେ କଳିବଚାକ ଯାଉଅଛି କି ?

ଦର୍ଶଣ ବୋଲନ୍ତି କି ଖଳଇମାସ ତା । ରିଖ
ବାହରେ ବାଲେଘରରେ ଉମିକଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ।

ବର୍ଷା ନ ଦେବାରୁ ଏନଗରରେ ଗୁଡ଼ଳର
ମୂଲ୍ୟ ଦିନ । ବର୍ଷା ଥିଲୁ ଅଛି । ସତେବ ବର୍ଷା ଦେବ
ନାହିଁ ?

ଏଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜିଗ୍ନର ଜଳପ-
ଦରେ ନିୟମିତ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟ-
ରେ ହେଉଥିଲା । ସେବେ ଏପ୍ରସ୍ତାବଟି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାଇଶିଲା ହୁଆଇ ତେବେ ବଜ
ଆନନ୍ଦର ଦିଷ୍ଟି ହେବ । ଦେଶୀୟ ଲୋକମା-
ନେ ବିଶ୍ଵର କର୍ମରେ ଉପସ୍ଥିତ ବୋଲି ବହୁ-
କଳାର ସମସ୍ତେ ଶୀକାର କର ଆସୁଥିଲା ।

ହନୁପ୍ରେଟ୍ରିଆଟ ଶୁଣିଆଛନ୍ତି ସେ ପୁରସକ
ଭାବରେବର୍ଷରୁ କେବେବୁଦ୍ଧି ମାଟର କଲାଶ
ସେଇଯାଇଥିଲେ ସେ ବିଲାତର ଲୁଗାରମାନେ
ତାହା ଦେଖି ବସୁର କଲାଶ ନିର୍ମିଳ କରୁଥ-
ଇନ୍ତି । ବିଶ୍ୱତ ହୁଅର ସେ ବିଲାତର ଝାମାନେ
ଏଣିବ କଲାଶରେ ଜଳ ପୂର୍ଣ୍ଣକରି ମୁଣ୍ଡରେ
ବହୁବେ । ତାହା କେଲେ ତାହାଙ୍କର ଶବ୍ଦର
ଭାବବର୍ଷାୟ ଝାଙ୍କ ପର ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁଗତିତ
ଦିଶିବ । ଉତ୍ତାପନ ମନ ନହଇ ।

ଚକ୍ରଶାମର ବାହୁ ଲଳଚନ୍ଦ୍ରୀଥୁଣ୍ଡ କର୍କୁତ
ସାହେବଙ୍କ ନାମରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଝରେ ଦର-
ଖାସ୍ତ କରିଥିଲେ । ମାନ୍ୟବର ଲେଖ୍ନେଣ୍ଠା
ଗବର୍ଣ୍ଣର ତହିଁର ଉତ୍ତରରେ ବାହୁଙ୍କୁ ଏକିମାତ୍ର
କହିଥାଇନ୍ତି କି ସେ ପ୍ରଫ୍ଲେଜନାନୁସାରେ ଆଜ୍ଞା
ପ୍ରଦାନ କରିଥାଇନ୍ତି । କି ଅଜ୍ଞାମାନ ଦେଇଥ-
ଇନ୍ତି ତହିଁର କିଛି ଦ୍ରଷ୍ଟିକ ନାହିଁ । ଲଳଚନ୍ଦ୍ର
ବାହୁ ଏ ଉତ୍ତର ପାଇ ବଜ ଆନନ୍ଦର ହୋଇ-
ଥିବେ ଓ ବାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ପାଷୋର
ଯାଉଥିବ ! ଅଦୃଷ୍ଟ ସବୀତର ବନ୍ଧୁଯାର ।

କଲିକରାରେ ଅଛି ଗୋଟିଏ ସତ୍ତା ସ୍ଥାପିତ
ହୋଇଥିଲା । ଏ ସତ୍ତା ଲୋକସାଧାରଣର ପଦ୍ଧ-

ସମର୍ଥନ କରିବାର ତେଣ୍ଡା ରଖଇ । ଉଣ୍ଡିଯ୍ୟ
ନ ଲିପିର ଦୂରବସ୍ଥା ଏଷଭାର ସୃଜି ହେବାର
ଜଣାୟାଏ । ମାତ୍ର ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହି କାର୍ଯ୍ୟ
କରି ଧାରିଲେଇନା ହେବ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ଏବଂ ବିବରନୀ ସାହେବ ବଙ୍ଗପ୍ର-
ଦେଶର ଜ୍ଞାଲସମୁଦ୍ରର ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରକଟର ଜ୍ଞାନ-
ଚିଲ୍ ନିୟମକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକଟିଃ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ବାହାଲ ହେଲେ ବନ୍ଦ
ସ୍ଥର ବିଷୟ ହେବ ।

ପରିଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଜମିଦାରବାବୁ ଶବ୍ଦାମ-
ଶକ୍ତି ସମ୍ମାନାବୁର ପଦ ପାଇଥିଲୁଛି ।
ସନ ୧୯୭୪ ଧାରା ଦୂର୍ଵିଷରେ ଏ ମହାଶୟ-
ଅନେକ ବଦାନ୍ୟତା ପ୍ରକାଶ କରିପାଲେ ।

ଜୟପୁର ରାଜ୍ୟରେ ବିଛି ଗୋଲମାଳ ଲୁଗି-
ବାର ଶୁଣାଯାଏ । ସମରତ୍ତ୍ଵ ସନ୍ଦିକଟରେ
କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଗେର ଡକାଇଗା ହେବାରୁ
କାହା ନିବାରଣ ପଥରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଘ ରାଜାଙ୍କୁ
ବାଜାଦ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ ସେଠାକୁ ସେଇନ୍ୟ
ପ୍ରେରଣ ଦେଉଥିଲୁଣ୍ଡି । ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ରାଜା-
ଙ୍କର ଜଣେ ମହିପ୍ରତି ଗବର୍ଣ୍�ମେଘଙ୍କର ସନ୍ଦେହ
ହେବାରୁ ତାହାକୁ କର୍ମରୁ ବାହାର କର ଦେବା
ସକାଶେ ରାଜାଙ୍କୁ ଅନୁଶେଷ ଦୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର
ରାଜା ମହିଙ୍କୁ ବଜ ଦେଖିଗାରନ୍ତି ବୋଲି ତହିଁ-
ରେ ସମ୍ମଗ ହେଉ କାହାନି ।

ତିଥିରେ ବାସିମାନେ ଖାଦ୍ୟବିଦ୍ୟ ସକାଳେ
ବଢ଼ ବଢ଼ ପାରିଥିଲୁଛି । ଗତ ଧରମ ଉଲ୍ଲ
ହୋଇ ନ ସଥାରୁ ବହୁରୂପୀ ବଚ୍ଚି ଆଛି । ଶୁଣିଲୁ
ଯେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ମୟୁ ଜୀମରେ ଯେ ଅଞ୍ଚଳର
କଣେ ପ୍ରଧାନ ଜନିଦୀର ଏ ସମୟରେ ବଜା
ବାରବ୍ୟତା ଦେଖାଇ ଅଛିଲୁ । ବୁଝିଲ ବିଶ୍ଵ
ବିଜା ମୁଣ୍ଡରେ ବିଭିନ୍ନ ବରବା ପାଇଁ ସେ
ଆପଣୀ ନାଏବିକୁ ଅଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁଛି ।

ଏହୁବେଶନଗତେର କଣେ ପଥପ୍ରେରକ
ଲେଖିଥିବାକୁ ବି ବୃଦ୍ଧାହର କଣେ ଜମିଦାର
ଅଧୀନାର କଣେ ଗୁରୁ ଉପରକୁ ହୋତା ପା-
ଦାର ମାରିବାକୁ ଗୁରୁ ମୁଣ୍ଡର ଟେବିଏ ରକ୍ତ
ପତଳ । ଏଥିରେ ଫେଝୀମାଛଟ୍ଟେକୁ ଉଚ୍ଚ
ଜମିଦାରକୁ କିମାବ ବାରହାବ ଦ୍ଵାରା ଲେନେ
ମାବ ବାଇବୋର୍ଜ ବିଷ୍ଟରରେ ସେ ଗଲାପ
ପାଇଅଛି । ଦେବରକୁ ମାରିବା ଏମନ୍ତ ଗରୁଙ୍କର
ଅପରାଧ ବୋଲି ପକ୍ଷଲେବ କାଣେ ।

ପ୍ରେରଣାପତ୍ର

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ ଉତ୍ତଳ ପାପିକା ସମ୍ମାଦକ ମହାଘୟ
ସମୀପେଷ୍ଟ ।

ମହାଶୟ

ଅମ୍ବେ ଅଦ୍ଵିତୀୟ କଞ୍ଚାରସହିତ ଏକ ଶକ୍ତି-
ସର କଣ୍ଠକବଳରୁ ମାଲ ହୋଇଥିବାରୁ
ଆପଣଙ୍କ ଜାଗିବା କାରଣ ତାହା ନିମ୍ନେ
ନିବେଦନ କରୁଥାଏ ।

ଅପଣ ବୋଧ ହୁଏ ଏ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେ
କେବେଳ ବର୍ଷ ଦେବ ଆମ୍ଭେ ଆପଣାର
ସଦେଶ ପରିଚ୍ୟାଗ ପୂର୍ବକ ଏଠାରେ ଏକ
ନୂତନ ଗୃହ ଆମ୍ଭେ ଅପ୍ରକଟିତ ବାଲକ ବାଲକାଙ୍କ
ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ବାସ କରୁଳାକୁ ମାତ୍ର
ଦୁର୍ଦେଖ କମେ ଗର ସାତରେ ଉଚ୍ଚ ଗୃହକୁ
ସିବା ରସ୍ତାରେ ଏକ ମନ୍ଦ ପ୍ରକୃତି ଶକ୍ତିର
ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥିଲୁଁ । ତାହାକୁ ଦେଖି
ଆମ୍ଭେ ଉଷ୍ଣପୁଣ୍ଡର ସରରେ କଞ୍ଚମାନ ହୋଇ
ପଥରିଲୁଁ ଭୁମେ କ ଆମ୍ଭେ ଘର ଦେଖିବାକୁ
ଯବ ରହୁଁ ସେ ମେଘ ଗର୍ଜନର ଭୁଲ୍ୟ ଧବ
କର କହିଲ ବଦମାସ ତୋଦର ଘର ମାତ୍ର
ଏହା ଶୁଣି ଆମ୍ଭେ ଏକବେଳକେ ପ୍ରତ୍ୱ ହୋଇ
ଗଲୁଁ ଓ ସେ ଗୁରୁଗଲ୍ଲ ଏ ଘଟନାର ଠିକ
ଯ ଶାଖାଖାଖ ବାଦ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହକୁ
ପ୍ରତିଧ୍ୟାମନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇ-
ଥିଲୁଁ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଉପରଭକ୍ତ ଉଷ୍ଣ ଆପଣା
ଶଶରରୁ ଦୂର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତମ ଏକ
ଡୋଜ ସୁର ପାନ କରିଥିଲୁଁ ମାତ୍ର ସେଥିରେ
କିଛି ଫଳ ହେଲା ନାହିଁ । ମୋହର ଶାରୀରକ
ଆରୋଗ୍ୟତା ବିଷୟରେ ଅନେକ ତାକୁରମା-
ନେ ବରଷା ପ୍ଲାନ ହେବାର ବିବେଚନା କରିଛି
ଅର୍ଥବିନ୍ଦୁ ଆପଣଙ୍କ ଜଣାଇଥିଲୁଁ ଆପଣ ଯଦି
ଅନୁପ୍ରତି କର ବିନ୍ଦୁ ଉପକାର କରିଛି ।

二〇一九年

ବର୍ଗମ୍ବ

ରତ୍ନା ବିଲିବା

ଶ୍ରୀପଦ ଦିଲ୍ଲିଜ ପାପିକା ଅତିକରଙ୍ଗ ସମ୍ମିଳନ ମହାଶୟମ ।

ପୁରୁଷାର୍ଥ ପ୍ରଦାଯିନୀ ପଢ଼ିକାରୁ ଓ ରଜମହାନ୍ତି
ସ୍ବ ମେଳକ୍ଷେତ୍ର ଶୂନ୍ୟାକ ଚଠିରୁ ଅବଗଲ
ଦୋର ଆପଣଙ୍କ ପଢ଼ିକାରହରେ ଏହିଭିନ୍ନ
ଆଶ୍ରମ୍ୟ ବାର୍ଷିକୁ ମୁଦ୍ରିତ କରିବା ହେବେ
ବେଳି ଆମେ ତିରବାଧିତ ଅଛୁଁ ।

କୁଷାଡ଼ଖୀକଟରେ ଏକ ଥାହୀର ପରିରେ
ସ୍ଵରଣୀ ହିତରେ ଏକ ଝକ୍ରୁସ୍ତ ଥାର ସେ
ପଦପ ଧନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସମୟରେ ଲାଦାର
ଅଗ୍ରଭାଗ ପାଇରେ ବୃତ୍ତଳ ପର ଶୋଭନ୍ତ
ସୂର୍ଯ୍ୟାଦୟକୁ ଉଠି ପଢ଼ିଆଏ ସେ ହାବା-
ସିମାନେ ଦେଖି ସେ ଜଳ କଲେକ୍ଟର ସାବେ-
ବଳ ହିତରେ ଲାଦାର କରିବାରୁ ହାତୁ
କଲେକ୍ଟର ମହାଶୟ ନିଜେ ସେହୁନକୁ ବିବା-
ଜମାନ ହୋଇ ସେ ଆଦିଵର ଅଗ୍ର ରହିବାନ
କରିବାର ଓ ଶୋଭ ପତି ଉଠି ପଢ଼ିବାର ଦେଖି
ଅଭିନ୍ନ ଆର୍ଦ୍ଧପର୍ଯ୍ୟ ପାଇ ସେ ମସାବୁଦ୍ଧ ଲାଦାନ-
ପାନ ଜଳ ସମୟରେ ଶତରଙ୍ଗ୍ୟକ ମନୁଷ୍ୟ
ତାହାର ଉପରେ ବସାଇଲେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ
ଏ ମନୁଷ୍ୟମାଳକୁ ହାତିଦେଇ ଉଠିପଢ଼ିବାରୁ
ସେହିଷ୍ଟକୁ ମୂଳୋଧାଟନ କରିବାରୁ ଫରୁର
ମଚୁରଥାଙ୍କ ହାତେ ଖୋଲର ପକାଇବାରୁ ସେ
ଝକ୍ରୁସ୍ତ ଗଛ ତଳେ ପଚନ ହେଲ ତାହାର
ମୂଳରେ ହାତେ ଉଛର ମୁକ୍ତିର ଖାତୀ ଦ୍ୱାରା
ଗୋଟିଏ ବାହାରିଛି ଓ ବିପ୍ରଦକ୍ଷ ହାତୁ ମା-
ହେବ ମହାଶୟ ପ୍ରାଣିଶବ୍ଦହାର ତିରନ୍ତରେ
ଶୋଭଶୋଷକର ଅରଥନା କରିଥିଲୁଣ୍ଡି କାହିଁ
ରୁହନ ମଧ୍ୟ ଲବିଛି ଅନେକ ପ୍ରକାରମାନେ ଠ-
ର୍ଧନକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଦେଖ କଲୁବରେ ତେବେ
ବରା ପ୍ରଭା କପର ବାହାରିଲା ଏଥରୁ ଶହ ଓ
ଅଶ୍ଵର ଦେଶକୁ ପ୍ରାୟ ଦେବ ପାହାନ୍ତିର
• ତା ୩୬ ରିକ ଜ୍ଞାନର ୮୭୭ ମସିଦା ।

ବାହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦମୁଖୀ ।

ହରିହରାସ

ବରସେହି ଗନ୍ଧ

ପଲ୍ଲେ ଅକିଳଖାତ

ପ୍ରକାଶ ମଂତ୍ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ

ଶ୍ରୀ ଗକାଣ୍ଡେ ପଞ୍ଜି ୧୯୫୮

ବାହ ଗ୍ରମଗୋପାଳ

ଗୁର୍ବିର୍ଯ୍ୟ ପତ୍ର । ୧୯୫୮

ପ୍ରମାଣ ଏହି ଉତ୍ତଳସଖିକା ସଦ୍ବୁଦ୍ଧିଜୀବ ନର-
ପାଦଙ୍ଗାର କଟକପ୍ରିୟିଂକମ୍ପାନିକ ସହାଯ୍ୟକେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四二八

ପ୍ରକାଶକ

ତାଏଇଶ ଅଗନ୍ତୁ ସନ୍ତୋଷମୟିହା । ମୁଁ ଭାବୁବ ଦିନକ ସନ୍ତୋଷପ୍ରଧାଲୁ ଶନିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଣ୍ଡିୟ
ମଧ୍ୟସମୀକ୍ଷାରେ ଭାକମସ୍ତଳ ୩୫୯

ତୁରସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ସଞ୍ଚକରେ ଜାଗନ୍ନାଥରେ
ଯେବମୟ ପମ୍ବାଦ ଅସୁଅଛି ତହଁରୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ବିଶ୍ୱାସାନେ ତୁରସ୍ତକୁ ପାରବେ କାହିଁ ।
ବହୁତ ଯୁଦ୍ଧରେ ହେଲାନେ ପଗଳ୍ପଥ ଲାଭ କଲେଣି ଏବଂ ତୁରସ୍ତର ଅନ୍ୟ ଗଜାଙ୍ଗଠାରୁ
ହେଲାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବାର ଯେ ଆଶା
ଦୁରିତରୁ ତାହା ବିଫଳ ଅଟଇ । ଉଠିଲାଗୁ
ଏ ଯୁଦ୍ଧରେ କିମ୍ବା ରହିବେ ବୋଲି ଲାଭ
ହାତେବ ହାତେବ ହୀନ୍ଦରରେ ବନ୍ଦୁ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତୁରସ୍ତ ଏବଂ ଯେବେ ବିଶ୍ୱାସାନଙ୍କୁ
ଦିନଜ କରି ପୁରୀର ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ
ତେବେ ତେ ଜଳ୍ପର କିମ୍ବା କରି ହେବ କାହିଁ ।
ନୋହନେ ସେ ଅପଣା ହାତରେ ଅପେ ମର୍ମ
ପଡ଼ିଲେ ତହଁବି ଦୋଷ ବାହାର ? ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ
ଏହିବି ପୁରୀ ବିଷୟ ଯେ ତୁରସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସାନଙ୍କୁ
ଅସୁର କରିବେ ଏମନ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ସବୁ
ଦେଲାଯାଏ ।

ବରତବର୍ଷର ଗୃଜେ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଚଲଇମାଏ
ପୁଣ୍ୟମହାରତ୍ନରେ ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେ-
କରନ ବାହାଦୁରଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅରପ୍ରାୟ ଲିପି
ବାହାର ହୋଇଥାଏ । ଜହାଁରୁ ଦେଖାଯାଏ
ସେ ହୋନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘର ବ୍ୟୁଧ ଅର୍ଥଭାବର-
ଶର୍ଵ ହେଉ ବିଲୁପ୍ତରେ ବାପିକ ଯାହା ବ୍ୟୁଧ
ତୁମ୍ଭର ସେ ଟଙ୍କା ସେଠାକୁ ଧାରିବାରେ

ବିନମୟର ବିଦ୍ୟାଗୁଣ କେତେ କ୍ଷତି ପଡ଼ିଥିଲା
ଜାହା ଅବୟବ ନିଶ୍ଚିପ୍ରକୃତେ ଜଣାପାଇ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ବିଲୁକରେ ରୂପାର ଦିର ଜଣା ଥିବାରୁ
ବରତବର୍ଷରୁ ଠଙ୍କା ପଠାଇବାରେ ଅନେକକଷତି
ପଢ଼ୁଥାଇଁ ଓ ସେହି କ୍ଷତି ହେଉଥିବୁ କଞ୍ଚମ ମାସୁଳ
ମଧ୍ୟ ଜଣା ଆଦ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏ ଉତ୍ତାରୁ
ଅଧୀମର ଲୟ ଏକର୍ଷ ରଜ ହେବାରୁ ଜହିଁରେ
ଅଧିଦେଵି ଠଙ୍କା ଅନ୍ଧକ ବ୍ୟୟ ହେବ ଏବଂ
ନୀଅ ରଣ ଅବର୍ଯ୍ୟକ ହେବାରୁ ସ୍ଥିଥ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧକ
ଦେଖ ପଡ଼ିବ । ଇତ୍ୟାକ ପ୍ରକାରରେ ବ୍ୟୟ
ଅୟବା ପତ୍ରକାରୁ ଭରତବର୍ଷର ରାଜସ୍ଥ ବିଷୟ-
ରେ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟୁ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏବଂ
ପ୍ରଦେଶୀୟ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟୁ ସମସ୍ତପାତ୍ର ଅଦେଶ
ହୋଇଥାଏ ଯେ ବର୍ତ୍ତ୍ୟକଳାଜେ ବିଗେଷ ସାବ-
ଆନ୍ଦୋଳକ ଠଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରିବେ ଯାହା କିଜାନ୍ତି
କ ହେଲେ ନ ଚଳେ ଜାହା ରିହ ଆଉ ବିହୁ
ବ୍ୟୟ ହେବ ନାହିଁ । ବାରବମାସୁରୀ ଅର୍ଥାତ୍
ପବଲିଉର୍ ମହିଳାପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଏହିରୂପ ଅଦେଶ
ହୋଇଥାଏ ଯେ ନୂଜନ କରିବ ବ୍ୟୟ ବିଦ୍ୟାର
ଜଣା କରିବାକୁ ହେବ । ରୂପାର ମୂଲ୍ୟ ଜଣା
ହେବାରୁ ସବମସ୍ତ ସାବଧାନଜାର ପ୍ରଦ୍ୟୋଜନ
ହୋଇଥାଏ ।

କୁପୁରହଲ କଳେଜର ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପାଇ
ତୋଷିକ ବିଜରଣ ବାଲରେ ବିଲୁଗର ଭାବର-
କର୍ଷ ବିଶ୍ୱମର ମସା ଲଞ୍ଚ ସାଲିବବର ଯେଉଁ

ବକ୍ତୁଗ୍ରା କରିଥିଲେ ଜହାଂର ସଂଶୋଧ ବିବରଣ
ଜାରିତାବ ଯୋଗେ ଏ ଦେଶରେ ପ୍ରଗତିର
ବୋଇଅଛି । ଉକ୍ତ ବକ୍ତୁଗ୍ରାର ଏକସ୍ଥାନରେ
ମହି ମହାମୟ କହିଅଛନ୍ତି କି “ଝଙ୍ଗଜ ଓ
ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା ବର୍ତ୍ତିବାର
ଲୁକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ । ସ୍ଵର୍ଗଚକ୍ର ସଙ୍ଗେ
ଯେଉଁମାନେ ଘରିବର୍ଷ ଦେଖି ଫେର ଅର୍ଥି-
ଅଛନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ ସହିତ କଥା ବାର୍ତ୍ତା କରିବାରେ
ଜଣାଗଲୁ ଯେ ଏହୁର ଜାତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅସ-
ଭାବ ରହିଅଛି । ଅଗେବ ଜାହାଙ୍କ ମର ଏହି
ଯେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଥିବାର ଉଚିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଜହାଂର
ବିଶଳ କରିବା ଭଲ ନୁହଇ ।” ଏଥରୁ ଧାୟ-
ବମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ସ୍ଵର୍ଗଜାଙ୍କ ଶୁଭଗମନଙ୍କ
ହେଉଗୁ ବନ୍ଦିତର ସମ୍ମାନ୍ତ ଲୋକମାନେ ଏହଙ୍କ
କଥା ଯେ ଦୃଢ଼ଗୁପେ ଜାଣି ପାରିଅଛନ୍ତି ସାମା-
ଜ୍ୟ ଉପକାରର ବିଷୟ ନୁହଇ । ମାତ୍ର ଏଥୁ
ଯଜେ ? ଅମ୍ବମାନେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶୁଭସମ୍ବାଦ
ଶୁଣୁଥିଲୁ ଜାହା ଏହି ଯେ ଏଦେଶୀୟ ବନ୍ଦିଜୀବୁ
ଲାଗି ଜଳ ଓ କଲେକ୍ଟର ବିସ୍ତର୍ତ୍ତା କରିବା-
ପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଅଛି ଏବଂ
ମନ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବାନ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।
ଯେବେ ଏ କଳରବ୍ତି ସତ୍ୟ ଦୂରାଇ ଲେବେ
ଝଙ୍ଗଜ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଙ୍କ ପ୍ରତି ଦେଶୀୟ ଲୋକ-
ଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ଓ ଅନୁଭବିତ ହେବ

ଏହି ଉଷ୍ଣ-କମାନେ ଅର ଭାବିତବର୍ଷୀୟଙ୍କ
ବର୍ତ୍ତମାନପରି ଦୃଶ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ । ଏହାର୍ଥିତି
ସାଧନ ଦେଲେ ଯୁବମନ୍ଦର ଭାବିତବର୍ଷୀ
ଅଧିକାର ଭାବି ଫଳ ଲୁଚୁ ହେବ ।

ଏ ନଗରରେ ଅବସ୍ଥା ରଲ ବର୍ଷା ହୋଇ
କାହିଁ । ଏପଥାରରେ ମେଘାତିହା ହୋଇ ଆଜି
ଯାହା ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ ତହାରେ ମାଟି ତୁଳ-
ବା ଦୂର ଅର ବିହୁ ହୋଇ ନାହିଁ ଗଣ୍ଡିଆ
ପୋଖରିମାନ ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ଶକ୍ତି ଉହିଥାଏ ।
ମୋଧୁବଲରେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ରଲ ବୃକ୍ଷ
ହେବାର ଶୁଣାୟାଏ ଓ ତାହା ଫଳଲ ନିରଞ୍ଜି
ସଥେଷୁ ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ସରସରେ ଏପରି
ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ବିଅଳିଥାନ ଅନେକ ପର-
ମାଣରେ ମର୍ମ ପଢ଼ିଥାଏ । ବର୍ଷା ଜଣା ହେବାରୁ
ଶୁଭକର ମୂଲ୍ୟ ବରି ଯାଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସବା ନଗରବାସିମାନେ କ୍ଲେପଙ୍ଗରେ
କରୁଥିବାକୁ । ଫଳରଃ ଛନ୍ଦମ ମାସରେ ଯେବେ
ଗଠାୟା ପୋଖରିମାନ ପୁଣ୍ୟ ନ ହେଲା ଓ ଅ-
ନେହ ମୁଲରେ ରୁଥ ବେହୁଡା କାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେଲା
ତେବେ ଆଗାମୀ ଫଳର ଅବସ୍ଥାରୁ ବିଚୁପେ
ରଲ କୁହାଯିବି ? ସେବଣାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ ଗଞ୍ଜାମକିଳାରେ ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବୃକ୍ଷ ହୋ-
ଇଥାଏ ଓ ସେଠି ଫଳର ଅବସ୍ଥା କଟକିଳା
ପର ମନ ଅଟଇ । ଅର ଏକ ମନ୍ଦିରପଥରେ
ପାଠ ବଳୁ ଯେ ପାଠକାଳିଲାରେ ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷ ନ
ହେବାରୁ ବସିମାନେ ତାକୁ ଅଛାନ୍ତି । ଏହିବୁପେ
ଦେଖାୟାଏ ଏବେଳ ଫଳରେ ବଜ ଅନନ୍ତ
ଉହିଥାଏ ଓ ଯେବେକି ବିଚୁବ୍ଦ ଅନ୍ତରହିତ
ଏଣିକି ବର୍ଷା ହୋଇ ଫଳର ରକ୍ଷା ପାଇଦିବ
କିନ୍ତୁ ଆଗାମୀ ଗ୍ରୀବନାଳରେ ଜଳର ଅଗବ
ହେବାର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମୟୁବନ୍ଧା ଓ ତାହା ନିବାରଣ
ହେବାର କୌଣସି ଲୟକଣ ଦିଶୁ ନାହିଁ ।

ଗବ୍ରୁମେଘୁ କର୍ମଗୁରଙ୍ଗ
ଚେତ୍ପେହଣ ।

ଦକ୍ଷ ହାତିମଙ୍ଗଳାରୁ ସାମାଜିକ ଅମ୍ଲ ବି
ଧିଆଦା ଘରଗ୍ରହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶୀୟ ସଜ୍ଜା ଓ
ଜ୍ଞାନିବାର ପ୍ରକାଶ ସମ୍ମାନ ବିଦ୍ୱିତାରୁ କିମ୍ବା
କେବେବେଳେ ଦେଖି କା ପାରିଗୋପିବ ନେ-
ବାର କିମ୍ବା ଅଛି ବୋଲି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଉଣ୍ଡି-
ଥାକ ଜୀବିବାରେ ଅଛି ଅଛି । ଏଥିଥାର ହଲ୍ଲ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁରୁ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ସର୍ବଜ୍ଞିଅଧିକ

ବାହାର ଅଛି ଯେ ଉତ୍ତରେ ଯେଉଁ, ଅନୁଭବ ବା ଅନ୍ୟକାର ବିଦ୍ୟାର ଗେଣ୍ଟି ଉତ୍ତାଦି ନେବାର ବିଶେଷ ଅଛି ଉତ୍ତର ସଂକ୍ଷେପ ବିବରଣ ଲେଖା ଯାଇଥିଛି । ଏ ସରକୁଳାର ସମସ୍ତ ସରକାରୀ ମହିମାକୁ ପ୍ରେରତ ହୋଇ-
ଅଛି ଏବଂ ଏଥରେ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟା ଲେ-
ଖାଅଛି ଉତ୍ତର ବାର ମର୍ମ ଏହି ଯେ ଜଳା
ଜନିଦାର ଅଧିକା ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବୌଣୀସି
ସରବାଳ ଚନ୍ଦ୍ରିତ ବା ଅତିରିତ କର୍ମଚାରୀ
ହୋଇପାଇବାର ଗେଣ୍ଟି ବା ପାରିଗୋପୀକ
ହେବେ ଜାହିଁ । ବର୍ତ୍ତତ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଫଳ
ଓଫ୍ଲାଇ ଏ ଦ୍ୱାରାମାନ ମଧ୍ୟ ମୂଳ୍ୟବାନ
ହେବ ଜାହିଁ । ଅଞ୍ଚଳ ମୂଳ୍ୟର ଫଳ ବା ଫଳ
ସୁରା ନେବାକୁ ବିଶେଷ ହୋଇଥିଛି । କେବଳ
ଡାକୁର ମାନଙ୍କ ପାରିଗୋପୀକ ହେବାର ଅନୁ-
ମତ ଅଛି ମାତ୍ର ସମସ୍ତକୁ କୁଳୁକୁ ଯାହାର
ବିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବେ କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି
ଇତ୍ତାପୂର୍ବ ବଳ କେତେ ହେଲେ ଡାକୁର
ଗ୍ରହଣ କରି ପାଇବେ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର
ଗବଟୀମେଘ କର୍ମଚାରୀଙ୍କେ ବାମାନ୍ୟ ମୂଳ୍ୟର
ଫଳ ଫଳ ବ୍ୟବକେ ଅନ୍ତରକୁ କେତେ କାହାର
ଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କର କି ପାରନ୍ତୁ କଲେ ଉତ୍ସଂଗୀତ
ଦଶମାୟ ହେବେ ।

ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ ଶୁଣିବେ ଯେ ମୋଧ
ଗଲ ଗପ୍ତ ସମୟରେ ଏବଂ ବଡ଼ଦିନ ଛତ୍ରାଦି
ପଦ ଉପଲବ୍ଧରେ ହାତମମାନେ ଯେ ତାଙ୍କ
ନିଅନ୍ତି ଜାତୀୟବା ଦୁଷ୍ଟଶୀଘ୍ର ଅଞ୍ଚଳ । ବାରଶ
ମେଦକୁ ତାଲିରେ କେବଳ ବରିଗୁର ଫଳ
ପୂର୍ବ ବା ପୋଣରର ମାତ୍ର ନ ଥାଏ ମାତ୍ର
ବାବୁର ନାଚାପ୍ରବାର ଫଳ ବର୍ଣ୍ଣମାନର ଖେଳ
କଲକାର ହିଣ୍ଡି ଓ କାରୀର ତଳାଖାପି-
ଦୂରର ମହିଳା ଛତ୍ରାବ ଦୁକ୍ତ କିମାହା ବନ୍ଧୁ-
ମୂଳ୍ୟରେ ଏଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ପ୍ରତିକୁ
ସରମାଣରେ ଭରତ ହୋଇଥାଏ । ଅନ୍ତରୁ
ରଘୁବି ପ୍ରଦୃକ୍ଷେର ପିଧାମଗ୍ରା ଓ ଲୁଗ
ଟକା ଛତ୍ରାବ ସମ୍ମତ କଣ୍ଠ ଦୁକ୍ତ ନାହିଁ
ଅସର । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଜ୍ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଜାଣ
ଅସ୍ଵକରେ ଏ ସମୟ ଦୁକ୍ତ ନେଇଥାବା
ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ ଅରାକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଜ୍ ଲାଗୁଥିଲୁ
ଏବିଷୟ ସମୟ ମହିକୁମାର କର୍ମଚାରୀର
ଶୁଣାଇ ଦେବାରେ ବିଗରର ବାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାବା
ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ । ମାତ୍ର ଅମୂଳନକର ଅମାର
ହେଉଥିଲୁ ଯେ ଜ୍ଞାନୀଏ ଏକବୁଲାଯର ଚିନ୍ମାନାଥ

ଗବ୍ରୁଣେଶ୍ୱର ମାନସ ସଫଳ ହେବା ଅଜ୍ଞନ
କଠିନ ଅପରାଧ । ଯେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିମାର
ସହୋତ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମଚାରୀ ଅପେ ବାଦିଆକ
ହେବେ ଓ ଅପଣା ଅଧିକ କର୍ମଚାରୀ ଲଭିତରେ
କଠିନ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ ଓ ସରଦାର ଅମଲମା-
ଜେ ଜାହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ତେବେ ଏହା
ମସି କୁଣ୍ଡଳ ଅଳ୍ପକୁଳରେ ରହୁଛି ଥୋଇ
ଦିବ । ଦାହମ ଓ ସରଦାର ଅମଲ ପରିଷ୍ଠର
ସହାୟ ନ ହେଲେ ବହାର ଏହା ରହିବ
ଦେବାର ସମ୍ମାଦନ ନାହିଁ । ସରଦାରଅମଲମା-
ଜେ ହାତିମଙ୍କ ସହାୟ ହେଉ ନାହାନ୍ତି କୋଳ
ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ମହିମାରେ ଉତ୍ତୋତ ନେବାର
କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରକରିତ ଅଛି । କୋହିଁଲେ ବେଳେ-
ଦିନ ଏହା ରହିବ ଦୋରଥାନ୍ତା ।

ସରକୁମାର ଗେଗେ

ସୁରକୁମାର ମେଘ ଚିତ୍ତକୁ ବିଦ୍ୟାପୁ ହୋଇ
ଏ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ମୋଦୀବନର ନାନାପ୍ରାଣ ପଥ-
ଦ୍ୱାନଶ ବରୁଷକ । ସହିତାର ଅବଶ୍ୟା ଏବଂ
ପ୍ରକାର । ଯାହାକୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଧଳନ ସେ ଶେଷ
ଜୀବନ ଓ ଜୀବନାକୁ ଅବେଳ୍ୟ ହେଲା । ପ୍ରକେ
ଯେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠର ବିଦ୍ୟା ଲେଖିଥିଲୁ ଗାହା
କୁଡା ଜଗନ୍ନାଥ ଲୁହାଦ୍ଵାରା ବୁଜାଅବୁଲାଇ ପାଇ-
ଦେଇ ଅନେକ ଲେବ ଅବେଳ୍ୟ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ଓ କେଜେମେବ ତୁମ୍ଭ ଗାତଳଙ୍କଳ ବା
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାମରେ ଅଜ୍ଞ୍ୟ ପର୍ବାର୍ଥ ସେବକ ବର
ଭଲ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଶ
କେଜେବ ମୋବ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଇନ୍ତି ଯେ
ସୁରକୁମାର ଯଥାର୍ଥ ବେଗ ନୁହଇ କେବଳ
ରୂପକୁ ଲୋକେ ଉହଁର ଯାଉଛା ସ୍ଵେଚ୍ଛ କରା
ସାମାନ୍ୟ ଉପାୟରେ ଅବେଳ୍ୟ ହେଉଥାଇନ୍ତି
ଓ ଅଛେବାଏ ଏହି କବିତ୍ତି ସୁଦା ପ୍ରକାଶରେ ଏହି
ବେଗରେ ମରବାର କଣ୍ଠାଯାଇ ନାହିଁ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଅନେକ ପଥ
ପାଇଥାକୁ ମାତ୍ର ଉହଁର ଗୁରୁଗଣ୍ଠି ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ
ପ୍ରବାସିତ ହେଲା । ପାଠବମାନେ ଅଧିକ
କମ୍ବେତନ୍ତାନ୍ତାରେ ପରିଷ୍କରର ବିଶେଷ ଦୂର
ମଳ ମଧ୍ୟରୁ ମୋଟିଏ ମଳ ଛହଣ କରିବେ ।
ଯଦ୍ୟପି ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ମଳ କେବୁ ଲୋତନ୍ତି
କେବେ ଏହାକ ବହୁଯାରୁ ଯେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଏ ରୋଗକୁ ସ୍ଥାକାର କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୋହିଁ
ମାତ୍ର ଯେ ସ୍ଵର୍ଗ ଜାଗେ ଜାଗୁର ଏହାକୁ
ସ୍ଥାକାର କରୁଥାଇନ୍ତି ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଅମ୍ବେମାନେ

ଅସ୍ତିକାର କରିବାକୁ ବିରୁଧେ ସାହସୀ ହେବୁ
ସୁଦେଶାରେ ପାଠକଲୁଁ ଯେ ବୃକ୍ଷପୁରରେ
ଥିବା କଣେ ଦେଶୀୟ ତାଙ୍କୁ ବି ଜାହାଙ୍ଗର
ନାମ ବର୍ଣ୍ଣା ନେଇଛୁ ଅଟଇ ଉକ୍ତ ନଗରରେ
୨୨ ଜଣ ଗେରିର ଚିହ୍ନା କର ଏହିରୁପେ
ଅପଣା ମତ ଲୋକିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ରକ୍ତର
ରେଗ ନୁହଇ କେବଳ ଶିରର ରେଗ ଅଟେ
ଏହି ହେବୁରୁ ଓଷଧ ଦେବାମାତରର ପାଞ୍ଚ
ମନ୍ଦିରରେ ଅଗ୍ରଗ୍ୟ ହୁଅଇବା ରକ୍ତର ରେଗ
ହେଲେ ଏପର ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ଆଉ ଏ
ରେଗର ପ୍ରକାର ଓଷଧ ନେଇବାର । କେଳ
ପେଝରେ ପଥାଦି ଜାର୍ତ୍ତିହେବା କାଳରେ ନେଇଥା
ଦର ଉପରୁ ହୁଅଇ ବୋଲି ଅଜଳେବେ
ଜାହାକୁ ଓଷଧ ସ୍ଵରୂପ ବ୍ୟବହାର କରିଅଛନ୍ତି
ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନର ସର୍ବକାଳରେ ସେପର
ଦୃଢ଼ିତ ଓ ଅପରିଷାର ଓଷଧ ପ୍ରଦ୍ୟୋଗ କରିବା
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ମୁଣ୍ଡଗା ଆଟଇବା । ଏ ରେଗ ସାଂଘାତିକ
ନୁହେ ଧୂର ଅନେକ ଲୋକ ତୁଳା ଉପରୁ
ରେଗପ୍ରସତ ହେବାର ଅନୁଭବ କର ଓଷଧ
ସେବନାଥାର ଭଲ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଫଳତଃ
ଶିର ରେଗ ରଦ୍ଧରୁ ଜାତ ହେବା କରିବ ନୁହେ

ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ କୌଣସି
ଇଂରାଜ ତାଙ୍କର ଏ ଶେଗରୁ ସୀକାର କରିଛି
ନାହିଁ ଓ ଅଛିଯାଏ ବୋରିଟି ଇଂରାଜ ଏବେଳ
ଦେଇ କର ନାହିଁ । ଏଥରୁ ଅବସ୍ଥା ସିଫାର୍ଦ୍ଦ
କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଇଂରାଜ ମୁଲାରେ
ଏବେଳ ପ୍ରତି କିମ୍ବା ଦୋଇ ଜାହିଁ ବୋଲି
ସେମାନଙ୍କ ମୟକୁ କାହାରିବୁ ଏ ଗ୍ରେନ ଥର
ଧାର ଜାହିଁ । ଫଳତଃ ବାସ୍ତଵରେ ଯେବେ
ଏ ଗ୍ରେନ କାହାରକୁ ଧରିଆଏ ତେବେ ଉଠିରେ
କିଛି କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେଉଁ ଜନରବ
ଉଠିଅଛି ଓ ଲୋକେ ଯେମନ୍ତ ଗଙ୍ଗା ପୁରୁଷ
ଏ ଶେଗରୁ ଦେଖୁଥିଲୁନ୍ତି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅମୂଳକ
ଓ କେବଳ ଡିକ୍ରି ଜନରର ବିଦ୍ୱତ ପ୍ରକଟିର
ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ଵଚାଂଗ ଲୋକ ଭିପ୍ଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବେଳ
ଭୋଗ କରୁଥିଲୁନ୍ତି । ଯେବେ ଏପରି ଭଦ୍ରାନବ
ଜନରବ ଉଠି ନ ଆନ୍ତା ଅଥବା ଲୋକେ
ଏତାଦୁଃ ଦୃଢ଼ରୁଷେ ତାହାକୁ ବିଶ୍ଵାସ ନ କରନ୍ତେ
ଜେବେ ଏତେ ଲୋକ ଶେଗରୁ ହେବାରସବା
ଦେଖିବାରେ ନ ଅବନ୍ତା ।

ଶୋଇର କନ୍ଦାନ ଭାରତବର୍ଷ । ପୁଣ୍ୟ

ଏଥରେ କେବଳ ଦୌତ ଲଭ୍ୟାଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୁଗା ରୂପିବାରେ ଏ
ଦ୍ରୁବ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା ଆମେରିକାରୀଙ୍କ
ହେତୁ ଯେତେବେଳେ ଭୁଲା ଅପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା
ସେହି ସମୟରେ ହୋଟର ଅଧିକାରୀ ବରିଲା ଓ
ସେହିକାଳରୁ ହୋଟର ବାଣିଜ୍ୟ କମଶାଖା ବୃଦ୍ଧି
ହେଉଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ଇଂଲଞ୍ଚରେ ହୋଟରେ
ଲୁଗା ଦୃଢ଼ିବାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଓ ଭୁଲା ସଙ୍ଗେ
ଏହାକୁ ମିଶାଇ ରୂପିବାରୁ ଆନଳଲୁଗା ପ୍ରକଟାରୁ
ଆନେକ ସ୍ଵର୍ଗ ହେଲା । ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଇଂଲଞ୍ଚ ପ୍ରାକ୍ତନ
ଓ ଆମେରିକାରେ ଆନେକ ହୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେ-
ଉଥିଲା ଓ ସେ ସମୟ ଭାରତବର୍ଷରୁ ଯିବାରୁ
ଏଠାରେ ଏଦ୍ରୁବ୍ୟର ବ୍ୟବଧାୟ କମଶାଖା ବୃଦ୍ଧିକ
ପାଇଥିଲା । ବଜାଗ୍ରଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିପ୍ରର
ହୋଟ ଉପର ହେଉଥିଲା ଓ ଏଥର ଗୁଣ
ବର୍ଷକ ବର୍ଷ ବର୍ତ୍ତଥିଲା ।

ହୋଟର ବାଣିଜ୍ୟ ଏପର ବଚିବାର
ଆମେରିକାର ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ
ହୋଟର ଗୁଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତି ହୋଲାଥାଇନ୍ଦ୍ର
ସେଠାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ ଏବିଷ୍ଵରେ ସନ୍ତୁବାନ
ହୋଇ ଏଥର ଗୁଣ ସକାଶେ ଉତ୍ସାହ ଦେଉ
ଅଛିନ୍ତି । ଭାରତବର୍ଷରୁ ମଞ୍ଜ ନେଇ ପ୍ରଥମରେ
ଲୁଧିଯାନା ପ୍ରଦେଶରେ ଏଥର ଗୁଣ ହୋଇଥିଲା
ଓ ପଦ୍ମାଳାରେ ଦେଖାଯାଇଥାଇ ଯେ ଭାରତ
ବର୍ଷଠାରୁ ଉଭ୍ୟମ ଓ ଅଧିକ ପରମାଣରେ ହୋଟ
ସେଠାରେ ଉପରି ହେଉଥାଇ । ହଲ ହୃଦିରେ
୮ । ୯ ଫୁଟ ଏବଂ ମାରସାଜନିରେ ୧ । ୧ ଫୁଟ
ଲମ୍ବ ଗଛ ହେଉଥାଇ ଓ ସେ ଗରମାନ ମୋଟ
ହେଉଥାଇ ।

କଲିକତାରେ ଥିବା ଜଣେ ଆମେରିକାବାଟି
ହୋଟର ମହାଜନ ପଶୁଷା କର ଦେଖିଅଛନ୍ତି
କି ବଙ୍ଗଲାର ଉତ୍ତର ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳରେ ତୁମିର
ଉଦ୍‌ବ୍ରତାନ୍ତାରେ ପ୍ରତିବିଦ୍ଧାରେ (କଲିକତା
ମାଣ) ୧୯୨୭ ମହିନେ ହୋଟ ଓ ପ୍ରାୟ ଗମନିକା
ମଞ୍ଜି ଉପରେ ହୁଅଇଲା । କଲିକତା ନିକଟ ପତିଶ-
କୋଶ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତି ବିଦ୍ୟାରେ ପ୍ରାୟ ଗୁରୁମହାଶୀ
ହୁଅଇଲା । ଉତ୍ତର ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳର ଭଲ ଜମିରେ
ହୋଟର ଗଛ ୧୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚ ହୁଅଇ ।
ମାତ୍ର କଲିକତା ପାଖରେ ୪ ପୁଟୁରୁ ୭ ପୁଟୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ହୁଅଇ । ମଞ୍ଜି ପାତିବାର
ଏକମାସ ପୁଷ୍ପରୁ ଗଛ କଟା ଗଲେ ଭଲ
ହୋଟ ବାହାରର ଓ ମଞ୍ଜି ଧରିବା ସକାଶେ
କେବେକ ଗଛ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ । ଉଚ୍ଚ ଓ
ତୁମିରେ ଲାଗିଥିବା ଗଛର ସରସ ହୋଟ ଓ

ଖାଲିଜମିରେ ଲାଗିଥିବା ଗଛରୁ ମଞ୍ଜି ଉପରୁ
କଲେ ହଲ ହୁଅଇ । ଝୋଟ ଘୃଷରେ ପ୍ରାୟ
ଖର ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ଓ ଦେଲେ ଜଡ଼ାର
ପିତିଥୀ ଏବଂ ଗୋବର ସବୁଠାରୁ ହଲ ଖର
ଅଟଇ । ଝୋଟର ମଞ୍ଜି ପାଇଲ କରି ବୁଣିବାର
ଉଚିତ ବଦଳ କରି ବୁଣିଲେ ବଫୁଲ ଶଙ୍ଖ ମର
ସାଏ ଓ ଦୁରଳ ହୁଅଇ ।

ଅମେରିକାରେ ଅପ୍ରେଲ ମେ ଓ ଜୁନ
ମାସରେ ଝୋଟ ବୁଣୀଆଏ ଓ ସଥାତମେ ଜୁଲାଇ
ଅଗଷ୍ଟ ଓ ସେସମ୍ବର ମାସରେ କଟାଯାଏ ।
ପଛିକର ବୁଣିଲେ ଅକ୍ଷୋବରମାସରେ କଟା
ସାଏ । କାଟିଲାଭାବରୁ ସହ ପୋଗେ ପ୍ରଥମେ
ଶଳ ବାହାରକର କାଟିଲୁ ଅଲଗା କରିବାକୁ
ହୃଥର ଓ ସେହି ଶଳକୁ ବଡ଼ ବୁଣ୍ଟରେ ପର-
ଦ୍ୱାର ଜଳ ହରଚିକର ତହିଁରେ ରଖି ଖରରେ
ବିଧାଇ ଦେଲେ ପଚିଯାଏ । ଏହିବୁଧେ ପଚିଲା
ଉତ୍ତର ଭାବାକୁ ଖୋଲନେଲେ ଶୁଙ୍କବନ୍ତୁ ବା-
ହାରେ । କିନ୍ତୁ ଉଚିତବର୍ଷରେ ଗଛସବଳୁ
ବିଡ଼ା ବାନିନେଇ ଗଢ଼ିଯୁ ପୋଖରୀରେ ମାତି
ଦିଅନ୍ତି ପଚିଲା ଉତ୍ତର ଭାବାକୁ ପିଟି ଖୋଲ
କାଟିରୁ ବନ୍ତୁ ଅଲଗା କରନ୍ତି । ଏ ଉପାୟକୁ
ଭଲ ନୁହଇ । ଗୋଟାସୁଦ୍ଧା ଗଛ ପଚିବାରେ
ବିଳମ୍ବ ହୃଥର ଓ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୋଷ ଏହି
ହୃଥର ସେ ଗଛର ଅଗପାଖ ଅଗେ ପଚିଯାଏ
ଓ ମୂଳପାଖ ପଚିବାକୁ ବିଳମ୍ବ ହୃଥର ସୁଦରାଂ
ଅଗପାଖ ବହୁବିଦନ ଜଳରେ ରହିବାକୁ ବନ୍ତୁ
ନଷ୍ଟ ହୃଥର । ଏଥରେ ଝୋଟର ବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ
ମଳନ ପଚିଯାଏ ।

ଅମେରାନେ ଉପରଲିଖିବ ବିଷୟମାନ
ଏତୁକେଶଳ ଗଜେତରୁ ସଙ୍କଳନ କର ପାଠକ
ମାନକୁ ଜଣାଇବାର ବାସ୍ତଵ ଏହି କି ବର୍ତ୍ତମାନ
ବଙ୍ଗଲାରେ ଯେମନ୍ତ ଖୋଟର କାରବାର
ଦୂରି ହୋଇ ଥାଇ ଓଡ଼ିଶାରେ ସେବୁଧ ହୋଇ
ନାହିଁ ଓ ଏଠାର ଗୁଣ ଓ ଜମିବାରମାନେ
ଯେବେ ଏ ରୂପପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତି
ରେବେ ଏ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଏ ଜିଲ୍ଲାରୁ ବିଷ୍ଟର ପରମା-
ଶରେ ରହ୍ୟମା ହୋଇ ଏ ଦେଶର ଧନ ଦୂରି
ହୋଇ ପାରିବ । ଆମେରିକାରେ ଖୋଟର
ଚାଷ ନ ଥିଲା ରଥାତ ସେଠାଲେକମାନେ ଚେଷ୍ଟା
ଲଇ ଏ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଆପଣା ଦେଶରେ ଉପର
କଲେ । ଏଠାରେତ୍ର ପ୍ରତିନିକାଳରୁ ଏ ଚାଷ
ଅଛି କେବଳ ଯହିକଲେ ବିଷ୍ଟର ପରମାନନ୍ଦରେ
ଉତ୍ତମ ତତ୍ତ୍ଵ ବାହାରିବ ଓ ତତ୍ତ୍ଵାଶ୍ର କୃଷିକାର-
ଙ୍କର ବିସ୍ତର ଲାଭ ହେବ ।

ସାଧାରିତକ୍ଷେତ୍ରବାଦ ।

ଅମୃତାକଳର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି
କି କଳଗମୀଏ ତା ୨ ରଖିରେ ହେଲା ହେପା-
ଠାରେ ନିଷାକୁଳରେ ଅସଂଖ୍ୟ ପୋକ କୁଷାନ୍ଧବା-
ର ଦେଖିଲେ । ସେ ପୋକରୁ ଛେତ୍ର
ବଜାର ରୂପ ଓ ଅବାର ଗୋଟିଏ ମନ୍ତର
ପର । ଦେଖିଲା ମାଧ୍ୟମେ କଙ୍କତାରୁଆପରି ବୋଧ
ହୁଅଇ । ସେଠାଲେବେ ଏହାର ନାମ କଙ୍କି ବା
କଙ୍କତାପୋକ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ବହନ୍ତି କି
ଏ ପୋକ ହେଲେ ନଗୁଡ଼ ପଡ଼ଇ ଓ ଦୁଇରିବି
ଦିନରୁ ଅଶ୍ଵକ ଏ ପୋକ ପହିବ ନାହିଁ ।
ଗୋବର ନିଷାରେ ବେନନ୍ଧପତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ
ପୋକମାନ ଦେଖାଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଅମୃତାକଙ୍କର ନୂଜନ ଏକଟିଠି ବନିଶୁର
ଅଛି ଏଠାରେ ଧର୍ମକାର ବଦ୍ଧାଥିଲା ।

ଏବେର୍ ତେଣାର ସ୍ଵର୍ଗଜୀବରେ ସେହିବେଳେ
ପଛରେ ଦୁଇପଦିବା ଲେଖାଏ ନିଅସିବାର
ମଞ୍ଚର ହୋଇଥାଏ ।

ବିଲୁତକୁ ଜାରିତାଦିଯୋଗେ ସଂବାଦ ଅଛି-
ଅଛି ଯେ କଳିବତୀ ବାଇକୋର୍ଟର ଜଳପିଆର
ସାହେବ କର୍ମ ଜଗଗଜର ବିଲୁତକୁ ଯାଉଥିବାରୁ
ଜାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ଯେମେହିବେଳ ଶ୍ଵାରଠ
ସାହେବ ନିଯନ୍ତ୍ର ହୋଇଥାଇଲା ।

ବଲିଦେଶ ହାଇକୋର୍ଡର ଆଉ ଜଣେ ଜଳ
ଛୁଟକୁ ଗ୍ରୋବର ସାହେବ ଗାଲିତର ନିକଟ
ସମୁଦ୍ରରେ ଡାହାଜରେ ଥିବାକାଳରେ ପ୍ରାଣ
ଜୀବି ବରିଅଛନ୍ତି । ଏ ଗୋଚନୀୟ ସଂବାଦ
ଅଧିବାରୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ହାଇକୋର୍ଡ
ଏକବିନ ବକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ପେଟକ ପସ

ଶ୍ରୀମତୀ ମାନ୍ୟବର ଉତ୍କଳପିକା ସଙ୍ଗବକ
ମହାଶ୍ରୀ ସମୀପେଷ ।

ଅଜ୍ଞ ହୃଦୟ ପାଇଥାରୁ କି ସମ୍ମାନ
ଅର୍ଥରୁ ହିମାରେଶ ଦେମାତ୍ର ବଜ୍ର ନୁହେ, ସମ୍ମାନ
ମଧ୍ୟା । ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଧାନ ତାଙ୍କୁରଙ୍ଗ
ଚିଠୀରୁ କଣାଗଲ ବ କେହି ମନ ଲୋକ ଏ
କଥା ବାହାର କରିଥାଇ । ଲୋକ ବୟସରେ
ଯାହା ଗେଡ଼ି ହିମହିମ ଦେଉଥାରୁ ସେ ସବା
ଦେମାତ୍ର କହୁଥାଇ । ଦ୍ୱିତୀୟ କେବେଳ
ଲୋକ ଏହ ବେଗରେ ଦ୍ୱାସପାତାଳକୁ ଯିବାକୁ
ତାଙ୍କୁ ବଲାଗୁ ଉପଥାଦ ଦିଅଗଲ, ସେ ଅଖର

ଦେବାରୁ ଶାନ୍ତିପାତି ଦେବାରେ କେତେକ
କେତେକ ଲୋକ ଉତ୍ସାହ ଛଲ ହୋଇ
ଗଲିଗଲେ । ଏ ଯୋଗୁଁ ସେ ଦେବମାତ୍ର ଅବୋଦୀ
ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ଜଣାଇଥିଲୁଗୁଁ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋ-
କୁଳ ଜୀବ ଜନବାର ହୃଦୟମ ଜାଣି ଏକିଲାରେ
ପାଇଥାରୁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏ ମିଥ୍ୟା କଥା
ରଠନା ବରି ଲୋକଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଦେଲା ତାହାର
ଅନୁସନ୍ଧାନ ସରକାର କରୁଥିଲୁଗୁଁ । ଜୀବିବା
ହେବେ ସେ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ସୁନ୍ଦର ମର
ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏ ଜନରବରୁ ଏଇକି ହେଲା କି
ଅନେକ ସଖ୍ୟକ ଲୋକୀ ଗ୍ରାମପ୍ଲାମରେ ବିଧ
ହେଲେ । ପୂର୍ବେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁଁ ଗୁଷ୍ମା
ଦେଖି ଲେଖିଲୁଁ, ସରକାର ହୃଦୟମ ଜାଣା
ପାଇବାରୁ ବୋଧ ହେଲା ସେ ତାହା ସତ୍ୟ
ନୁହେ । ଏ ଉପଥ ଦେବାମାତ୍ରକେ ଆଶମକ
ଲଗୁଥାଇ ଏଥିବୁ ସନ୍ଦେହ ଥିଲା ସେ ସନ୍ଦେହ
ଭଜନ ହେଲା ମଧ୍ୟ ଏ ଚରଣରେ ଏକ ଆଶ୍ରମିତ୍ୟ
କଥା ଦୂରିଅଛି ସେ ଲେଖକ ଜୀବିଥ ସବୁ
ଗୋଡ଼ ଅଜୁଳରେ ଦାଗ ଦେଇଥିଲୁଗୁଁ । ଯା-
ହାକୁ ଜୀବିଥ ସହ୍ଯ ଅଛି ସେ ତ କଳାଦାନ
ଦେଇ ବୁଝାଇଛି, ଯାହାକୁ ନ ସବେ
ସେ ଫୁଲିଯାଇ ଶାଶ୍ଵରକ ବନ୍ଦୁବଞ୍ଚି ଭୋଗ କର-
ଗୁଥାଇ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଖବର ଅଧିକାରୀ
ଆମ୍ବେ ନିଷେଧ କରିବାରେ ଅନେକ ଲୋକ
ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । କିଏ ଏକଥା ବାହାର କରି
ଦେଇ ଅଛି ଜଣା ନାହିଁ । ଅନ୍ତର ଦିନ ନ
ରଳେ କିଏ ଖବର କହିଲା କି ଯାହା ପରେ
ତେଣୁ ଅଛି ସେ ତେଣୁ ସବୁ କାହିଁ ରଖି
ନୋହିଲେ ରହିରେ କିଏ ଥାନ କୁଟିଲ ପରି
କୁଟିବ ସେ ପରିଚାର ସେ ଖାଡ଼ୀ ହୋଇ ମର
ଯିବ, ହାରେ ବେଜି ତିବା ସବୁ ବିଅ । ଏ
ଠାର ଭଲକ ସବୁ ଅଛିଲୁଁ ଅଧିକ, ହାରେ
ତିବା ଦେଇ ବନ୍ଦୁକୁ ତେଣୁ ସବୁ କାହିଁ ରଖି
ଲେ । ଅମ୍ବେ ଶୁଣି ନିଷେଧ କରିବାରୁ କେ
ହେକ ଲୋକ ମାନିଲେ ମାତ୍ର ଏ ରୁଣ୍ଡ ଖବର
ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ ବ୍ୟପି ଗଲା ସମସ୍ତେ କରୁଥିଲୁଗୁଁ
ଦିନ ନ ହେଲା ଅଛି ଗୋଲମାଳ ଶଣା ନାହିଁ
କିଏ କରି କହି ଦେଇଅଛି ଭହଁରେ ସମ୍ବେଦ
ଭଲୁ ଅଛିଲୁଁ । ବୋଧ ହୃଦୟ ଦିନ ନ ହେଲା
ବିଶ୍ଵତ ବରଷା ହେବାର ଥଣ୍ଡା ଅଛି ।

ଥାନ ସବୁ ଶୁଣି ରହିଅଛି । ଏ ମୁଣିରେ
ଧାନ ଦେବାର କଷ୍ଟ ପ୍ରତିଦିନ ବରସା ଦର
କାର ପାଣି ଥାଇଁ ଧାନ ମରିଯାଏ କାରଣ କି

ଖୁବେ ପାଣି ଗରମ ହେଲେ ଲୁଣି ହୋଇ
ମରିଯାଏ । ଏ ସାଲ ଏ ତରଫରେ ବରଷା
ହେଲେ ସୁନ୍ଦର ଶେଷ ହେବାର କଷ୍ଟ ଜାଣିବେ
ଚାହିଁ ।

१०|८|७७

ସାଇପଡ଼ା ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଣନାଥ ଦତ୍ତ

ଶ୍ରୀସୁକ୍ର ଉତ୍ତଳ ଅପିହା ସମ୍ବାଦକ ମହାପଦ
ସମୀକ୍ଷା ।

ମହାଶୟ

ସୁରୁକୁମାର୍ଗେଶ୍ୱର ଉପାନିକ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର
ଦେଖି ଲୋକେ ଅବାକୁ ହୋଇଥିବାକୁ । ଏହି
ଦବସ ଗରୁନା ଦେଲୁ ଗୁଡ଼ ୩ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ
୨୦ ଜଣ ସେବିର ଉଷ୍ଣତ ପାଇଁ ରୋବ
ଅପେକ୍ଷାଲେ । ଯେଉଁ ମାନେ ଲବଧି ସେମାନେ
ଦେବଳ ଉଷ୍ଣତ ପାଇଁ ଦୌତ ଅପେକ୍ଷାଲେ ମାତ୍ର
ଯର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଘର ବିଛି ଦୂରରେ ସେମାନେ
ଅପି ଧାରିବାର ଅଛି ଅସମ୍ଭବ । ବାର କଥିର
ଗତି ଦେଖି ଅନୁମାନ ହେଉଥାଇ ଗଜାଦିଯ
ଲୋକଙ୍କୁ ଏ ଗେମ ଧରିଥାଇ । କଣକ ଦିନପରିବାର
ଦେହନ୍ତ କଟୁ ଦେବାର ଶୁଣ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଲୁହା ଫାଗ ବଜା ଉପଦାର ଦରୁଥାଳୁ କଟେ
ଏଥର ମୋହ ହେଉଥିବାକୁ ଯେ ଲୁହା ଫାଗ
ରେ ମଞ୍ଚ ଚେତନା ହେଉ ନାହିଁ । ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର
ଗୋଟିଏ ଉଷ୍ଣତ କୌରୁକ କଳନ୍ଦଗୁପେ ଅବ-
ସୃଜ ହୋଇଥାଇ । ଜଣେ ମୁଖମାନର ବଜା
କଳନ୍ଦକୁ ଏହି ଗେମ ଆନିମଣ କରେ । ଏଥିରେ
ଜାହାର ୪ ବର୍ଦ୍ଦର କଳଣ୍ଠା କଳଣ୍ଠା ଧାକୁଲରେ
ଜାହା ମା କହିରେ କହିଲା “ମା ଜାହକୁ ବଜା
ଧରିଲାଗି ତୁ ଦିକୁମାର୍ଗ (ଅନ୍ୟ ନାମ ବାଜିବି
ମାର୍ଗ) ଓ କାଗରକେମୁ ଗାହା ଗୋତରେ ବର
ଜକୁ ମେ ମରିବିବ । ଏ କଥା ଶୁଣି ଜାହା ମା
କଲୁ ଉପାୟ କରିବାକୁ ସେ ଅବେଳା ଲାଗୁ
ହିଲା ।—୧୦୩୨

R. R. Des.

ମୁଦ୍ରାପାତ୍ର

କାରୁ ଲିମାଇପରିଣ ବୋଷ ରୁଦ୍ଧିତ ବଜ୍ରାଟ୍ୟ ପାଇ
” ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମାଣ ବନ୍ଧୁ ” ୧୯୫

ଶ୍ରୀମତୀ ଏହି ଦୁଇଲାପନିକା ସହରକଟକ ଦର
ଯାବଜ୍ଞାର କଟକପ୍ରିଡ଼ିଂକମ୍ପାରିଷ ଦିଲ୍ଲାଲୟୁଗେ
ମୁଣ୍ଡର ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

କରୁଳ ପରିବା ଜା ୧୯ ରମ ମାହେ ଅଗଷ୍ଟ ସନ ୧୯୭୭ ମଧ୍ୟା ।

ତେମାବଦୀ ।

ଦୁଃଖରେ ତେଣାଦେଇ ଅସାର,
ଶୋଭାପୂର୍ବା ଓ ପାଦକଳ ବିଦ୍ରୋହ ଓ
ରୂପୀଗୋଲ ଲେଖାବ ବୁଝାନ୍ତ ଶ୍ରୀପତି କେନବ
ପାହେବଙ୍କ ତେଣା ଉତ୍ସବର ପ୍ରଥମ କରୁଳ
ଆମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅନୁବାଦତ ଓ ମୃଦୁତ ଦୋହ
ବିନ୍ଦୁରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆହୁ । ଅମୃତରେ ବିମା
କ୍ରିଏ ବାହାର ଯହାଳୁଥିରେ ତତ୍ତ୍ଵ ବଲେ
ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତିନିପାରବ । ମୂଲ୍ୟ ପରି ପଣ୍ଡରୁ
ତାହମୀପାଳ କୁତ୍ତା ଏ ଏ

ଶ୍ରୀ ଜଗମୋହନଲଲ
କଟକ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଆମ୍ବେ ବିନ୍ଦୁତ ଓ ମେଘଦୂତ ଉଚ୍ଚୟ
ହୃଦୟକାହାକୁ ଗୀତ୍ୟ ମୁଦ୍ରାକଳ ବର୍ଣ୍ଣ ଯେଉଁ
ମାତ୍ରେ କଳବିମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଅମୃତାକୁ ଓ
କଟକକୁ ପ୍ରତିକ ଶୋଭନାଥ ଗର୍ଭର ବିଜ୍ଞକୁ
ଦେଖିବାକାହାକୁ ଘୋରାକୁଳ ହେବେ ସେମା-
ନ୍ତର ଏହି ମୂଲ୍ୟରେ ପୁରୁଷ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଦେଇବା ଛାଇ ।

୧୯୭୭ } ଶ୍ରୀକନମାଳାରାମପାତ୍ର
ମୂଲ୍ୟର } ହେତୁମାତ୍ରର
କଟକବେନଦ୍ରିଲ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବିନ୍ଦୁର ସର୍ବଧାରାକାଳ କଣ୍ଠାକିଅଛୁଟେ
ଆମ୍ବ ଏହି କରୁଳଦେଇରେ ପଢନାଇ ଥିବା
ପ୍ରତିକାଳ ନାମକ ମୁଦ୍ରାକଳ ଅର୍ଥକ
ମହାପୂର୍ବ ମୁଦ୍ରାକଳ ଓ ମୁଦ୍ରକାହାର ଲୟମ କଣ
ଯାଏ ସର୍ବପୁଷ୍ଟକ କୃପାତଥା କାରଣ ଆମ୍ବେ
କୁଳପୁରୁଷ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଏ ବି
ହେଉମାନେ ଅଗ୍ରମ୍ ପଦ ଲେଖି କିନ୍ତୁ
ପୁରୁଷ ପ୍ରାହାକ ହେବେ ସେମାନେ କଥିମତ
ମୂଲ୍ୟରୁ ବିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତା ମୂଲ୍ୟରେ ପୁଷ୍ଟକ ପଇ
ପାଇବେ । ଏହି ବିଷୟରେ ଯେ କେହି କିନ୍ତୁ
ଏହି ପଠାଇବେ ସେ କଟକ ମୁଦ୍ରାମସ୍ତ୍ର ଶ୍ରୀପାତ୍ର

ବୋକନରଥଙ୍କ ବିଜ୍ଞକୁ ପଠାଇଲେ ଆମ୍ବ

ବିଜ୍ଞରେ ପୃଷ୍ଠା ପାରବ । ରତ୍ନ ।

ଶ୍ରୀ କପିଲେଶ୍ୱର ନନ୍ଦମଣୀ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଆମ୍ବ ଜାମୀନ ମହାରାଜା ଶ୍ରୀ ଧନ୍ତର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତାର-
ଧା ରଙ୍ଗ ଦେଖିବା । କେହିଁହୁଙ୍କ ତଳତଥ-
ଦିଲ ହସ୍ତିମାନ ବକ୍ଷି ସବାପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି
ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନେବାର ବାସନା ଥାଏ ସେ-
ମାନେ ଅପରା ତରଫା ମନ୍ତ୍ରଣ କେହିଁର ମତ
ଠାକୁ ପଠାଇ ହସ୍ତି ପସଦକରର ନେଇ ପାରନ୍ତି
ଯେଉଁମାନେ ଜରଦକର ନେବେ ତତ୍ତ୍ଵର
ମନ୍ତ୍ର କରନ୍ତି ଦେବେ ନରତର କୌଣସି ପ୍ରଥାନ
ଲୋକ ଅଥବା ବୌଣସି ଗ୍ରାମ ବିପ୍ରବନ୍ଦୀ ବଲେ
ନିଧି ଆମ୍ବ ମହାରାଜାଙ୍କର ଅସମ୍ଭବ ହେବ
ନାହିଁ ଏ ହସ୍ତିମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୀପରେ ଦୋଷଗ୍ରେ
ହସ୍ତିମାନ ବକ୍ଷି ବରବାକୁ ମାନସ ରଖି ଅଛନ୍ତି ।

୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦	୧୧	୧୨	୧୩	୧୪
ପାତ୍ରାନ୍ତରିକା											
ପାତ୍ରାନ୍ତରିକା											
ପାତ୍ରାନ୍ତରିକା											
ପାତ୍ରାନ୍ତରିକା											

ନିଜାକନ ଦାସ ମୁକ୍ତାର
। ଯା । ସତେ । ହା ବେଳେଁର

କୌଣସି ଲମ୍ବଦ ଦେଇ ।

-A.CAI

145.B

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତିବ୍ସ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୧୯

ସଂଖ୍ୟା

ରାତ୍ରିଶ ଅଗଷ୍ଟ ସନ୍ଦେଶମଧ୍ୟମିତିହା । ମୁ । ଭାବୁବ ଦିନେନ ସନ୍ଦେଶମଧ୍ୟମାଲ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟୁ୯୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷାକୁଟୁୟେ
ମଧ୍ୟମଧ୍ୟମାଲ ଡାକମାସୁଲ ଟୁ୫୫୯

ଅମ୍ବୋଜେ ଗତ ସପ୍ରାହରେ ଭ୍ରମବଣତଃ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଯେ ଉଡ଼ିଗାର ସବୁଟିଲାରେ ପଥ- କର ସବୋତ ଦରରେ ଏବର୍ଷକୁ ନେବାର ହୁଇ ହୋଇଥାଏ । ବାସ୍ତବରେ ତାହା ନହିଁ । କହୁବ ଓ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ସେବୁଗ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ପୁରୁଷଙ୍କରେ ଆଧାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକାଶର ଏକପରିବା ଲେଖାଏ କର ନାଥିବାର ଯୋଗଣା ଦିଆ ଯାଇଥାଏ । ପୁରୁଷବା- ସିମାଜେ ଅପଣା ବନ୍ଦିର ସବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ କଳେବୁରଙ୍କୁ ଧର୍ମବାଦ ଦେଇଛନ୍ତି । କହୁ ସୁଜର କଟ୍ଟି ଯେ ଉଡ଼ିଗା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶ୍ଵାନରେ ଦେଇ ବନ୍ଦି ଶାଧୀନବରେ ପୂର୍ବାପର ଅବସ୍ଥା କରୁଥିଲୁ କର କର୍ମ କରୁଥିଲୁ । ଅପର ତାର ଜଳାର ବନ୍ଦିଙ୍କ ଓ ହାବିମମାଜେ ଅଥବା କର ନେଇ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଏବର୍ଷ କେଉଁ ଉନ୍ନତିକୁ ଦେବେ ଦେଖିବାରେ ଅସିବ । ପରିଶେଷରେ ମନ୍ତ୍ର ଚିପାରେ ଯେ ଲଭର ଶୁଦ୍ଧି ପିଷ୍ଟ ବୋହି ନେଇଥିବ ।

—*—

ଏ ସପ୍ରାହରେ ମଧ୍ୟ ଏ ଜଗରରେ ଉଲକବର୍ଷ ହୋଇ ନାହିଁ । ମୋଢ଼ିବିଲରେ ପ୍ରାୟ ଏକାଥିତେ ଏବେ ଭଲ ବର୍ଷା ହୋଇ ଯିବାରୁ ଅସବ କଳ ନ ହେଉ କ୍ଷେତ ସବାଗେ ପ୍ରକାର ହୋଇ ଅଛି ବୋଲିଯାଇପାରେ ଓ ଉତ୍ତରିତ୍ତାରେ ଲୋକେ କରି ଶର୍ତ୍ତିନ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଉଥାତ ଶୁରୁଥାତେ ଭଲ କ୍ଷେତ ହେବାର ଅଗା କେହି କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଜଗରମଧ୍ୟରେ ବା ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଯେ ବିଲ ଶଣ୍ଟେ ଅଛି ତାହାର ଅବୟ ରୁଆ ବେହୁତା ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଯେମନ୍ତ ଗର ଦେଖାଯାଏ ଏ ବର୍ଷ ଆଦୋ ହେବ ବି ନାହିଁ ସାହସ କର ବୋଲି- ଯାଇ ନ ପାରେ । ଅମ୍ବୋଜେ ବୋଥକରୁ ଯେ ଜନ୍ମଦିବତା ମିଶରିପାଲିଟି ବନ୍ଦିକର ସହାୟ ହୋଇ ଏଠାରେ ବର୍ଷା କରି କାହାକୁ କାରଣ ଏତକବର ଅବସ୍ଥା ଯେମନ୍ତ ମନ ହୋଇଥାଏ ବର୍ଷା ହେଲେ ବାତ କରି- ବାର ବଠିନ ହୁଅନ୍ତା ଓ ଅନେକଲେବ କରିତା କାର ବାଜ ଗୋତ ଦିଲି ତାକୁରଙ୍ଗାନାରେ ଆଶ୍ୟ ନାହିଁ । ବର୍ଷା ନ ହେବାରୁ ଏକ ପ୍ରକାର ରକ୍ଷା ହୋଇଥାଏ । ଗରବର୍ଷ ଏ ସମ୍ବ୍ୟରେ ଅନେକଲେବକର ଘରଗୁଡ଼ି ଯାଇଥିଲା ଏ ବର୍ଷ କାହାରକୁ ସେ ଅପଦ ଭୋଗକରିବାରୁ ହେବ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ।

ହୋଇବୋର ଜଳ ଫିଅର ସାହେବ ଗତ ସପ୍ରାହରେ ଉଲକବତାରୁ ଜାହ ଜରେ ସ୍ଵଦେଶରୁ ଯାଦା କଲେ । ଏହାକୁ ବିଦ୍ୟା ଦେବାକାଳରେ ଉଲକବତାର ନାଜା ହିତକର ସର୍ବ ଓ ସମ୍ମାନ ଅଭିନନ୍ଦମାନ ଦେଇଥିଲେ ଓ ଯାହେବ ପ୍ରଗଂଧି ସେସମ୍ପର ସମୁଦ୍ର ଦେଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କଲେ । ଫିଅର ସାହେବ ଦେବିଲ ହୋଇବୋର ଜଳ ଥିଲେ ତାହାକପରି ଦେଶୀୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବା ନଗରବସିମାଜେ ପରାରରେ ପବନ- ପବର ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । କହୁ ଅବ୍ୟ ହେବ କଣା ଯାଇ ନାହିଁ । ଯାହା ଦେଶୀୟର ଉତ୍ତରି ଉତ୍ତରି ଏବା ନଗରବସିମାଜେ ପରାରରେ ପବନ-

ବାସ୍ତବରେ ସେ ହୋଇବୋର ଜଳ କିରକଣ ସୁବିରକ ଥିଲେ ଓ ତାହାକୁତା ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍ତରି ପକ୍ଷରେ ତାହାକୁର ବିଶେଷ ଚେଷ୍ଟା ଓ ପରିପାତ ଥିଲେ । ସ୍ଥାନିକ ପକ୍ଷରେ ସେ ଜଳ ପରମ ବିଲ ଥିଲେ ଓ କଲିବତା- ରେ ସ୍ଥାପିତ ଥିବା ନାଜା ହିତ ଓ ଉତ୍ତରି କର ସହର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ ଉତ୍ତରି ବିଷୟରେ ସେ ଅନେକ ବକ୍ତ୍ରାଜାମାନ ସମ୍ବ୍ୟରେ କର ଏଠା ଲୋକଙ୍କ ଅନେକ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସେ ଏମନ୍ତ ସମାଜମୂଳକ ବିଭବର କରୁଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତର ପାଇଁ କେତେ ଅଛି ଉଠିବିବାରେ ସେ ଅପସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ । ଏମନ୍ତ ମହାତ୍ମା ଅମ୍ବୋଜ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର ଯାଇ ହୁବରେ ଅବସ୍ଥିତ କଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଃଜର ବିଷୟ ଅପର ।

—*—

ଆମ ମାନଙ୍କ ନିଜକ ବନ୍ଦିକର ଗରିବାର ସକାଳେ ଏଠାରେ ପଢ଼ିବୁ ସେହି ଦିନ ବରେଇରେ ଉପଶ୍ରୀତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ବରଥିଲେ ଓ ବିଭେଦକୁ ଦିବା ସମ୍ବ୍ୟରେ ଏଠା କଲେ- କଲେ କରି ଦେଖି ଯାଇଥିଲେ । ସାହେବଙ୍କ ମିଳାକ ବେମନ୍ତ ଓ କିପରି କର୍ମ କରୁଥିଲୁ ଏବା ନଗରବସିମାଜେ ପରାରରେ ପବନ- ପବର ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । କହୁ ଅବ୍ୟ ହେବ କଣା ଯାଇ ନାହିଁ । ଯାହା ଦେଶୀୟର ଉତ୍ତରି ଉତ୍ତରି

ସାହେବ ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଦିନ୍ଦୁଳୁ ବୋଲି ବୋଧ
କୁଅଇ । କରେଇଲୁ ଦୂରପ୍ରହର ବେଳେ ଯାଇ
ଗୁଣ ଏ ତାଙ୍କ ଶ୍ଵାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଛି ମାତ୍ର ଏହା-
ବୋଲି ଅମଲ କି ମାମଲରକାରଙ୍କୁ ବସାଇରଚନ୍ତି
ନାହିଁ । ଗୁର ବାଜିଲାରୁ ସରଗାସ ନେଇ
କାର୍ଯ୍ୟ ସାର ପାଇଁ ଶବ୍ଦା ଉତ୍ତାରୁ ଅମଲ-
ପ୍ରକରଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟା କିଅନ୍ତି ଭାବୁଁ ଉତ୍ତାରୁ ଅଧିଗା-
ନ୍ଧା ଯେତି ଅପେ ଦିବେଥାନ୍ତି । ଅପେ ବୁଝିଷୁଦ୍ଧ
କର୍ମ କରିବାର ଏକାନ୍ତ ଜଳ ଥିବାରୁ ଠିକମାତ୍ର
କାରଣ ଅସିଲେହେଁ ଡେଣ୍ଡା ଭାଷା ଶିଥୁଅଛନ୍ତି
ଓ ଗ୍ରୀୟକୁ ରେବନ୍ଦିମାତ୍ରାହେବଳ୍କ ଦସ୍ତୁରଅମଳ-
ବୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବାକୁ ଯହୁଗାଲ ଅଟନ୍ତି ।
ବୋଠିରେ ଉତ୍ତାଲେବଳ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା-
ପାଇ କୌଣସି ନିଷେଧ ବା ଅଟକ ନାହିଁ ।
ରବିବାର ଛୁଟା ଆଉ ସକଳଦିନ ସାକ୍ଷାତ
ଦେଉଥିବନ୍ତି । ଏ ସବୁ ଭଲ ଗାଁ ଦେଖା ଯାଉ
ଅଛି ତେବେ ପ୍ରକାଳ ପ୍ରତି ଏହାଙ୍କର କବ
ଦ୍ରିଗୁପ ଜାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ପଡ଼ିଲେ ଜଣାଯିବ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗର୍ବରୁ ଜେନରଲ ଉତ୍ତରପତ୍ର
ସାହେବ ଇଣ୍ଡିଆ ଗର୍ଜେଟରେ ଘୋଷଣା ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି କି ଆଗାମୀ ଜାନୁଆରୀମାର୍ଗ ତାଏଗଣରେ
ଗ୍ରା ଗ୍ରାମଳୀ ମହାରାଜୀ ‘ଏକ୍ସ୍ରେସ ଅବ୍ ଇଣ୍ଡିଆ’
ଯଦି ଭାବର କରିବେ ଓ ଏହି ବିଷୟର ଘୋଷ
ଣା ଦେଖାଇଛି ତୁ ଭାବରେ ଦିଲ୍ଲୀର ଗର୍ବ
ରେ କ୍ଷେତ୍ର ସମାଜେହ ପୂର୍ବକ ଦରବାର ହେବ
ଭାରତବର୍ଷର ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶର ମାନକର୍ତ୍ତା
ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣରମାନେ ଦେଖିଥିବାକୁ ମହାରାଜା ତୁ
ପ୍ରମୁଖ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏ ଦରବାରରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେବାପାଇଁ ଅନନ୍ତିତ ହେବେ ଏହି ପ୍ରଥାନ
ସମ୍ମାନପରି ସଞ୍ଚାରକଙ୍କୁ ନିଃ ଅନନ୍ତର ହେବ
ସର୍ବ ସମ୍ମାନରେ ୧୫୦୦୦ ସେନା ଉପସ୍ଥିତ ରହି
ବେ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗମ ମହାମନ୍ୟ ସେନାଧାର୍ଯ୍ୟ ମହା
ଶାସ୍ତ୍ର ସେନାପତି ସ୍ଵର୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ବନ୍ଦ
ଦିନର ପୂର୍ବଦିନ ମହାମନ୍ୟ ଗର୍ବରୁ ଜେନରଲ
ସାହେବ ଦିଲ୍ଲୀର ଦିଲ୍ଲୀନ ଗର୍ବରୁ ଶୁଭମନ
ଦରବାରେ ଏବଂ ଦରବାରଗେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେନା
ରେ ଉଦ୍‌ବାକୁ ହେବ । ଦରବାରକାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା
ଏହି ଏ ଉତ୍ସବ ସମୟରେ ଯଥାଯୋଗ୍ୟରୁ
ସତରାହି ଦେଖାଇବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ବିପ୍ରାଣ
କିମ୍ବମାନ ଏ ପରେ ପ୍ରଗତି ହେବ
ଭାରତବର୍ଷର ସମସ୍ତ ନଗର ଓ ଅନ୍ୟଶ୍ରାନ୍ତ
ଦୂରେ ସମାଜେହ ପୂର୍ବକ ଘୋଷଣା ପ୍ରକଟି

ହେବ ଏକ ଲୋକେ ସ୍ଵଜ୍ଞରକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ ଯୁଦ୍ଧର
ଅନ୍ତରୁ ବରକାରୁ ଅବସର ପାଇବା ସକାଗେ
ସମ୍ମତ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନ ଏକ ସଂତ୍ରାହ
ପଢାଗେ ବିନ୍ଦ ହେବ ।

ପାଠକମାନଙ୍କର ସ୍ଵରଗ ଥିବ ଯେ ବାର୍ଷିକ-
ରେ କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଥାରେ ଏମନ୍ତ
ଦିଧା ଫଣ୍ଡିବ ଇଂରେଜ ସଂକାଦିପତ୍ରରେ ଲେଖା
ଥିଲା ଓ ସେ ସମ୍ବାଦି ଏ ପଦିକା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଅନେକ ପଦିକାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ।
ହେଉସ ପ୍ରକାଶ ହେବାର ହେଉ ଏହି ଯେ
ଭାରତବର୍ଷରେ ବିଷ୍ଟର ପରିମାଣରେ ବାର୍ଷିକ
ମିଳିଲ କେହି ନା ଦେହି ଅବଶ୍ୟ ଏଥିରୁ
କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଚେତ୍ତା କରିବ ନାହିଁ
ଭାରତବର୍ଷକସିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏମନ୍ତ ଶୁଭଦିନ
ପ୍ରବେଶ ହେବା ଅନେକ ବିଲମ୍ବ ଅଛି କି
ଯେଉଁ ଦିନ ଦେମାନ୍ଦେ ସଂବାଦପତ୍ରରେ ନୂତନ
ଅବସ୍ୟକର ପ୍ରକାଶ ପାଠକର ଅପେ ଜାହା
ବଧାଳ କରିବାକୁ ପ୍ରକୃତ ହେବ । ଯାହାହେବ
କିନ୍ତୁ କେଳଗାହାର କେଳର ଯାହେବ କି ଦେ
ଜଣେ ଇଂରେଜ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଇଂରେଜ ୧୦ବାଦିପତ୍ର-
ରେ ଉକ୍ତ ସଂବାଦି ପାଠକଲାଦିନ୍ଦୁ ଜାହା
ହଥିଲ କରିବାକୁ ଚେତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ ।
ଅନେକ ପରିଶଳ ଓ କୌଣ୍ଠ ସହକାରୀ
ପରିମେଶରେ ସେ ହଥିଲ ହୋଇଥିଲୁ ଆ
ମେମାନେ ଦେଖି ଅଭିନ୍ନ ଅନୁଭବ ହେଲୁ
କେଳଗାହାରେ ବାର୍ଷିକ ମୋଡ଼ା ମାତ୍ର ଧୂ
ପ୍ରକୃତ କେତେ ଦୁଇଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହିଅର ୩
ବାର୍ଷିକ କାଠି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାବେଳେ ଯେତେ
କେଳକା ଜାହାରେ ଜାହା କୌଣ୍ଠ ପ୍ରଦେଶ
ନାହିଁ ଯେ ଜାହା ବାର୍ଷିକରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଅଛି । ୧୦ ଛଣପଟ କାଗଜର ହୋଇଥ
ବର୍ଷ ଛଣପଟ କାଗଜରୁ ଠାର ଅଧିକ ଲାଗ
ଯାଏ । ଅମେମାନେ ଗଣେ ନମ୍ବା ଦେଖିଥି
ଇଂରେଜ ସିହାରେ ଲେଖିଲେଖିବା ବିପରୀ
ନାହିଁ ଅଥବା ଦେଖିବାକୁ ମନ୍ଦ ନୁହିଲ
କେବଳ ଏ ବାଗଜର ମୁଣ୍ଡ ଛଣପଟକାଗ
ଠାରୁ କେତେ ମଧ୍ୟ ପଢକ ବଢିବି ଜାଣିବ
ମାତ୍ର ଅଛି ଓ ଜାହିଁରେ ଘର ହେବା ଗ

ଦେବ ଉତ୍ସବର ହେବ । କଟ୍ଟକର ଡେଲର
ପାହେବ ବୋଧ ଦୁଆର ଶ୍ରବନବର୍ଷରେ ଏ
ନିଜକ ବାଗକ ବାହାର କରିଅଛିନ୍ତି ଓ ଏହାକୁ
ମନ୍ଦିଳ ବିଷୟରେ ଉତ୍ସବ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବେ ହିଁର ହେବେ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେଲାକି
ଅସ୍ତଦେଶୀଘର୍ଷାଙ୍କୁ ଅନୁଶେଷ କରୁଁ ବି ଇଂସକ-
କଠାରୁ ଏହିଥର ସମ୍ବନ୍ଧ ସବୁ ଚିକା କରିଲୁ
ତାହା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଲାଭ ଓ ଦେଶର
ଶ୍ରବ୍ୟ ହେବ ।

କୃତ ମିଶନପାଇଁ

ଏ ନଗରରେ ନୂତନ ଅଜଳ (୧୯୧୯୭୭)
ମହିଦା ଆଖିଲଙ୍କ ବଜଳା ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବନ୍ଧର)
କାଶୁ ହେବାର ଅମ୍ବେନାନେ ଏଥୁପରେ
ଲେଖିଥିଲୁ ନାହିଁ ସେ ଅଜଳ କି ତେଣାହା
କାଶୁ ହେବାରେ ବି ଫଳାଫଳ ହେବ ତାହା
ଅବ୍ୟ ବାହାରକୁ କଣା ପଡ଼ି ନାହିଁ । କାଷୁ—
ବରେ ଉଚ୍ଚ ଅର୍ଜନର ବରଳା ଉଚ୍ଚମା
ଅକୁଦନ ଦେଲ ବଜଳା ଗକେନ୍ଦ୍ରେ ଶୁଣି
ବୋଲିଥାରୁ ଡେଣ୍ଟା ରଜନୀ ଅବ୍ୟ ହୁଣା ଦେହା-
ର ନାହିଁ ଓ ଦ୍ୱାପା ହେଲଠାରୁ ବୁଝିବାକୁ
ଅଛିର ଦେଇବ ଦିନ ଲାଗିବ ବାରଯ ଏବା-
ଲେବେ ଅସବାଙ୍ଗ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଷୟ କାହିଁବାକୁ
ଉପର ନୁହନ୍ତି ଓ କାହୁ ନ ପଡ଼ିଲେ ଥିଲେ
ଜାଣିବାକୁ ସୁଖ ପାଇଁ ନାହିଁ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ
ଆଜନର ମର୍ମରୁ ଅବଗତ ହେବା ଏବା
ନିବାସିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହିତ ନୁହଇ । ମାତ୍ର
ଦିନର ବିଷୟ ଯେ-ଯାହାକୁ ଆଜନ ତିବାରି-
ବାର କର ଦିଆଯାଇଥାରୁ ଯେମାନେ ମେବକୁ
ଆଜନର ମର୍ମରୁ ଅବଗତ ଦରଶବ୍ଦ ପଦାମ୍ଭ
ଅଗ୍ରେ କୌଣସି ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରି
ଆଜନାହାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା
ଏକ ନଗରବିଭିନ୍ନ ଜାହା ପ୍ରତିକଳାର ଦରଶବ୍ଦ
ଧୀର ଅବେଦନ ହଥିବୁ । ଏମନ୍ତ ଅବଗତରେ
ହାତିମ ଓ ପ୍ରତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମରାନ୍ତର ଦୂର୍ଦୟନାର
ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଥ୍ୟ ନୁହେ ଓ ତାହା ହେଲେ ତହିଁଗୀର
ଅବଗ୍ୟ ହାତିମ ଦୋଷି ଅଟକୁ କାଲ ସଜେ
କଥା କହିବାକୁ ହେଲେ ଯେବୁମେ ସେ ହୁଏବ
ଦେବୁଷେ କହିବାର ଉଚିତ ନୋହିଲେ ତାହା
ବ୍ୟକ୍ତିର ଦୋଷ କାରଣ କାନ୍ଦିତ ଅଜଳରେ
ପର ସବଜରେ ବୁଝିବ କାହିଁ ।

ଅମୂଳନାକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ କଟକ ଜଗରକୁ ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟିତିରେ ଥାଣିବା ପାଇଁ
ଲକ୍ଷ୍ମୀମେଘଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ମାତ୍ର ଲେଖ୍ଟୁ-
ନେଣ୍ଠ ଗବର୍ଣ୍ହର ଏ ଅନୁଗ୍ରେଣ୍କୁ ଏକାବେ-
ଳକେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ନ କର ଉତ୍ତର ଲେଖ୍ଟି ପଠାଇଲେ
ବି ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ କରିବାର ବି ହେଉମାନ ଅଛି
ଓ ଜହିଁରେ ଲୋକଙ୍କର ଅପରି ଅଛି ବି ଜାହିଁ
ଏ ସମସ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ହମେଘଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ବିବଜନ
ଆଜ୍ଞା ହେବ । ଏ ଉତ୍ତର ପାଇଁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ-
ପାଇଁ ଘୋଷଣା ଦେଇଥିବାକୁ ବି ଏକମାତ୍ର
ନିଯରେ ଲୋକମାନେ ଆପଣି ନ କଲେ ଲେଖ୍ଟୁ-
ନେଣ୍ଠ ଗବର୍ଣ୍ହ ଏ ଜଗରକୁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟି କରିବେ । ମାତ୍ର ଏ ଘୋଷଣା
ଯେ ପ୍ରକାରେ ଦିଅଯାଇଥି ଜାହା ଅଚି
ବୌଦ୍ଧକଳାକାର ଅଟଇ । ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ତର ଲିଖିବ
ମର୍ମରେ କେତେ ଜଣ୍ଠ ଉତ୍ସାହାର ଜାଣ ହୋଇ
ଥିଲା କେଉଁଠାରେ ସେବାକୁ ଲାଗାଇ ଦିଅଗଲ
ଜାହା ଲୋକେ ଜାଣନ୍ତି ଜାହିଁ ଓ ପ୍ରକାମାନେ
ଜାହା ଦେଖିଥିବାକୁ ବି ଜାହିଁ ସନ୍ଦେହ କାରଣ
ଅନେକ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଥିବୁ
ଯେ ସେମାନେ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି । ତହିଁ ଉତ୍ସାହ
ଗଛ ମରକିବାର ଜଗର ମିଥରେ ମୁନାଦି
ଦିଅଗଲ ମୁନାଦି ଦେବାହ୍ୟକ୍ତି ବାସୁବରେ ବିକଥା
କହିଥି ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଜାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ଯେବେଳେ
ମାନେ ଶୁଣିଥିବାକୁ ଜାହାଙ୍କ ମରବୁ ଅଥବା ଲୋକ
ବୃଦ୍ଧକଥା କହି ଥିବାକୁ ଯେ ଗାନ୍ଧୀ ଗାନ୍ଧୀ
ଓ ବକର ଉପରେ ଟେକ୍କି ହେବ । ଏଥିପାଇଁ
ଲୋକେ ଅଜାନ୍ତ କାରାର ଥିବାକୁ ଓ ଅନେକ
ବିନ୍ଦୁ ଅପଣା ଗାନ୍ଧୀ ବକରକୁ ମୋଧୁପଲ ପଠା-
ଇବାର ବିମ୍ବା ବିଦୟ କରିବାର ଶ୍ରୀ କରିଥିବାକୁ
ମୁନାଦି ଦେବାର ଦୋଷରୁ ଅବରଣ ଏକପ
ଅମୂଳକ ବିଶ୍ୱାସ ବାହାର ଥିଲୁ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
କାରଣ ଅଇନରେ ଆହୀ ଗାନ୍ଧୀ ବବର
ଉପରେ ଟେକ୍କି ଦେବାର ବିଧାନ ଜାହିଁ ବିନ୍ଦୁ
ଯାହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାରେ ଘୋଷଣା ଦିଅଗଲ ସେ
ଯେବେ ଗାବଧାନ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତେ
ଜେବେ ଲୋକେ ଏହୁ କ୍ରମରେ ପଡ଼ ବାଜର
ହୁଅନ୍ତେ ଜାହିଁ । ଫଳର ଯେବୁଲେ ଘୋଷଣା
ଏପରି ଅଶୁଦ୍ଧିରୂପେ ଦିଅଯାଇଥି ସେ ସୁଲେ
ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଅପଣି ଅଣା କରିବା ବିଦ୍ୟ
ଅଟଇ । ଏପରି ପ୍ରଥମରେ ଆମ୍ବେମାନେ କହି
ଅଛୁଁ ଯେ ଲୋକେ ଅବରୁ ଅଇନରୁ ଅବଗର
ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଓ ଅବଗର ଦେବାର ଉପାୟ

ମୟ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଲୋକର କଥା ତେଣିବ
ଆଉ ସ୍ଵୀଳ କମିଶ୍ରମାନେ ଆଇନ ବୁଝିଅବହି
ବି କା ସନ୍ଦେହ । ଏମନ ଅବସ୍ଥାରେ ଏନଗର
ପ୍ରଥମଶ୍ରୋଣୀର ନିଜକିମ୍ପାଳିଟି ହେଲେ ଭଲ
ହେବ ବି ମନ ହେବ ଏହା ବିଏ ଜାଣିପାଇବ
ଯେ ସେବଣ୍ଡରେ ଅପତ୍ରି କରିବ । ବାସ୍ତବରେ
ଆଇନଟି ଏମନ୍ତ ହୋଇଅଛି ଯେ ତାହାକୁ
ଦୂର ତିନ ସଙ୍ଗାବାଳ ଅମ୍ବେମାନେ ଓଲଟ
ପାଇଟ କରି ଦେଖିବାରେ ସୁଜା ତହିଁରୁ ସବୁ
କଥା କିମ୍ବା କରିପାଇଲୁ କାହିଁ ଓ ପ୍ରଥମ ଓ
ଦୃଷ୍ଟିଯୁ ଶ୍ରୋଣୀରେ ବି ଦିଲନ ଅବୟ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଠିକ କର ଜାଣି ନାହିଁ । ଲୋକଙ୍କୁ
ଅବକାଶ ନ ଦେଇ ଶ୍ରାୟକୁ ମାଛଷ୍ଟେଚମାହେବ
ଏହାକୁ ପ୍ରଥମଶ୍ରୋଣୀର ନିଜକିମ୍ପାଳିଟି କରିବା-
ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି ଏହା ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ଅନ୍ୟଧୀ ହୋଇଅଛି । ଏଗୁଷ ଦରବା କେବଳ
ତାହାକୁ ସ୍ଵଭବକ ଉଚିତରୀଘାପନର ପରିଚୟ
ଦେଇଅଛୁ କୋହଲେ ଆଇନାନ୍ତିରେ ଏନଗର
ପକ୍ଷରେ ଯେ ନିୟମମାନ ପ୍ରତକଳି ଅଛି ତାହା
ଅଭି ଏକବର୍ଷ ପ୍ରବଳ ରକ୍ତବାରେ ଦିଲ୍ଲି ବାଧା
ଦେଖାଯାଉ କାହିଁ । ପ୍ରଥମଶ୍ରୋଣୀକୁ ଉନିତି
ପାଇଲେ ଏ ନଗର ଯେବେ ସର୍ବ ତୁଳ୍ଯ ହେବ
ବୋଲି ସେ ଅଗା କରିଥାନ୍ତି ତେବେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ତାହାଙ୍କ ଶୁଭକାମନା ସବାଗେ ତାହାଙ୍କ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛୁ ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ କହୁ
ଯେ ସେ ହରକ ଉତ୍ତମ ପରିଚୟ ପାଇବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞମା କରନ୍ତୁ ସର୍ବକୁ
ଲୋକାତ ନେଲେ ସୁଜା ଦେହରେ ପୀତା
ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏହି ଆଗ କରୁ ଯେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେମନ୍ତ ଅଛି ତେମନ୍ତ ଥାର ଓ
ଲୋକଙ୍କ ବୁଝାଇ ଦିଅଯାଉ ଯେ ଆଗମା
ବର୍ଷରେ ଏନଗର ପ୍ରଥମ ଶ୍ରୋଣୀରେ ଅବିବାକୁ
ହେବ ଓ କାହାର ଅପତ୍ରି ଥିଲେ ଦିସମ୍ବର ମାସ
ରେ ସୁଜା ତାହା ଅଗାର କରିବେ ।

ଅମୃତାଙ୍କ ଯାଇପୁର ସଂବାଦବାଜା ଲଳିତ
ମାର ତା ୧୭ ରିଟର ପଥରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି
ଉଠି ନଗରରେ ଜନ୍ମିବୟ ଶ୍ରୀ ହୋଇଅଛି ।
ବେତେଗୋଟା କିଳୁଆ କୁଣ୍ଡର ଓ କୁମୂର
ମାର ଅଛନ୍ତି ଓ ଏହାଙ୍କ ଦନ୍ତାବାତରେ ଦିନ
ପନ୍ଦରିତର ପାତିତ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁମାଜିଷ୍ଠେ
ଏମାଜଙ୍କ ମାରବାବାଗେ ବାରାଙ୍କୁ କରିବାରେ
ଗୋଟାଏ କୁମୂର ଓ ଗୋଟାଏ କିଳୁଆ ଓ

କୁଟୁମ୍ବ ମର୍ଗତ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଓ ଆଜି କେବେ
ଶୁଦ୍ଧାଏ ମାରିବା ସନ୍ନାନରେ ଅଛନ୍ତି ।
ସୁରବୁନୀଶାଖାଗେହ ଦୂରଦିନ ହେଲା ଉପର୍ତ୍ତିତ
ହୋଇଥାଏ ଓ ଲୋକେ ତହିଁ ର ଓଷଧ ପୁସ୍ତିକ
ଶମିତ୍ର ଚେଳିଷବୁ ମାରିଥାଏନ୍ତି କେବଳ ସେଠା
ରେଣ୍ଡଫୁଲ ବିଶ୍ଵାସ ନେବାର ଅର୍ଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର
ଅଛନ୍ତି । ଏଥର ବନ୍ଦମାନ ଘରେ ପଣିବା
ଭୟରେ ଦ୍ୱାରେ ତାତା ଦିଆଯାଇ ଅଛି ।
ବରେତା ଠାକୁରଣୀ ଅଞ୍ଜଳିଦେଇ ଅଛନ୍ତି କି
ଦୟାପ୍ରାତିହାର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହ ହାଟକୁ ଯିବେ ନାହିଁ
ଯେ ଯିବ ଭାବାର ଗୁହାର ଠାକୁରଣୀ ଶୁଣିବେ
ନାହିଁ ଅତି ତନଦିନ ରଜ ପାଳବାକୁ ହେବ ।
ହାଟକୁ ନ ଯିବାରୁ ଏହ ଉପକାର ହେଲା ଯେ
ମୁଦିମାନେ ହାଟକୁ ଥର୍ବଧର ହୋଇ ଗଲିଲବାଣି
ମନେଛା ଭାଉ ବୃଦ୍ଧିକର ବହିଲେ ଓ ଆହୁର
ଭାଉ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏନ୍ତା କିନ୍ତୁ କୌଣସିବୁଧେ
ତାହା କବିତ୍ର ହୋଇ ଗଲା । ସେଠାରେ ମୋହ
ଗୁରୁଲ ଠଙ୍କାକୁ ସେ ଗ୍ରୂପ ଓ ସର୍ବ ସେହିର
ବନ୍ଦପୃଷ୍ଠ ହେଉଥିଲା । ଗଲିମାସ ଜା ୨୭ ରିଲ
ବସରେ ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ ତକିଶାଖା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏମନ୍ତ ବର୍ଷା ହେଲା ଯେ ଅଠବରିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କୃଷି ବକାଶେ ଅଛି ଜଳ ଲୋତା ନାହିଁ । ମାତ୍ର
ଗତିଥା ଯୋଗସାରେ ଜଳ କିଛି ରହ ହାଏ ।
ଓ ସତରକ ଜୟନ୍ତ୍ୟୋର ସବୁ ଶୁଭିଲ ପତ୍ରାଚାଷ ।
ଫଳତଃ ଏ ବନ୍ଦରେ ରଲ କୃଷି ହେବାର
ଅଣା ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏଷ୍ଟାହରେ କଟକ ମେଉଳିପିଲ ବିଶ୍ୱର-
ମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗ ଦୋହରିଥିଲା ତହୁଁରେ କମଣ୍ଡିରଙ୍କ
ସଂଖ୍ୟା କୃତି କରିବାର ହୀର ହୋଇଅଛି ।
ଏଥରେ କି ଲାଭ ହେବ ଅମ୍ବେମାନେ କହ ନ
ପାରୁ । ଅନୁମାନ ହୁଅର ଏମାନେ ବେବଳ
ବମ୍ବୁ ଦେଲେ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସିବେ ।

ବାକୁ ବେଦ୍ୟନାଥ ପଣ୍ଡିତ ଏ ନଗରର ହାତ
ନିର୍ମାଣର ବ୍ୟସ କମିଶ ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାଳ
ଦରବାକୁ ଅଛିବାର କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି
ଶୁଣାଯାଏ । ଏ ମହାମୟ ଦୂରେ ଗୁର ପାଞ୍ଚ-
ଦଜାରୀଟଙ୍କା ବ୍ୟସ କର ଗୋଟିଏ ନୂତନ ହାତ
ବସାଇବେ ବୋଲି ଶୁଣା ଯାଇଥିଲା ତହିଁରେ
ହାତମଙ୍କର ଅମର ହେବାକୁ ସରବାଣୀ ହାତକୁ
ଉପରିଲିଖିବ ଟଙ୍କା ଦାଳ କରିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର

ଏପରି ଦାନକୁ ଅମ୍ବେନାଜେ ପ୍ରକୃତ ଦାନ
କରୁ ନ ପାରୁ ।

ଉତ୍ତଳଦିପର୍ଣ୍ଣରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଅଜ୍ଞନ୍ତ ବୁଝି ହୋଇଥାଏଛି ।
କ୍ଷେତ୍ର ସକାଗେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁର ପ୍ରସ୍ଥାଳନ
ହାହୁ ଓ ଉତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଥାଏଛି ।

ତମପତ୍ର ବୃକ୍ଷା ଓ ପୁଜାଙ୍କର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମେଲ ହୋଇ ଥାଏ । ଲେଖନେଶ୍ଵରଗବାହୀର
ମାହେବ ରାଜବାହାର ଦେଖାଇ କର୍ମ ଉଦ୍‌ବାଚ
ଦେବାର ମେ ଅଞ୍ଜଳି ଦେଇଥିବାର ପୂର୍ବେ ଲେ-
ଖିଥୁଣ୍ଡ ସେ ଅଞ୍ଜଳି କିରୁଷିରେ ପ୍ରଜାମାନେ
ନିହାମାନ୍ୟ ଲାଟିବାଦେବଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଧିନ
ନିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କାହା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ମୋଧସଲରେ
ଦେଇବ ପ୍ରକୃତିମର ସେବା ଦେବଳ ତୋଗ-
ଣ ପିଇ ଓ କେହୁଁ ହେଲକେଣ୍ଟି ଗାଇ
ଅର୍ପେନ୍ତି ଲାଭ ଅଛନ୍ତି ।

ଦକ୍ଷତିର କଣେ ନାଚକାଳୀୟ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି
ଦୁଇହଜାରିଙ୍ଗାର ଖୋଟିଏ ସତବ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିଥିବାକୁ ମହାମାନ୍ଯ ଲେଖନେଶ୍ୱରବଦ୍ଧିର
ସାହେବ ଜାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ
ଜାହା ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ସମ୍ବନ୍ଧ-
ମାଧ୍ୟମରେ ହତ୍ୟାଇ କଣେ ତ୍ରେତ୍ୟାବ୍ଦ
ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଦରିବାର ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଗଂଧନାମ୍ବ
ଅଛି । ଏଠା କୋଳକର କେବେ ଏପରି
ପ୍ରକାଶ କରିବ ।

ମର ଶ୍ରୀକଣ୍ଠମାସ ଦୟା ନେ ବ୍ୟାହିଥର୍ମନ୍ତରେ
ଅସମାଙ୍ଗାଟ ମୟରେ ଗୋଡ଼ିଏ ବିବାହ ହୋଇ
ଯାଏ । ବରର ମାମ ବାବୁ ଶାଜାଖ ତୁ
ବିବାହ କୁହାଇଁ କାହିଁର ବାଧ୍ୟତା ଦୟାବ
ଦ୍ୟା ବର୍ଷ । ବିନ୍ଦୁର ହାମ କିମ୍ବାଲମୋହନ
ଚିକାବ ବର୍ତ୍ତନକର ଜାତରେ ସର୍ବଗୋପ
ଦୟାବ ଦ୍ୟା ବର୍ଷ ।

ପଞ୍ଜାବରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରାନ୍ତିର୍ଦ୍ଦମରେ ବିବାହ
ଦେବାର ଅରମ୍ଭ ହେଉଥିଲା । ଲାହୋର କବାହି
ଶାମରଳଗମ ଅପାରାଷ୍ଟର ବିବାହ କ୍ରାନ୍ତିର୍ଦ୍ଦମ
ରେଇଥିଲା ।

ଦୁଇରେ କଣେ ଘାରେକ ଓ ଜାହର
ମେନ ଦୁଇ ସ୍ଵରଳମାନଧର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ କରି
ଥିଲା ।

ତାଙ୍କଦେଶର ବେଳେକ ସ୍ଥାନରେ ପୁଣିଜୀବିତ ହୋଇଥିବାର ଉତ୍ସମୀର ସେଠାର ଏହି ସଂବନ୍ଧିତ ବିଶ୍ୱାସାବ୍ଦି ମଧ୍ୟରେ ୫୦୦୦ ମତରେ

ଉପରୁ ଛାଇ ଅନ୍ତରୁ । ଏଥିରୁ କଣାଯାଏ
ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁରେ ଚାରିକାଳ ପରମାନନ୍ଦ ଅଭିନନ୍ଦ
ହୋଇଥାଏ ।

କାର୍ଯ୍ୟ ବାଦରୁ କଣ୍ଠଯାଏ ଯେ ଲଞ୍ଛ ଲଙ୍ଘ-
ଜଙ୍ଗର ମେଲୁଠାରେ ଗୋଟିଏ ପୂର୍ବ ଜାତ
ହୋଇଥିବା ।

ପଞ୍ଚାବରେ ଏକଷ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର
କଣ୍ଠାୟାଏ । ନିମ୍ନାମାନ ଏମନ୍ତ ପ୍ରବଳ ହୋଇ
ବରିଅଛି ଯେ ଅନେକବର୍ଷ ହେଲା ହେଲୁଗୁ
ଦେଶ ନ ଥିଲା । ସଡ଼କ ଓ ରେଲବାଟି
ଅନେକ ସାନ୍ତ୍ରରେ ଜାଗିଯାଇଅଛି ।

ମାତ୍ରାକୁ ଗବଣ୍ଠିର ଇଯାନଗରର ମହା-
ଶକ୍ତି ଆନନ୍ଦ ଅଜୀବାର ବରିଆଛି !
ଏହି ପୀତକାଳରେ ତତ୍ତ୍ଵ ନଗରକୁ ଶୁଦ୍ଧମନ୍ଦ
କରିବାର ସମ୍ମାନକା ଅଛି ।

ଆଗାମୀ ଦିବମୁରମାରରେ ମହାମନ୍ୟ
ବର୍ଷାରେ କେତେ ଲାଗୁ ଥାଏବ ଯାହାରେ ଗୋ
ପ୍ରତିବାର କରିବାର ପ୍ରକାର ଭବୁଅଛି ।

ସବୁକରିଗାନ ମାନରେ ଜଣେ ଦେଖାଯି
କୁଳେକ ବଜାଲାର ନ ୧୫ ମୂର ଲହରୀ
ପଲୁଙ୍କର କମାଦାର କିମ୍ବାକୁ ଶୋଇଅଛନ୍ତି
ଦେଖାୟିଲେବକୁ ଦେଲିକହିଗରେ ଉଚକମ୍ପ
ଦେବାର ଅରମ୍ଭ ଏହାକୁ ବୋଲିବାକୁ ହେବ
ମାଥ ତେଲିକିମୁସ ଯଥାର୍ଥ କରିଅଛନ୍ତି କି ଜମା
ଦାର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଏହାକୁ ସବୁଲେଖାନଗୁ
ପଦରେ କିମ୍ବାକୁ କରିଥିଲେ ସୁଧିଗ୍ରବର ବାର୍ତ୍ତ

ବୋଇଥାଳ୍ପା ।

ହୁନ୍ଦୁପ୍ରେଁ ଆ କୋଲନ୍ତି ବି ଲେଖୁଣେଇଁ
ଗର୍ବୀର ଶିକ୍ଷାଚାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟସରେ ଏବଦିଗରେ
ବାର୍ଷିକ ଘୟଳାମ୍ବଦ୍ଧା ବର୍ତ୍ତନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ
ଅଧ୍ୟଧିକରେ ୧୦ ଜାର ଫିରିଗି ବାଲକଙ୍କୁ
ଡକ୍ଟର କଲେଜରେ ରୁହ ଶିକ୍ଷାଗର କରି
ହାର ସମୟ ବ୍ୟସ ସହିତରେ ହେବା ଯାଇ

ପଦ୍ମତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୧୦ କଣ ଫିଲେଟି ସବା-
ଗେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦେଶର ଦେଗାଯୁଦ୍ଧାଳୟ
ସମସ୍ତଙ୍କ ଶୁଣାଇ ମାରିବା ଗବର୍ନ୍ମିନେଶ୍ଵରଙ୍କର
ଚକ୍ରଜଳନ୍ଦର ଅଧିକ । ସବୁରଙ୍ଗର୍ତ୍ତ ଏଥିର୍ଗାଇ
ଅବଶ୍ୟକ ସୁଖ୍ୟାବ ପାଇବେ !

ଛନ୍ଦପେଟ୍ରି ଅଟ ଅବଳକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ମାରମଳ ସଂହର ଉଚ୍ଚପାହେବଳ ମହିଲାମାରେ
କଣେ ଅନ୍ନା ଅବେଳାରୁ କୋର୍ଟପିବ
ନଥରୁ ଗେଲୁ ବର ଅତୁସାର ବରାଥିଲା ।
ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ବହୁଜନରୁ ବରୁଥିଲ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଧ୍ୟାନକାରୁ ଲୁଚି ରହାଏଛି । କୋର୍ଟି
ଯିବ ଗେଲୁ ବନ ହେବ ନାହିଁ ?

ବନ୍ଧୁର ହୃଦୟରେ ସେ କିମ୍ବା କିଷ୍ଟପୁ ଯେତି
କର୍ଣ୍ଣମାଳ ଯେଉଁ ଗର୍ଭ ଲାଗିଥାଏ ତହିଁର
ସନ୍ଦୋଷକଳାକ କିମ୍ବା ହେବ । କାଇଦାବାଦି
କଣ୍ଠିକଣ୍ଠ ପଲଟନର କେତେକ ଦିଅଯିବା ରଜ
ମଲଧଳ କିଛାନ ନର୍ତ୍ତମେଣାକ ହସ୍ତରେ ଗଢିବ
ଏବେ କିମ୍ବା କାହାକୁ ଫେରିଦିଅଯିବା ।

ଶାନ୍ତିର କର୍ମଜ ଦୃଷ୍ଟି ପଢ଼ାଇଛି । କର୍ମ-
ନାର ସଙ୍ଗା ହେତେବୁଝିଏ କିମ୍ବରେ ଚାନ୍ଦ
ପାଦବାହଙ୍କୁ ଖାକୁର ହେବାପାଇଁ ଦୂହରୁଥେ
ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ଅବଲମ୍ବନ ଓ ଏମନ୍ତ ଉଚ୍ଛବିକ ଶାଶ୍ଵତ
ଯାଏ ଯେ ଇଂଲଞ୍ଜ ପ୍ରାଦୂଷ ରୁଷିଧା ଓ ଆମେ-
ରିକା ଭାବା ଅନୁମୋଦନ କଲା ଅବହୁତ । ଏମନ୍ତ
ଅବସ୍ଥାରେ ଚାନ୍ଦ ଗୌରବ ରିଷ୍ଣ ପାଇବାର
ବିଠିନି ।

ଓଡ଼ିଆ କବିତା

ଇଂରେଜଙ୍କର ଶୈଳିଗାନ୍ଧେର ଅସ୍ତ୍ରକାର,
ଖୋରହୀରା ଓ ପାଦକଳ ବିହୋର ଓ
ଦୁର୍ଯ୍ୟଗୋଲ ଉତ୍ତରାଧି ବୃକ୍ଷାନ୍ତ ଝୁମ୍ବକ ଏବନକ
ବାହେବଳ ଶୈଳଗା ଉତ୍ତରାଧିର ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷଣ
ଅମୁଖକ ଅନୁକାନିତ ଓ ନୃତ୍ୟ ହୋଇ
ବିହୁରେ ପ୍ରସ୍ତର ଆଜ୍ଞା । ଆମୁଖରେ ବିନା
ପ୍ରକିଣ କଥାଶବ୍ଦ ସମ୍ବଲପୁରେ ଉତ୍ତର ବିନେ
ଏ ପୁରୁଷ ମନ୍ଦିରାରବ । ମୁଦ୍ରା ପ୍ରକଳ ଅଶ୍ଵର
ଲାକ୍ଷମ୍ୟକ ଛତା ଚିତ୍ରା ଚିତ୍ରା

ଶ୍ରୀ କରନ୍ତୋହିଲାଳ
ପଟ୍ଟକି

ଶ୍ରୀ ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକା ସହରକଳ ଦି-
ଗାବଜ୍ଞାର କଟକପ୍ରକଳ୍ପାଳକ ସମ୍ବାଲ୍ୟରେ
ମ ଦିନ ଓ ପ୍ରଭୁମତ ହେଲା ।

ଭାବୁ ମାଲେଖ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୫

ମଙ୍ଗଳତାରିଖ

ଭାବୁ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ସନ୍ଦର୍ଭମୁକ୍ତିର ପରିଚୟ ।

ଅନ୍ତିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାମେଲୁଖଦେଲେବର୍ଷାମୁକ୍ତି ୩୫୮
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଭାବୁମାସିଲ୍ ଟେକ୍୯୦

ଆମା କଲ୍ପରେ କନ୍ଦୁଶବଦ ହେବ ।
ଉଛଳପଞ୍ଜିକା ମତେ ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା କୁ ଇଂରାଜି
ର ୧୯୦ ସମୟରେ ଏଣାନ୍ତିକରୁ ଧର୍ମ ଓ
ବିଶ୍ୱାସ କୁ ଇଂରାଜି ର ୧୯୨ ରେ ବାୟୁ-
ବିଦ୍ୱାନରେ ମୋଷ ହେବ ଏ ଜାହାନରେ
କିଛିବାକୁ ପ୍ରାୟ ର ୩୫ ଶା ହେଲେହେବେ କନ୍ଦୁଶ-
ଶଳରୁ କେବଳ କ ୧୯୧୦ ହ୍ରାସ କରିବ । କିନ୍ତୁ
ଗଞ୍ଜାମ ଜାଲରେ ହୁମା ଭଗୀରଥୀପୁର ନବାଷା
ବିଜ୍ଞାନତଥାତ ପାଞ୍ଜିକାରଙ୍ଗ ଗଣନାମରେ ଏ
ଛବି ଗୁଡ଼ ର ଗୋଟିଏ ପରେ ଅର୍ଥ ହୋଇ
ଦ ପାଞ୍ଜାମାରେ ମୋଷ ହେବ । ପାଠକମା-
ନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ବିବାହରେ
କୌତୁକ ଅନୁଭବ କରିଛି ସେମାନେ ଏ ହୁଇ
ଗଣନା ମଧ୍ୟରୁ ବିବ କେତେବେଳେ ଠିକ ଭାବା
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରିବେ । ଏବଜ ବିକା ଦ ୨୦୨୨
ଉତ୍ତାରୁ ଅନୁଭେଦନ କରିଥିଲେ ।

ଭାବୁପାହି ଅପେକ୍ଷା ଏପ୍ରାହିରେ ବିଜ୍ଞାନ
ର କୃତି ହୋଇଥାଏ ଏପରି ଦର୍ଶା କିମ୍ବା
ପକାଶ ଉପକାଶ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ତଥାତ
କୁର ପରମାଣରେ କୃତି ହୋଇ ନାହିଁ ଏ
ଜୀବିତ ଗର୍ଭା ପୋଖରୀପଦ୍ମ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ
ଶୁଣୁଣ ପଡ଼ାଇ । ପୁରେଇବାସ ସହି ଉତ୍ତା-
ପିଲ୍ଲାମେଘ ହେଇଥିଲେ ଏଥରୁ ବୋଧନ୍ତିଥାର
ଯେ ପ୍ରବଳବତି ଆସିବା ଅସ୍ମୁବ ନୁହଇ ।
ପୁରୁଷ ଶବ୍ଦପଦାର୍ଥରୁ ଯେ ସେଠାରେ ଏହି-

ପର ବର୍ଷା ହେଉଥାଏ ଓ ସେଠା କ୍ଷେତ୍ର ବିନିତି
ପ୍ରଗ୍ରହ କଳର ପ୍ରସ୍ତୁତିକରି ଅଛି । କଥିତ
ହୁଅର ଯେ ବର୍ଷାମାନ ଯେବର କ୍ଷେତ୍ରର
ଅବସ୍ଥା ଦେଖାଯାଏ ଜାହିଁରେ ଏହିବ ସୁବୁଦ୍ଧି
ହେଲେହେବେ ଉଚିତରେ ଥୀତରୁ ଅନ୍ତର୍କାଳ
ଫେଲ ହେବ ନାହିଁ । ଫଳଗତ ସମୟବେଳେ
ବର୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୋକନାନ୍ତିକାରେ ହୋଇନ ଥିବାରୁ
କିମ୍ବା ପୁରୁଷ ଉଚ୍ଚମାତ୍ରାରେ ଏବର୍ଷ ପୂର୍ବ-
କ୍ଷେତ୍ର ହେବ ନାହିଁ କେବଳ ବାଲେଶ୍ଵରରେ
ପୂର୍ବକ୍ଷେତ୍ର ଟିକିବାର ଅଗାଧାରୁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣୁଥାଇଁ ଯେ ବାବୁ ଭାବା-
ମୁବିଦ୍ୟାବାଗର ଧର୍ମବିଜ୍ଞାନର ଦେବାଜ ହୋ-
ଇଥାକ୍ଷତି । ବେରିବଜ ଏପରିରେ ନିଯୁକ୍ତ
ହେଲେ କେତେ ଦେବଜ ପାଇବେ ଓ କି
ପ୍ରବାର କ୍ଷମତା ଏହାକୁ ଅର୍ପିତ ହୋଇଥାଏ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଗତ ହୋଇନାହିଁ କେବଳ
ଏକବ ଶୁଣୁଥାଇଁ ଯେ ଦେବାଜ ନିଯୁକ୍ତ ହୋ-
ଇଥାକ୍ଷତି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମ ସହିତ ନନ୍ଦ-
ରବ ଭାଗୀବାରଙ୍ଗ କୃତୁଥାକ୍ଷତି । ଭାଗୀବାନ୍ତି-
ବାବୁ ପୂର୍ବେ ତେବାରେ ଜଣେ ଉଚିତେଣିର
ହାକମ ଥିଲେ । ବଜାଲାବୁ ବଦଳୀ ହୋଇଯାଇ
କିମ୍ବା ପଦ୍ମକ ହେତୁରୁ ପେନ୍ଦର ନେଲେ ମାତ୍ର
ଓତ୍ତରାର ଲେବ ଶରୀରାରିଲେ ନାହିଁ । ଗର
କେତେବେଳେ ହେଲେ ଜମିଦାର ନାୟବ ଓ
କୁତୁରୁତିମ୍ବୁ ଜାହାର ଓତ୍ତରାର ନୁହାଇଥାକ୍ଷତି ।

କିନ୍ତୁ ଏତେବେଳେ ଭାବାଜର ଉପସ୍ଥିତ ଦର୍ଶନ
ମନ୍ଦିର । ଦେବଗଜିକର ଦେବାଜ ଶ୍ରାବନ-
ପଣ୍ଡିତ ହେବାର ଦେବି ଆମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତମାକ
ବରୁଥାଇଁ ଯେ ସତ୍ୟପୁର ସୁନନ୍ଦାର ପ୍ରବେଶ
ହେଲେ । ଏଥୁ ସମ୍ବାଦ ସଂନିଲନଗୁରୁ କି ଫଳ
ତାତ ହେବ ଶୁଣିବାକୁ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ବାହନା
ରହିଲ ।

ହିନ୍ଦୁପାତ୍ର

ଗତସ୍ନାହରେ ବଲିକାର ସଜୀବ ଦିଦ୍ୟା-
ଲଧୂର ବାର୍ଷିକ ପାରିତୋରିକ ଦାନ ଚିନିଦ୍ର
ପରା ହୋଇଥିଲା । ନଗରର ଦେଶୀୟ ବିଦେଶୀୟ
ଅନେକ ସ୍ମୃତି ଲୋକ ସଜ୍ଜରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥିଲେ । ଓ ଶିଶ୍ବବିଜ୍ଞାନର ତାଇରେକୁ
ଶ୍ରାବନ୍ତ ଉତ୍ସ୍ରୋଷହେବ ସରାଗରର ଆହନଗ୍ରହଣ
ବରୁଥିଲେ । ଶ୍ରାବନ୍ତ ବରା କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ
ହୋଇ ପଥକ୍ଷେତ୍ରରେ ଶ୍ରାବନ୍ତଙ୍କ ପାରିତୋରିକ
ଦିଆଗଲ ଉତ୍ତାରୁ ବରାପତି ବିହୁର ବିକ୍ରିତ
ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟାଲଧୂର ଶ୍ରାପନବର୍ତ୍ତା ଭାକୁର ସ୍ରୋ-
ରେନ୍ଦ୍ର ମୋହନ ତାକୁରଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ବାଦ ଦେଲେ
ଏବଂ କିମ୍ବାଲଧୂର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବି ଅତ୍ୟନ୍ତ
ସନ୍ନୋଧ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଜହାରଙ୍କ ଅଭି
କେତେ ସତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ କୁତୁରୁତି ଭାଗୀରା ହିନ୍ଦୁପାତ୍ରର
ମହାତ୍ମା ପ୍ରକାଶ କଲେ । ପରିଶେଷରେ ଅହ-
ନଦ ଜାନ ନାମରେ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିଲୋକ ଗୋଟିଏ
ଜୟାଲ ଅଭି ଚମକାରିରୁଥେ ଜାନ ଚଲେ

କିମ୍ବା ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜାହା ଦିଗ୍ବ ଚୂପିବର
ହେଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକେର
ଗମୀର ଓ ପରିମାଳିତ ସ୍ଵର ଶୁଣି ସେମାନେ
ସୁଧା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୀତ ହୋଇ ଜାହାର ପ୍ରଗଂଠ
କଲେ । ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚ୍ଚ
ଗାନ୍ଧ ଯଥାବିଧ ସୁଜ୍ଞବାୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ହୁନ୍ତୁ ସଙ୍ଗୀତରୁ ପୁନଃଚାର କରିବାଏବାଗେ
ଆଗୁର ସୋରେନ୍ଦ୍ର ମୋହନ ଠାକୁର ଯେମନ୍ତ
ଚିଷ୍ଟା ବୁଝାଇଲୁ ତେମନ୍ତ କେହି କରିନାହିଁ
ଓ ଜାହାଙ୍କ ଯୋଗେ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷା ବର
କେତେକ ଲୋକ ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷ ବାହାରିଲେ
ଏହାଙ୍କ ପ୍ରାୟ ହିନ୍ଦୁ ସଙ୍ଗୀତ ପୁନଃବାର ଏଦେଶରେ
ପ୍ରଭାବିତ ହେବ । ମାତ୍ର ଏକ ବିଲିକତା ନଗରେ
ଦିଲ୍ଲୀଟି ଶୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଳୟପ୍ରାୟ
ମସ୍ତ ବରତବର୍ଷର କଥା ତେଣିକି ଥାଇ ବଜା
ପ୍ରଦେଶରେ ସୁଚି ହିନ୍ଦୁ ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହେବା
ଅସମ୍ଭବ । ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ରିଆଟରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ ବରଳାର ଅନ୍ଧାଳ୍ଯ ଲୋକରେ ଏପରିବାର
ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ୍ ହୁଅପିତ ଦେଉଥାଇ । ତାହା
ହେଲେ ଏକ ପ୍ରଦେଶରେ ହେଲେ କୌଣସି
ଚାପେ ସଙ୍ଗୀତର ଚର୍ଚା କିଛି ରଖିଥିବ । ମାତ୍ର
ଦୂଃଖର ବିଷୟ ଯେ ହିନ୍ଦୁ ସଙ୍ଗୀତ ଏକାବେଳକେ
ଉହାର ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଇ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲରେ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଗାୟକ ଯେମନ୍ତ ବିରଳ ଯଥାର୍ଥ ଶ୍ରୋତା
ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଷନ୍ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ।
ଏଭେବେଳେ ଜଣେଁ ବୃଦ୍ଧ ସୁଗାୟକଙ୍କର
ଚେତି ମିଳଇ ମାତ୍ର ଜାହାଙ୍ଗର ଗୁଣ ବୁଝିବାର
ଲୋକ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଫୁଥର ନାହିଁ ଓ କେହି ଯଥାକହାଜ ଗ୍ରମପଦକ
ଜାହାଙ୍ଗଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିବା ନାହିଁ । ପୂର୍ବାଳାଳ
ରେ ଗଜାମାନେ ଯେତୁପ ଜାହାଙ୍ଗ ଦେଉଥିଲେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେପରି ନ ହେବାରୁ ହିନ୍ଦୁ ସଗାୟ
ଶିକ୍ଷାକୁ ଲୋହେ ବ୍ୟର୍ଦ୍ଧପରିଗ୍ରମଜ୍ଞାନ କରିବାରୁ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ଅବହ୍ୟାବେ
ହିନ୍ଦୁ ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରଦ୍ରଶ୍ୟ ପ୍ରଗରିତ ଦେବା ବିଜ୍ଞାନ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବୋଧ ଦେଉଥାଇ । ଯାହା ହେବା
ଏଭେବେଳେ ସୁବା ଯେଉଁ ଜଣେଁ ସୁଗାୟ
ଓ ଉପସ୍ଥିତ ଶିକ୍ଷକ ଏଦେଶରେ ଅଛିନ୍ତି ।
ଯେମନ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ସଙ୍ଗୀତ ଗାୟ ପ୍ରାସ୍ତ ହେଉ
ଅଛି ଯେବେ ସେ ସମସ୍ତକୁ ଅନନ୍ତମଙ୍କ କା
ହେବୁଁ ଧକ୍କାର୍ୟ ଓ ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟରେ ଲୋକ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ୍
ବିବନ୍ତ ଜାହା ହେଲେ ହିନ୍ଦୁ ସଙ୍ଗୀତ ପୁନଃବାର

ଉଚ୍ଛିଳ ହୋଇଥାରେ ନୋହିଲେ ଆଉ ବିକୁଳଜ
ଉତ୍ତାରୁ ଏଥର ନାମ ଗନ୍ଧ ରହିବ ନାହିଁ ।

ବିବାହର କ୍ଷୟମ ।

ବହୁକୃତ୍ୟ ସମ୍ରଜରେ ଅମ୍ବନାଳଙ୍କର ମନ
ମାନ ଏଥୁପୁଣେ ହମେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବହୁକୃତ୍ୟର ମଳ କାରଣ ଦିବାକ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଜ୍ଞ କହିବାକୁ ମାନସ ବିଳାଇ
ଅଛୁ ।

ବିବାହ ସମ୍ବର୍ଣ୍ଣରେ ଯେସମୟ କିମ୍ବା ଆମା
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳନ ଅଛି ତହୁଁରେ
ଅନେକ ଦୋଷ ଥିବାର ଦିଶାୟାଏ ଓ
ସେହେତୁ କେବଳ ବନ୍ଧୁକୁମ୍ଭ ପତିତ ଦୁଃଖ-
ମାନ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଉଥରେ ପଡ଼ିଥିଲୁ ଏମନ୍ତ
ନୁହେ ବୈବାହକ ଅବସ୍ଥାର ସ୍ଥଳମଧ୍ୟ ଅନେ-
କାଂଗରେ ଦୃଢ଼ି ଗୋଚର ଦେଉ ନାହିଁ ।
ଏହି ସମୟ ବିବରଣ ଅମ୍ବେମାନେ ଆଜି ନ
ଦେଉ କିମଣଃ ପ୍ରକାଶ କରିବୁ ।

କିମ୍ବର ସଂସାର କୁଣ୍ଡ ସକାଳେ ସୀ ପୁରୁଷ
ଏକଦି ହେବାର କିମ୍ବନ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ସମାଜର ଶୁଣିଲା ରକ୍ଷା ଦିଲବା ପାଇଁ ବିବାହ
କର କିମ୍ବନ ହୋଇଥିଲା । ଏକଜଣ ବନ୍ଧୁ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ ଯେ
ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନାବସ୍ଥାରେ ଯେତେ ଘଟନା
ହୁଅର ତହଁମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ସବାପେକ୍ଷା ଅର୍ଥକ
ସୁଖକର କାହିଁ ବି ? ଏଥରେ ଲୋକେ ଯେ
ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ଯେତେ ଠଙ୍କା ଆଚାରରେ
ବଂୟ ବରନ୍ତି ପ୍ରାୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବାର୍ଯ୍ୟରେ
ସେବୁଗ ଦିଲବାର ଦେଖା କି ଯାଏ । ସମସ୍ତ
ଲୋକଙ୍କର ଏପ୍ରକାର ଆଚାରର ଦେଶ୍ର ବିଶ୍ୱମୁ
କଣାପାଇ ଯେ ବିବାହଟି ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର
ସବାପେକ୍ଷା ପ୍ରଥାକ ସୁଖକର ଘଟନା ଅଟ୍ଟଇ ।
ଜନ୍ମ ହେବା ମଧ୍ୟ ବତ୍ତ ସୁଖକର ଘଟନା ମାତ୍ର
ତୁଳା କନ୍ତୁ ହେବାରେ ସଂସାର ବୁଝି ବା ଉକ୍ଷେ
ହେବାର ନୁହିଲ ବିବାହକଲେ ବଂଶବୃକ୍ଷ
ହେବ ତେବେ ଦିଲା ସଂସାର କୃତି ହେବ
ସୁତ୍ରଃ ବିବାହକୁ ସଂସାରରେ ପ୍ରବେଶହେବାର
ପ୍ରକୃତ ଭୟାୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଯାହାର
ବିବାହ ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ସଂସାରକୁ ଆର୍ଦ୍ର
ନାହିଁ ବୋଇଲେ ଅରୁଣ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ
ଯେବେ ବିବାହର ମହାତ୍ମ୍ୟ ଏଥର ହେବ
ତେବେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ରନ୍ତ ସୁଖକର ଘଟନ
ବୋଲିବାରେ କିମ୍ବ ଦୋଷ ନାହିଁ ବାପ୍ରଦର

ସବୁକାଳରେ ସମସ୍ତ ଲୋକରେ ବିବାହ ମନ୍ଦିର
ଜୀବନର ସବୁପ୍ରଧାନ ଶୁଭୟାଟଣା ବୋଲି ପଢ଼ି
ଚଇ ବୋଇଅଛି ।

ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ବିବାହ ଜୀବା ଦୁଃଖ ଓ ଅନ୍ତର
କରଣ ଅଛି । ବିବାହ ଯେବେ ସଂଶୋଧି
ରିବେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପ୍ଲାର ହେଲା
ତେବେ ସଂଶୋଧର ଯେମନ୍ତ ସମସ୍ତ ସୁଖ ଜେମନ୍ତ
ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ବିବାହ କରିଥିବା ବିଷକ୍ତ ଦେଖ
କରଇ ଓ ଅବୁଝି ନିମେ ଯାହା କରିବେ
କେବଳ ଅଥବା ଅନ୍ୟକାଂଗ ଦୁଃଖ ପରିଦ୍ରାଵ
ଦେବ୍ୟକ୍ଷି ପକ୍ଷରେ ବିବାହ ଅଜ୍ଞାନ୍ତ ଦୂଃଖକାରୀ
ହୁଅର । ଏଥିପ୍ରାଣ ଅନେକ ନିହାଳଙ୍କ ବିବାହ
କରିବାକୁ ବେତ୍ତ ଦିନିବା ସଙ୍ଗେ ଭୁଲିଥା କରିବା
ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ ଲୋକ ସଂଶୋଧର କୁଳାରେ
କରିଥିବା ଓ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ବୁଦ୍ଧ ଜ୍ୟାଗ ପଦବି
ଦେବ୍ୟକ୍ଷି ହୋଇ ବିଜନରେ ବାମ କରିଥାଏଇ ।

ଅଭେଦ ସାର କଥା ଏହି ଯେ କେବଳ
ବିବାହ ହେଲେ ତୁମ ଯାଏ ନାହିଁ ବିମ୍ବା ଯା
ହୁଅର ନାହିଁ ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାଂଶୋଭକ
ବିଷୟରେ ସୁଖ ଲଭ୍ୟ ପାଇ ବନେଇଲା ଓ
ସର୍ବଜାଗର ପ୍ରଦ୍ୟୋଜନ ବିବାହ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ
ତୁମ୍ଭୁ ଥିଲୁ । ସୁହିତର ଓ ଉତ୍ତରିତା ସହିତ
ବିବାହ ପୁଣ୍ୟଲାଭେ ବନ୍ଦି ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ
ସୁଖପ୍ରଦ ହେବ ଅଜ୍ୟଥା ତୁମ୍ଭୁ ଘଟିବା ବିଦେ
ନିବାରଣ କର ଥାରେ । ଉପର ଲିଖିଲ ଯୁଦ୍ଧ-
ଚାର ଓ ସର୍ବଜାଗର ବିବାହର ଦୂରସଂଖ ଅର୍ଥାତ୍
ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ପ୍ରତି ବନ୍ଧୁତ ହେଲେଛେ ସବୁଦର
ଗଲ ଏବଂ ସମାଜର ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ପୁରୁଷ-
ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥାଏ । କିମ୍ବା
ପୁରୁଷ କର୍ତ୍ତା ହେଉଥାଇ ଭାବାକୁ ଏଇ ମାନ୍ୟର
ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିବାରୁ ପଡ଼ଇ ସ୍ତ୍ରୀ ବେବଳ ସରର
ଚର୍ଚା ବୁଝଇ ପରିବାର ପ୍ରତିପାଳନ କରିବାର
କର ପ୍ରଥାନଗୁଣେ ପୁରୁଷ ଉପରେ ରହିଥାଏ
ପୁରୁଷ ଧନ୍ୟାର୍ଜନ କର ଅଣିବ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବେ
ଦସି ତହିଁର କ୍ୟାବସ୍ଥା କରିବ । ସୁହିତର ବିବାହ-
ଚାର ଦାୟ ପ୍ରଥାନଗୁଣେ ପୁରୁଷ - ଉପରେ
ରହିଥାଏ ଏବଂ ପୁରୁଷ ସୁରକ୍ଷିତ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ
ମୂର୍ଖ ହେବାରୁ ଏମନ୍ୟସାହା ବୋଲିଯାଇ ଧାରେ
ଯେ ବିବାହର ସମସ୍ତ ଦାୟ ପୁରୁଷ ଉପରେ
ରହିଥାଏ ପୁରୁଷ ଯେତେବେଳେ ସେବନ୍ୟ
ଦାୟ ଦିବାନ କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ଜେ-
ତେବେଳେ ସେ ବିବାହ ଥିଲେ କିମ୍ବାରିବ ଓ ଯୋଗ୍ୟ
ସମସ୍ତ ସମ୍ଭାବନାରେ ଏକାରିବ ଓ ଯୋଗ୍ୟ

କାହୋଇ ବିବାହ କଲେ ଅବଶ୍ୟ ଦୁଃଖ ଭୋଗ
କରିବ ସତଗଂ୍ପ ସୁରୁତିର ଯୋଗିତା ଉପରେ
ବିବାହର ସୁଖ ଦୁଃଖ ଉର୍ଭର କରଇ । ମାତ୍ର
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଏଠା ଲୋକମାନେ
ଯୋଗିତାପ୍ରତି ଦୁଷ୍ଟି ନ କର ଦେବଳ ବିବାହ
କରିବା ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜର୍ମ ବୋଲି
ଲୁକ କରିବାରୁ ବିବାହ କରିବାର ଉଚ୍ଚତିନିୟମ
ରକ୍ଷା କି ପାଇ ନାମାପ୍ରକାର କୃପ୍ରଥା ସମାଜରେ
ପ୍ରକଳିତ ହୋଇଥାଏ ଓ ସେହି ହେବୁଛି
ଆମେକ ଲୋକ ଦୁଃଖ ପାଉଥାଇନ୍ତି ଏକ ପରା-
ଧୀତାଜା, ସ୍ଥାନବାର୍ଷିତା, ଅବାଳମୃତ ଦରତ୍ତଜା
ପରି କରି ହେଉଥାଏ ।

କବାହ ସମ୍ବଲରେ ଅଯୋଗ୍ୟତା ଜାନାପ୍ରକାଶ
ଅଟିଲ ଯଥା; ସୁଦ୍ଧବ କଷ୍ଟପ ଥିଲ କ୍ଷମତା,
ଉତ୍ସାହ ପ୍ରକାରରେ ଅଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରକାଶ ପାଏ
ହେଲି ଅଯୋଗ୍ୟତା ହେଉଛି ଅମୂଳଙ୍କ
ସମାଜରେ କିଷ୍ଟକାର ଅନିଷ୍ଟମାନ ଘୁଆଇ
ଏହିପରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଫିଲେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବୁ ତେ
ଯଥିପରି ଏଥିରେ ସବୁଥାରୁଣକାର ବିକ୍ରିମାଧ
ମତର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ତେବେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର
ଗୁମ ସଂଗ୍ରହ ହେବ।

ବାହୁମତେ ଶ୍ରାବନ୍ତି ସ୍ଥା ।

ବ୍ୟାକୁଧରେ ଗ୍ରାମାଦ ହିସ୍ତାଳୋଗର
ଅଛି ଜହାନ୍ତର ହିନ୍ଦୁମାଳଙ୍କ ଅଶ୍ଵାର ଗେ-
ତେ ହେଉ ଥିଲା । ତାହା ବିଦୁଷତ କରିବା
ଅଥବା ମାତ୍ର ପିଣ୍ଡ ପତି ଉଚ୍ଛିର ପରିବ୍ୟାପନା
ଭାବରେ କରିବାର ନବ୍ୟ ପଞ୍ଜିଆୟର
କର୍ତ୍ତାଙ୍କରମାନେ ଅପଣା ମତ୍ତୁଯାସୀ ଶାଶ୍ଵର
କୃତକ ପ୍ରଣାଳୀ ରଚନା କରିଥିଲା । ସେ ପ୍ର-
ଣାଳୀ ଅନୁସାରେ ମୋତ୍ତକୁର ନବାସୀ ବାରୁ
ପ୍ରହନ୍ତକୁମାର ଘୋଷଣ ମତାର ଆଦିଶାନ୍ତି
ଗତ ଗ୍ରାମର ମାଧ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ।
ପ୍ରାଂତମାନେ ସେ ପ୍ରଣାଳୀ ଜାଗିବାରୁ କୌତୁକ
ହୋଇ ପାରନ୍ତି ଏ ହେଉ ଉଚ୍ଛିର ସଂଖ୍ୟେ
ନିବରଣ କିମ୍ବେ ଲେଖାଯାଇଲା ।

ପରମାଣୁଧ ଦାନ ପାମଶ୍ରୀରେ ହଞ୍ଜି ହେ-
ଲାଗୁ କରିବାକୁ ଆଜୀଥୁ କୁଟୁମ୍ବ ଓ ବନ୍ଦ ଦା-
ନବ ଓ ପ୍ରତିବାପି ଉଦ୍‌ଦିନ ସେଠାରେ ଉପରିଷିଳ୍ପ
ହେଲେ ତହୁଁ ବାବୁ କିଛି ଯକ୍ଷମ ଗୋପାମୀ
ଦେଖିବାରେ କବି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା
ହେଲେ । ଉତ୍ତରପର ଅନ୍ୟାନ୍ୟକ ବାବୁ ଅଦୋର
ନାଥ ଗ୍ରୂପ ଓ ଗୋରଗୋବିନ୍ଦ ରଥ ବିନିଧି

ଶ୍ରୀବିଜ୍ଞାନ ବେଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସମାଜ
ଦୋଷ ଅପଣାର ପିତା ପିତାମହାକ ପୃଷ୍ଠାପୁରୁଷ
ବୃଦ୍ଧଙ୍କରେ ମୁଖ୍ୟ, ବାନ୍ଧବ ଓ ଅବାନ୍ଧବ ଓ
ଗୁରୁ ମିଥ ସମସ୍ତ ପରଲେଳକବାବୀ ମାନ୍ଦ୍ରୁ
ଚିନ୍ମା କଲେ, ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ଓ ସେମା-
ନକର ମଞ୍ଜଳ ମହାବିଲେ । ଉଦ୍‌ଭାବେ ସେ
ସହୋଦର ସହିତ କମ୍ଲିଗ୍ରିଜ ମହୁ ପାଠ ପୂର୍ବକ
ଦାନକଲେ ଯଥା;—“ ଓ ଅଦ୍ୟ ଶ୍ରୀବିଜ୍ଞାନସି
କୃଷ୍ଣଙ୍କେ ଦଶମୀତଥୀ ଶ୍ରୀବିଜ୍ଞାନରେ ମାତୃ
ରତ୍ନକୁବେଦ୍ୟାତ୍ ସାଧ୍ୟରଣ ଜନ ହିତାର୍ଥ ମୃ-
ଣିକା ଦାନପାତ୍ରୀର୍ଦ୍ଧର ପ୍ରାଚିବାମାନ ଶ୍ରୀଦେବୀତ
ସୁଜାବକ” ଅର୍ଦ୍ଧାତ୍ ଅଦ୍ୟ ଶ୍ରୀବିଜ୍ଞାନ କୃଷ୍ଣଙ୍କ
ଦଶମୀ ତଥରେ ଶ୍ରୀବିଜ୍ଞାନରେ ମତ୍ତୁତକ୍ତି
ଆନୁରୋଧରେ ସାଧ୍ୟରଣ ହିତାର୍ଥ ଓ ଉତ୍ସର
ପ୍ରାଚୀର୍ଥେ ଉପମ୍ରିଜ ଦାନପାତ୍ରୀ ଶ୍ରୀବା ପୂର୍ବକ
ଆମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥାଏଛୁ । ତହୁଁ ଅର୍ଥା-
ପଢ଼ ଦାନର କିବରଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ
ଯଥା;—

୧ ରାଷ୍ଟ୍ରିଆ ବାଲକାବିଦ୍ୟାଳୟର ଶ୍ରୀନିକ

ਭਗੁ ਪੰਡ

୨ ଧର୍ମପୂସୁଳ ବିଭାଗ ପାଇଁ ୫

୩ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ବୃତ୍ତି ଦେବା
କାରଣ	୪୧୯୯
୪ ପଥ୍ରକମାନଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ପାଇଁ ସହକ
ବିଶେଷର ପାର୍ଶ୍ଵଦୟୟରେ ବୃଷ୍ଟିଗ୍ରେ-
ପରୋପଯୋଗୀ ବ୍ୟଥ୍ୟ ।	
୫ ଅନ୍ନାଥପଦେଶ ସାହାଯ୍ୟବାର୍ଥ	୪୧୯୮
୬ କାଥଲିକ ଧର୍ମବଳମ୍ବା ଦର୍ଶନଙ୍କ
ଯୋଗଶାର୍ଥୀ	୪୧୯୯
୭ ଭରତ ସଂସ୍କାରସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଁ	୪୧୯୯
୮ ଦର୍ଶନଙ୍କୁ ଔଷଧ ବିଜରଣ ସହାଯେ ୪୧୦୯	
୯ ବୌଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରୀ ଲୋକର ମୃଦୁତମି-
ଶାର୍ଥ	୪୧୦୯
୧୦ ମାତୃ ସ୍ଵରଣାର୍ଥ ଗୋଟିଏ ପୁଷ୍ଟିରଣୀ
ଖୋଲିବାର ବ୍ୟଥ୍ୟ ।	
୧୧ ଚର୍ବୁଧାତି ଅଧ୍ୟାତ୍ମବକ୍ଷ ପାଇଁ	୪୧୦୯
୧୨ ଗ୍ରାମସ୍ଥ ଉତ୍ସବନଙ୍କ ପାଇଁ ପିତଳ
ବାସନାଦି ।	
୧୩ ମାଧ୍ୟାରଣ ଲୋକଙ୍କ ବୈଜନିକରଣବା	
୧୪ ଅନ୍ନ ଖଣ୍ଡ ଉତ୍ସବଦିଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵଦାନ	
୧୫ ସାଧ୍ୟାରଣ ଦୃଃତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପଇସା
ବିଜରଣ ।	
୧୬ ବ୍ରତସାଧକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗମଣାଦି
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଗ୍ରାହିକର୍ତ୍ତା ବାନ୍ଧବାଦ ସହଜ
ନାମସଂକାର୍ତ୍ତନ କର ଗୋଟିଏ ପୁଷ୍ଟିରଣୀ ଉଠରେ
ଦିପ୍ୟୁତି ବୃଷ୍ଟ ରୋପଣ କଲେ ।	
୧୭ ଏହିପ୍ରକାରେ ଶାବ୍ଦ ଫିଦ୍ୟା ସାଙ୍ଗ ହେଲା ।
ପ୍ରସନ୍ନବାବୁ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମ ମରେ ଶାବ୍ଦ କଲେଛେ
ପ୍ରତିବାସି ଓ ଜୀବ କୁଟୁମ୍ବମାନେ ଉତ୍ସବାର୍ଦ୍ଦବ୍ୟ
ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ମଧ୍ୟ ଆହାମଦ କଲେ ।
ଧର୍ମତ୍ରୁତି ପଢ଼ିବା ବୋଲନ୍ତି ଏ ପ୍ରଶାଳୀରେ
ଜାଣ୍ୟ ଓ ଦେଶୀୟ ଭବ ଯେତେବେଳ ରହି
ପାରେ ଉତ୍ସବ ତୁମ୍ଭୀ ହୋଇ କାହିଁ ଅଥବା
ଯଥୋଚିତ ଉଦ୍‌ବାଗା ଓ ବିଶୁଦ୍ଧିତା ରକ୍ଷିତ
ହୋଇଥାଏ । ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ଏପରି ବିଶୁଦ୍ଧ
ଶାତରେ ସମାଜକ ଫିଦ୍ୟା ନିବାହ କଲେ
ହୁନ୍ମାନେ ଆଉ ବିରକ୍ତ ନ ହେବେ । ଆମ୍ବୋ-
ମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସୀକାର କରୁଥାଏଁ ଓ ଏ
ପ୍ରଶାଳୀକୁ କେତେକ ଅଂଶରେ ଅନୁକରଣୀୟ
ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ବିର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଚଳିତ ଶାବ୍ଦ
ଶାତରେ ଯେ ଗୋଟିଏ ମହବ୍ର ଦୋଷ ଲକ୍ଷିତ
ହୁଏ ଉତ୍ସବ କିମ୍ବଦ୍ବନ୍ଧ ଏ ନୁହନ ଶାତରେ
ମଧ୍ୟ ଦେଶୀୟାର୍ଥାରୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ବିର୍ତ୍ତମାନ ଧନୀ
ଶାବ୍ଦକର୍ତ୍ତାର ସହସ୍ର ଅନ୍ନ ବ୍ୟଥ୍ୟ ହେଲେବେ	

ଗାହା ଆସନ୍ତୁ ମୋକଳୁ ଦିଆଯାଉଥିବାରୁ
କଣକର ସୁଶାବିହି ବିମେଷ ଉପକାର ହୁଏ ଜାଣି
ସେହିପରି ଏ ନୂତନ ଘାସରେ ଖୋଲିଟି କାର୍ଯ୍ୟ
ହାଇ ଅଛିଦାନ ହୋଇଥିବାରୁ କୋଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଉତ୍ତମମୁଣ୍ଡେ ହେବାର ସମ୍ମାନା ନାହିଁ ତରି
ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦୂର ଚିକିତ୍ସାଟି କାର୍ଯ୍ୟ ହୀର ଅସ୍ଵକ
ଦାନ ହୋଇଥିଲେ ତଳ ହୋଇଥାନ୍ତା ଅସ୍ଵକମ୍ଭୁ
ଏ ଧାରରେ ବୃଥା ଆଜମ୍ବରର ମଧ୍ୟ ପରିଚୟ
କିମ୍ବା ଅଛି ଓ ଅତିମୂର୍ତ୍ତ ଘରଜବାବିଙ୍କ ବରତ୍ତ-
ଗାର ଗୋଟିଏ ହେବୁ ଅଟେ ଅତିଏବ ବ୍ରାହ୍ମ-
ମାନେ ସୁକଳର କର ସେମାନଙ୍କ ତ୍ରାଷ୍ଟ୍ରଣାଳୀକୁ
ଅନ୍ତର ପରିଷାର କରନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ତମିଷାଙ୍ଗ ପ୍ରକାଳ ଅପିଲ ଅଗ୍ରାହିୟ ହୋଇ
ଥିବାର ଗତିପ୍ରାହିରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା ।
ତମିଷାଙ୍ଗ ଲେଖା ଆପଣା ବିଶ୍ୱାକୁ ଗତିକାଳ ତୁଳନା
ବରିବା ପ୍ରଥମାରେ ଲେଖନେବୁ ଗବର୍ନ୍ମର
ସାହେବଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲାଟିପାହେବକାଳ
ଶିମୁରେ ଅପିଲ କରିଥିଲେ । ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରା
ହିୟ ହୋଇ ଥିଲା ।

ବାଲେଶ୍ୱର ମୁନୀପଥ୍ ବାବୁ ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରସନ୍ନବନ୍ଧୁ
ଆଗାମୀ ଦୂର୍ବଳୀରୁ ଘର ସମୟରେ ଅନୁତ୍ତରିତ
କୃତି ପାଇଅବଳି ।

ପୁରୁଷ ନୂତନ ଡେପ୍ଲି କଲେକ୍ଟର ବାବୁ
ମହାନନ୍ଦ ସ୍ଥ୍ରୀ ଏହି ସପ୍ରାହରେ ପୁରୁଷେ
ଅଭ୍ୟାସ କରି ଭାବ ପ୍ରଜାଗ କରିଥାଏନ୍ତି ।

କାହେବାରରୁ ଏବନ୍‌ଦ୍ଵାରି ଲେଖିଥିଲାଗଲୁ ଯେ
ପୋଳିଟହରେ ଉଲାଦତି ବେଗ ଆବେଳ୍‌
ହିଅଇ । କଣେ କୁଳାକୁ ଏ ବେଗ ଧରିବା
ମାଧ୍ୟକେ ସେ ନିର୍ବିଶ୍ଵାସ ତାମକୁ ଯାଇ ୧୦ ସେବ
ଦିନ ଡିନିଲ ଓ ଯେମନ୍ତ ଜୃଥା ଅରମ୍ଭ ହେଲା
ଜେମନ୍ତ ସେ ଦିନ ପିଇବାକୁ ଅରମ୍ଭ କଲା ।
କମେ, ଧିଲ ପାଇଲା ଉତ୍ତାରୁ ଅଚି ନିଷ୍ଠେତ
ହୋଇ ଗୋଟି ପଡ଼ିଲ । ଏ ମାତ୍ର ଶୁଣି ତିଥି
ଉତ୍ତାରୁ ଉଠି ଦେଖିଲ ଯେ ଦେହ ବେଗ ହେବା
ପୂର୍ବେ ଯେଥର ଥିଲ ସେହିପରି ହୋଇଥାଏ ।
କଣେ ଲୋତି ଶେଷାକୁ ତୁଳା ବାଞ୍ଛିତୋଶ-
ଶି ପିଅଇ ଅବେଳା କରିବାର ଅମ୍ବେମାନେ
ଅଠ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥିର ଅବସର ହୋଇଥାଏ ।
ଦୋଷ ହୁଅର ଘନ ପ୍ରବିଷ୍ଟରେ ଏ ଶେଷ କଲ
ହେବାର କୌଣସି ଗୁଣ ଅଛି ।

ନାନା ବର୍ଣ୍ଣର ଆଲୋକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
ଆଶା ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଟରେ ଛପା ହୋଇଥାଏ
ଆଠବଳ ଚାରିବା ବାରିଶ ଏଠାରେ ଉଚ୍ଚତା
କିମ୍ବା ଯେ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ହେବ ବେ ପରିଷାପ
ବରି ଦେଖିବ । ମସଲିବୁ ଇଂରାଜ ଭାଷାଧାର
ଲୟରେ ମିଳିଗାରେ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଆଲୋକ—
ନାଇଟ୍ରେଟ ଅଶ୍ଵରମ୍ଭିଦ୍ୟା ୫ ଲଙ୍ଘ ୩ କ୍ଲୋରେଟ
ପଞ୍ଚାଶ ୧୫ ଭାଗ । ସାମୁଥା ଆରୋକ—ନାଇ
ଟ୍ରେଟ ବିରତୀ ୫ ଲଙ୍ଘ ୩ କ୍ଲୋରେଟ ପଞ୍ଚାଶ
ଭା ୧୫ ଗ । ମାଲବର୍ଣ୍ଣାଲୋକ—ଅମେରିକ୍ୟ
ସଲପ୍ରେସ ଅବ୍ କପର ୫, କ୍ଲୋରେଟ ପଞ୍ଚାଶ
୨, ଲଙ୍ଘ ୧ ଭାଗ ।

ଲିଖକୁ ଚିହ୍ନାଣ କର ଗଣ୍ଡ ନ କରୁ କେବଳ
ଜୟଦା, ଗଣ କରିବ ।

ପୁରୁଷୁଥିବଙ୍କ ଗ୍ରହିରେ ସହାଯ ପନ୍ଥରୁ
ଗୋଟିଏ କଥାଲୁଗା ବୁଦ୍ଧିବାର ଲିଳ ବସୁଅଛି
ଏଥିରେ ବରେବା ଗ୍ରହିର ଜ୍ଞାନ ଦେବାର
ହୀମାନା।

ବେଳାଶକ୍ତିର ପଦ୍ମମଲାଗସ୍ତ ତାଳୁମୋହନ-
କରେ ବର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବାକୁ ଦୂର୍ଧିଷ୍ଠ ଆଶକ୍ତ
ହୋଇଅଛି । ଛଳ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ପ୍ରସାଦ
ମତେ ଗବଣ୍ଣିମେଘ ଟ ୧୨୦୦୦ ଲକ୍ଷ ପାହାୟ
ବର୍ମରେ ବ୍ୟୟ କରିବା କାରଣ ଅନୁମତି
ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଉଦୟପୁରର ମହାଶକ୍ତା ଯୋଧପୁରର ମହାଶକ୍ତାଙ୍କର ଏକ ଉଗିନାକୁ ବିବାହ କରିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ ଲାଗିଅଛି । ଏଥର ଏମୁଠ ବିଜେତର ମନ୍ତ୍ରରେ ପାଇଁ ଶତରଞ୍ଜର ବିଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ହେଲା ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଟ ଶୁଣିଆଛିଲୁ ଯେ କଲିବଜା
ନିବନ୍ଧ ତାଇମଣ୍ଡ ହାରବରରେ ଏକ ସପ୍ତାହରେ
ସର୍ବ ଦିନଙ୍କରେ ଗୁଳମ ଲୋକ ମରଥିଲେ ।
ସମ୍ମୁଚ୍ଛ କୁଳାଳ ଖାନରେ ସର୍ବର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟକ ହୁଅଇ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ହାରବୋର୍ଡ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗୁରୁ
ଆଶା ମୂଲ୍ୟର ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଶିଷ୍ଟା ଅପରିଧିରେ
ଦ୍ୱାପାନ୍ତର କାବ ଦିଶ ବିଧାନ କରିଥାଇଲା ।

୧। ଏହିବେଶନ ଗେତେଟରୁ ଅବସାନ
ହେଲୁଁ ଯେ, ମ୍ୟାଜାଲେବର ଚଳାନ୍ତବିନରେ
ପ୍ରାୟ ବିଦ୍ୟାର ପୃଷ୍ଠା ଉପି ଯାଇଥିଲା । ୧୭
ଦିକାର ମହାଶ୍ୟାମ ନାମ୍ବି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାୟ ଏବଲାକ୍ଷ ଟଙ୍କା କଣ ହୋଇ
ଅଛି ।

୧। ଏବେହେଲେ ଶୁଭର୍ତ୍ତରେ ୧,୦୦,
୦୦ ରୁଷ୍ଟଗ୍ରେ ଅଛି ।

” । ଖଣ୍ଡିଏ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଏହି ମର୍ମରେ
ଗୋଡ଼ିଏ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକରଣ ହୋଇଥାଏ,
“ ଜଣେ ଅବଳାକ ସୁବାର ଦୂର ତାତ୍ତ୍ଵ-
ବିଧାନ ଶିଖିର ଜଣେ ସୁବଲ୍ଲ ଉତ୍ୟବାଦୀ
ପ୍ରସ୍ଥାଳନ ଅଛି ସେହି ସୁବଲ୍ଲ ଅବଶ୍ୟ ସୁଦର୍ଶନ
ଓ ମନୋରମା ହେବେ ଆବେଦନପଢ଼ିରେ
ବୟସ ଆକୃତି ଓ କେତେ ବେଳନ ରୂପାନ୍ତି
ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳ ବିଷୟର ଉଛେଣ ଥିବା ।” ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ କ୍ରମାର ଅବରୁ ସେ
ସହରବାସୀ ଜଣେ ଉପରେକ ଅଟକ୍ରି, ବିଜ୍ଞାପନ
ଭଲେ ଜାଙ୍କର ନାମ ଧାର୍ମ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପାତ୍ର
ଅଛି “ ଆଉ ବା କଣ ହେବ । ”

କବ୍ରାପନ

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପୁସ୍ତକମାନ ନୂତନ ମୁଦ୍ରଣ
ହୋଇ ବଢ଼ିବ ପ୍ରକଳ୍ପିତ କମାନଙ୍କ ସହାଯୀତ୍ୟରେ
ବିତ୍ତ୍ସ ହେଉଥିଲା ।

କଣ୍ଠୋରୁଚମ୍ପୁ	୩ ୦ ୯
ଛନ୍ଦୁମଣ୍ଡଳରୁଚମ୍ପୁ	୩ ୦ ୯୫
ଉଦ୍‌ବିବରତରୁଚମ୍ପୁ	୩ ୦ ୯୯

ବାଲ୍ମୀକି

ଏବନ୍ଦୁର ସବସାଧାରଣକୁ ଜୀବ କରିଯାଇ-
ଅଛି ଯେ ମହାମାନ୍ୟ ଲେପ୍ତିନେଷ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ବାହାଦୁରଙ୍କର ସନ ୧୭୭୭ ସାଲ କୁନମାସ
ତା ୨୦ ରଖି ଲିଖିଲ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପଢ଼ଇ ଆଜ୍ଞା-
ଅନୁସାରେ, କୁନିୟର ନିମ୍ନସ୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ମାଇନର
ଓ ଦ୍ୱାରାକୁଳର ପ୍ରଭାତ ଶୁଭବୃତ୍ତି ଶୁଭମାନଙ୍କର
ଇଲା ଅନୁସାରେ ବେହାରର ଅନୁଧାତ
ପାଠକା ସରିହାଇ ବୀକଷ୍ଟରର ନୂରନ ପ୍ରାପିତ
ଶିକ୍ଷବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଯାଇ ପାରେ
ଅର୍ଥବ୍ୟ ଏହି ଜିଜ୍ଞାଶ କୁନିୟର ନିମ୍ନସ୍ଥ
ଶୁଭବୃତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ବାଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେର୍ଭିମାନେ
ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଅପଣାଇ ଦୃଢ଼ି କେଇ-
ସିବାକୁ ଇଲା କରିବେ ସେମାନେ ନିମ୍ନ ସ୍ଵାକ୍ଷର-
କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ନିକଟକରେ ଅପଣାଇ ଅଭିନାଶ
ବ୍ୟକ୍ତ କରିବେ । ଉଚ୍ଚ ।

Cuttack, } Obinash C. Chatterjee
The 28th August, } Secy. D. C. P. I.
1876 Cuttack.

ଏହି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାପିକା ସହରକଟକ ଦର-
ଶାବକାର କଟକପ୍ରିନ୍ତିକମ୍ବାନଙ୍କ ସହାଯ୍ୟରେ
ଏ ହିନ୍ଦୁ ଏ ପରିଚାଳନା ହେଲା ।

ଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମା ଗାଁନ୍ଦୁ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସ୍ତ୍ରୀ

ମହିଳା

ତାଙ୍କ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ସନ୍ଦେଶମସିହା । ମୁ । ଭାବୁବ ଦୀନନ ସନ୍ଦେଶମସିହା ।

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟୀର୍ଣ୍ଣି
ମଧ୍ୟମିତ୍ରାଲ୍ୟ ଭାବମାସୁଲ ୩୫୦

ବୁଝୁଣ୍ଠର ସୁଦ ଅବସ୍ଥା ଶୋଇ ନାହିଁ
ଦିନୀ ଗାଁନ୍ଦୁ ଶେଷ ହେବାର କୌଣସି ଆଶା
ଦେଖା ନ ଯାଏ । ସୁଦିର ଫଳାଫଳ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ
ଅନ୍ତର୍ଭିତ ଅଛି କେତେବେଳେ ସରଜୀମାନେ
କେତେବେଳେ ତୁରକ୍ତିମାନେ ଜୟନ୍ତିର କରି-
ବାର ତାରତାକ ସମ୍ବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ମାତ୍ର
କୌଣସି କଥା ନିର୍ମିତିରୁ ଯେ କଥା ନାହିଁ ।
ହକ୍ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୋଇଅଛି ମାତ୍ର
କୌଣସି ଅବସ୍ଥା ଅବଲମ୍ବନ କରି-
ବାର ସମ୍ବାଦ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଫଳାଫଳ କୌ-
ଣସି ଏବଧିକ ସମ୍ବନ୍ଦର ଜଣା ନ ହେଲେ
ସଜ୍ଜ ହେବାର କଠିନ ହେବ । ମୁକ୍ତ ଏ ଫଳ
ପାଦିପାଦ ପାତ୍ରର ହୋଇ ଜାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ଅଯୋଗ୍ୟ ହେବାର ମହିଳାନେ ତାହାକୁ
ପଦିତ କର ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ହମିଦକୁ ପାଦିପାଦ
କରିଅଛନ୍ତି ।

// ଅମ୍ବିମାନେ ଅଭିନ୍ଦନ ଦୃଶ୍ୟ ସହିତ ଅବ-
ନ୍ତ ହେଲୁ ଯେ ଜୋରଦାରେ ବର୍ଷା ଅଭିବରୁ
ଫଳର ଅବସ୍ଥା ଅଭିନ୍ଦନ ମନ ହୋଇଅଛି
ଏକ ସେଠାରେ ଦୁର୍ବିଷ୍ଟ ପତ୍ରବାର ଆଶଙ୍କା କର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବରଳା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଦେଶ ଫିଲେ କିମ୍ବର୍ଗାହେବ
ଜତ ମରଳିବାର ସେଠାକୁ ଯାଇ ସବଳଅବସ୍ଥା
ଜବନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ଏହି ଘୁର୍ରର ବଲେବିଟର
ମଧ୍ୟ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏମାନେ ପ୍ରକୃତ

ଅବସ୍ଥା ଦେଖି କି ପ୍ରିଯ କରିଅଛନ୍ତି ଜଣା ନାହିଁ
ମାତ୍ର ବର୍ଷାର ଗରବ ଏବର୍ଷ ଯେମନ୍ତ ଦେଖା
ଯାଏ ଜହିଁରେ ଭଲ ଫଳର ଅଶା ନାହିଁ ।
ଆମେମାନେ ଅବଗତ ହୋଇଅଛୁଁ ଯେ ଏହିବ
ସୁଧାଳକ ହେଲେ ସୁଦା ଜୋରଦାରେ ଗରି-
ଶାରୁ ଅଥବା ଫଳର ହେବ ନାହିଁ ଅନ୍ୟଥା
ସମ୍ବଲେ କ୍ଷତି ହେବ ଏହି ଘୁର୍ରକଳରେ ସୁଦା
ନାଗନାର ଆଂଶକ ଫଳର ମିଳିବାର ସମ୍ବଲନା
କଟକଳର ଅବସ୍ଥା ଏଥରୁ ଭଲ ଅଟଇ ।
କଥାନାଥାକ ଏକପ୍ରକାରରେ ହସ୍ତଗତ ହୋଇ-
ଅଛି ଏହିବ ଭଲ ବର୍ଷା ହେଲେ ଅଥବାଂଶ
ସୁଲରେ ସାରଥଧାନ ଆୟ ହେବ କେବଳ
କଟକଳର ଓ ଭଲ କଟକଳ କରିବାରେ
ବର୍ଷା ଅଭିବରୁ ଅଦୌ ରୁଥ ବେହୁଡ଼ା ହୋଇ
ନାହିଁ । ଫଳର ଅବସ୍ଥା ଏହିରୁପ୍ର ହନ୍ତେହି
ସକ୍ରି ଅଟେ ଭଲ କୁ ଏ ସପ୍ରାହରେ ଅଦୌ
ବର୍ଷା ହୋଇ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଉଥାରେ
ଏବଂ ଅଭିନ୍ଦନ ହୋଇଅଛି । ଏଥରେ ପର-
ମେଶର ଯେମନ୍ତ ବିରାମ କରିବେ ।

ବକାରୁ କଣେ ପଦପ୍ରେରବ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍‌ଟିପ୍‌
ଟକୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ସେଠାର ତାକୁର
ଯୋଯେଥ ତାକୁବନେବ ଏକବର୍ଷ ମନ୍ତରେ
୨୭ ଜଣ ବରବନାକରୁ ମାତ୍ରକୁ କର ଅଛନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ଭଲ କାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି କର ନାହାନ୍ତି ।
ଏ ବରବନାକମାନଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱ ଚାଲିଯାଏତାରୁ

ବ ୨୭ ର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟେ ଏହି ଏହାକମାନ୍ୟ
ପ୍ରାୟ କି ୨ ଶ ଦଶବର୍ଷର ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି ।
ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍‌ଟିପ୍‌ ବୋଲନ୍ତ ମାନାନ୍ୟ ଶୂନ୍ୟରୁ
ବରଜାପ୍ର ବରିବାର କାରଣ ସମ୍ବନ୍ଦର ଦର୍ଶାବାବୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କାନ୍ତି ନୁହନ୍ତି କାରଣ ସମ୍ବନ୍ଦର କୁଟୀ
ବାଲୁ ହେବ ଯେ ବାହାର ବରିଦେବାର ଉତ୍ତମ
ବାରଣ ଥିଲ ମାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ବରିବା ଅସୁଦ୍ଧା
ଅଟଇ । ମାତ୍ର ଦୂଃଖର କିଷ୍ଟ ଯେ ଅନେକ
ମନ୍ୟରେ ଗେଟ୍ ଗୁରମାନେ ଆପଣା ମୁହିବଙ୍କ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ନ ମାନିବାବୁ କରିବୁଣ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି
ଓ ଏବୁପେ ଯାହାର କପାଳ ପାଟେ ତାହାର
ଆରବିଷ୍ଟ ପ୍ରଣାମାର ନାହିଁ । ଚପ୍ରସି ଓ ବର-
କାନ୍ତାଜାପ୍ରଭାବ କରିବାର ହେବ
କାହିଁ ସତ୍ୟ ତଥାତ ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବ୍ୟବହାର ହେଲେ ବି ଜହିଁର କିନ୍ତୁ ପ୍ରଣାମାର
ନାହିଁ ? ଅଭିବକ୍ଷା ଅମ୍ବିମାନେ ବୋଥକରୁ
ଯେ ବାହାରକୁ ବର୍ମରୁ ବରଜାପ୍ର ବରିବାକୁ
ହେଲେ ଜହିଁର ହେତୁ ଦେଖାଇବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଅଟେ ।

✓ ଗର ସପ୍ରାହର ବିଜ୍ଞାପନରୁ ପାଠକମାନେ
ଜାରିଥିବେ ଯେ ବେହାର ପ୍ରଦେଶ ବାକିଷୁର
କରିବାରେ ଗୋଟିଏ ନୁହନ୍ତ ଶିଳ୍ପିବିଦ୍ୟାଲୟ
ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି ଏହି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକରାଳ
ଆଜ୍ଞାଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ମାଲିନ୍ଦର ଓ ବର୍ଷି-

କୁଣ୍ଡର ଶ୍ଵଦ୍ବୁତ୍ତି ପାଇଥିବା ବିଦ୍ଯକୁମାନେ
ସେଠାରୁ ପଚିବାରୁ ଗଲେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ
ଆପଣାଙ୍କ ବୃତ୍ତି ପାଇବେ । ଏ କବିତ୍ତୀ ଉତ୍ତମ
ହୋଇଥାଏ ଏହି ଏଥରେ ଭରପାହୁଅର ଯେ
କାଳାଟଳରୁ ଶିଥମାନେ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
କାଳାପ୍ରକାର ଶିଳ୍ପକାରୀ ଶିକ୍ଷାକର ଉଦ୍‌ଧର
ବିଦର ପ୍ରତିପାଳନ କରିଥାଇବେ ଏବଂ ଆପଣା
ଛିଲୁବେ ଶିଳ୍ପବ୍ୟବପାୟର ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ କରି
ପାଇବେ । ମାତ୍ର ଯେବୁସ ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆଯାଇ
ଅଛି ତହିଁରୁ ସବିଗେଷ ଅବସ୍ଥା କଣାଯାଇ
ନାହିଁ ଏବଂ ତାହା ପାଠକର କୌଣସିବ୍ୟଳି
ସେଠାରୁ ଶିକ୍ଷାକରି ଯିବାପାଇଁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବା
ସମ୍ଭବ ନୁହେ । ଶିଳ୍ପବ୍ୟବଲୟରେ ବିବିଧ କାର୍ଯ୍ୟ
ହେତେବର୍ଷରେ ଶିକ୍ଷାହୋଇ ପାଇବ ବାଙ୍ଗ-
ସୁରରେ ବିବାହର ରହିବାର କିନ୍ତୁ ସ୍ଵଯୋଗ
ଅବଶ୍ୟମେଣ୍ଟ ଦରିଦ୍ରେ ଅଛନ୍ତି ବି ନା ଓ
ଓ କେତେବ୍ୟଳରେ ସେଠାରେ ଉତ୍ତମାନଙ୍କର
କିବାହ ହୋଇ ପାଇବ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷ୍ଟାରତ-
ଗୁପ୍ତ ବର୍ତ୍ତିର କରି ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଲେ ଯେଉଁ
ମାନେ ସେଠାକୁ ଅଭ୍ୟଳ କରିବାକୁ ଯିବାକୁ
ବାହ୍ୟାକରିବେ ତହାଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ବଢିବ ଓ ମନ
ବଳାଇବାକୁ ସାହସ ହେବ ସମ୍ଭାବ ଯେଉଁ
ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆଯାଇଥାଏ ତହିଁରେ ବିଜ୍ଞ କାର୍ଯ୍ୟ
ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଦିଶୁ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣପାତ୍ର

ଏ ନେହାୟ ଚକ୍ରଗ୍ରାମରେ ଯେ ଅସାଧୀରଣ
କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରି ଆପଣାର ନାମ ପ୍ରକାଶ କରି
ଅଛନ୍ତି ଗାୟକମାଳକୁ ଜଣାଥିଲା । ଏହାଜୀରଣ
କାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ଥାନ ଫଳବେଳୀ ବାବୁ ଲାଲଙ୍କଣ
କୌଥୁଣ ଅଟନ୍ତି ଓ ମେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁବଜାଳ-
ରେ ଦରଖାସ୍ତ କରି ଥିବାରୁ କର୍ତ୍ତାତ୍ମକାନ୍ତରକୁ
ପଞ୍ଚବିରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ କି ବିଶୁର କରି ତାହାଙ୍କ
କୌଣସିବନାଳୁ ବସନ କରି ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର
ବିଶୁରଟି ବିଶୁର ହେଲା ତାହା ଜଣାଯାଇ ନ ଥିଲା
ପ୍ରତି ହନ୍ତୁଧିନ୍ତି ଅଟ ଏ ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡୁ ବଜାଳଙ୍କ କିର୍ତ୍ତାବଦୀ ପଦ କୌଣସିବୁଧେ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଗଲା ସପ୍ରାବରେ ଶିଥା ବରିଅଛନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ନିର୍ବାକିଣୀପଦ ତା ୨ ରଙ୍ଗ ସ୍ଵନ୍ଦରରେ
ପାର୍ବିଲିଂ ମୁକାମରେ ଲେଜା ହୋଇ ଥିଲା ।
କିର୍ତ୍ତାବଦୀପଦଟିର ପର୍ଯ୍ୟ ଥିବାରୁ ଆମ୍ବେମାନେ
ତାହା ପମ୍ପିରୁଧେ ପ୍ରକାଶ କରି ପାରିଲୁ ନାହିଁ
ଅଧିକରେ ସର୍ବରଗତ ଫେରିଲ ଶାୟକୁ କର୍ତ୍ତା

ମାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ବାହୁଣ୍ଡ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପରୁଷେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖିବାରେ ଅଗ୍ରମ୍ଭନ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା ଏବଂ ତଥାରେ ଅଛି ଯଥା ।

“ଏହି ସବଳ ବିଷୟ ଅବଧାନ କର ଲେ-
ଫୁଲେଖୁ ଗର୍ଭିରଙ୍ଗର ମତ ଏହି ଯେ କରୁଛି
ସାହେବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଧୀର ଓ ଅବଦେଶକର
ବାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ ଏବଂ ଆଜିନ ଅନୁସାରେ
ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଯେ କ୍ଷମତା ଅପରିଚ ହୋଇ
ଅଛି ତଥାପର ସେ ଅବହୁତ ନୁହନ୍ତି । ତା*ରିଟ
କୁଳରେ ସେ ଯେଉଁ କୈପ୍ରେସ୍‌ର ଦେଇ-
ଥିଲେ ତ ହା ବନ୍ଦୋଷକରି ନୁହଇ । ସହିତ
କୁମେନାର ପ୍ରସିଦ୍ଧର କୋଡ଼ର ୧୯
ଆର ଅନୁସାରେ ଅପରିଚ ସନ୍ଦେଶ ହେଲା-
କରି ମାଟେଟୁଟ୍ ସାତେବ ମୁହଁକର୍ତ୍ତା ହୋଇ
ଅପରିଚ ବନ୍ଦୋଷକରି ଆପଣା ବିଶୁରର
ଅଧୀନ ତରି ଶାରୀରି, ବିନ୍ଦୁ ଏବଂ ଅନୁଭବାଧୀ-
ନା ସାହା ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ବିବେଚନା
ଏବଂ ସର୍ବଜାଲମୁନ ଅବଶ୍ୟକ । ଯେବେ
ସେ ତାହା କରିଥାନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ
ଜଣେ ଉତ୍ସବେବକୁ ଏବୁପ କିମ୍ବା ସହି କ-
ରିବାକୁ ପ୍ରଥାନ୍ତା ନାହିଁ । ଅଧୀନମାନଙ୍କ ମନ୍ଦି-
ରେ ଅବନ୍ଦୋଷର ଉତ୍ସବ ବୁଝିଲେ ଗାସନ-
କର୍ତ୍ତଙ୍କ ମନ ବିଜ୍ଞାପ ଉପର ବ୍ୟକ୍ତ ହୁଏ ସତ୍ୟ,
ବିନ୍ଦୁ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପୂର୍ବରେ କିମ୍ବା ଦୈର୍ଘ୍ୟବା-
ବଲମୁନ ଏବଂ ଯେ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ
ତିନୀର ପ୍ରକୃତ କାରଣ ଅଛି କି ନାହିଁ ତାହା
ଅନୁଧାବନ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।

ବାବୁ ଲଲାଚିଦ ଶୋଧୁରଙ୍ଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ
କରୁଥାଏବ ଯେଉଁ ପୋହର କଥା ଶୁଣି-
ଥିଲେ ସେ କଷ୍ଟୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ଯେବେ
ପ୍ରାଣ ପାଇଥାନ୍ତେ ଜାହା ହେଲେ ସେ ଯେଉଁ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଇଛନ୍ତି ଉତ୍ତର ବାଟ ହୁଅନ୍ତା ।
କିନ୍ତୁ ସେବୁଥ କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି ଦୋଇ
ନାହିଁ । ସୁତରଂ ଅଧିକାର ବିଜା ପ୍ରମାଣରେ
ଜଣେ ବୃଦ୍ଧିକିରୁ ପରିବ୍ରାନ୍ତାକୁ ତୈପ୍ରାର
କରି ଜାହାକୁ ନିଜ ବିଜୟଧିନରେ ଅଣିବା
ମାତ୍ରକୁଟ ସାଦେବଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଜାଳ ପଦର
ଉପଯୋଗୀ, କଷ୍ଟୀର ଉପଯୋଗୀ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଲେଖୁନେଣ୍ଟ ବବର୍ଣ୍ଣରଙ୍ଗ ମରରେ ବା-
ର୍ଯ୍ୟି ଅଭ୍ୟନ୍ତରନାଥ ଓ ପର୍ମାନନ୍ଦ ଦ୍ଵାରାଅଛି ।

ଶାନ୍ତି-ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଅଛିରକୁ କଳନ୍ତେବଳ୍ଲ
ଦସକୁ ବରିବା ମାଛପ୍ରେତଙ୍କ ପନ୍ଥରେ ଅନ୍ୟଧି

ହୋଇ ମାହି ପତ୍ରୀ, ବନ୍ଦ ଉଛିଲୁ ବିବେଚନା
ବରବା ଉଚିତ ଥିଲ ଯେ ଜଣେ ହନ୍ତକାଳୀମୁ
ଉପରେକର ଦୂରଟି ପାଇଁଗାନା ରକ୍ଷଣାବେଶ-
ଶାର୍ଥେ ଲଙ୍ଘିତ ଅନ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ ବରବା କେ-
ତେବୁର ଦୋଷର କଥା ।

ଅନ୍ତରେ ମାତ୍ର କା ୨୪ ରିକାର ଅନୁବଦେଶ-
ନରେ ଯେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀବିଦ୍ୟା ବାଗୁଜାର କିଛି
ବିବେତକାର ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ହେଉ ଉଥାପି ମେ
ଯେଉଁ ବିଜୟର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଭାବା
ଆଜିର କୁଣ୍ଡଳ ଏବଂ ନିରବବିଷୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅସଙ୍ଗତ ବେଦ
ହେବ ନିରବବିଷୟର କମିଶନର ମାଧ୍ୟବୁ ଜହାର
ପ୍ରତିବାଦ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଆଛି । ପଞ୍ଚମୀରେ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସାହେବଙ୍କର ଭ୍ରମ ହୋଇଥିଲେହେଠି
ଏ ଯେ ସରଳରୁବରେ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ
ଲେଖନେଶ୍ଵର ବବନ୍ଦୀର ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ
ମାତ୍ର ଲେଖନେଶ୍ଵର ବବନ୍ଦୀର ଏବୁ କିମ୍ବା
ହୃଥର ଯେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସାହେବ ଅପଣା କିମ୍ବା
ତଳାଇବାକୁ ବ୍ୟସ ହୋଇ ମୁକୁରମୁକୁରେ
ଅପଣାର ସାହେବ ଓ ମାନସିର ଅର୍ଥରଙ୍ଗାକୁ
ଅନୁବାର ହେଲେ ଏଥରେ ଜାହାଜର ସମ୍ପର୍କ
ବାର୍ଯ୍ୟ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଭରଜରପ୍ତା ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ
ଅନୁବାକ ପ୍ରକାଶର ହୋଇ ଗଲା ।

ଏହି ସବଳ କଣ୍ଠୀ କବେତନା କର ଲେଖ-
ଲେଖୁ ଗବ୍ରୁତ୍ତିରଙ୍କ ମଜରେ କରୁଛି ସାହେବ
ଅଜ୍ୟନ୍ତି ଚିରପାରର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଏବି ଚତୁର୍ଦ୍ରାମରୁ ତାଙ୍କୁ ଅପସାରିଛ କରବାର
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।”

ଆମ୍ବେମାନେ ଦୁଃଖିତହୋଇ କହୁଅଛୁଁ କ
ସରଗଣ୍ଡ ଫେଶଲ ଯେମନ୍ତ ପରିସାରରୂପେ
ପଚାମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ଅଛନ୍ତି ଜେମନ୍ତ ପରିସାରରୂପେ
ଆପଣା ଅନୁମତ ପ୍ରକାଶ କର
ନାହାନ୍ତି ବରଂ ସେ ତୁମ ବିଶ୍ଵର କର ଅଛନ୍ତି
ଏପରି ବହୁଲେ ଅଛନ୍ତି ହେବ ନାହାନ୍ତି ଏ
କର୍ତ୍ତ୍ତୁଧାରେବଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯଥାଯୋଗ୍ୟବୁଦ୍ଧି
ନିଜାକୁ ଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ତୁମ ତେ ହରିଳ
କର୍ତ୍ତ୍ତୁଧାରେବଙ୍କ ସେ ଉଛୁଷ୍ଟ କର ଅଛନ୍ତି ଜାଣି
ବାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି ଭାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ
ଦାଖାନ୍ତି । ଜାଲବୁଦ୍ଧବାରୁଙ୍କ ସମ୍ମାନ ବାହାର
କରିଦେବା ଜାହାନ ନାମରେ ବଜା ପ୍ରମାଣିତେ
ଅଭିଯୋଗ କର ଦଶ ଦେବାକୁ ପ୍ରଥମ ହେବା
ପ୍ରକାଶ ତୁମ କା ସରଳକର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଅପରି
ଅମ୍ବେମାନେ କହ ନ ପାରୁ ଯୁଦ୍ଧ କିମ୍

ଲେବେକ୍ ପାଥାରଣ ପାଇଗୋକାମାନ ପହଞ୍ଚ
ଦେବାବକାଶେ କିନ୍ତୁ ବଳ ଦିଷ୍ଟୁଛି କରିବା ବି
ପରିଲାଭବର କାର୍ଯ୍ୟ ଆପେ ? ଅଭିଏକ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ କିନ୍ତୁ ସେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ହେବଙ୍କର କିନ୍ତୁ-
ମାତ୍ର ତୁମ ବା ସରଳଭାବ ପ୍ରକାଶ ଦୋଇ ନାହିଁ
ସେ ଯାହା କର ଅଛନ୍ତି ତାହା କାଣିଶୁଣି ଆପଣା
ଅଭିଶାୟ ସିଦ୍ଧ ନିମିତ୍ତ କର ଅଛନ୍ତି ଏ ରିଦ୍ଦ
ଆର କିନ୍ତୁ କିଥା ନାହିଁ । ସୁତରଂ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି
ତୀହମ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ନିବନ୍ଧି ଓ ତାହାଙ୍କର
ସମ୍ମାନ ଦଣ୍ଡ ଦୋଇ ନାହିଁ ।

ଏ ପ୍ରମୁଖ ଲେଖାହେଲା ଉଦ୍‌ଧାରୁ ତେଣୁ
ଶ୍ରୀପତିର ଗ୍ରାସକୁ କର୍କୁଡ଼ିଯାହେବଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ
ମାଜୁନବର ଲେଖନିଷ୍ଠା ଗବର୍ଣ୍ଣର ଅଭି
ବ୍ୟକ୍ତିର ଶର୍ଣ୍ଣରାଜନ ପାଠ କଲୁଁ ତାହା ଦାର୍ଢିନିଂ
ମହାମରେ ରତ୍ନମୟ ତା ମା ରଖରେ ଲେଖି
ହୋଇଥାଏ ଓ ତହିଁର ଶେଷ ଭାଗରେ ଏହି
କେମାଥାଏ ଯେ ଗ୍ରାସକୁ କର୍କୁଡ଼ିଯାହେବଙ୍କ
ତାହାଙ୍କ ବଚନ୍ତୁ ବରଣ୍ୟ ବରିବାକୁ ଲେଖି-
କେବଳ ଗବର୍ଣ୍ଣର ବାୟ ହେଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ
ପୀପୁ ଧୂନଫାର ନିୟମକୁ ବରିବାର ଉରସା
ଦେଇ ନ ପାରନ୍ତି । କେବେଳେ କର୍ମକୁ ବରଣ୍ୟ
କରିଲେ ଓ କି ଅବସ୍ଥାରେ ବର୍ଗ୍ୟାହେବ
କହିବେ ଉପର ଲାଗୁ ଶର୍ଣ୍ଣରାଜ ସମ୍ବନ୍ଧୁ ତାହା
କୁଣ୍ଡରୁଷେ ବାହା ଯାଇ ନାହିଁ ।

✓ ‘ତେଣାହିଚୟ’ ନାମରେ ଗଣ୍ଡିଏ ସୁରକ୍ଷା
ଅମ୍ବେନାନେ ଉପହାର ପ୍ରାସି ଦେବାର କୃତକାଳ
ପରୁତ ସ୍ଥାନର କରୁଥିଲୁ । ବାଜୁ କଗନୋହନ
ମାଲ ଏ ସୁଧର ରତ୍ନିତା ଅଟକି ଓ ଏହା
ପୂର୍ବନମ୍ବ ସାହେବଙ୍କ ତେଣା ଉପହାର ପ୍ରଥମ
କଗର ଅନୁବାଦ ଅଟେ । ଉଠିଲାନେ
ପ୍ରଥମେ ତେଣାକୁ ବୈଷ୍ଣୋ ଜୟ କର ଆପଣା
ଆହୁରାର ସ୍ଥାନ କଲେ କେବଳ ଏହିକି ବଥା
ଦ୍ୱାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲି ଓ ତାହା ଜାଗିବା
ଉଛଳୀୟ ବାଲକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଭୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ
ଏହା କିମ୍ବ ଅସାଧାର ବରଦ । ପ୍ରଫୁଲ୍ଲବର୍ତ୍ତା
ଜମାକୁଞ୍ଜର ରତ୍ନିତା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଏହାଙ୍କ ଗନ୍ଧି
ରତ୍ନା ମଧ୍ୟ ଅଭୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ହେବ ଏମନ୍ତ
ଆମା କରିବା ସାହବକ ଅଟଇ ମାତ୍ର ଉଠିଲା
କାହାର ଅକ୍ଷରଳ ଅନୁବାଦ କରିବା ପକ୍ଷରେ
ଅଭୟନ୍ତ ଯକ୍ଷମାଳ ହେବାରୁ ଏହା ଜେମନ୍ତ
ସୁନ୍ଦର ହୋଇ ପାର ନାହିଁ । ପ୍ରଫୁଲ୍ଲବର୍ତ୍ତା ପ୍ରତି
ଗନ୍ଧର ଅକ୍ଷରଳ ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ ପ୍ରଚ୍ଛର

ନ ହୋଇ ଗୁବ ଦେବ ରତନା କ୍ରିଥିଲେ
ଏସୁପ୍ରକଟି ଅଛି ସୁନର ହୋଇଥାନୀ ଓ
ଗୋଟିଏ ବଠିନ ବା ଅଣୁବ ଶବ ଦୂଷି
ଯାନୀ କାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଏମନ୍ତ କଠିନ
ନିଯମ ଆବଳମ୍ବନ କର ସୁଧା ପ୍ରକର୍ତ୍ତା ଏ
ସୁପ୍ରକଟ ଯଥାପାତ୍ର ଉଚ୍ଛଵର ଉପସ୍ଥକ ପ୍ରା-
ଞ୍ଜଳିରୂପାରେ ଓ ପାଥାରଣଙ୍କ ଗୋଧରନ୍ତିରୁଥେ
ରତନା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଏହା ସାଧାରଣ ହୋଇ-
ଅଛି । ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଏ ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର
ହେଲେ ଛନ୍ଦମାନେ ଅନେକ ବିଧା ଏଥିରୁ
ଶିଖିବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଅମ୍ବୁମାନେ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ
ସତ୍ୟକାରୀମଠର ସୁପ୍ରଶଂଖାଙ୍କୁ କମିଟି ସମ୍ପେଣ୍ଟ
କରିଥିଲୁଛି । କମିଟିର ଏଗର କ୍ଷମତାଅଛି କି
ନା ସନ୍ଦେହ ମାତ୍ର ଯେତୁ ଅବସ୍ଥା ଶୁଣାଯାଏ
ତହିଁରୁ ବୋଧନ୍ତିଥର ସୁପ୍ରଶଂଖ ଭାବ ତ୍ରହଣ
କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ
ବରଜାସ୍ତ କରି ନ ଗଲା କାହିଁବ ?

ଗୋପାଳକୁରମୀର ମହନ୍ତି ଜାମରେ
ନମ୍ରର ମୋକଦମା ଦାଏର ଦୋଷାଧୟେ । ଏଥି-
ରେ ମହନ୍ତ ଅପଣାପଦରେ ରହିବେ କି ନାହିଁ
ପରିଚେତ କରି ଜାହାଜର ମହାଜନମାଳେ
ଜାଲଗପ୍ତର ଆପଣା, ପାଉଣା ଆଦାୟ କିମନ୍ତେ
ଉପର ହୋଇଥାଇଲା ।

ଗତ ରହିବାର ଏ ନଗରର ଅୟକାଂଶ
ଗଣେଶଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ହେଲା ଓ କବସିବଜା
ରରେ ଗଣେଶଙ୍କର ଟିଳଜ ଦୁଃଖବର୍ଷମାଳକ୍ଷେତ୍ର
ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏଥରେ ଧୂମଧାମ ବିଛି
ନୀତା ଅଟେ ।

ଏହିଗରକୁ ପ୍ରଥମଶୋଣୀର ନିରବିଦ୍ଵାଳିଟି
କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଗୁବିରେ ଦରଜାତି ଦେ-
ବାକୁ ବଜାରୀରେ ଲୋକେ ଉଦ୍‌ଦୟନ କରୁଥ-
ଛନ୍ତି ଅଥବା ଅବସ୍ଥା ଆଜନ ଓଡ଼ିଯୁରେ
ଅନୁବାଦ ହୋଇ କି ଥିବାରୁ ଅଛନ୍ତିର ମର୍ମ
ହାହାରିଲା କଣ୍ଠା କାହିଁ ।

ମାଳଗିରର ସଜ୍ଜା ପ୍ରଥମ ତୁମଣ ଉଦେଶରେ
ପରିମାଳକ ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅଧେନ-
ସୋଲଙ୍ଗେଷକ ନିଦର୍ଶରେ ରେଲବାଟରୁ ଖଣ୍ଡ
ରେଲ ବାଟି ନେଇଥିଲେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିଦେବା

କାରଣ ନବର୍ତ୍ତିମୟ ଟ ୧୦୯ ଲା ପାଇଗୋ-
ଷିକ ଦେବାଂଶୁ ଯୋଜନା ଦେଇଅଛି
ଏହାମେକଳୁ ବୌଧବିବୂପେ ଥର ଦଶ ଦେ-
ବାର ଉଚିତ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗନ୍ଧର୍ଜକେଜରଙ୍ଗ ସାହେବ
ସିକୁପ୍ରଦେଶ ପ୍ରମଣ କରି ଘାର ବରତିରୁ
କାହାକରେ ବମ୍ବେଇକୁ ଥସିବେ ଓ ବମ୍ବେ-
ଇକୁ ତେଣ୍ଟି ଦୂରବାରଙ୍ଗ ଥିବେ ।

ହରମାଲର କଇବାକ୍ଷାପର ଗତମାର୍ଗ ଗେ-
ଷସ୍ତ୍ରପାଦରେ ବିଳାତରୁ ଫେରିଥିବି ବମେଇରେ
ପଢ଼ିଶୁଣିଲେ ତେ ଜହି ଅରଦିକ ହାଇନ୍ଦାବାଦରୁ
ଯାଏ କଲେ ।

କେବଳ ମୁଣ୍ଡରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ବିଜା-
କୁମାର କିଶୋର ଦିନ୍ଦୀତ ଜୟମେଧାର ସ୍ଵପ୍ନକାଳୀ-
ପୂର୍ଣ୍ଣଚକ୍ର ତୋଥୁଥା ବାହୁଦୂର କଳସେତକର
ଦୂରଖ ବୃଦ୍ଧଭାଲ ସକାଗେ ଜଣେ ଇଂଶକ-
ବଣେକର ବୋଠକୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ
କଳମାନ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ ଆଶା-
ଜନଦାତାର ପ୍ରଚାନ୍ଦ ଉପବାର ସକାଗେ ଦାନ
କରିବେ । ଏଥରେ ଜନଦାତାର ଉନ୍ନତି ଓ
ଭକ୍ଷଣ୍ୟରେ ଭାବାଙ୍କର ଘର ହେବାର ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧି-
ବନା । ଜୟମେଧାରମାରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏପ୍ରକାର
ଭାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରଣାମୀ ଅଟଇ ।

ଯମୁ କାଗନୀର ଲାହୋର ଏଲାହାବାଦପ୍ରକଟି
ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଓଲାଇଟାମ୍ବିଗ ବଡ଼ ପ୍ରବଳ ହୋଇ
ଥିବାର ସବାଦପଥମାନଙ୍କରେ ଲେଖାଯାଏ ।
ଶାତଳଦେଶରେ ଏମନ୍ୟ ସମୟରେ ଓଲାଇଟା
ଲୁଗିଅଛି ବଡ଼ ଆସ୍ତର୍ୟର ବିଷୟ ଅଛି ।

ଅଞ୍ଚାପକ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ଵ ମାନବଙ୍କିଲା ସମ୍ବନ୍ଧ
କରିଥାଇଛନ୍ତି । ପାଲିଭାଷାରେ ଏହାକିର ବିଶେଷ
ବୃଦ୍ଧତି ଥିଲା ଓ ଉଚ୍ଚଭାଷାରେ ଜଣିଏ ଥରି
ଆଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଇଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମିକ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟା-
ଲୟର ଏ ମହାଶୟଦୀ ଅଞ୍ଚାପକ ଥିଲେ ଏବଂ
ମୁଦ୍ରବମୟରେ ଏହାକିର ବୟସ ବ କାଂକ୍ଷା
ହୋଇଥିଲା ।

ସୁବର୍ଜ ଭାବନର୍ଥରୁ ଯେ ସମସ୍ତ ଭାବ-
ତୋଳନମାନ ସେଇ ଯାଇଥିଲେ ସେବରୁ ଦେ-
ଖିବାକୁ ବିଲାତର ଲୋକଙ୍କର ଏତେ ପ୍ରାଚି
ହୋଇଅଛି ଯେ ଏଥର ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠ-
ପ୍ରାହରେ ପ୍ରାୟ ୫ ୪୦୦୦ ଲକ୍ଷ ଆୟ ହେଉଥାଇଲା ।
ଫିଲ୍‌ମାଲେକମାନେ କୌତୁକଙ୍କଳକବ୍ୟାପାରରେ
କେମନ୍ତ ବିଧ୍ୟ କରନ୍ତୁ ପାଠକମାନେ ଏଥରୁ
ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ।

ପାଥୋଦିଷ୍ଵରରୁ କଣ୍ଠାଏ ଯେ କରି
କଷ୍ଟ କିମ୍ବା କରିବା ସକାମେ ସେନ୍ଦରିତା ଅବ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୋଟିଏ କମିଶକ କିମ୍ବା କରିବାକୁ
ମନ୍ତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବିଲାତର କୋଣୀ
ମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ କଟିଗନରେ ତିନି
ଜଣ ପିଲା ଅଥବା ଦେଇନକରନ୍ତି ତିନିଜଣ
କଲିବତା ହାଇକୋର୍ଡର ଜକ ଏବଂ କିଜାମଙ୍ଗ
ଅକ୍ଷରୁ ତିନିଜଣ ଉତ୍ତରପୀତ୍ୟ ଅଥବା ଦେଶାୟ
ହରିୟ କିମ୍ବା ହେବେ । ଆଗାମୀ ଶାଖାକାଳରେ
ହାଇପ୍ରାବାହିନୀରେ କମିଶନରକର ଅଧିବେ
ଶଳ ହେବ । ଏହୁତ ହେଲେ ବୋଥ ହୃଦୟ
ସରସାଲରକଙ୍କର ବିଲାତ ଯିବା ବ୍ୟଥି ହେବ
କାହିଁ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟ ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ପାରିସନଗରରେ ଧୂଆଳି କଳ କବିମାନ କଳ
କଳ ହେଉଥିବା । ଏ ପ୍ରକାର ଗକଟ ଗଲି
ବାରେ ଯୋଡ଼ାମାନେ ବନମ ପଢ଼ି ନାହାନ୍ତି
ବନ ଗନ ହେଉ ନାହିଁ ଦିନୀ ଧୂଆଳି ବିଷ୍ଟର
ବାହାରୁ ହାହିଁ ଅଥବା କର୍ମଦରେ ଯାହାକେ
ଦିନମାଇଲ ଗଲିବା ଦେଗରେ ଗମନ କରୁଥିଲୁ
ଓ ବାହର ମୋଡ଼ ଫେରୁଥିଲୁ । ଏ ପ୍ରକାର
ଗକଟ ଏଠାକୁ ଅଧିଲେ ଯୋଡ଼ାଗାଡ଼ର ବ୍ୟବ-
କାର ଅନେକ ଜଣା ପଢ଼ିବି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅତିକ୍ରମ କରିବାର ଲବଣ କାନ୍ତରକଟକାର
ବାହାର ମହେଶଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦୋଧାର୍ଯ୍ୟକ ଅତିକ୍ରମ
ଓ ଗୋଲା ଲକଳକା ଅମଲମାନଙ୍କ ଦରମାହା
ଟଙ୍କା ଦାଖଳ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ବାହାରୀର
ସନ ୧୯୮୦୨୭ ମସିହା ମରସମରେ ଘୋଟୁଳି
ହୋଇଥିବା ମ ୧୯୯୫ ହଣ କରିବାର ଲବଣ
ସାହା କ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୈଳନ ହୋଇ ନ ମୂର
ବରଦକୁଦ ଗୋଲରେ ମର୍ଜନ୍ତି ଅଛି ଯେ
ସମସ୍ତ ଲବଣ ମହିମାର୍ଣ୍ଣକ ବୋର୍ଡରକ ଅଦେଶ
ଅନୁସାରେ ଆଗର ସେମୁନରମାସ ଯା ୧୪ ରିକ
ଗୁରୁବାର ଦିନା ଏ ୧୦ ଦିନ ସମୟରେ ପୁରୁ
ଶୁକ୍ରମ ଶ୍ରୀମତ୍ କଲଟର ସାହେବଙ୍କ ସଦର
କରେଣ୍ଟାରେ ନିଲମଦାର କିମ୍ବା ହେବ ।
ଅତିବିଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଲବଣ କ୍ରୟ
କରିବାର ମାନସ ଥାଏ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ନିର୍ମିତ
ସମୟରେ ନିର୍ମିତ ପ୍ଲାନରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହୋଇ ନିଲମ ଡାକିବେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ସବ୍ରାତକ
ମୂଲ୍ୟ ଡାକିବେ ବାହାର ଡାକ ଗ୍ରାହଣ ଦେବ
ଓ ବାହାରୁ କାନ୍ତରକଟକାର ଉପରେ ପାରିବା

ଥିବା ଟ ୧୫୦୫୫ କା ଭତ୍ତଶାହ ଦେବାକୁ
ଦେବ ବାକା ମଲ୍ୟ ଓ ପିମହିର ଟଙ୍କା ହିଂସାବେ
ଉଚ୍ଚ ଲବଣର ସରକାରୀ ମାସିଲ ବାବତ ଟଙ୍କା
ନିଲମ ଭାରିଖ ଧର ଦ ୧୦ ନ ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଳ
କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତ ମଲ୍ୟ ଓ ମାସିଲଟଙ୍କା
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଲବଣ ଗୋଲାରୁ ଜରଦବା-
ରକୁ ଦିଅନ୍ତିବି । ଇହ । ଯା ୩୬ ରିକ ଅଗସ୍ତ
ସନ ୧୯୭୭ ।

A. MANSON
Offg. Collector
of Pooree.

ବିଜ୍ଞାପନ

ଅତିକ୍ରମ ଗୁରୁବାର ଲବଣ କାନ୍ତରକଟକାର
ମହନ୍ତ ରଗବାର ଦାବ ଓ କପିଲଦେ ଅତିକ୍ରମ
ଓ ଗୋଲା ଉତ୍ତରକା ଅମଲମାନଙ୍କ ଦରମାହା
ଟଙ୍କା ଦାଖଳ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଭାକତାମାରୀ
ସକ ୧୯୮୦୨୭ ମସିହା ମରସମରେ ଘୋଟୁଳି
ମ ୧୯୮୦୨୦ ଓ ସନ ୧୯୮୦୨୭ ମସିହା ମର୍ଜନ
ସମର ଘୋଟୁଳି ମ ୧୯୮୦୨୦ ଏପରି
ମ ୧୯୮୦୨୦ ମାହା କ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଲର
ବେକତ ହସା ଅ ଅନୁସାରେ ଭାଗାନ୍ତି ନିମ୍ନର
ଗୋଲରରେ ନିରସିଦ୍ଧିଅଛି ସେ ସମଗ୍ରିଲବଣ
ମହିମାର୍ଣ୍ଣକ ବୋର୍ଡରକ ଅଦେଶାନୁସାରେ ଅଗତ
ସେପେନ୍ଦ୍ରମାସ ତା ୧୪ ରିକ ଗୁରୁବାର ଦିନା
ଘ ୧୨ ଦିନ ସମୟରେ ପୁରୁଶମାର୍ଯ୍ୟକ ଶ୍ରୀମତ୍
କା ଭତ୍ତଶାହ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାକା ମଲ୍ୟ
ଓ ପିମହିର ଟଙ୍କା କା ହିଂସାବେ ଉଚ୍ଚ ଲବଣର
ବରକାରୀ ମହାସ୍ତର ବାବତ ଟଙ୍କା ନିଲମରାଜୀ
ଧର ଦ ୧୦ ନ ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଳ କରିବାକୁ
ହେବ । ସମସ୍ତ ମୂର୍ଖ ଓ ମହାସ୍ତରଙ୍କା ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଲେ ଲବଣ ଗୋଲାରୁ ଜରଦବାରକୁ
ଦିଅନ୍ତିବି । ଇହ । ଯା ୧୫ ରିକ ମାହେସେପ୍-
ମର ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା ।

J. F. HANCHY
Covd. Deputy Collector in charge
of Pooree.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସାହକୃତିକ ଅଳକାରବୋଲ ମୁଦ୍ରିତ
ହୋଇ କିମ୍ବା ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକ୍ଲାବିଲ ସମ୍ବଲପୂରେ
ବିଜ୍ଞାପନ ହେଉଥିଲା । ମୂଲ୍ୟ ୫୦ /

ଶା ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରମାର୍ଯ୍ୟକବ୍ଲା

NOTICE.

An examination for the certificate
of competent knowledge for admission
to the Entrance and First Arts exam-
ination will be held at the office
of the Joint Inspector of schools
Orissa Circle on 2nd October and
following days.

The fee for Entrance Examination
is Rs. 1 and that for First Arts is
Rs. 2, candidates for admission to
the Entrance Examination must be
private students i.e. those who have
not attended any educational instruc-
tion since May, 1876. Candidates
for the First Arts must be Bonafide
teachers of known schools in the
Orissa Circle must produce proof of
service for 2 years at least as teachers,
or if they have not completed 2 years
of service as teachers, they must show
that they have completed the two
years from passing the Entrance
Examination partly as students in a
College and partly as teachers of such
known schools.

A written application giving the
particulars required by the University
must be sent to the Joint Inspector
of schools on or before 20th instant.

(Sd.) N. K. DAS

Joint Inspector of schools

Orissa Circle.

ଏହି ଭଲଗପିଳା ସହରକଟକ ଦର-
କାରକାର କଟକପ୍ରିନ୍ଟିଂକମାର୍କିଳ ସମ୍ବଲପୂରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକଳିତ ହେଲା ।